

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul comunicațiilor electronice și pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege are ca obiect:

a) asigurarea transpunerii în legislația națională a Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018;

b) stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice;

c) stabilirea unor măsuri de facilitare a supravegherii pieței echipamentelor radio și aparatelor;

d) stabilirea cadrului de comunicare a documentelor prin intermediul serviciului „My ANCOM”.

CAPITOLUL II
Dispoziții pentru asigurarea transpunerii
Codului european al comunicațiilor electronice

Art. 2. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) stabilirea cadrului general de reglementare a activităților privind rețelele și serviciile de comunicații electronice, a regimului autorizării acestor activități, a facilităților și a serviciilor asociate, a anumitor aspecte privind echipamentele terminale, precum și a măsurilor destinate promovării concurenței pe piața rețelilor și serviciilor de comunicații electronice;

.....
 e) stabilirea cadrului de reglementare a accesului pentru utilizatorii finali ori, după caz, pentru consumatori, la serviciile incluse în sfera serviciului universal.”

2. După articolul 1 se introduce un nou articol, art. 1¹, cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. – Prezenta ordonanță de urgență are ca scop:

a) să contribuie la realizarea pieței interne în cadrul Uniunii Europene în domeniul rețelilor și serviciilor de comunicații electronice, care să conducă la instalarea și utilizarea rețelilor de foarte mare capacitate, la concurență durabilă, la interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice, la accesibilitatea și securitatea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice, precum și la obținerea de beneficii în favoarea utilizatorilor finali;

b) să garanteze furnizarea, prin intermediul unui mediu concurențial și al unor posibilități de alegere efective, a unor servicii de comunicații electronice de bună calitate și la prețuri accesibile destinate publicului;

c) să asigure cadrul pentru satisfacerea necesităților utilizatorilor finali, inclusiv a necesităților utilizatorilor finali cu dizabilități de a accesa serviciile de comunicații electronice în condiții de egalitate cu ceilalți utilizatori, în cazurile în care piața nu le îndeplinește;

d) să stabilească drepturile utilizatorilor finali.”

3. După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. – (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu aduc atingere:

a) acțiunilor care privesc măsuri menite să asigure apărarea, ordinea publică și securitatea națională;

b) normelor privind reglementarea conținutului și politica în domeniul audiovizualului;

c) normelor privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private;

d) reglementărilor privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio;

e) reglementărilor privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii Europene;

f) reglementărilor privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul Uniunii Europene reglementate.

(2) ANCOM sau orice altă autoritate publică asigură respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 119 din 4 mai 2016 atunci când prelucrează date cu caracter personal în exercitarea atribuțiilor ori, după caz, a sarcinilor stabilite de prezenta ordonanță de urgență.”

4. La articolul 4 alineatul (1), punctele 1 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *autorizare generală* – cadrul juridic ce stabilește drepturile privind furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, precum și obligațiile specifice în domeniul comunicațiilor electronice, în condiții ce se pot aplica tuturor sau anumitor categorii de rețele ori servicii de comunicații electronice;

.....

6. *rețea de comunicații electronice* – sistemele de transmisie, bazate sau nu pe o infrastructură permanentă sau pe o capacitate de administrare centralizată, și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare și alte resurse, inclusiv elementele de rețea care nu sunt active, care permit transportul semnalelor prin cablu, prin unde radio, prin mijloace optice ori alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații electronice prin satelit, rețelele terestre fixe, cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet, și mobile, rețelele electrice, în măsura în care sunt

utilizate pentru transmiterea de semnale, rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor media audiovizuale și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;”

5. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 6¹, cu următorul cuprins:

„6¹. *rețea de foarte mare capacitate* – o rețea de comunicații electronice ale cărei sisteme de transmisie sunt bazate în întregime pe elemente de fibră optică, cel puțin până la punctul de distribuție aferent amplasamentului sau, după caz, zonei deservite ori o rețea de comunicații electronice care este capabilă să asigure, în condiții caracteristice orelor de vârf, performanțe de rețea similare în ceea ce privește lărgimea de bandă disponibilă pentru legăturile descendentă și ascendentă, reziliența, precum și parametrii referitori la erori, pierderi de pachete de date, întârzierea de transfer al pachetelor de date și variația acestei întârzieri de transfer; performanța rețelei poate fi considerată similară indiferent de variațiile experienței utilizatorului final în funcție de caracteristicile în mod inerent diferite ale mediului de transmisie prin care se realizează conectarea la punctul terminal al rețelei;”

6. La articolul 4 alineatul (1), punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. *serviciu de comunicații electronice* – un serviciu, furnizat, de regulă, contra cost, prin intermediul rețelelor de comunicații electronice care include, următoarele tipuri de servicii:

a) serviciul de acces la internet, astfel cum este definit la art. 2 para. 2 pct. 2 din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 310 din 26 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) serviciul de comunicații interpersonale; și

c) orice alte servicii care constau, în întregime sau în principal, în transportul de semnale prin rețelele de comunicații electronice, cum ar fi serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, machine-to-machine, și pentru transmisia serviciilor media audiovizuale;

Nu sunt servicii de comunicații electronice serviciile prin care se furnizează conținutul informației transmise prin intermediul rețelelor ori serviciilor de comunicații electronice sau se exercită controlul editorial

asupra acestui conținut și serviciile societății informaționale, definite la art. 1 pct. 1 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, care nu constau, în întregime sau în principal, în transmiterea semnalelor prin rețelele de comunicații electronice;”

7. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 9 se introduc șase noi puncte, pct. 9¹ – 9⁶, cu următorul cuprins:

„9¹. *serviciu de comunicații interpersonale* – un serviciu furnizat de regulă contra cost care permite schimbul direct de informații într-un mod interpersonal și interactiv prin intermediul rețelelor de comunicații electronice între un număr limitat de persoane, în cadrul căruia persoanele care inițiază sau participă la comunicare își stabilesc destinatarul sau destinarii, și care nu include serviciile care permit comunicarea interpersonală și interactivă doar ca un simplu element auxiliar minor care este legat în mod intrinsec de un alt serviciu;

9². *serviciu de comunicații interpersonale bazat pe numere* – un serviciu de comunicații interpersonale care utilizează resurse publice de numerotație, respectiv unul sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație, sau care permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație;

9³. *serviciu de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere* – un serviciu de comunicații interpersonale care nu utilizează resurse publice de numerotație, respectiv un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație, sau nu permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație;

9⁴. *furnizor de servicii de comunicații electronice* – o persoană a cărei activitate constă, în tot sau în parte, în furnizarea unui serviciu de comunicații electronice;

9⁵. *furnizor de servicii de găzduire electronică cu resurse IP* – persoană care, pe teritoriul României, oferă servicii de stocare, distribuire a conținutului și asigurare a accesului la acesta, pe servere deținute sau închiriate, prin gestionarea unui set de adrese IP în internet;

9⁶. *adresă IP* – identificator unic al unei interfețe fizice sau logice, asociate unui echipament conectat la o rețea de comunicații electronice;”

8. La articolul 4 alineatul (1), punctele 10, 12 și 14 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„10. *rețea publică de comunicații electronice* – o rețea de comunicații electronice care este utilizată, în întregime sau în principal, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, și care permite transferul de informații între punctele terminale ale rețelei;

.....
 12. *interferență prejudiciabilă* – interferența care periclitează funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii destinate siguranței vieții ori care, în orice mod, afectează în mod grav, obstrucționează sau întrerupe în mod repetat un serviciu de radiocomunicații, care operează în conformitate cu dispozițiile legale internaționale, ale Uniunii Europene ori cele naționale;

14. *atribuirea unei benzi de frecvențe* – desemnarea unei anumite benzi de frecvențe, în cadrul Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, denumit în continuare *TNABF*, în scopul utilizării acesteia de către unul sau mai multe servicii de radiocomunicații sau de către serviciul de radioastronomie, în condiții determinate;”

9. La articolul 4 alineatul (1), punctele 21 și 22 se abrogă.

10. La articolul 4 alineatul (1), punctele 25 și 26 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„25. *servicii asociate* – acele servicii asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice care permit ori susțin furnizarea, autofurnizarea sau furnizarea automată a serviciilor prin intermediul rețelei respective sau al serviciului respectiv ori au un astfel de potențial și care includ conversia numerelor sau sistemele cu o funcție echivalentă, sistemele de acces condiționat, ghidurile electronice de programe, precum și alte servicii, cum ar fi serviciile de localizare, identificare și prezență;

26. *sistem de acces condiționat* – orice modalitate tehnică, sistem de autentificare sau dispozitiv prin intermediul căruia accesul sub o formă inteligibilă la un serviciu protejat de transmitere a serviciilor de programe de televiziune sau radiodifuziune se poate face în mod restricționat, pe bază de abonament ori pe baza altei forme de autorizare individuală prealabilă;”

11. La articolul 4 alineatul (1), partea introductivă a punctului 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„28. *acces* – punerea la dispoziția altei persoane de facilități sau servicii, în condiții determinate, în mod exclusiv ori neexclusiv, care îi sunt necesare în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când sunt utilizate pentru transmisia serviciilor societății informaționale sau a serviciilor media audiovizuale; accesul cuprinde, printre altele:”

12. La articolul 4 alineatul (1) punctul 28, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) accesul la sistemele de acces condiționat pentru serviciile de televiziune digitală;”

13. La articolul 4 alineatul (1), punctele 31, 36, 37, 40, 52 și 53 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„31. *bucă locală* – legătura fizică utilizată pentru transmiterea semnalelor de comunicații electronice dintre punctul terminal al rețelei și un repartitor principal sau un element echivalent dintr-o rețea publică fixă de comunicații electronice;

36. *serviciu de comunicații de voce* – serviciu de comunicații electronice pus la dispoziția publicului care permite inițierea și primirea, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale ori naționale și internaționale prin utilizarea unui număr sau unor numere din planul național ori internațional de numerotație. Sunt asimilate serviciilor de comunicații de voce și mijloacele de comunicare destinate în mod special utilizatorilor finali cu dizabilități, folosind servicii de redare de text sau de conversație totală;

37. *apel* – conexiunea stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații interpersonale destinat publicului care permite comunicarea vocală bidirecțională;

40. *punct terminal al rețelei* – punctul fizic la care unui utilizator final i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații electronice; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, punctul terminal este identificat prin intermediul unei adrese specifice de rețea, care poate fi asociată numărului ori numelui sau denumirii unui utilizator final;

52. *echipament avansat de televiziune digitală* – decodor utilizat pentru a fi conectat la un televizor sau la un televizor cu decodor digital integrat, capabil să recepționeze servicii de televiziune digitală interactivă;

53. *interfață de programare a aplicației* – interfață software între aplicații, pusă la dispoziție de radiodifuzori sau de furnizorii de servicii, și resursele echipamentului avansat de televiziune digitală destinate pentru serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune sonoră în format digital;”

14. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 53 se introduc trei noi puncte, pct. 53¹ – 53³, cu următorul cuprins:

„53¹. *pachet* – oferta comercială ce conține cel puțin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale bazate pe numere și alte servicii și/sau echipamente terminale furnizate sau vândute de

către un furnizor de servicii de comunicații electronice în cadrul aceluiași contract sau al unor contracte diferite aflate în strânsă legătură între ele;

53². *suport durabil* – orice instrument care permite consumatorului sau profesionistului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată, în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;

53³. *spațiu comercial* – orice unitate care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) unitate imobilă de vânzare cu amănuntul, în care profesionistul își desfășoară activitatea în permanență;

b) unitate mobilă de vânzare cu amănuntul, în care profesionistul își desfășoară activitatea în mod obișnuit;”

15. La articolul 4 alineatul (1), după punctul 54 se introduc zece noi puncte, pct. 54¹ – 54¹⁰, cu următorul cuprins:

„54¹. *securitatea rețelelor și serviciilor* – capacitatea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice de a rezista, la un anumit nivel de încredere, oricărei acțiuni care afectează disponibilitatea, autenticitatea, integritatea sau confidențialitatea acestor rețele și servicii, a datelor stocate, transmise ori prelucrate sau a serviciilor aferente oferite de rețelele ori serviciile de comunicații electronice respective sau accesibile prin intermediul acestora;

54². *incident de securitate* – un eveniment care are un efect real negativ asupra securității rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice;

54³. *servicii de conversație totală* – servicii de conversație multimedia în timp real care permit transferul simetric bidirecțional în timp real de conținut video, de text și de voce între utilizatori aflați în două sau mai multe locații;

54⁴. *servicii de redare* – servicii care permit comunicarea bidirecțională între utilizatorii finali la distanță care folosesc diferite moduri de comunicare, precum comunicarea scrisă, prin semne, orală, prin intermediul conversiei între respectivele moduri de comunicare, realizată în mod normal de un operator uman;

54⁵. *echipament terminal* – echipamentul conectat în mod direct sau indirect la interfața unei rețele publice de comunicații electronice, în scopul trimiterii, prelucrării sau recepționării de informații prin cablu, fibră optică ori mediu electromagnetic sau echipamentul pentru stațiile de sol pentru comunicații prin satelit; conectarea echipamentului terminal la rețea este indirectă dacă alte echipamente sunt amplasate între acesta și interfața rețelei;

54⁶. *punct de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă* – echipament de acces pe suport radio la rețea, de mică putere și de dimensiuni

mici, care funcționează pe o arie redusă de acoperire, ce utilizează frecvențe radio în condițiile legii și care poate fi utilizat ca parte a unei rețele publice de comunicații electronice, care poate avea una sau mai multe antene cu un impact vizual redus și care permite utilizatorilor accesul pe suport radio la rețele de comunicații electronice, indiferent de topologia de bază a rețelei respective, fie aceasta mobilă sau fixă;

54⁷. *rețea locală cu acces pe suport radio (RLAN)* – un sistem de acces pe suport radio de mică putere, având o arie de acoperire redusă, ce prezintă un risc scăzut de interferență cu alte sisteme de același tip, instalate și operate în imediata vecinătate de către alți utilizatori și care folosește în mod neexclusiv spectru de frecvențe radio armonizat;

54⁸. *spectru de frecvențe radio armonizat* – spectrul de frecvențe radio pentru care au fost stabilite, prin măsuri tehnice de aplicare în conformitate cu art. 4 din Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (decizia privind spectrul de frecvențe radio), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 108 din 24 aprilie 2002, condiții armonizate de disponibilitate și utilizare eficientă;

54⁹. *utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio* – accesul care permite unui număr de doi sau mai mulți utilizatori să folosească aceleași benzi de frecvențe radio, în temeiul unui cadru specific ce include abordări de reglementare cum ar fi utilizarea partajată pe bază de licență, utilizarea autorizată pe baza unei autorizații generale, utilizarea în baza unor drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a unei combinații a acestora, pentru a facilita utilizarea în comun a unei benzi de frecvență radio, sub rezerva unui acord obligatoriu al tuturor părților implicate, în conformitate cu regulile de utilizare în comun, așa cum sunt acestea incluse în drepturile lor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, astfel încât să se garanteze tuturor utilizatorilor un cadru de utilizare în comun previzibil și fiabil, și fără a aduce atingere aplicării dreptului concurenței;

54¹⁰. *forum de evaluare inter pares* – forum ce favorizează schimbul de bune practici între statele membre ale Uniunii Europene și sporirea transparenței procedurilor de selecție organizate pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio;”

16. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea considerării unei rețele ca fiind de foarte mare capacitate, respectiv a locației punctului terminal al rețelei, ANCOM ține seama de orientările Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare *OAREC*, emise în

conformitate cu art. 82, respectiv în conformitate cu art. 61 alin. (7), din Directiva (UE) 2018/1972, denumită în continuare *Codul european al comunicațiilor electronice*, motivând eventualele decizii contrare acestor orientări.”

17. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, se realizează în condițiile regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.”

18. După articolul 5 se introduce un nou articol, art. 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. – (1) Furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice de către persoane din Uniunea Europeană poate fi limitată doar din motive ce țin de apărarea, ordinea publică și securitatea națională sau sănătatea publică.

(2) Limitarea libertății de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice în condițiile alin. (1) se motivează și este notificată Comisiei Europene.

(3) Furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice de către persoane din afara Uniunii Europene poate fi limitată din motive obiective și justificate, prin decizia ANCOM.”

19. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului, cu excepția serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, are obligația să transmită ANCOM o notificare, în forma prevăzută la alin. (3), cu excepția cazurilor prevăzute la art. 7.

(2) Persoanele străine care intenționează să furnizeze servicii de comunicații electronice transfrontaliere destinate publicului către utilizatorii finali aflați pe teritoriul național, cu excepția serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, au obligația să transmită ANCOM notificarea prevăzută la alin. (1).

(3) ANCOM stabilește și actualizează, prin decizie, ținând cont de orientările relevante ale OAREC, formularul-tip al notificării care cuprinde cel mult următoarele informații:

a) denumirea persoanei;

b) statutul legal, forma de organizare și codul unic de identificare al persoanei într-un registru relevant;

c) adresa sediului principal, și, acolo unde este cazul, a sucursalelor înregistrate în state membre ale Uniunii Europene;

d) pagina de internet a persoanei, dedicată furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, dacă aceasta există;

e) o persoană de contact care deține drepturile legale de a trimite orice fel de notificări sau documente în numele și pe seama acelei entități, și datele de contact ale acestei persoane;

f) o scurtă descriere a tipurilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului pe care persoana în cauză intenționează să le furnizeze;

g) alte state membre ale Uniunii Europene unde furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice;

h) data estimativă a începerii activității.

(4) Persoana care a transmis notificarea prevăzută la alin. (1), în măsura în care a comunicat cel puțin informații suficiente pentru identificarea ei, are dreptul să furnizeze tipurile de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului pe care le-a indicat în notificare, având drepturile și obligațiile corespunzătoare prevăzute în autorizația generală.

(5) Persoana care a dobândit dreptul de a furniza rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului în condițiile alin. (4) nu este exonerată de obligația de a transmite, în mod corect, toate datele prevăzute la alin. (3), dacă nu le-a transmis la momentul notificării. Toate datele se vor transmite către ANCOM, în mod corect și complet, în termenul stabilit de ANCOM, care nu poate fi mai mic de 10 zile de la data comunicării de către ANCOM a informării privind neîndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (3).

(6) Orice modificare a datelor prevăzute la alin. (3) trebuie notificată ANCOM în termen de 10 zile.

(7) ANCOM transmite OAREC, fără întârzieri nejustificate, prin mijloace electronice, după ce au fost colectate toate datele necesare prevăzute la alin. (3), fiecare notificare primită, inclusiv orice modificare survenită ulterior.

(8) Persoanelor cărora li s-a retras dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice, în conformitate cu art. 147, le încetează dreptul de acces pe proprietăți, prevăzut de art. 10 alin. (1), de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație sau alte categorii de resurse tehnice, acolo unde este cazul, și nu mai pot furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.

(9) Calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, dobândită ca urmare a transmiterii notificării prevăzute la alin. (1), încetează dacă persoana în cauză nu a transmis raportările privind furnizarea de rețele

publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului ori dacă a comunicat, în cadrul acestor raportări, că nu a desfășurat activitate, pentru perioade de referință care cumulează 24 de luni consecutive.

(10) Încetarea prevăzută la alin. (9) se constată prin decizia ANCOM, emisă în cel mult 60 de zile de la data la care a expirat termenul pentru raportarea din ultima perioadă de referință.”

20. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Nu au obligația transmiterii notificării prevăzute la art. 6 alin. (1):

a) persoanele care intenționează să furnizeze exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice;

b) persoanele care intenționează să furnizeze servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere;

c) persoanele care solicită acces sau interconectare furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice din România, dacă nu furnizează sau nu operează rețele pe teritoriul național.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 6 alin. (1) și (2) ANCOM poate stabili prin decizie să nu fie obligatorie transmiterea notificării prevăzute la art. 6 în situația furnizării rețelelor publice de comunicații electronice sau a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului ce au caracter limitat sau pentru a răspunde recomandărilor Comisiei Europene ori pentru a fi în acord cu cele mai bune practici la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

(3) Persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și celor care beneficiază de derogările stabilite în conformitate cu alin. (2), li se aplică drepturile și obligațiile prevăzute în autorizația generală în mod corespunzător, precum și prevederile referitoare la retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori a dreptului de a utiliza frecvențe radio.”

21. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) ANCOM elaborează și actualizează, prin decizie, autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, determinând astfel drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu.

(2) Condițiile stabilite potrivit alin. (1) vor fi obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente.

(3) Condițiile stabilite prin autorizarea generală pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, cu excepția serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, pot viza:

a) plata tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu dispozițiile capitolului X;

b) protecția datelor cu caracter personal și a vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, conform legislației naționale în domeniu;

c) informațiile care trebuie furnizate în temeiul art. 6 alin. (3) și art. 120;

d) interceptarea legală a comunicațiilor de către autoritățile și instituțiile abilitate în acest sens, inclusiv suportarea de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice a costurilor aferente, și asigurarea confidențialității prin sisteme proprii, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare;

e) condițiile de utilizare a rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice în vederea transmiterii, de către autoritățile și instituțiile abilitate în acest sens, a mesajelor de avertizare a populației în caz de amenințări iminente și pentru limitarea consecințelor catastrofelor majore;

f) condițiile de utilizare a rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice pe durata situațiilor generate de producerea unei catastrofe majore sau de urgențe naționale, în vederea asigurării comunicațiilor dintre agențiile specializate de intervenție și celelalte autorități publice implicate în gestionarea situației create;

g) obligații privind acordarea accesului, altele decât cele prevăzute la art. 100 – 105 și art. 113;

h) măsuri destinate asigurării respectării standardelor sau specificațiilor tehnice, potrivit art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare;

i) obligații de transparență impuse furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice care oferă servicii de comunicații electronice destinate publicului privind asigurarea conectivității între utilizatorii finali, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, și, acolo unde este justificat și proporțional, privind asigurarea accesului autorității de reglementare la informațiile necesare pentru verificarea respectării acestor obligații.

(4) Condițiile stabilite prin autorizarea generală pentru furnizarea de rețele de comunicații electronice pot viza:

a) interconectarea rețelelor potrivit prezentei ordonanțe de urgență;

b) obligații privind transmisia serviciilor de programe de televiziune/radiodifuziune sonoră prin rețele de comunicații electronice, în conformitate cu prevederile legislației din domeniul audiovizualului;

c) măsuri de protecție a sănătății publice prin limitarea expunerii populației la câmpurile electromagnetice generate de rețelele de comunicații electronice, în condițiile legii, ținând seama în cea mai mare măsură de Recomandarea Consiliului nr. 1999/519/CE privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz);

d) menținerea integrității rețelelor publice de comunicații electronice, inclusiv prin condiții care să împiedice producerea perturbațiilor electromagnetice între rețele sau servicii de comunicații electronice, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 487/2016 privind compatibilitatea electromagnetică, cu modificările și completările ulterioare;

e) asigurarea securității rețelelor publice de comunicații electronice împotriva accesului neautorizat, în conformitate cu Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare;

f) condiții de utilizare a frecvențelor radio care sunt supuse doar regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3) și (4).

(5) Condițiile stabilite prin autorizarea generală pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, cu excepția serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, pot viza:

a) interoperabilitatea serviciilor;

b) accesibilitatea pentru utilizatorii finali a resurselor de numerotație din Planul național de numerotație, a numerelor internaționale universale gratuite și, acolo unde este fezabil din punct de vedere economic și tehnic, a resurselor de numerotație din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene, precum și alte condiții aferente, impuse în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență;

c) protecția utilizatorilor finali în domeniul comunicațiilor electronice;

d) restricții privind transmiterea conținutului ilegal și vătămător, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în domeniul comerțului electronic și al audiovizualului.”

22. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – (1) ANCOM modifică autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135, cu excepția cazului în care respectivele modificări sunt minore și s-au realizat cu consimțământul furnizorului vizat.

(2) ANCOM poate limita sau retrage drepturile prevăzute de autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, în situații justificate de prevederile art. 8 alin. (3) – (5).

(3) Fără a aduce atingere prevederilor capitolului XII, limitarea sau retragerea drepturilor prevăzute de autorizația generală în conformitate cu alin.(2) se realizează numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135, cu excepția limitărilor ce au fost convenite cu titularul dreptului.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazul limitărilor sau retragerilor drepturilor ce decurg din autorizația generală determinate de situații urgente care necesită intervenția rapidă în vederea protejării ordinii publice și securității naționale.”

23. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Persoanele care beneficiază de dreptul de a furniza rețele de comunicații electronice, beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți, în condițiile prevăzute de capitolul II din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare.”

24. La articolul 10, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele care beneficiază de dreptul de a furniza rețele de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice, potrivit regimului de autorizare generală, pot dobândi dreptul de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație și resurse tehnice, în condițiile prevăzute de capitolul III.”

25. La articolul 10, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele care beneficiază de dreptul de a furniza rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile regimului de autorizare generală, beneficiază și de următoarele drepturi:”

26. La articolul 10 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) dreptul de a negocia și de a încheia acorduri de acces sau de interconectare cu orice alți furnizori de rețele publice de comunicații

electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile art. 11 și 12;”

27. După articolul 10 se introduc două noi articole, art. 10¹ și 10², cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. – (1) Procedurile și condițiile necesare a fi respectate de furnizorii de rețele de comunicații electronice pentru a beneficia de dreptul de acces în vederea instalării de infrastructuri pe, deasupra, în sau sub proprietatea publică sau privată, sunt cele stabilite de prevederile capitolului II din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Separarea structurală a activităților asociate cu exercitarea drepturilor de proprietate sau control de activitățile asociate cu acordarea dreptului de acces pe proprietăți, se realizează potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Tarifele pentru instalarea pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică ori privată a infrastructurilor utilizate pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și a facilităților asociate care asigură utilizarea optimă a acestora, se stabilesc și se percep potrivit dispozițiilor capitolului II din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Impunerea în sarcina furnizorilor de rețele de comunicații electronice a obligațiilor de colocare și utilizare în comun a elementelor de rețea și a facilităților asociate, se realizează de către ANCOM cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, prin aplicarea prevederilor capitolelor III și V din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc accesul la infrastructura fizică a operatorilor de rețea.

(5) Coordonarea lucrărilor de inginerie civilă, funcționarea punctului de informare unic privind infrastructura fizică de comunicații electronice și a punctului de informare unic privind lucrările de inginerie civilă, precum și repartizarea costurilor legate de utilizarea în comun a infrastructurii ori a proprietății și de coordonarea lucrărilor de inginerie civilă, se realizează cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, potrivit dispozițiilor capitolelor III și V din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10². – (1) Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația să sprijine organele de aplicare a legii și organele cu atribuții în domeniul securității naționale în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor de supraveghere tehnică ori a actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare,

și ale Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) să permită interceptarea legală a comunicațiilor, inclusiv să suporte costurile aferente, pe durata și în condițiile menționate în actele de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să acorde, la solicitarea organelor autorizate, conținutul criptat al comunicațiilor tranzitate în rețele proprii, care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) să permită accesul la propriile sisteme informatice, în vederea copierii sau extragerii exclusiv a datelor care fac obiectul actelor de autorizare dispuse în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 51/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se aplică în mod corespunzător tuturor furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligația ca, în termen de 60 de zile de la data începerii furnizării serviciilor, să transmită o informare în acest sens ANCOM care să conțină cel puțin următoarele:

a) datele de identificare ale furnizorului;

b) datele de contact ale furnizorului;

c) tipul de serviciu de găzduire electronică prestat.

(4) ANCOM publică pe propria pagină de internet tipurile de servicii de găzduire electronică pentru care furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP au obligațiile prevăzute de prezentul articol.

(5) Orice modificare a datelor transmise potrivit alin. (3) se comunică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției evenimentului.

(6) Prin decizia ANCOM se poate stabili ca informarea prevăzută la alin. (3) să se realizeze într-un anumit format.”

28. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii vor oferi acces și interconectare în conformitate cu obligațiile stabilite de autoritatea de reglementare potrivit dispozițiilor art. 100 – 105.”

29. La articolul 13, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) ANCOM supraveghează respectarea condițiilor tehnice și economice stabilite în conformitate cu prevederile alin. (4). ANCOM poate încheia în acest sens acorduri de colaborare cu autoritățile interesate.”

30. După articolul 13¹ se introduce un nou capitol, capitolul II¹, cuprinzând art. 13² – 13⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹

Studii privind acoperirea rețelelor de comunicații electronice

Art. 13². – (1) ANCOM realizează periodic, dar cel puțin o dată la trei ani, studii în scopul determinării ariei teritoriale de acoperire a rețelelor publice de comunicații electronice capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice în bandă largă. În scopul realizării acestor studii, ANCOM colectează informații privind acoperirea cu un grad corespunzător de detaliere la nivel local, precum și informații privind calitatea serviciilor de comunicații electronice. ANCOM stabilește conținutul și formatul informațiilor care trebuie transmise.

(2) Studiile de acoperire prevăzute la alin. (1) vizează situația existentă la o anumită dată de referință, dar pot include și previziuni pentru o perioadă stabilită de ANCOM, dar care nu poate fi mai extinsă de trei ani.

(3) Previziunile prevăzute la alin. (2) vizează informații relevante despre investițiile planificate în ceea ce privește instalarea de noi rețele sau modernizarea ori extinderea rețelelor existente. ANCOM stabilește care dintre informațiile privind previziunile de acoperire primite să fie luate în considerare, putând solicita, dacă este cazul, date suplimentare.

(4) ANCOM publică rezultatele studiilor de acoperire prevăzute la alin. (1), cu excepția informațiilor care, potrivit legii, au caracter de secret comercial.

(5) ANCOM realizează primul studiu de acoperire potrivit prezentului articol până cel târziu la data de 21 decembrie 2023.

Art. 13³. – (1) Pe baza rezultatelor studiilor de acoperire realizate potrivit art. 13², ANCOM determină și publică zonele, având delimitări teritoriale clare, care, în mod cumulativ, nu sunt acoperite și pentru care nici nu există, pentru o perioadă avută în vedere, previziuni de acoperire din perspectiva rețelelor de foarte mare capacitate și nici a rețelelor capabile să asigure viteze de descărcare a datelor de cel puțin 100 de Mbps.

(2) Pentru zonele determinate potrivit alin. (1) ANCOM sau, cu acordul prealabil și în condițiile dispuse de ANCOM, alte autorități ale administrației publice centrale ori locale sau organizații ori asociații pot

organiza proceduri în urma cărora să fie validate declarații de intenție de instalare a unor rețele de foarte mare capacitate în perioada avută în vedere de previziunile de acoperire.

(3) Procedurile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie transparente, obiective, nediscriminatorii și să urmărească îndeplinirea cu eficiență a celor asumate prin declarațiile de intenție. În cadrul acestor proceduri se realizează informarea și cu privire la acoperirea sau previziunile de acoperire din perspectiva rețelelor de acces de generație următoare capabile să asigure viteze de descărcare a datelor mai mici de 100 de Mbps, dacă nu există informații disponibile public în acest sens ori dacă informarea nu s-a realizat anterior prin orice mijloc.

(4) Declarațiile de intenție se validează pe baza unor informații având cel puțin același grad de detaliere precum cel avut în vedere de ANCOM la momentul determinării previziunilor de acoperire.

(5) Pentru zonele în care au fost validate declarații de intenție ANCOM sau celelalte entități prevăzute la alin. (2) pot solicita informații actualizate în vederea stabilirii și altor intenții de instalare a unor rețele de foarte mare capacitate de modernizare sau extindere a unor rețele capabile să asigure viteze de descărcare a datelor de cel puțin 100 de Mbps.

(6) ANCOM sau celelalte entități prevăzute la alin. (2) publică informații despre declarațiile de intenție validate potrivit prezentului articol, precum și orice informații actualizate despre previziunile de acoperire obținute potrivit alin. (5), cu excepția informațiilor care, potrivit legii, au caracter de secret comercial.

Art. 13⁴. – (1) ANCOM, precum și alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, țin cont de rezultatele celor mai recente studii realizate potrivit art. 13², precum și de zonele în care au fost validate declarații de intenție potrivit art. 13³ atunci când, în conformitate cu atribuțiile legale conferite, adoptă măsuri de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, definesc obligații de acoperire corespunzătoare drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, verifică disponibilitatea serviciilor care intră sub incidența obligațiilor de serviciu universal, proiectează măsuri de intervenție publică în vederea instalării sau modernizării rețelelor de comunicații electronice ori elaborează planuri de dezvoltare a rețelelor sau a serviciilor de comunicații electronice în bandă largă ori alte asemenea strategii.

(2) ANCOM transmite autorităților prevăzute la alin. (1), la solicitarea motivată a acestora, informații din studiile realizate potrivit art. 13² care, potrivit legii, au caracter de secret comercial, în următoarele condiții:

a) dacă informațiile sunt necesare pentru ca autoritățile să își exercite atribuțiile legale care le-au fost conferite;

b) numai dacă autoritățile își asumă să ia toate măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru protejarea caracterului confidențial al informațiilor primite de la ANCOM;

c) părțile de la care provin informațiile având caracter de secret comercial sunt informate despre posibilitatea sau faptul transmiterii acestora către autorități în condițiile indicate anterior.

Art. 13⁵. – (1) ANCOM pune la dispoziția utilizatorilor finali un instrument de informare prin care aceștia să identifice, la un nivel de detaliu util, disponibilitatea conectivității la rețele de comunicații electronice într-o anumită zonă, operatorii care asigură conectivitate și furnizorii serviciilor de comunicații electronice, dacă un astfel de instrument nu există pe piață.

(2) Instrumentul de informare prevăzut la alin. (1) se actualizează periodic în funcție de rezultatele obținute în urma studiilor de acoperire realizate potrivit art. 13².

Art. 13⁶. – Atunci când pune în aplicare dispozițiile prezentului capitol ANCOM ține seama de orientările OAREC emise potrivit prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul european al comunicațiilor electronice, motivând eventualele decizii contrare acestor orientări.”

31. La articolul 14, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Administrarea și gestionarea resurselor limitate se realizează pe baza principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, urmărindu-se încurajarea concurenței în furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice.”

32. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) Utilizarea frecvențelor radio se realizează în conformitate cu prevederile TNABF, cu reglementările în vigoare din domeniul comunicațiilor electronice, cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, Uniunea Europeană și/sau de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

(2) TNABF se adoptă prin decizie a ANCOM, în urma avizului conform al Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații pentru atribuirile cuprinzând benzi de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală sau a celor aflate în partaj guvernamental/negvernamental. TNABF poate fi modificat și/sau completat cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

(3) ANCOM asigură, în condițiile legii, administrarea și coordonarea la nivel național a gestionării spectrului de frecvențe radio în conformitate cu TNABF și cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, Uniunea Europeană și/sau de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.”

33. După articolul 16 se introduce un nou articol, art. 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. – (1) ANCOM se asigură că spectrul de frecvențe radio armonizat este utilizat pe teritoriul național în condiții care să nu afecteze utilizarea acestuia în alte state membre ale Uniunii Europene, în special prin evitarea interferențelor prejudiciabile transfrontaliere.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la alin. (1), ANCOM urmărește soluționarea interferențelor prejudiciabile, prin coordonare transfrontalieră în temeiul acordurilor internaționale aplicabile, în colaborare cu autorități ce dețin atribuții similare din celelalte statele membre ale Uniunii Europene și cu grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, denumit în continuare *RSPG*. În situația în care interferențele prejudiciabile nu sunt soluționate, se poate solicita sprijinul Comisiei Europene.

(3) În vederea rezolvării unor probleme de coordonare transfrontalieră a utilizării frecvențelor radio cu state care nu fac parte din Uniunea Europeană se poate solicita asistența Uniunii în vederea soluționării acestora.”

34. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Utilizarea frecvențelor radio în condițiile alin. (1) și (2) se realizează în mod gratuit, fără a fi necesară obținerea unei licențe, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) respectarea cerințelor tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru limitarea efectelor câmpurilor electromagnetice privind protejarea sănătății publice, ținându-se seama de Recomandarea Consiliului nr. 1999/519/CE privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz);

b) respectarea obligațiilor care decurg din acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv a reglementărilor adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, Uniunea Europeană și/sau de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.”

35. După articolul 18 se introduce un nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. – (1) Se interzice utilizarea benzilor de frecvențe radio cu statut de utilizare guvernamentală de către alte persoane decât instituțiile prevăzute la art. 18 alin. (1) și (2).

(2) Utilizarea benzilor de frecvențe radio cu statut utilizare în partaj guvernamental/neg guvernamental este permisă numai în condițiile respectării cerințelor de autorizare stabilite de ANCOM potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În scopul verificării respectării alin. (1) și (2) și la solicitarea scrisă a instituțiilor competente din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, ANCOM poate monitoriza spectrul de frecvențe radio cu statut de utilizare guvernamentală ori cu statut utilizare în partaj guvernamental/neg guvernamental.”

36. După articolul 19 se introduc două noi articole, art. 19¹ și 19², cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. – (1) ANCOM promovează o utilizare armonizată a spectrului radio desemnat pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice în mod consistent cu necesitatea ca această resursă să fie utilizată eficient și eficient, urmărind în același timp beneficii pentru consumatori cu privire la:

a) facilitarea concurenței;
 b) economiile de scară; și
 c) interoperabilitatea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice.

(2) Pentru atingerea obiectivelor prevăzute la alin. (1), ANCOM ia măsuri, printre altele, pentru:

a) asigurarea unei acoperiri pe suport radio de bandă largă, a teritoriului și a populației, la o calitate și la o viteză ridicate, precum și acoperirea principalelor rute de transport naționale și europene, inclusiv a rețelei transeuropene de transport menționată în Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE;

b) facilitarea dezvoltării rapide a noilor tehnologii și aplicații de comunicații pe suport radio, inclusiv, acolo unde este cazul, în cadrul unei abordări trans sectoriale;

c) garantarea predictibilității și coerenței procesului de acordare, reînnoire, modificare, limitare sau retragere a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, în scopul promovării investițiilor pe termen lung;

d) asigurarea prevenirii interferențelor prejudiciabile transfrontaliere sau naționale, în conformitate cu art. 16¹ și, respectiv, art. 22¹ alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5) și luarea măsurilor preventive și de remediere;

e) promovarea utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio între utilizări similare sau diferite ale spectrului de frecvențe radio, cu respectarea normelor în vigoare în domeniul concurenței;

f) aplicarea celui mai adecvat și mai puțin împovărător sistem de autorizare posibil în conformitate cu art. 22¹ alin. (4), astfel încât să se maximizeze flexibilitatea, partajarea și eficiența în utilizarea spectrului de frecvențe radio;

g) aplicarea unor norme transparente și clare în ceea ce privește acordarea, cesionarea, reînnoirea, modificarea și/sau retragerea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, în scopul garantării certitudinii, coerenței și previzibilității în materie de reglementare;

h) asigurarea unei coerențe și predictibilități pe întreg teritoriul Uniunii Europene cu privire la modul de autorizare a utilizării spectrului de frecvențe radio în vederea protejării sănătății publice, ținând seama de Recomandarea Consiliului Uniunii Europene 1999/519/CE privind limitarea expunerii populației generale la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz).

Art. 19². – (1) ANCOM poate autoriza o utilizare alternativă totală sau parțială sau poate permite o utilizare existentă a unei benzi de frecvențe radio armonizate, în situația în care pentru drepturile din aceste benzi nu există o cerere a pieței la nivel național sau regional, în conformitate cu art. 20, cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

a) constatarea faptului că lipsește cererea pieței pentru utilizarea armonizată a benzii, rezultată după o consultare publică realizată în conformitate cu art. 135, inclusiv o evaluare prospectivă a cererii pieței;

b) utilizarea alternativă să nu împiedice sau să obstrucționeze disponibilitatea ori utilizarea benzii respective în alte state membre ale Uniunii Europene; și

c) în evaluarea utilizării alternative s-a ținut cont de disponibilitatea sau utilizarea pe termen lung a benzii respective în Uniunea Europeană și de economiile de scară pentru echipamente radio, ca rezultată a utilizării spectrului de frecvențe radio armonizat.

(2) Orice decizie de a permite, în mod excepțional, o utilizare alternativă potrivit alin. (1) face obiectul unei reexaminări periodice care, în orice caz, va avea loc cu promptitudine la solicitarea motivată de utilizare a benzii, în conformitate cu măsura tehnică de punere în aplicare, primită din partea unui utilizator interesat sau potențial utilizator.

(3) ANCOM informează Comisia Europeană și autoritățile din celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la decizia adoptată,

însoțită de motivarea acesteia, precum și cu privire la rezultatul oricărei reexaminări.”

37. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) În benzile de frecvențe radio disponibile pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, conform TNABF, poate fi folosită orice tip de tehnologie utilizată pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația Uniunii Europene și/sau cu reglementările naționale aplicabile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ANCOM poate stabili prin decizie sau prin licența de utilizare a frecvențelor radio, motivat, restricții proporționale și nediscriminatorii privind furnizarea anumitor tipuri de rețele de radiocomunicații sau utilizarea unor tehnologii de acces pe suport radio în anumite benzi de frecvențe radio, în special atunci când acest lucru este necesar pentru:

- a) evitarea interferențelor prejudiciabile;
- b) protejarea sănătății publice prin limitarea expunerii populației la câmpurile electromagnetice, ținându-se seama de Recomandarea Consiliului 1999/519/CE privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz);
- c) asigurarea calității tehnice a serviciului;
- d) asigurarea maximizării utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio;
- e) garantarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio; sau
- f) asigurarea îndeplinirii unui obiectiv de interes general dintre cele prevăzute cu titlul exemplificativ la alin. (5).

(3) Benzile de frecvențe radio disponibile pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, conform TNABF, pot fi utilizate pentru furnizarea oricărui serviciu de comunicații electronice în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația Uniunii Europene și/sau cu reglementările naționale aplicabile.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), ANCOM poate stabili prin decizie sau prin licența de utilizare a frecvențelor radio, motivat, restricții proporționale și nediscriminatorii privind furnizarea unor servicii de comunicații electronice în anumite benzi de frecvențe radio, inclusiv în vederea respectării cerințelor prevăzute de Regulamentul Radio al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor.

(5) Orice măsură prin care se impune furnizarea unui anumit serviciu de comunicații electronice într-o bandă de frecvențe disponibilă pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice potrivit alin. (4) se motivează, în scopul de a asigura îndeplinirea unui obiectiv de interes general stabilit potrivit legii, inclusiv, dar fără a se limita la:

- a) siguranța vieții;
- b) promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale;
- c) evitarea utilizării ineficiente a spectrului radio; sau
- d) promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului media, de exemplu prin furnizarea serviciilor media audiovizuale.

(6) Orice măsură prin care se interzice furnizarea oricărui alt serviciu de comunicații electronice decât cele prevăzute în condițiile alin. (5), într-o anumită bandă de frecvențe radio poate fi stabilită numai în cazul în care acest lucru este justificat de necesitatea de a proteja serviciile pentru siguranța vieții sau, în mod excepțional, în scopul de a asigura îndeplinirea altor obiective de interes general stabilite potrivit legii.

(7) În vederea asigurării respectării principiilor prevăzute la alin. (1) și (3), ANCOM analizează periodic restricțiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (2) și (4) – (6), după caz, și publică rezultatele acestei analize pe pagina sa de internet.

(8) Autoritatea de reglementare poate adopta măsurile prevăzute la alin. (2) și (4) – (6) în urma parcurgerii procedurii de consultare prevăzute la art. 135.”

38. După articolul 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. – (1) ANCOM cooperează cu autorități ce dețin atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, inclusiv pentru autorizarea în manieră coordonată a utilizării spectrului de frecvențe radio armonizat pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice în Uniunea Europeană, cu respectarea TNABF și a situației specifice existente pe piețele naționale.

(2) În situația în care au fost stabilite condiții armonizate pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru rețele și servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, prin măsuri tehnice de aplicare la nivel european, ANCOM efectuează demersurile necesare pentru a permite utilizarea spectrului de frecvențe radio în cel mai scurt timp, fără a depăși 30 de luni de la adoptarea măsurilor armonizate de utilizare sau cât mai curând cu putință după revocarea oricărei decizii ce permite utilizarea alternativă în temeiul art. 19².

(3) ANCOM poate amâna termenul prevăzut la alin. (2), pentru o anumită bandă de frecvențe radio, în următoarele circumstanțe:

- a) impunerea unei restricții de utilizare a benzii respective dispusă în temeiul art. 20 alin. (5) lit. a) sau d);
- b) existența unor probleme nerezolvate de coordonare transfrontalieră care au ca efect interferențe prejudiciabile transfrontaliere cu state ce nu sunt

parte a Uniunii Europene, cu condiția solicitării asistenței Uniunii Europene în condițiile art. 16¹ alin. (3);

- c) din motive ce țin de apărarea și securitatea națională; sau
- d) în caz de forță majoră.

(4) ANCOM analizează, cel puțin la fiecare doi ani de la data aplicării măsurii prevăzute alin. (3), dacă și în ce măsură sunt menținute circumstanțele pentru care a fost amânat termenul prevăzut la alin. (2).

(5) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi amânat cu până la 30 de luni, pentru o anumită bandă de frecvențe radio, dacă:

a) încă există probleme de coordonare transfrontalieră care au ca rezultat interferențe prejudiciabile între statele membre ale Uniunii Europene și a fost solicitată asistența Uniunii Europene în condițiile art. 16¹ alin. (2);

b) este necesar să se asigure, din punct de vedere tehnic, migrarea utilizatorilor existenți ai benzii respective iar acest proces este unul complex.

(6) Orice amânare dispusă în temeiul alin. (3) – (5), precum și motivarea acesteia, sunt aduse în timp util la cunoștința Comisiei Europene și a celorlalte state membre ale Uniunii Europene.”

39. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) Introducerea pe piață/punerea la dispoziție pe piață și punerea în funcțiune și utilizarea pe teritoriul României a echipamentelor radio este permisă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Introducerea pe piață/punerea la dispoziție pe piață, punerea în funcțiune și utilizarea pe teritoriul României a echipamentelor în domeniul compatibilității electromagnetice, este permisă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3) Autoritatea de reglementare stabilește reglementările tehnice pentru interfețele radio ce definesc cerințele pe care echipamentele radio prevăzute la alin. (1) trebuie să le respecte pentru a putea fi puse în funcțiune și utilizate pe teritoriul României.”

40. După articolul 22 se introduce două noi articole, art. 22¹ și 22², cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. – (1) ANCOM decide cu privire la cel mai adecvat regim pentru autorizarea utilizării unor benzi de frecvențe radio, urmând să aleagă între drepturi individuale de utilizare în condițiile art. 23 alin. (1) și (2), pentru a asigura o maximizare a utilizării eficiente a resursei limitate în raport de cererea existentă, și un regim de autorizare generală în condițiile art. 23 alin. (4), ținând seama de:

a) caracteristicile specifice ale benzii ori benzi de frecvențe radio ce face obiectul autorizării;

b) nevoia de a asigura protecția la apariția interferențelor prejudiciabile asupra rețelelor operate de alte persoane care utilizează spectrul radio în condițiile legii;

c) elaborarea unor condiții coerente și adecvate pentru utilizarea în comun a spectrului radio în condițiile legii;

d) necesitatea de asigurare a calității tehnice a comunicațiilor sau a serviciului de comunicații electronice furnizat;

e) obiective de interes general;

f) necesitatea de a se asigura utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

(2) În luarea deciziei cu privire la regimul de autorizare adecvat în condițiile alin. (1), în situația spectrului de frecvențe radio armonizat, ANCOM are în vedere reducerea la minim a eventualelor interferențe prejudiciabile.

(3) ANCOM poate decide autorizarea utilizării frecvențelor radio din benzile de frecvențe radio armonizate pe baza unei combinații a drepturilor individuale de utilizare acordate potrivit art. 23 alin. (1) și (2) și a unui regim de autorizare generală stabilit potrivit art. 23 alin. (4).

(4) Decizia cu privire la regimul de autorizare menționat la alin. (3) este luată avându-se în vedere, în mod rezonabil, efectele probabile asupra concurenței, inovării și intrării pe piață, produse de:

a) diversele combinații între cele două regimuri de autorizare;

b) trecerea graduală de la un regim de autorizare la altul.

(5) În scopul stabilirii regimului de autorizare a utilizării frecvențelor radio cel mai puțin oneros posibil, ANCOM are în vedere reducerea la minimum a eventualelor restricții de utilizare a spectrului de frecvențe radio, ținând seama și de soluțiile tehnice posibile pentru gestionarea interferențelor prejudiciabile.

Art. 22². – (1) În luarea unei decizii în vederea facilitării utilizării în comun a spectrului radio în condițiile art. 22¹, ANCOM se asigură că pentru o astfel de utilizare, în acele benzi de frecvențe unde ea este posibilă, sunt stabilite în mod clar condițiile privind utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio.

(2) Utilizarea în comun a spectrului radio potrivit alin. (1) este permisă în condițiile facilitării utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio, concurenței și inovării.

(3) Prevederile art. 22¹ alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în situația în care este permisă utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio armonizat în baza unei combinații dintre regimurile de autorizare prevăzute la art. 22¹ alin. (1).”

41. La articolul 23, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. – (1) În situația în care este necesară acordarea unor drepturi individuale, frecvențele radio pot fi utilizate numai după obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio acordate în condiții obiective, nediscriminatorii, proporționale și transparente care să asigure maximizarea utilizării eficiente și eficace a resursei limitate în raport de cererea existentă, urmând a se ține cont și de criteriile prevăzute în art. 22¹ alin. (1).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autoritatea de reglementare acordă spre utilizare, în mod individual, prin alocare sau asignare, frecvențe radio din benzile prevăzute în TNABF, în conformitate cu procedura stabilită prin decizie a ANCOM, și ține permanent evidența utilizării acestora.

.....
 (4) În situația în care ulterior analizei efectuate în baza criteriilor stabilite în cadrul art. 22¹ alin. (1) a rezultat că în anumite benzi de frecvențe radio nu este necesară acordarea drepturilor individuale de utilizare pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, autoritatea de reglementare stabilește că utilizarea frecvențelor radio este supusă unui regim de autorizare generală. Accesul și condițiile de utilizare a resurselor limitate de spectru se stabilesc prin decizie a ANCOM.”

42. După articolul 23 se introduce un nou articol, art. 23¹, cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. – (1) Cu ocazia procesului de acordare, modificare sau reînnoire a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, ANCOM promovează concurența, evitând denaturarea acesteia, și poate lua în acest sens măsuri precum:

a) limitarea cantității de spectru radio pentru care se acordă drepturi de utilizare oricărei persoane sau, în împrejurări justificate, stabilirea de condiții care însoțesc drepturile de utilizare, cum ar fi furnizarea de acces la nivelul pieței de gros, roaming regional sau național, în anumite benzi sau în anumite grupuri de benzi cu caracteristici similare;

b) rezervarea, dacă este oportun și justificat având în vedere o situație particulară ce se manifestă la nivelul pieței, a unei anumite sub benzi, benzi de frecvențe radio ori grup de benzi în vederea acordării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio către entitățile nou-intrate pe piață;

c) refuzarea acordării unor noi drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a autorizării de noi utilizări în cazul anumitor subbenzi/benzi de frecvențe radio sau, în cazul în care nu are loc un refuz, stabilirea de condiții care însoțesc acordarea noilor drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau autorizarea noilor utilizări ale spectrului de

frecvențe radio, pentru a evita denaturarea concurenței cauzată de orice posibilă asignare, cesiune sau acumulare a drepturilor de utilizare;

d) includerea unor condiții referitoare la interzicerea cesiunii drepturilor de utilizare care nu sunt supuse controlului concentrărilor economice sau stabilirea de condiții privind cesiunea acestor drepturi, în cazul în care este probabil ca astfel de cesionări să afecteze în mod semnificativ concurența;

e) modificarea drepturilor de utilizare existente, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru a remedia *ex post* o denaturare a concurenței cauzată de orice cesiune sau acumulare a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, în funcție de măsurile dispuse de Consiliul Concurenței în conformitate cu prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Măsurile luate în condițiile alin. (1) țin cont de condițiile existente pe piață și au în vedere abordarea față de analiza de piață realizată în conformitate cu art. 92² alin. (2).

(3) Măsurile luate în condițiile alin. (1) se bazează pe evaluarea obiectivă și prospectivă a:

a) condițiilor concurențiale existente pe piață;

b) necesității acestor măsuri în scopul menținerii sau realizării unei concurențe efective;

c) efectelor probabile ale măsurilor asupra investițiilor existente și viitoare efectuate de participanții de pe piață, în special pentru implementarea rețelelor.

(4) ANCOM ia măsurile prevăzute la alin. (1) cu respectarea cerințelor stabilite pentru modificarea, limitarea sau retragerea drepturilor de utilizare sau cele stabilite în art. 26¹ și art. 135.”

43. La articolul 24, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Licența de utilizare a frecvențelor radio este actul administrativ prin care ANCOM acordă, la cerere, unui furnizor autorizat în condițiile capitolului II, dreptul de a utiliza una sau mai multe frecvențe radio în condiții care să asigure utilizarea lor efectivă, eficientă și eficientă, în scopul furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, cu respectarea anumitor parametri tehnici și pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin. (1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu tipul de aplicație, de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente și conforme cu art. 19¹, 19² și art. 35. Ele pot viza, în plus față de condițiile din autorizația generală:

a) desemnarea tipului de aplicație, de rețea sau de serviciu ori a tehnologiei, în limitele prevăzute la art. 20, pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a frecvențelor radio;

b) utilizarea eficace și eficientă a frecvențelor radio, inclusiv, dacă este cazul, cerințe de calitate a serviciului furnizat și de acoperire a teritoriului;

c) termene pentru utilizarea efectivă a frecvențelor radio alocate prin licență;

d) cerințe tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru a limita expunerea populației generale la câmpurile electromagnetice în conformitate cu Recomandarea Consiliului 1999/519/CE privind limitarea expunerii populației generale la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz), în situația în care aceste cerințe sunt diferite față de cele incluse în autorizația generală;

e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării TNABF; termenul de valabilitate a licenței este adecvat pentru serviciul de comunicații electronice în cauză, având în vedere obiectivul urmărit, și ține cont de o perioadă adecvată necesară pentru amortizarea investiției;

f) posibilitatea și condițiile cesionării ori închirierii, totale sau parțiale, a dreptului de utilizare;

g) tariful de utilizare a spectrului, stabilit în conformitate cu prevederile art. 30;

h) orice obligații stabilite înainte de invitația de depunere a candidaturilor pentru obținerea dreptului de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unei proceduri de selecție și asumate în cadrul procesului de acordare sau obligații asumate cu ocazia reînnoirii acestuia, după caz;

i) obligații care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea frecvențelor radio;

j) obligații ce decurg din utilizarea cu caracter experimental sau ocazional a frecvențelor radio;

k) obligații de a pune în comun sau de a partaja spectrul de frecvențe radio sau de a permite accesul altor utilizatori la spectrul de frecvențe radio în anumite regiuni (zone) sau la nivel național.”

44. La articolul 24, partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Licența de utilizare a frecvențelor radio poate fi modificată la inițiativa ANCOM, potrivit competențelor ce îi revin în conformitate cu legislația în vigoare, într-o manieră proporțională, în cazurile impuse de:”

45. La articolul 24 alineatul (3), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) promovarea concurenței sau evitarea oricărei denaturări a acesteia.”

46. La articolul 24, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În situația prevăzută la alin. (3), ANCOM îl informează pe titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă un termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora, dar nu mai mic de 30 zile. Intervențiile asupra drepturilor de utilizare a frecvențelor radio se publică, împreună cu motivarea, pe pagina de internet a ANCOM.”

47. După articolul 24 se introduce un nou articol, art. 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. – (1) Anterior intrării în vigoare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, ANCOM consultă și informează părțile interesate, în timp util și în mod transparent, cu privire la condițiile aferente drepturilor individuale de utilizare și la criteriile pentru evaluarea îndeplinirii acestor condiții.

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) privesc:

a) cerințele de utilizare pentru evaluarea îndeplinirii acestor condiții;

b) parametrii tehnici aplicabili;

c) termenul pentru utilizarea efectivă a drepturilor de utilizare;

d) gradul de utilizare a frecvențelor radio;

e) situațiile în care se revocă drepturile de utilizare;

f) posibilitatea și condițiile utilizării în comun a infrastructurii pasive sau active care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio, ori a spectrului radio;

g) posibilitatea și condițiile încheierii unor acorduri comerciale de acces la roaming;

h) implementarea în comun a infrastructurii necesare pentru furnizarea de rețele sau servicii care se bazează pe utilizarea frecvențelor radio.

(3) Stabilirea ori aplicarea condițiilor de la alin. (2) lit. f) – h) se realizează cu respectarea Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio este permisă cu condiția respectării cerințelor și/sau criteriilor aferente drepturilor de utilizare, prevederile alin. (3) aplicându-se în mod corespunzător.”

48. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) În situația în care drepturile de utilizare a frecvențelor radio nu pot fi acordate pe baza unui regim de autorizare generală potrivit art. 22¹ și art. 23 alin. (4), iar numărul de drepturi ce urmează să fie acordate într-o bandă de frecvențe radio este limitat, ANCOM stabilește, fără a aduce atingere dispozițiilor art. 20¹, măsurile ce privesc acordarea drepturilor cu respectarea următoarelor condiții:

a) indicarea motivelor ce stau la baza limitării numărului de drepturi de utilizare și prezentarea argumentelor avute în vedere pentru maximizarea beneficiilor pentru utilizatori și pentru stimularea concurenței;

b) consultarea publică a măsurilor propuse în conformitate cu prevederile art. 135.

(2) Limitarea numărului de drepturi de utilizare potrivit alin. (1) poate fi reexaminată periodic, la intervale de maximum 10 ani, la inițiativa ANCOM sau la solicitarea justificată a unei întreprinderi afectate de măsura de limitare a drepturilor.

(3) În cazul limitării numărului de drepturi de utilizare potrivit alin. (1), ANCOM stabilește și justifică obiectivele ce urmează a fi atinse prin procedura de selecție organizată pentru acordarea drepturilor de utilizare, urmărind și nevoia de a fi îndeplinite obiectivele pieței naționale și cele ale pieței interne a Uniunii Europene.

(4) Obiectivele stabilite cu ocazia conceperii procedurii de selecție potrivit alin. (3) au drept scop, pe lângă promovarea concurenței, și unul sau mai multe din următoarele:

a) promovarea acoperirii;

b) asigurarea calității serviciului furnizat;

c) promovarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio, inclusiv prin luarea în considerare a condițiilor aferente drepturilor de utilizare și a nivelului taxei percepute pentru acordarea drepturilor;

d) promovarea inovării și a dezvoltării afacerilor.

(5) ANCOM stabilește și justifică tipul de procedură de selecție aleasă, inclusiv orice etapă preliminară pentru participarea la aceasta și prezintă, după caz, rezultatele evaluării efectuate în acest scop cu privire la situația tehnică, economică și competitivă a pieței, precizând motivele pentru eventuala utilizare și alegere a măsurilor adoptate în temeiul art. 26¹.”

49. La articolul 26, alineatele (1) – (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio se realizează prin intermediul unei proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, în termen de cel mult 6 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțite de toate documentele necesare în acest sens.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul drepturilor de utilizare a frecvențelor radio care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25, ANCOM acordă drepturile prin utilizarea unor criterii și proceduri de selecție obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, care să nu aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în cel mult 8 luni de la primirea unei cereri în acest sens.

(3) Termenele prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi modificate de către ANCOM dacă acest lucru este necesar pentru respectarea unui acord internațional referitor la utilizarea spectrului de frecvențe radio sau a pozițiilor orbitale la care România este parte sau pentru respectarea art. 20¹.

.....
 (5) În situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (2), frecvențele radio pot fi acordate prin încredințare directă, cu avizul conform al Consiliului Național al Audiovizualului, radiodifuzorilor ce furnizează programele publice de radiodifuziune și televiziune și numai în situația în care măsura este necesară pentru atingerea unor obiective de interes general. Acordarea frecvențelor radio în condițiile prezentului alineat trebuie să fie justificată în mod obiectiv, să fie transparentă, nediscriminatorie și proporțională.”

50. La articolul 26, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Informațiile cu privire la drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru furnizarea de rețele publice de comunicații electronice, inclusiv cu privire la posibilitatea de cesionare sau închiriere a acestora, se aduc la cunoștința publicului de către ANCOM prin publicarea informațiilor pe pagina de internet unde se păstrează pe toată durata drepturilor.”

51. După articolul 26 se introduc trei noi articole, art. 26¹ – 26³, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. – (1) În situația în care se intenționează acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio potrivit procedurii stabilite potrivit art. 26 alin. (2), în cazul spectrului de frecvențe radio armonizat pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, prin măsuri tehnice de aplicare la nivel european,

ANCOM informează RSPG cu privire la orice proiecte de măsuri care intră sub incidența art. 25 alin. (3) – (5) și indică, atunci când este cazul, dacă solicită RSPG convocarea unui forum de evaluare *inter pares*.

(2) În situația convocării unui forum de evaluare *inter pares*, ANCOM furnizează RSPG și informații cu privire la modul în care măsurile propuse:

a) promovează dezvoltarea pieței interne a Uniunii Europene, furnizarea transfrontalieră de servicii, precum și concurența, maximizează beneficiile pentru consumatori și urmărind, în general, obiectivele ANCOM și cele privind gestiunea spectrului radio, cu respectarea prevederilor Deciziei nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene și a Deciziei nr. 243/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012 de instituire a unui program multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio;

b) asigură utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio;

c) asigură condiții stabile și previzibile în materie de investiții pentru utilizatorii existenți și potențiali ai spectrului de frecvențe radio, atunci când instalează rețele pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice care utilizează spectrul de frecvențe radio.

Art. 26². – (1) ANCOM acordă dreptul de utilizare a frecvențelor radio, în benzile de frecvențe radio cu utilizare armonizată pentru care procedura și condițiile de acordare a drepturilor au fost agreate în prealabil la nivelul Uniunii Europene, acelor furnizori selectați în cadrul unei proceduri de selecție organizată la nivelul Uniunii, cu respectarea acordurilor internaționale și a normelor Uniunii Europene, în situația în care au fost îndeplinite condițiile naționale aferente de utilizare a frecvențelor radio.

(2) În situația în care în cadrul procedurii de selecție prevăzute la alin. (1) nu au fost satisfăcute toate condițiile naționale aferente dreptului de utilizare a frecvențelor radio în cauză, ANCOM poate impune, prin drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate, condiții, criterii sau proceduri suplimentare la nivel național.

(3) În situația stabilită la alin. (2), impunerea cerințelor suplimentare nu poate fi de natură să limiteze, denatureze sau să întârzie punerea în aplicare corectă a procedurii de selecție prevăzute la alin. (1).

Art. 26³. – (1) În funcție de interesul exprimat de părțile implicate din piață, ANCOM poate coopera cu autorități ce dețin atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, precum și cu RSPG, în vederea stabilirii aspectelor comune ale unei proceduri de autorizare și, după caz, în vederea efectuării împreună a procesului de selecție în vederea acordării de

drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio ce includ și o utilizare transfrontalieră a frecvențelor radio.

(2) La elaborarea procedurii comune de autorizare potrivit alin. (1), dacă drepturile de utilizare a frecvențelor radio vizate sunt disponibile pentru acordare în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice, ANCOM, împreună cu autorități ce dețin atribuții similare din statele membre implicate, pot ține cont și de următoarele:

a) drepturile de utilizare a frecvențelor radio sunt disponibile pentru acordare în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice, iar procedura de autorizare națională individuală trebuie să fi fost inițiată și pusă în practică de autoritățile competente din respectivele state membre ale Uniunii Europene după un calendar comun agreat;

b) există condiții și proceduri comune, în România și în celelalte state membre ale Uniunii Europene în cauză, pentru selectarea și acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio;

c) există condiții comune sau comparabile, în România și în celelalte state membre ale Uniunii Europene în cauză, aferente drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio care să permită, printre altele, alocarea de blocuri de spectru de frecvențe radio similare;

d) procedura comună de autorizare este deschisă cooperării în orice moment și altor state membre ale Uniunii Europene cât timp aceasta este în desfășurare, însă până la data limită stabilită pentru depunerea ofertelor în cadrul procedurii de autorizare.

(3) În cazul în care, în ciuda interesului exprimat de participanții din piață, procedura de autorizare comună nu se realizează, ANCOM îi informează pe aceștia cu privire la motivele care justifică o astfel de decizie.”

52. La articolul 27 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) nu sunt îndeplinite obligațiile din licență.”

53. După articolul 27 se introduce un nou articol, art. 27¹, cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. – (1) Restricționarea drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio sau retragerea acestora înainte de expirarea duratei de valabilitate ca urmare a măsurilor dispuse pentru asigurarea utilizării eficiente și eficiente a spectrului de frecvențe radio sau pentru punerea în aplicare a măsurilor tehnice adoptate în temeiul art. 4 din Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene, se realizează prin intermediul unor proceduri clare stabilite în prealabil în conformitate cu principiile proporționalității și nediscriminării, cu consultarea părților interesate și, acolo unde este cazul, prin compensarea celor afectați.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere măsurilor dispuse în conformitate cu art. 147 și art. 149 alin. (2) – (4).

(3) În situația prevăzută la alin. (1) sunt aplicabile și prevederile art. 29.

(4) Măsurile stabilite potrivit art. 20 alin. (1), (2) și (4) – (6) nu pot constitui motive pentru retragerea unor drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio.”

54. La articolul 28, după alineatul (1) se introduc cinci noi alineate, alin. (1¹) – (1⁵), cu următorul cuprins:

„(1¹) Suplimentar cerințelor stabilite potrivit alin. (1), quantumul taxei ține cont de valoarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în posibilele soluții alternative de utilizare a acestora, cu luarea în considerare a costurilor generate de condițiile aferente drepturilor respective, iar acolo unde este posibil se ține cont și de eventuale modalități de plată stabilite în funcție de disponibilitatea efectivă pentru utilizare a spectrului acordat, aspecte ce sunt determinate în mod obiectiv, transparent, proporțional și nediscriminatoriu înainte de începerea procedurii de acordare a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe.

(1²) Termenul de plată a taxei de licență nu poate fi mai devreme de 6 luni anterior intrării în vigoare a drepturilor de utilizare.

(1³) Procedura de selecție competitivă sau comparativă poate fi folosită ca modalitate de acordare a dreptului de utilizare și în alte cazuri stabilite de ANCOM.

(1⁴) Criteriile de selecție sunt stabilite cu respectarea dispozițiilor art. 19¹, 19² și art. 20.

(1⁵) Condițiile aferente drepturilor de utilizare, obiectivele urmărite potrivit dispozițiilor art. 25 și regulile specifice aplicabile în cadrul procedurii de selecție se stabilesc prin caietul de sarcini elaborat de ANCOM.”

55. La articolul 28, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Banda de frecvențe radio ce face obiectul procedurii de selecție, tipul de procedură de selecție și regulile generale aplicabile în cadrul procedurii se adoptă prin decizie a ANCOM.”

56. După articolul 28 se introduce un nou articol, art. 28¹, cu următorul cuprins:

„Art. 28¹. – (1) Ulterior adoptării deciziei prevăzute la art. 28 alin. (4) sau a oricăror măsuri necesare în vederea organizării procedurii de selecție, ANCOM lansează și invitația în vederea depunerii candidaturilor pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio.

(2) În cadrul procedurii de selecție, ANCOM analizează candidaturile primite având în vedere criteriile de eligibilitate obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, care au fost stabilite în prealabil și reflectă condițiile aferente drepturilor respective.

(3) ANCOM poate solicita candidaților toate informațiile necesare pentru realizarea unei evaluări în vederea verificării capacității acestora de a respecta criteriile de eligibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) În situația în care urmare a evaluării prevăzute la alin. (2) se constată că un participant la procedura de selecție nu are capacitatea necesară de a respecta condițiile aferente drepturilor de utilizare, respectiv în cazul în care informațiile prevăzute la alin. (3) nu sunt transmise, ANCOM poate respinge, motivat, candidatura respectivului participant.

(5) În situația în care, ulterior unei procedurii de acordare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, ANCOM constată că pot fi acordate drepturi suplimentare de utilizare a spectrului de frecvențe radio, inclusiv în baza unei combinații între drepturi individuale și regim de autorizare generală, autoritatea de reglementare face publică această concluzie și demarează procesul de acordare a drepturilor.”

57. După articolul 30 se introduc trei noi articole, art. 30¹ – 30³, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. – Pentru utilizarea frecvențelor radio în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (3) – (4) nu se datorează tarif de utilizare a spectrului.

Art. 30². – (1) Tariful de utilizare a spectrului stabilit potrivit art. 30 nu se datorează în cazul frecvențelor radio utilizate în exclusivitate pentru salvări de vieți omenești de către serviciile publice de ambulanță, salvamont ori salvamar.

(2) Tariful de utilizare a spectrului stabilit potrivit art. 30 nu se datorează în cazul frecvențelor radio utilizate în exclusivitate în regim de recepție.

Art. 30³. – În cazul acordării drepturilor individuale de utilizare a frecvențelor radio potrivit art. 23 alin. (1), coroborat cu art. 25 alin. (3), termenul de valabilitate pentru care se acordă aceste drepturi se stabilește luând în considerare necesitatea de a se asigura concurența și utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio, precum și de a promova inovarea și investițiile eficiente, inclusiv prin alegerea unei perioade adecvate de amortizare a investiției.”

58. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. – (1) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio din cadrul spectrului de frecvențe radio armonizat, conferite în urma unor proceduri de selecție comparativă sau competitivă pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, se acordă pentru o perioadă de 15 ani cu posibilitatea de prelungire pentru încă 5 ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), durata de valabilitate a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate, prin intermediul unor proceduri de selecție comparativă sau competitivă, poate fi între 20 și 25 de ani, fără opțiunea prelungirii. Acordarea drepturilor în aceste condiții este circumstanțiată îndeosebi la:

a) situația benzii acordate pentru prima dată în vederea furnizării serviciilor de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă; sau

b) expirarea simultană a duratei drepturilor pentru una sau mai multe benzi de frecvențe radio.

(3) Criteriile generale pentru prelungirea duratei drepturilor de utilizare în condițiile alin. (1) sunt puse la dispoziția tuturor părților interesate, în mod transparent, înainte de acordarea inițială a drepturilor de utilizare și privesc:

a) necesitatea de a asigura utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio vizat, obiectivele urmărite la art. 19¹ alin. (2) lit. a) și b), sau necesitatea de a îndeplini obiectivele de interes general referitoare la protecția siguranței vieții, apărarea, ordinea publică și securitatea națională;

b) necesitatea de a asigura că nu este denaturată concurența;

c) plata către bugetul de stat a unei taxe de licență, al cărei quantum și condițiile privind efectuarea plății se stabilesc prin hotărâre a Guvernului inițiată de către ANCOM.

(4) Ținând seama de art. 19¹ alin. (2) lit. c), cu cel puțin doi ani înainte de expirarea duratei inițiale a dreptului de utilizare acordat potrivit alin. (1), ANCOM efectuează o evaluare obiectivă și prospectivă a criteriilor generale prevăzute la alin. (3) pentru prelungirea duratei respectivului drept de utilizare.

(5) Prelungirea duratei dreptului de utilizare potrivit alin. (1) este condiționată de:

a) respectarea condițiilor aferente dreptului de utilizare a frecvențelor radio acordate inițial;

b) inexistența unei acțiuni demarate de ANCOM, cauzate de nerespectarea condițiilor aferente drepturilor de utilizare;

c) respectarea criteriilor generale prevăzute la alin. (3).

(6) După efectuarea evaluării potrivit alin. (4), ANCOM notifică titularul dreptului cu privire la acordarea prelungirii duratei dreptului de utilizare potrivit alin. (1) și dacă este necesară revizuirea condițiilor ce au fost

avute în vedere la acordarea inițială a licenței cu acordarea unui termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora.

(7) În cazul în care nu se acordă prelungirea duratei dreptului de utilizare potrivit alin. (1), ANCOM va acorda drepturile de utilizare a frecvențelor radio potrivit art. 23 și/sau art. 26.

(8) Orice decizie dispusă în temeiul alin. (3) – (6) este proporțională, nediscriminatorie, transparentă, motivată și poate fi luată numai după ce în prealabil a fost oferită posibilitatea părților interesate să prezinte observații în termen de cel puțin trei luni de la momentul luării la cunoștință a măsurilor prevăzute la alin. (3) sau (4).

(9) ANCOM poate decide, în cazuri justificate, să deroge de la prevederile alin. (1) – (8), în următoarele situații:

a) în zone geografice limitate în care accesul la rețelele de mare viteză este foarte deficitar sau inexistent și acesta este necesar pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor de la art. 19¹ alin. (2);

b) pentru proiecte specifice pe termen scurt;

c) pentru utilizare experimentală;

d) pentru utilizări ale spectrului de frecvențe radio care, în conformitate cu art. 20 alin. (1) – (6), pot coexista cu serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă;

e) pentru utilizarea alternativă a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu art. 19².”

59. După articolul 31 se introduc trei noi articole, art. 31¹ – 31³, cu următorul cuprins:

„Art. 31¹. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 30³ și art. 31, în vederea asigurării expirării simultane a duratei drepturilor pentru una sau mai multe benzi de frecvențe radio, drepturile de utilizare a frecvențelor radio pot fi acordate pentru perioade mai scurte.

(2) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio pot fi prelungite pentru o perioadă de până la 5 ani în scopul asigurării simultane a duratei drepturilor pentru una sau mai multe benzi de frecvențe radio.

Art. 31². – (1) ANCOM acordă drepturile individuale de utilizare a frecvențelor radio pentru o perioadă de cel mult 10 ani în cadrul benzilor ce nu fac parte din spectrul de frecvențe radio armonizat și în cadrul cărora nu se poate aplica un regim de autorizare generală, cu posibilitatea prelungirii și, acolo unde este cazul, reînnoirii.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și acelor drepturi de utilizare a spectrului radio, acordate în cadrul benzilor ce fac parte din spectrul de frecvențe radio armonizat, care nu sunt vizate de măsurile

tehnice de aplicare la nivel european relevante pentru benzile de frecvențe respective.

(3) Perioada de valabilitate a drepturilor de utilizare potrivit alin. (1) și (2), cazurile în care se aplică, precum și condițiile de prelungire și, acolo unde este cazul, reînnoire, se stabilesc prin decizie a ANCOM.

Art. 31³. – (1) ANCOM ia o decizie cu privire la reînnoirea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat, în timp util, înainte de expirarea duratei acestora. ANCOM analizează necesitatea reînnoirii fie din proprie inițiativă, fie la cererea titularului dreptului formulată cu maximum cinci ani dar nu mai târziu de doi ani înainte de expirare, dacă posibilitatea de reînnoire nu a fost exclusă în mod explicit la momentul acordării. Cu această ocazie ANCOM poate avea în vedere revizuirea drepturilor de utilizare acolo unde este cazul.

(2) La luarea unei decizii în sensul alin. (1), ANCOM ia în considerare, printre altele:

a) îndeplinirea obiectivelor generale ale ANCOM, cele prevăzute la art. 19¹ și art. 26 alin. (2), precum și a obiectivelor de politică publică, dacă acestea au fost stabilite;

b) implementarea unei măsuri tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu art. 4 din Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene;

c) verificarea îndeplinirii corespunzătoare a condițiilor aferente dreptului în cauză;

d) promovarea concurenței sau evitarea oricărei denaturări a acesteia, în conformitate cu art. 23¹;

e) creșterea gradului de eficiență a utilizării spectrului de frecvențe radio, având în vedere evoluția tehnologică sau evoluția pieței;

f) evitarea discontinuității cu consecințe grave a serviciului de comunicații electronice.

(3) Atunci când analizează posibilitatea reînnoirii și, după caz, revizuirii drepturilor individuale de utilizare din cadrul spectrului de frecvențe radio armonizat, în condițiile alin. (1), pentru care numărul de drepturi de utilizare este limitat potrivit art. 26 alin. (2), ANCOM organizează o procedură de consultare deschisă, transparentă și nediscriminatorie cu privire la condițiile prevăzute la art. 24¹ alin. (2) și, printre altele:

a) oferă tuturor părților interesate posibilitatea de a-și exprima opiniile în cadrul unei consultări publice desfășurate în conformitate cu art. 135; și

b) precizează în mod clar motivele unei astfel de posibile reînnoiri și, după caz, revizuirii.

(4) Dacă, în urma consultării prevăzute la alin. (3), există indicii certe privind interesul altor persoane decât cel exprimat de titularii existenți pentru drepturile de utilizare a benzii de frecvențe radio în cauză, ANCOM decide reînnoirea drepturilor de utilizare în condițiile alin. (1) ori organizarea unei noi proceduri de selecție pentru a acorda drepturile de utilizare a frecvențelor radio potrivit art. 25.

(5) Reînnoirea drepturilor individuale de utilizare din cadrul spectrului de frecvențe radio armonizat potrivit alin. (1) – (4) este posibilă pentru o perioadă cel mult egală cu cea inițială, cu respectarea și a celorlalte cerințe stabilite potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Reînnoirea și, după caz, revizuirea drepturilor individuale de utilizare din cadrul spectrului de frecvențe radio armonizat se face în condițiile prezentului articol și este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență care respectă obiectivele prevăzute prin art. 28 alin. (1) și (1¹). Cuantumul și condițiile privind efectuarea plății se stabilesc prin hotărâre a Guvernului inițiată de către ANCOM.

(7) Condițiile aferente reînnoirii și, după caz, revizuirii dreptului de utilizare a spectrului de frecvențe radio nu pot oferi avantaje titularilor existenți ai drepturilor respective în raport de un potențial nou intrat pe piață.”

60. La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.

61. La articolul 33, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM asigură certificarea personalului prevăzut la alin. (1) în termenii și condițiile stabilite prin decizie a ANCOM.”

62. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru furnizarea unei rețele publice de comunicații electronice și/sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului pot fi cesionate sau pot fi închiriate, integral sau parțial, unei alte persoane care a parcurs procedura notificării în condițiile art. 6. Drepturile de utilizare în cauză sau spectrul de frecvențe radio aferent poate fi divizat în cea mai mare măsură posibilă însă cu respectarea condițiilor de utilizare armonizată.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care drepturile de utilizare a frecvențelor radio au fost obținute fără plata unei taxe de licență.

(3) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio se pot cesiona sau pot fi închiriate cu respectarea alin. (1) și (2) numai cu acordul prealabil al ANCOM și cu respectarea tuturor obligațiilor stabilite prin licența de utilizare a frecvențelor radio.

(4) Orice acord având ca obiect cesionarea sau închirierea drepturilor de utilizare, încheiat fără obținerea acordului prealabil ANCOM, este nul de drept.

(5) ANCOM stabilește, de la caz la caz, dacă dreptul de utilizare poate fi cesionat în integralitate sau în parte, situație în care pot fi revizuite în mod corespunzător și condițiile de utilizare, cu asigurarea unei partiționări optime a spectrului radio.

(6) ANCOM poate solicita cesionarului, anterior cesionării drepturilor de utilizare, îndeplinirea anumitor cerințe care să conducă la respectarea condițiilor avute în vedere la acordarea inițială a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio și/sau a unor formalități ce privesc dosarul depus pentru cesionarea drepturilor de utilizare.

(7) Cesionarea sau închirierea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței și, în cazurile în care utilizarea frecvențelor este armonizată la nivelul Uniunii Europene, nu trebuie să conducă la schimbarea destinației de folosință a frecvențelor radio într-un mod care să contravină acestei utilizări armonizate.

(8) În cazul închirierii drepturilor de utilizare a frecvențelor radio este obligatorie respectarea de către locator a condițiilor avute în vedere la acordarea inițială a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, precum și a obligațiilor stabilite conform licenței deținute de acesta.

(9) Acordul prealabil privind cesiunea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio poate fi refuzat:

a) în situația în care există riscul nerespectării condițiilor avute în vedere la acordarea inițială a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio;

b) pentru neîndeplinirea condițiilor stabilite potrivit alin. (6);

c) în cazul în care există indicii că cesiunea poate avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței;

d) titularul drepturilor de utilizare nu a achitat integral tariful de utilizare a spectrului aferent drepturilor ce urmează a fi cesionate, precum și accesoriile aferente acestuia, dacă este cazul;

e) cesionarul are debite scadente aferente tarifului de utilizare a spectrului, datorat pentru frecvențele radio alocate/asignate anterior, precum și eventuale accesorii aferente tarifului.

(10) Acordul prealabil privind închirierea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio poate fi refuzat în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (7) și (8).”

63. După articolul 35 se introduc trei noi articole, art. 35¹ – 35³, cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. – (1) Procesarea solicitărilor referitoare la emiterea acordului prealabil în cazul cesionării sau închirierii drepturilor de utilizare se realizează în mod gratuit în termen de 30 zile calendaristice de la data transmiterii cererii sau a tuturor informațiilor suplimentare solicitate de ANCOM, după caz.

(2) În cazul în care cesiunea sau închirierea drepturilor de utilizare implică procesarea unei cantități semnificative de date și/sau informații, termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit cu până la 180 de zile calendaristice, cu condiția înștiințării părților implicate.

(3) Cesionarea și închirierea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio se aduc la cunoștința publicului de către ANCOM prin publicarea informațiilor pe pagina de internet, unde se păstrează pe toată durata drepturilor.

Art. 35². – (1) Închirierea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în condițiile art. 35 este condiționată de asigurarea tuturor condițiilor în vederea evitării interferențelor prejudiciabile sau eliminării imediate a oricăror cauze care conduc la apariția acestora.

(2) Locatorul este obligat să se asigure că locatarul folosește drepturile de utilizare a frecvențelor radio închiriate cu respectarea tuturor parametrilor tehnici stabiliți prin licența de utilizare a frecvențelor radio acordată locatorului.

(3) Locatorul este ținut de obligația respectării parametrilor tehnici de emisie ai stațiilor de radiocomunicații și a condițiilor din licența de utilizare a frecvențelor radio, indiferent de stipulațiile contractului de închiriere.

(4) Procedura de emitere a acordului prealabil în vederea închirierii drepturilor de utilizare a frecvențelor radio se stabilește prin decizie a ANCOM.

Art. 35³. – (1) ANCOM poate acorda drepturi de utilizare a frecvențelor radio și pentru transmisii cu caracter experimental, situație în care sunt aplicabile prevederile art. 22¹ alin. (1) lit. a) – b) și alin. (2), art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (2) lit. a), d), g), j) și alin. (3) lit. b), art. 26 alin. (1) și art. 30.

(2) Drepturile de utilizare prevăzute la alin. (1) se pot acorda în condițiile justificării necesității acestora și pentru o perioadă ce nu poate depăși 6 luni consecutiv.

(3) În perioada de valabilitate a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru transmisii cu caracter experimental este interzisă furnizarea de servicii de comunicații electronice.

(4) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate în condițiile prezentului articol pot fi retrase în cazul nerespectării condițiilor de autorizare stabilite de ANCOM ori în cazul apariției interferențelor prejudiciabile asupra rețelelor operate de alte persoane care utilizează spectrul radio în condițiile legii.”

64. După articolul 36 se introduc șase noi articole, art. 36¹ – 36⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. – (1) Deținătorul unei RLAN conectată, ca extensie, la o rețea publică de comunicații electronice poate permite, prin intermediul echipamentului propriu de rețea, accesul unor terți la rețelele publice de comunicații electronice, inclusiv prin eventuale RLAN deținute de aceștia din urmă, precum și utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat pentru aplicații de tip RLAN. Utilizarea spectrului radio în aceste condiții este supusă numai acelor prevederi aplicabile spectrului radio din cadrul regimului de autorizare stabilit potrivit art. 23 alin. (3).

(2) În situația în care furnizarea prevăzută la alin. (1) nu face parte dintr-o activitate economică, ori este auxiliară unei activități economice sau unui serviciu public, care nu depinde de transportul de semnale prin rețelele de comunicații electronice respective, atunci persoanei care furnizează un astfel de acces, fie acesta un întreprinzător, o autoritate publică sau un utilizator final, nu îi sunt aplicabile regimul de autorizare generală pentru furnizarea de rețele și/sau servicii de comunicații electronice, stabilit potrivit art. 5 – 7 și nici obligațiile privind drepturile utilizatorilor finali stabilite potrivit art. 37 – 45 și art. 71 – 73, și nici obligațiile privind interconectarea rețelelor stabilite conform art. 100 alin. (1).

(3) Utilizatorii finali pot permite accesul la RLAN-urile pe care le dețin și altor utilizatori finali, în mod reciproc sau în alte modalități, inclusiv pe baza inițiativelor unor terți prin care se pun la dispoziția publicului, în mod agregat, RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

Art. 36². – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului pot permite accesul la rețelele lor publicului larg, prin intermediul unor RLAN-uri, care pot fi amplasate inclusiv în spațiile deținute de un utilizator final, cu respectarea prevederilor aplicabile din autorizația generală și a acordului prealabil, exprimat în cunoștință de cauză, al utilizatorului final implicat.

(2) Concomitent cu accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la servicii de comunicații electronice destinate publicului în

condițiile alin. (1), furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului permit, fără restricții, utilizatorilor finali:

a) accesul și conectarea, la alegerea lor, la RLAN-urile disponibile furnizate de terți; sau

b) accesul reciproc la rețelele unor astfel de furnizori sau, mai general, la acordarea accesului altor utilizatori finali la rețelele unor astfel de furnizori prin intermediul RLAN-urilor, inclusiv pe baza inițiativelor unor terți prin care se pun la dispoziția publicului, în mod agregat, RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

Art. 36³. – (1) Autoritățile publice pot pune la dispoziție RLAN-urile proprii, pentru a asigura accesul publicului larg la aceste rețele, în sediile autorităților respective sau în spațiile publice învecinate acestor sedii, atunci când asigurarea accesului la RLAN este auxiliară serviciilor publice furnizate.

(2) Pe baza unor inițiative ale organizațiilor neguvernamentale sau ale autorităților publice, pot fi puse la dispoziție RLAN-uri în mod agregat, inclusiv, după caz, și RLAN-urile prevăzute la alin. (1), pentru a asigura accesul publicului larg la aceste rețele, în mod reciproc sau în alte modalități.

(3) Utilizarea spectrului radio în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) este supusă numai acelor prevederi aplicabile spectrului radio potrivit art. 23 alin. (3).

(4) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autorităților publice sau organizațiilor neguvernamentale care furnizează un astfel de acces le sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 36¹ alin. (2).

Art. 36⁴. – În cazul accesării unui serviciu al societății informaționale ca urmare a aplicării art. 36¹ – 36³ sunt incidente dispozițiile art. 12 din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 36⁵. – (1) Instalarea, modificarea sau înlocuirea de către operatori a punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care respectă caracteristicile fizice și tehnice stabilite de către Comisia Europeană prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070 din 20 iulie 2020 de specificare a caracteristicilor punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în temeiul art. 57 alin. (2) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, se realizează fără a fi necesară obținerea autorizației de construire prevăzută de Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Instalarea, modificarea sau înlocuirea de către operatori a punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care respectă caracteristicile fizice și tehnice stabilite de către Comisia Europeană prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070, care implică utilizarea construcțiilor monument istoric, construcțiilor cu valoare arhitecturală sau istorică, stabilite prin documentații de urbanism aprobate, se realizează cu respectarea procedurii de notificare prealabilă prevăzută la art. 11 alin. (4) din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Punerea în funcțiune și/sau utilizarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă, prevăzute la alin. (1) și (2), se realizează cu respectarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 740/2016 privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio, cu modificările și completările ulterioare, precum și a cadrului legal privind utilizarea spectrului de frecvențe radio stabilit prin prezenta ordonanță de urgență.

(4) În termen de maximum 14 zile de la data instalării, modificării sau înlocuirii punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă prevăzute la alin. (1) și (2) din clasele E2 și E10, operatorii transmit ANCOM o notificare în format electronic prin intermediul unui punct de informare unic, al cărei conținut este stabilit prin decizie a ANCOM și care cuprinde, cel puțin, amplasamentul și caracteristicile tehnice ale respectivelor puncte de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă.

(5) ANCOM monitorizează și raportează periodic Comisiei Europene, prima dată până la 31 decembrie 2021 și, ulterior, în fiecare an, cu privire la aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1070, în special cu privire la aplicarea art. 3 alin. (1) din acest Regulament, inclusiv cu privire la tehnologiile utilizate de punctele de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă instalate.

Art. 36⁶. – În cazul în care la nivel național sunt stabilite cerințe pentru instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă diferite față de limitele stabilite prin Recomandarea Consiliului 1999/519/CE privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (de la 0 Hz la 300 GHz), adoptarea acestora este condiționată de parcurgerea etapelor stabilite potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.”

65. La articolul 37, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Titularii dreptului de utilizare a resurselor de numerotație au obligația să implementeze, pe propria cheltuială, modificările aduse Planului național de numerotație.”

66. La articolul 38, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) ANCOM poate stabili, prin decizie, în condițiile existenței și menținerii disponibilității resurselor de numerotație din Planul național de numerotație, anumite resurse de numerotație pentru care dreptul de utilizare se acordă unor persoane ce nu furnizează rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului. Dispozițiile art. 38¹ se aplică în mod corespunzător.

(3²) În cazul în care există riscul de epuizare a resurselor de numerotație, ANCOM suspendă alocarea resurselor de numerotație în condițiile alin. (3¹).”

67. După articolul 38 se introduc trei noi articole, art. 38¹ – 38³, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. – (1) ANCOM pune la dispoziție, în Planul național de numerotație, o serie de numere nongeografice care pot fi utilizate, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 531/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 73 alin. (3) și (4) din prezenta ordonanță de urgență, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, altele decât serviciile de comunicații interpersonale, pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(2) Furnizorii care utilizează resursele de numerotație prevăzute la alin. (1) în alte state membre ale Uniunii Europene au obligația de a respecta Planul național de numerotație și condițiile de utilizare a respectivelor resurse de numerotație aplicabile pe teritoriul României, precum și normele privind protecția consumatorilor și alte norme naționale, referitoare la utilizarea resurselor de numerotație, aplicabile în statele membre în care se folosesc resursele de numerotație.

(3) În aplicarea dispozițiilor alin. (2), ANCOM stabilește, prin decizie, condițiile specifice care însoțesc dreptul de utilizare al resurselor de numerotație cu utilizare extrateritorială, în vederea asigurării respectării tuturor normelor de drept intern privind protecția consumatorilor și utilizarea resurselor de numerotație, în statele membre în care se folosesc resursele de numerotație.

(4) Atunci când o autoritate națională de reglementare sau o altă autoritate competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene în care se folosesc resursele de numerotație prevăzute la alin. (1) sesizează ANCOM în

legătură cu o încălcare a normelor relevante privind protecția consumatorilor sau a dreptului intern aplicabil în ceea ce privește utilizarea resurselor de numerotație din statul membru respectiv și demonstrează această încălcare, ANCOM va lua măsurile ce se impun pentru asigurarea respectării condițiilor asociate dreptului de utilizare a resurselor de numerotație, prevăzute în decizia ANCOM de la alin. (3), în conformitate cu capitolul XII.

(5) Pentru a facilita monitorizarea de către autoritățile naționale de reglementare sau de către alte autorități competente din statele membre ale Uniunii Europene a îndeplinirii cerințelor prevăzute în decizia ANCOM de la alin. (3), ANCOM va transmite OAREC informațiile relevante în vederea realizării și actualizării permanente a bazei de date privind resursele de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii Europene.

(6) ANCOM poate solicita OAREC asistență în ceea ce privește coordonarea activităților autorităților naționale de reglementare sau altor autorități competente din statele membre ale Uniunii Europene în vederea asigurării gestionării eficiente a resurselor de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii Europene.

Art. 38². – (1) În România pot fi utilizate și resurse de numerotație nongeografice, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 531/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 73 alin. (3) și (4) din prezenta ordonanță de urgență, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, altele decât cele de comunicații interpersonale, pentru care dreptul de utilizare este acordat de alte autorități din statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Titularii drepturilor de utilizare extrateritorială a resurselor de numerotație nongeografice prevăzute la alin. (1) au obligația de a respecta normele legale naționale privind condițiile de utilizare a resurselor de numerotație și cele privind protecția consumatorilor.

(3) În cazul în care ANCOM constată încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (2), aceasta va sesiza autoritatea competentă din statul membru al Uniunii Europene unde a fost acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotație de la alin. (1), în vederea aplicării măsurilor prevăzute în legislația internă a respectivului stat membru.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) sunt de asemenea aplicabile dispozițiile art. 73 alin. (3).

Art. 38³. – ANCOM poate stabili, prin decizie:

a) condițiile în care numere nongeografice din Planul național de numerotație pot fi utilizate extrateritorial pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, fără a aduce atingere prevederilor art. 38¹;

b) condițiile în care pot fi utilizate în România resurse de numerotație nongeografice, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, din planurile de numerotație ale altor state, fără a aduce atingere prevederilor art. 38².”

68. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. – (1) Administrarea și gestionarea resurselor de numerotație trebuie să respecte principiul egalității de tratament acordat tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și persoanelor prevăzute la art. 38 alin. (3¹), după caz.

(2) Titularii dreptului de utilizare a resurselor de numerotație sunt obligați să aplice principiul nediscriminării și transparenței față de alți furnizori de servicii de comunicații electronice, în privința secvențelor de numere utilizate pentru accesul la serviciile lor.”

69. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Utilizarea resurselor de numerotație este permisă numai după obținerea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație potrivit art. 41 alin. (1) și în condiții care să asigure exploatarea lor eficientă.

(2) ANCOM stabilește prin decizie procedura administrativă de obținere, modificare, prelungire, încetare și cesionare a dreptului de utilizare a resurselor de numerotație, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare cu privire la utilizarea resurselor de numerotație.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și persoanele prevăzute la art. 38 alin. (3¹) au obligația de a respecta Planul național de numerotație, precum și condițiile de utilizare a resurselor de numerotație.”

70. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Dreptul de utilizare a resurselor de numerotație din Planul național de numerotație se acordă de către ANCOM prin emiterea unei licențe de utilizare a resurselor de numerotație sau se dobândește de la un titular de licență în condițiile stabilite prin decizie a ANCOM. Licența de utilizare a resurselor de numerotație se acordă în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, pentru o perioadă limitată, adecvată pentru serviciul în cauză, având în vedere obiectivul urmărit și luând în considerare, în mod corespunzător, necesitatea acordării unei perioade adecvate de amortizare a investiției.”

71. La articolul 41 alineatul (3), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) alte modalități de transmitere de către titularul de licență a dreptului de utilizare a resurselor de numerotație;”

72. La articolul 41 alineatul (3), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) orice obligații asumate de persoana în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitivă sau comparativă;”

73. La articolul 41 alineatul (3), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) obligații privind utilizarea extrateritorială a numerelor; în cazul numerelor nongeografice prevăzute la art. 38¹ aceste obligații au în vedere asigurarea conformității cu normele privind protecția consumatorilor și cu alte norme privind resursele de numerotație din statele membre ale Uniunii Europene în care acestea sunt utilizate.”

74. La articolul 41, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Fără a aduce atingere prevederilor capitolului XII, dreptul de utilizare a resurselor de numerotație poate fi modificat, limitat sau revocat, la inițiativa ANCOM, în cazuri justificate, în mod obiectiv și proporțional, și numai după parcurgerea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135, cu excepția cazului în care respectivele modificări asupra dreptului de utilizare a resurselor de numerotație sunt minore și s-au realizat cu consimțământul titularului drepturilor, precum și a cazului în care respectivele limitări sau revocări s-au realizat cu consimțământul titularului drepturilor.

(6) Intervențiile asupra dreptului de utilizare a resurselor de numerotație prevăzute la alin. (5) se publică, împreună cu motivarea, pe pagina de internet a ANCOM.”

75. La articolul 42, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) ANCOM pune la dispoziția publicului, pe propria pagină de internet, licențele de utilizare a resurselor de numerotație, cu excepția acelor ce au ca obiect resursele de numerotație utilizate în scopuri ce țin de securitatea națională.”

76. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

**„CAPITOLUL IV
Securitatea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice”**

77. Articolele 46 – 49 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice adecvate, obiective și proporționale pentru a gestiona în mod corespunzător riscurile la adresa securității rețelelor și serviciilor de comunicații electronice.

(2) Măsurile luate potrivit alin. (1), inclusiv criptarea, după caz, trebuie să asigure un nivel de securitate corespunzător riscului identificat ținând seama de stadiul actual al tehnologiei și să prevină sau să minimizeze impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și asupra altor rețele și servicii.

(3) Măsurile luate potrivit alin. (1) trebuie să vizeze următoarele domenii: politica de securitate și managementul riscului, securitatea resurselor umane, securitatea rețelelor și serviciilor, a facilităților asociate și a informațiilor, managementul operațiunilor, managementul incidentelor, managementul continuității activității, monitorizarea, testarea și auditarea, conștientizarea amenințărilor.

(4) Măsurile luate potrivit alin. (1) vor avea în vedere, în mod corespunzător, recomandările și ghidurile de bune practici elaborate de ANCOM și cele elaborate de Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică, denumită în continuare *ENISA*.

(5) Acolo unde este cazul, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului colaborează între ei pentru implementarea măsurilor prevăzute de prezentul articol.

Art. 47. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a notifica ANCOM, în cel mai scurt timp, cu privire la orice incident de securitate care are un impact semnificativ asupra rețelelor sau serviciilor.

(2) Amploarea impactului unui incident de securitate se determină ținând seama, în special, de următorii parametri, după caz:

- a) numărul de utilizatori afectați de incidentul de securitate;
- b) durata incidentului de securitate;
- c) întinderea geografică a zonei afectate de incidentul de securitate;
- d) măsura în care funcționarea rețelei sau a serviciului este afectată;
- e) amploarea impactului asupra activităților economice și societale.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a informa, în mod gratuit, utilizatorii potențial afectați de o amenințare specifică și semnificativă de securitate, cu privire la orice măsură de protecție sau măsură corectivă care poate fi luată de utilizatori. Acolo unde este cazul, furnizorii informează utilizatorii și cu privire la amenințarea în sine.

(4) ANCOM poate informa publicul cu privire la existența cazului prevăzut la alin. (1) sau poate solicita furnizorului să informeze publicul cu privire la existența acestui caz, atunci când consideră că este în interesul public.

(5) Acolo unde consideră necesar, ANCOM informează autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene și ENISA cu privire la existența cazului prevăzut la alin. (1).

(6) ANCOM transmite anual un raport de sinteză Comisiei Europene și ENISA cu privire la notificările primite potrivit alin. (1) și măsurile adoptate în aceste cazuri.

(7) Prevederile art. 46 și ale prezentului articol nu aduc atingere prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 și Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În situația incidentelor care pot afecta securitatea națională ANCOM poate coopera cu instituțiile publice naționale competente în materie.

Art. 48. – (1) În cazul producerii unui incident de securitate sau al identificării unei amenințări sau vulnerabilități specifice și semnificative de securitate, ANCOM poate stabili, în sarcina furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau a furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, sub forma unor instrucțiuni obligatorii, măsuri necesare, inclusiv termenele de punere în aplicare, în scopul remedierii incidentului de securitate sau al împiedicării producerii acestuia.

(2) Instrucțiunile prevăzute la alin. (1) sunt dispuse de ANCOM prin decizie.

Art. 49. – (1) În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului:

a) să furnizeze toate informațiile necesare evaluării securității rețelelor și serviciilor, inclusiv măsurile de securitate implementate și documentația ce a stat la baza acestora;

b) să se supună, pe cheltuiala proprie, unui audit de securitate realizat de un organism independent sau de o altă autoritate competentă și să transmită ANCOM rezultatele auditului.

(2) ANCOM poate verifica și evalua măsurile stabilite de furnizori pentru a asigura securitatea rețelelor și serviciilor, precum și respectarea acestora, putând impune măsuri în acest sens.”

78. După articolul 49 se introduc două noi articole, art. 49¹ și 49², cu următorul cuprins:

„Art. 49¹. – (1) ANCOM poate stabili, prin decizie, modalitățile de implementare a dispozițiilor art. 46 alin. (3), art. 47, 48 și, respectiv, art. 49 alin. (1) cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

(2) Decizia ANCOM privind modalitatea de implementare a dispozițiilor art. 46 alin. (3) poate cuprinde cerințe suplimentare celor care se regăsesc în actele de punere în aplicare ale Comisiei Europene prevăzute de art. 40 alin. (5) din Codul european al comunicațiilor electronice.

Art. 49². – (1) În vederea punerii în aplicare a prezentului capitol, ANCOM beneficiază de asistență din partea echipelor de intervenție în caz de incidente de securitate informatică și a echipei de răspuns la incidente de securitate informatică la nivel național, desemnate în temeiul Legii nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește aspectele care intră în atribuțiile acestora.

(2) În vederea punerii în aplicare a prevederilor prezentului capitol, ANCOM se poate consulta și poate solicita cooperarea cu Directoratul Național de Securitate Cibernetică, cu Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, precum și cu alte autorități naționale, după caz.

(3) Cooperarea în condițiile prezentului articol se va face cu garantarea păstrării confidențialității informațiilor și protejării securității și intereselor comerciale ale furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile art. 30 din Legea nr. 362/2018, cu modificările și completările ulterioare.”

79. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – (1) Furnizarea către consumatori a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului se realizează numai în baza unui contract care poate fi încheiat pentru o singură perioadă contractuală inițială de cel mult 24 de luni.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în ceea ce privește serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere sau serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive.

(3) Cu excepția contractelor prevăzute la art. 50⁷, contractul prevăzut la alin. (1) se încheie în scris:

a) pe hârtie;

b) dacă utilizatorul final este de acord, ca înscris în formă electronică, semnat cu semnătură electronică avansată sau calificată;

c) prin mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Contractele vor fi redactate cu un font lizibil, având mărimea de cel puțin 10p, vizibil și ușor de citit, iar culoarea de fond trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică, în ceea ce privește durata unui contract de plată în rate care are ca obiect exclusiv instalarea unei conexiuni fizice, în special la rețele de foarte mare capacitate. Contractul de plată în rate pentru instalarea unei conexiuni fizice nu include echipamentele terminale, precum router-e sau modem-uri, și nu îi împiedică pe consumatori să își exercite drepturile în temeiul prezentului capitol.

(5) Contractelor încheiate cu consumatorii reglementate de prezenta secțiune li se aplică în mod corespunzător prevederile legislației din domeniul protecției consumatorilor, cu excepția dispozițiilor art. 10 lit. f) și i) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

80. După articolul 50 se introduc unsprezece noi articole, art. 50¹ – 50¹¹, cu următorul cuprins:

„Art. 50¹. – Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice destinate publicului nu pot aplica utilizatorilor finali restricții sau condiții diferite în ceea ce privește accesul la rețele sau servicii ori utilizarea acestora, din motive legate de naționalitatea, statul de reședință sau cel de stabilire a sediului utilizatorului final, cu excepția cazurilor justificate în mod obiectiv.

Art. 50². – (1) Prevederile art. 50 alin. (1) – (4), art. 50³ – 50⁷, art. 50¹⁰, art. 59⁹ alin. (1) și (2) și art. 59¹³ se aplică utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit în măsura în care aceștia nu au convenit în mod explicit să renunțe în tot sau în parte la aplicarea lor.

(2) Cu excepția art. 50¹, prevederile prezentului capitol nu se aplică microîntreprinderilor care furnizează servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, cu excepția cazului în care acestea furnizează

și alte servicii de comunicații electronice destinate publicului. Înainte de încheierea unui contract cu utilizatorul final, acestea au obligația să-l informeze pe utilizatorul final cu privire la neaplicarea prevederilor legale menționate.

(3) Contractelor privind serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive le sunt aplicabile exclusiv dispozițiile art. 59¹¹ alin. (1) – (4) și alin. (7) și art. 59¹² alin. (1) și (3) și doar în situația în care sunt încheiate cu utilizatori finali care sunt consumatori, microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit.

Art. 50³. – (1) Înainte ca un contract sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului trebuie să îi furnizeze acestuia informații privind:

a) datele de identificare a furnizorului, inclusiv datele de contact complete;

b) descrierea principalelor caracteristici ale serviciului sau ale pachetului de servicii ori de servicii și echipamente terminale;

c) contravaloarea planului tarifar, cu toate taxele incluse, tipurile de servicii oferite, inclusiv, după caz, volumele de comunicații incluse pe perioada de facturare – numărul de minute, numărul de SMS-uri, creditul sau traficul de date inclus –, precum și condițiile de utilizare a acestora, iar, dacă este cazul, opțiunea/opțiunile aplicată/aplicate și contravaloarea acestora, precum și tarifele pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar; tarifele pentru activarea serviciului de comunicații electronice și/sau tariful de conectare sau instalare, cu toate taxele incluse, dacă este cazul; în cazul pachetelor de servicii, prețul fiecărui produs contractat împreună cu serviciul, tarifele și modul de aplicare a acestora în cazul în care acestea sunt comercializate și separat;

d) orice taxe legate de trecerea de la un furnizor la altul și mecanismele de despăgubire și rambursare pentru întârziere sau abuz în legătură cu schimbarea furnizorului și pentru nerespectarea programărilor stabilite pentru servicii ori pentru instalare, precum și informații despre procedurile respective;

e) acolo unde este cazul, existența și condițiile aferente avansurilor sau altor garanții financiare care trebuie plătite sau oferite de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit la cererea furnizorului;

f) acolo unde este cazul, toate costurile suplimentare de transport, de livrare sau taxele poștale sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare

ar putea fi suportate de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, inclusiv perioada de valabilitate a ofertei sau a prețurilor;

g) existența unei garanții legale de conformitate pentru echipamentele terminale, precum și, acolo unde este cazul, existența și condițiile privind serviciile post vânzare și garanțiile comerciale;

h) după caz, modalitățile de plată, livrare și executare, data până la care furnizorul de comunicații electronice se angajează să livreze echipamentele terminale sau să presteze serviciile;

i) durata contractului, inclusiv, dacă este cazul, perioada contractuală inițială, condițiile privind suspendarea și reconectarea serviciilor, condițiile de încetare a contractului, inclusiv cele privind denunțarea unilaterală înainte de expirarea perioadei contractuale inițiale, precum și penalitățile aplicabile, dacă este cazul;

j) orice mecanisme de despăgubire și rambursare care se aplică în cazul în care nu sunt respectate nivelurile de calitate a serviciului prevăzute în contract sau în cazul în care furnizorul nu reacționează corespunzător la un incident de securitate, o amenințare sau o vulnerabilitate;

k) tipul și categoriile de măsuri care ar putea fi luate de către furnizor ca răspuns la incidentele sau amenințările în materie de securitate sau la vulnerabilități;

l) datele de contact unde se pot trimite eventualele reclamații, în cazul în care acestea sunt diferite față de datele furnizate la lit. a), precum și politica de soluționare a reclamațiilor;

m) dacă este cazul, mijloacele de inițiere a procedurilor de soluționare a litigiilor prin intermediul unei entități de soluționare alternativă a litigiilor stabilită la nivel național.

(2) În cadrul descrierii principalelor caracteristici ale serviciului sau ale pachetului de servicii prevăzute la alin. (1) lit. b) se vor preciza:

a) informații privind calitatea serviciului furnizat, astfel:

(i) parametrii de calitate specifici asigurați pentru serviciile de comunicații electronice destinate publicului, cu excepția serviciilor de acces la internet. De asemenea, vor fi furnizate informații privind eventualele niveluri minime de calitate a serviciului, în măsura în care acestea sunt oferite;

(ii) în cazul în care nu se oferă niveluri minime de calitate a serviciului, se face o declarație în acest sens;

(iii) parametrii de calitate vor fi definiți și exprimați astfel încât să țină seama în mod deosebit de orientările adoptate de OAREC pentru stabilirea parametrilor relevanți de calitate a serviciilor de acces la internet și a serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului;

(iv) în cazul serviciilor de acces la internet, se vor preciza informațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/2120 și, după caz, stabilite de ANCOM în temeiul acestuia; în plus, în măsura în care sunt oferite, se vor indica nivelurile minime pentru parametri precum întârzierea de transfer al pachetelor de date, variația întârzierii de transfer al pachetelor de date și pierderea pachetelor de date;

(v) în cazul serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului, dacă furnizorul exercită controlul asupra cel puțin a unor elemente ale rețelei sau are un acord privind nivelul serviciilor în acest sens cu întreprinderile care furnizează acces la rețea, informațiile privind nivelurile minime de calitate, dacă sunt oferite, se vor referi cel puțin la timpul necesar pentru conectarea apelului, probabilitatea de eșec în conectarea apelului și întârzieri în semnalizarea apelului, în conformitate cu anexa nr. 1;

b) fără a aduce atingere dreptului utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit de a folosi echipamente terminale la alegere, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/2120, informații privind orice condiții, inclusiv taxe, impuse de furnizor privind utilizarea echipamentului terminal furnizat;

c) în cazul serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere, se furnizează, în plus, următoarele informații:

(i) orice limitări privind accesul la serviciile de urgență sau la informația de localizare a apelantului din motive de ne fezabilitate din punct de vedere tehnic, în măsura în care serviciile respective permit utilizatorilor finali să efectueze apeluri către un număr din cadrul unui plan de numerotație național sau internațional;

(ii) drepturile utilizatorului final privind înscrierea datelor sale cu caracter personal într-o listă a abonaților telefonici și tipurile de date vizate în conformitate cu art. 11 din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), se vor preciza:

a) suplimentar, pentru serviciile de acces la internet și serviciile de comunicații interpersonale destinate publicului:

(i) în cazul unor planuri tarifare sau al unor planuri cu un volum de comunicații prestabilit, posibilitatea pentru utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit de a reporta orice volum neutilizat din perioada de facturare precedentă la următoarea perioadă de facturare, în cazul în care această opțiune este inclusă în contract;

(ii) facilități pentru a garanta transparența facturării și pentru a monitoriza nivelul consumului;

(iii) informații tarifare cu privire la orice numere sau servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale;

(iv) detalii și condiții, inclusiv taxe, pentru orice serviciu postvânzare, servicii de asistență tehnică și asistență pentru clienți;

(v) mijloacele prin care se pot obține informații actualizate privind toate tarifele și taxele de întreținere aplicabile;

b) tarifele pentru depășirea resurselor incluse în abonament/opțiune și/sau a traficului, precum și modalitatea de tarifare a acestora; în cazul în care abonamentul/opțiunea nu include niciun fel de resurse sau trafic, tarifele pentru minute/SMS-uri/MMS-uri/apeluri video și/sau tariful pe unitate minimă de tarifare;

c) în cazul planurilor tarifare dedicate, tarifele preferențiale pentru resursele respective, cu precizarea, în cazul abonamentului/creditului care include minute internaționale, a zonei/țării și/sau a rețelei/tipului de rețea unde pot fi utilizate;

d) informația că pentru unele categorii de numere se pot aplica tarife mai mari decât în mod obișnuit (de exemplu, numere cu tarif special);

e) orice alte tarife percepute pe parcursul unei perioade de facturare/de valabilitate a creditului (de exemplu, tarifele pentru închiriere de echipamente), dacă este cazul.

(4) În cadrul informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. i), se vor preciza următoarele informații:

a) condițiile, inclusiv termenul de exercitare a dreptului utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit care utilizează servicii preplătite de a li se rambursa, la cerere, orice credit restant în caz de trecere de la un furnizor la altul, astfel cum se prevede la art. 75² alin. (7);

b) orice tarife datorate în cazul rezilierii anticipate a contractului, inclusiv informații privind deblocarea echipamentelor terminale și orice recuperare a costurilor în ceea ce privește echipamentul terminal;

c) în cazul pachetelor de servicii, furnizorii de servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale destinate publicului vor furniza, suplimentar, informații privind condițiile de încetare a pachetului sau a elementelor acestuia.

(5) Furnizorii de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului, suplimentar față de informațiile prevăzute la alin. (1) – (4), vor furniza, fără a aduce atingere art. 13 din Regulamentul (UE) 2016/679, informații privind datele cu caracter personal furnizate de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit înainte de prestarea serviciului sau colectate în contextul furnizării serviciului.

(6) Prevederile alin. (1) lit. b) și c) în ceea ce privește informațiile referitoare la pachete, prevederile alin. (1) lit. d) și i) în ceea ce privește condițiile privind suspendarea și reconectarea serviciilor și condițiile privind denunțarea unilaterală înainte de expirarea perioadei contractuale inițiale, prevederile alin. (1) lit. j) – m), precum și prevederile alin. (2) – (5) se aplică și consumatorilor, suplimentar cerințelor prevăzute la art. 4 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare. Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor pune la dispoziția consumatorilor și detalii privind produsele și serviciile concepute pentru utilizatorii finali cu dizabilități, precum și precizarea modalității de obținere a unor informații actualizate cu privire la acestea.

Art. 50⁴. – (1) Înainte ca un contract la distanță ori negociat în afara spațiilor comerciale sau orice ofertă comercială corespunzătoare să producă efecte obligatorii asupra utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului trebuie să îi furnizeze acestuia, suplimentar informațiilor prevăzute la art. 50³, următoarele:

a) informația privind costul de utilizare a mijloacelor de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, atunci când este calculat pe baza unui alt tarif decât tariful de bază;

b) în cazul în care există un drept de retragere, informații privind condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului de retragere, în conformitate cu art. 58 alin. (1), precum și informația privind posibilitatea utilizării unui formular tipizat de retragere, prezentat în anexa nr. 5;

c) acolo unde este cazul, informația potrivit căreia utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit va trebui să suporte costul aferent returnării echipamentului terminal în caz de retragere și, dacă echipamentul terminal, prin însăși natura lui, nu poate fi, în mod normal, returnat prin poștă, costul aferent returnării;

d) în cazul în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit își exercită dreptul de retragere după formularea unei cereri în conformitate cu art. 54 alin. (3), informația potrivit căreia utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit este obligat să achite furnizorului costuri rezonabile, în conformitate cu art. 59² alin. (3);

e) în cazul în care dreptul de retragere nu este prevăzut în conformitate cu art. 59³, informația conform căreia utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu va

beneficia de un drept de retragere sau, după caz, circumstanțele în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit își pierde dreptul de retragere.

(2) În cazul în care furnizorul nu îndeplinește cerințele în materie de informare cu privire la costuri suplimentare, conform celor menționate la art. 50³ alin. (1) lit. c) – f) și h) și, după caz, art. 50³ alin. (3), sau la costurile aferente returnării produselor, conform celor prevăzute la alin. (1) lit. c), utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu suportă respectivele costuri.

Art. 50⁵. – (1) Informațiile prevăzute la art. 50³ și art. 50⁴ alin. (1) sunt furnizate utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit într-un mod accesibil, clar și inteligibil, pe un suport durabil sau, în cazul în care furnizarea pe un suport durabil nu este fezabilă, într-un document care poate fi deschis, vizualizat și descărcat cu ușurință. Furnizorii cărora le incumbă obligațiile de informare în conformitate cu prezenta secțiune vor informa în mod explicit utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit cu privire la disponibilitatea documentului respectiv și la importanța descărcării acestuia în scopuri de informare, de consultare ulterioară și de reproducere fidelă.

(2) Atunci când informațiile precontractuale sunt prezentate utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit în cadrul unei convorbiri telefonice, furnizorii cărora le incumbă obligațiile de informare în conformitate cu prezenta secțiune au obligația de a comunica în cadrul convorbirii telefonice cel puțin informațiile prevăzute la art. 50³ alin. (1) lit. a) – c) și i) și art. 50⁴ alin. (1) lit. d).

(3) În cazul în care informațiile precontractuale sunt furnizate utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit printr-un mijloc de comunicație la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, furnizorul transmite prin mijlocul de comunicație respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile prevăzute la art. 50³ alin. (1) lit. a) – c) și i) și art. 50⁴ alin. (1) lit. d). Celelalte informații prevăzute la art. 50³ și art. 50⁴ alin. (1) sunt furnizate utilizatorului final într-un mod adecvat, în conformitate cu alin. (1).

(4) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit să plătească, furnizorul aduce la cunoștința utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit de o manieră clară și foarte vizibilă, în mod direct, înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute la art. 50³ alin. (1) lit. b), c) și i). Furnizorul se asigură că, atunci când consumatorul face comanda, acesta din urmă recunoaște în mod explicit că această comandă implică o obligație

de a plăti. Dacă pentru a face comanda este necesar să se activeze un buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară este etichetat/ă de o manieră lizibilă doar cu mențiunea «comandă ce implică o obligație de plată» sau o formulare neambiguă corespunzătoare, care să indice că a face comanda implică obligația de a plăti furnizorului. Dacă furnizorul încalcă prevederile prezentului alineat, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu are nicio obligație în temeiul contractului sau al comenzii.

(5) Prevederile alin. (1) referitoare la modalitatea de furnizare a informațiilor se aplică și consumatorilor.

Art. 50⁶. – (1) Înainte de încheierea contractului, indiferent de modalitatea de încheiere a acestuia, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului furnizează consumatorilor, în mod gratuit, pe un suport durabil sau, în cazul în care furnizarea pe un suport durabil nu este fezabilă, într-un document care poate fi deschis, vizualizat și descărcat cu ușurință, o fișă de sinteză concisă și ușor de citit a contractului.

(2) Modelul fișei de sinteză a contractului utilizat de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului se redactează în conformitate cu prevederile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2243 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de stabilire a modelului fișei de sinteză a contractului care trebuie utilizat de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului.

(3) Fișa de sinteză identifică elementele principale ale informațiilor furnizate în conformitate cu art. 50³ și art. 50⁴ alin. (1), acestea incluzând cel puțin:

- a) denumirea, adresa și informațiile de contact ale furnizorului și, dacă sunt diferite, informațiile de contact pentru orice reclamație;
- b) principalele caracteristici ale fiecărui serviciu furnizat;
- c) prețurile aferente pentru activarea serviciului de comunicații electronice, precum și orice taxă recurentă sau aferentă consumului, atunci când serviciul este furnizat contra unei remunerații;
- d) durata contractului și condițiile de reînnoire și încetare a acestuia;
- e) măsura în care produsele și serviciile sunt concepute pentru utilizatorii finali cu dizabilități;
- f) în ceea ce privește serviciile de acces la internet, un rezumat al informațiilor care trebuie furnizate în temeiul art. 4 alin. (1) lit. d) și e) din Regulamentul (UE) 2015/2120.

Art. 50⁷. – (1) În cazul serviciilor de comunicații electronice destinate publicului pentru care plata se face în avans prin achiziționarea unei

cartele preplătite sau prin mijloace de plată asimilate, sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit, la momentul achiziției acestora, condițiile generale privind furnizarea respectivelor servicii, în scris, pe hârtie sau pe un alt suport durabil, într-un format vizibil și ușor de citit, iar culoarea de fond trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(2) Condițiile generale prevăzute la alin. (1) vor include cel puțin următoarele informații:

a) denumirea, adresa și informațiile de contact ale furnizorului de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

b) planul tarifar standard și tarifele aferente acestuia, care se activează implicit la prima utilizare, inclusiv, dacă este cazul, informații privind bonusurile incluse la prima utilizare (volumul traficului (voce/date) inclus inițial, dacă este cazul, precum și tariful standard pentru traficul suplimentar (voce/date), înregistrat în cazul depășirii traficului inclus inițial, dacă este cazul);

c) perioada de valabilitate a creditului inițial, dacă este cazul;

d) modalitățile de reînnoire a creditului și efectele reînnoirii acestuia asupra valabilității cartelei;

e) perioada de valabilitate/grăție a cartelei preplătite;

f) totalitatea documentelor și informațiilor care alcătuiesc contractul, precum și modalitatea de obținere a celor care nu au fost puse la dispoziția utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit la momentul achiziționării serviciului.

(3) Informațiile prevăzute la art. 50³, art. 50⁴ alin. (1) și art. 50⁶ sunt furnizate utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit, care beneficiază de servicii de comunicații electronice destinate publicului pentru care plata se face în avans, într-un mod accesibil, clar și inteligibil, într-un document care poate fi deschis, vizualizat și descărcat cu ușurință. Furnizorii cărora le incumbă obligațiile de informare în conformitate cu prezentul articol vor informa utilizatorii finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit, în mod explicit, la momentul achiziționării serviciilor cu privire la disponibilitatea documentului respectiv și la importanța descărcării acestuia în scopuri de informare, de consultare ulterioară și de reproducere fidelă.

(4) Documentele și informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) reprezintă clauzele minime ale contractului în baza căruia sunt furnizate serviciile de comunicații electronice destinate publicului pentru care plata se face în avans.

(5) Totalitatea documentelor și informațiilor care alcătuiesc contractul trebuie să fie puse la dispoziția utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit prin

intermediul paginii de internet a furnizorului, astfel încât acestea să poată fi descărcate în orice moment, în scopuri de informare, consultare ulterioară și reproducere fidelă.

(6) Prevederile alin. (1), (2), (4) și (5), precum și ale alin. (3) în ceea ce privește informațiile prevăzute la art. 50³ alin. (6) și art. 50⁶ se aplică și consumatorilor.

Art. 50⁸. – Informațiile prevăzute de prezenta secțiune sunt puse la dispoziție, la cerere, într-un format accesibil și relevant pentru utilizatorii finali cu dizabilități, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor.

Art. 50⁹. – (1) Informațiile prevăzute la art. 50³, 50⁴ și art. 50⁶, furnizate înainte de încheierea contractului, nu pot fi modificate, cu excepția cazului în care părțile contractante convin altfel în mod explicit.

(2) Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul capitol revine furnizorului.

Art. 50¹⁰. – (1) Furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului oferă consumatorilor facilitatea de a monitoriza și controla în timp util nivelul consumului aferent fiecăruia dintre serviciile incluse în planul tarifar, care sunt tarificate în funcție de volum sau de perioada de utilizare.

(2) Furnizorii informează consumatorii atunci când volumul unui serviciu inclus în planul tarifar este consumat în întregime.

(3) ANCOM poate stabili, prin decizie, o limită de consum (financiară sau de volum), inclusiv în ceea ce privește serviciile premium și alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale.

(4) În cazul stabilirii unei limite de consum în conformitate cu prevederile alin. (3), furnizorii informează consumatorii la atingerea limitei de consum.

(5) ANCOM poate impune furnizorilor, prin decizie, să pună la dispoziție consumatorilor informații suplimentare cu privire la nivelul consumului și să împiedice temporar utilizarea în continuare a serviciului în cauză dacă se depășește o limită financiară sau de volum.

Art. 50¹¹. – Pentru a asigura o informare adecvată a utilizatorilor finali cu privire la orice numere de telefon sau servicii premium ori alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale, ANCOM poate stabili, prin decizie, obligații generale pentru furnizarea acestora, inclusiv

obligația ca informațiile privind tarifele să fie furnizate imediat înaintea conectării apelului sau înaintea conectării la furnizorul serviciului.”

81. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – (1) Contractele încheiate de utilizatorii finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit pentru a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține, ca parte integrantă, informațiile prevăzute de dispozițiile art. 50³, 50⁴ și art. 50⁶. În cazul consumatorilor, acestea vor conține, ca parte integrantă, suplimentar informațiilor prevăzute la art. 4 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare, informațiile prevăzute de dispozițiile art. 50³ alin. (6) și art. 50⁶.

(2) În cazul în care, în funcție de modalitatea de încheiere a contractului, din motive tehnice obiective, este imposibilă punerea la dispoziția consumatorului sau a utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit a fișei de sinteză a contractului la momentul încheierii contractului, aceasta se pune la dispoziție ulterior, fără întârzieri nejustificate, cel târziu la momentul livrării echipamentului terminal sau înainte de începerea prestării serviciului solicitat.

(3) Cu excepția contractelor prevăzute la art. 50⁷ și art. 55 alin. (9), contractele încheiate în condițiile prezentului capitol produc efecte în momentul în care consumatorul sau utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit își exprimă acordul, pe un suport durabil, după primirea fișei de sinteză a contractului.

(4) Suplimentar față de informațiile prevăzute la alin. (1), furnizorii vor include în contracte informații referitoare la:

a) dacă este cazul, posibilitatea furnizorului de modificare a contractelor, precum și condițiile realizării modificării;

b) dreptul utilizatorului final de a denunța contractul, în interiorul perioadei contractuale inițiale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care furnizorul modifică unilateral contractul în condițiile art. 59¹¹;

c) dreptul consumatorului de a denunța contractul în ceea ce privește toate serviciile din pachet, înaintea expirării perioadei contractuale inițiale, atunci când are dreptul de a rezilia orice element al pachetului, în cazul nerespectării contractului sau a nefurnizării serviciului de către furnizor;

d) dreptul consumatorului de a declanșa mecanismele prevăzute în dreptul intern, inclusiv dreptul de reziliere a contractului, fără costuri suplimentare, în cazul existenței oricărei discrepanțe semnificative, continue

sau care intervine frecvent, între performanța reală a unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, altul decât un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, și performanța indicată în contract;

e) dreptul utilizatorului final de a fi despăgubit în cazul întârzierilor survenite în procesul de portare sau de transfer, în cazul portării abuzive ori al transferului abuziv și în cazul nerespectării programărilor stabilite pentru servicii ori pentru instalare în cadrul procesului de portare sau transfer, precum și despre procedura privind acordarea despăgubirilor, prevăzută la art. 75² alin. (6).”

82. Articolele 52 și 53 se abrogă.

83. La articolul 54, alineatele (1) și (2) se abrogă.

84. La articolul 54, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit dorește ca prestarea serviciilor care fac obiectul unui contract încheiat la distanță sau în afara spațiilor comerciale să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la art. 56 alin. (2), furnizorul solicită utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil.”

85. La articolul 54, alineatul (4) se abrogă.

86. La articolul 55, alineatele (1) – (8) se abrogă.

87. La articolul 55, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) În cazul în care contractul la distanță se încheie ca urmare a unei comenzi online din partea consumatorului sau a utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, momentul încheierii contractului îl constituie momentul confirmării, pe un suport durabil, de către furnizor a acceptării comenzii transmise de consumator sau utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, după punerea la dispoziție a fișei de sinteză a contractului.”

88. La articolul 55, alineatul (10) se abrogă.

89. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 59³, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit beneficiază de o perioadă de 14 zile pentru a se retrage dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract în afara spațiilor comerciale, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere și fără a suporta alte costuri decât cele prevăzute la art. 59¹ alin. (3) și la art. 59².”

90. La articolul 56 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ziua în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit intră în posesia fizică a produselor, în cazul contractelor care implică și achiziția unui echipament terminal.”

91. Articolele 57 – 59⁵ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) În cazul în care furnizorul nu a transmis utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit informațiile privind dreptul de retragere potrivit art. 50⁴ alin. (1) lit. d), perioada de retragere expiră la 12 luni de la sfârșitul perioadei inițiale de retragere, astfel cum este stabilită în conformitate cu art. 56 alin. (2).

(2) În cazul în care furnizorul a transmis utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit informațiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată la art. 56 alin. (2), perioada de retragere expiră în 14 zile de la data la care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit primește informațiile respective.

Art. 58. – (1) În cazul în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit decide să își exercite dreptul de retragere, acesta informează furnizorul cu privire la decizia sa de retragere din contract. În acest scop, consumatorul sau utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit poate utiliza orice declarație neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract.

(2) Se consideră că dreptul de retragere a fost exercitat în perioada menționată la art. 56 alin. (2) și la art. 57 în cazul în care comunicarea cu privire la exercitarea acestuia este transmisă de către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit înaintea expirării perioadei respective.

(3) Furnizorul poate să acorde utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit opțiunea de a completa și de a transmite în format electronic, pe site-ul furnizorului, declarația neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract. În aceste cazuri, furnizorul comunică utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, fără întârziere, pe un suport durabil, confirmarea de primire a declarației de retragere.

(4) Sarcina probei privind exercitarea dreptului de retragere în conformitate cu dispozițiile din prezentul articol revine utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit.

Art. 59. – Exerțitarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale, după caz:

a) de a executa contractul la distanță sau contractul în afara spațiului comercial;

b) de a încheia un contract la distanță sau în afara spațiului comercial, în cazul în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit a efectuat o comandă.

Art. 59¹. – (1) Furnizorul rambursează toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, inclusiv, după caz, costurile livrării, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care este informat de decizia de retragere din contract în conformitate cu art. 58.

(2) Furnizorul rambursează sumele prevăzute la alin. (1) utilizând aceleași modalități de plată ca și cele folosite de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care acesta a fost de acord cu o altă modalitate de plată și cu condiția de a nu cădea în sarcina utilizatorului final plata de comisioane în urma rambursării.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1), furnizorul nu este obligat să ramburseze costurile suplimentare în cazul în care utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit a ales în mod explicit un alt tip de livrare decât livrarea standard oferită de furnizor.

(4) Cu excepția cazului în care furnizorul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, în cazul contractelor de vânzare, furnizorul poate amâna rambursarea până la data recepționării produselor care au făcut obiectul vânzării sau până la momentul primirii unei dovezi din partea utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit conform căreia acesta a trimis produsele către furnizor, luându-se în considerare data cea mai apropiată.

Art. 59². – (1) Cu excepția cazului în care furnizorul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit returnează produsele sau le înmânează furnizorului sau unei persoane autorizate de furnizor să recepționeze produsele, fără întârziere nejustificată și în decurs de cel mult 14 zile de la data la care acesta a comunicat furnizorului decizia sa de retragere din contract în conformitate cu art. 58. Termenul este respectat dacă produsele sunt trimise înapoi de utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit înainte de expirarea perioadei de 14 zile.

(2) Utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit suportă doar costurile directe legate de returnarea produselor, cu excepția cazului în care furnizorul acceptă să suporte acele costuri sau în care furnizorul nu a informat utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit că aceste costuri trebuie suportate de către acesta. În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora produsele au fost livrate la sediul utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit la momentul încheierii contractului, furnizorul preia produsele pe cheltuiala sa, dacă produsele, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă.

(3) Utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii produselor rezultată din manipularea acestora, diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor. Diminuarea valorii produselor nu trebuie să fie descurajantă pentru utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit în a-și exercita dreptul de retragere. Indiferent de situație, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu este responsabil pentru diminuarea valorii produselor în cazul în care furnizorul a omis să îl informeze cu privire la dreptul de retragere în conformitate cu art. 50⁴ alin. (1) lit. d).

(4) Furnizorul trebuie să poată face dovada diminuării valorii produselor care rezultă diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor.

(5) Atunci când utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit își exercită dreptul de retragere după transmiterea unei cereri în conformitate cu art. 54 alin. (3), acesta plătește furnizorului o sumă proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care a informat furnizorul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului. Suma proporțională care trebuie plătită furnizorului de către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere

mică sau organizație non-profit este calculată pe baza prețului total convenit în contract. Dacă prețul total este excesiv, suma proporțională este calculată pe baza valorii de piață a ceea ce s-a furnizat.

(6) Utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu suportă costurile pentru prestarea serviciilor în cursul perioadei de retragere, în una dintre următoarele situații:

a) furnizorul nu a furnizat informații în conformitate cu art. 50⁴ alin. (1) lit. d) sau e);

b) utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu a cerut expres ca prestarea să înceapă în timpul perioadei de retragere în conformitate cu art. 54 alin. (3).

(7) Cu excepția celor prevăzute la art. 59¹ alin. (3) și în prezentul articol, exercitarea dreptului de retragere nu atrage răspunderea utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit.

Art. 59³. – Sunt exceptate de la dreptul de retragere prevăzut la art. 56 – 59² în ceea ce privește contractele la distanță și contractele în afara spațiilor comerciale contractele de prestări servicii, după prestarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere după executarea completă a contractului de către furnizor.

Art. 59⁴. – (1) Atunci când contractul încheiat cu utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit implică și achiziția unui echipament terminal, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel cu privire la momentul livrării, furnizorul livrează echipamentul transferând posesia fizică sau controlul asupra acestuia către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, fără întârziere nejustificată și în orice caz în decurs de cel mult 30 de zile de la încheierea contractului.

(2) În cazul în care furnizorul nu și-a îndeplinit obligația de a livra echipamentul în momentul convenit cu utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit sau în termenul stabilit la alin. (1), acesta îi solicită să efectueze livrarea într-un termen suplimentar, corespunzător circumstanțelor. În cazul în care furnizorul nu livrează echipamentul în termenul suplimentar respectiv, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit are dreptul, după caz, la rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

(3) Furnizorul rambursează, în decurs de cel mult 7 zile de la data la care i-a fost comunicată decizia de rezoluțiune a contractului, sumele plătite

de către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit pentru echipamentul terminal.

Art. 59⁵. – (1) În cazul în care un furnizor operează o linie telefonică pentru a putea fi contactat prin telefon cu privire la contractul încheiat, utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu este obligat să plătească, la contactarea furnizorului, mai mult decât tariful de bază.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere dreptului furnizorilor de servicii de comunicații de a taxa aceste apeluri.”

92. Articolul 59⁶ se abrogă.

93. Articolele 59⁷ și 59⁸ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 59⁷. – (1) În cazul furnizării de servicii sau livrării de echipamente terminale fără consimțământul utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, acesta este exonerat de efectuarea oricărei contraprestații.

(2) Lipsa răspunsului din partea utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit nu poate fi considerată consimțământ.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), cheltuielile de returnare a echipamentului terminal sunt suportate de către furnizor.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și consumatorilor.

Art. 59⁸. – În cazul contractelor în care furnizorul livrează produsele către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit, riscul de pierdere sau de deteriorare a produselor este transferat acestuia în momentul în care acesta sau o parte terță desemnată de acesta, alta decât transportatorul, intră în posesia fizică a produselor. Cu toate acestea, riscul este transferat utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit în momentul livrării produselor către transportator, dacă transportatorul a fost însărcinat de către utilizatorul final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit să transporte produsele, iar această opțiune nu a fost oferită de către furnizor, fără a aduce atingere drepturilor utilizatorului final microîntreprindere, întreprindere mică sau organizație non-profit față de transportator.”

94. După articolul 59⁸ se introduc cinci noi articole, art. 59⁹ – 59¹³, cu următorul cuprins:

„Art. 59⁹. – (1) Dacă un pachet oferit unui consumator include cel puțin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului, dispozițiile art. 50 alin. (1), art. 50⁶, art. 59¹⁰, art. 59¹¹ alin. (1) – (4) și alin. (7), art. 59¹² alin. (1) și (3), art. 59¹³, art. 60 alin. (1) și art. 75¹ alin. (1), (3) și (4) se aplică tuturor elementelor din pachet, inclusiv *mutatis mutandis* acelor elemente care altfel nu intră sub incidența dispozițiilor menționate.

(2) În cazul în care, pe parcursul derulării contractului, consumatorul adaugă servicii sau echipamente terminale suplimentare oferite sau distribuite de același furnizor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului, perioada contractuală inițială nu poate fi prelungită, cu excepția cazului în care consumatorul convine altfel în mod explicit la momentul abonării la serviciile sau echipamentele terminale suplimentare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), furnizorul va pune la dispoziția consumatorului, în modalitățile prevăzute la art. 50⁵, cel puțin informațiile prevăzute la art. 50³ alin. (1) lit. a) – c) și i) și art. 50⁴ alin. (1) lit. d).

(4) În cazul prevăzut la alin. (2), prelungirea perioadei contractuale inițiale nu poate fi realizată pe o durată care depășește diferența dintre perioada contractuală aferentă noului serviciu sau echipament terminal suplimentar achiziționat și perioada rămasă din derularea primului contract.

Art. 59¹⁰. – (1) În cazul contractelor având ca obiect furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, care prevăd un termen fix și se prelungesc automat, utilizatorii finali au dreptul, oricând în cursul perioadei de prelungire, să denunțe unilateral contractul după transmiterea unei notificări cu maximum 30 de zile în avans.

(2) Dacă își exercită dreptul de denunțare unilaterală în condițiile alin. (1), utilizatorul final suportă doar tarifele aferente utilizării serviciului pe durata perioadei de notificare prealabilă.

(3) Prin derogare de la art. 10 lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înainte de prelungirea automată a contractelor, furnizorii informează consumatorii în timp util și pe un suport durabil cu privire la încetarea contractului și la mijloacele de denunțare unilaterală a acestuia. Aceste prevederi sunt aplicabile și celorlalte categorii de utilizatori finali. În același timp, furnizorii pun la dispoziția utilizatorilor finali informații privind cele mai bune tarife pentru serviciile lor.

(4) În cazul contractelor care se prelungesc automat, furnizorii pun la dispoziția utilizatorilor finali, cel puțin o dată pe an, după expirarea perioadei contractuale inițiale, informații privind cele mai bune tarife pentru serviciile de comunicații destinate publicului de care aceștia beneficiază.

Art. 59¹¹. – (1) Utilizatorii finali au dreptul de a denunța unilateral contractul pentru servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere fără plata niciunor penalități sau despăgubiri, ca urmare a primirii unei notificări conform căreia se vor opera modificări ale condițiilor contractuale propuse de furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului, cu excepția cazului în care modificările propuse:

- a) sunt exclusiv în beneficiul utilizatorului final;
- b) sunt de natură pur administrativă și nu au niciun efect negativ asupra utilizatorului final;
- c) sunt impuse prin efectul legii.

(2) În toate cazurile în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, furnizorii notifică utilizatorilor finali, cu cel puțin 30 de zile în avans, orice modificare a condițiilor contractuale și, dacă este cazul, îi informează în același timp cu privire la dreptul lor de a denunța unilateral contractul fără plata niciunor penalități sau despăgubiri în cazul în care nu acceptă noile condiții.

(3) Notificarea se va realiza în mod clar și ușor de înțeles, pe un suport durabil și prin mijloace care să asigure transmiterea acestuia către fiecare utilizator final.

(4) Începând cu momentul primirii notificării, utilizatorul final trebuie să beneficieze de un termen de cel puțin 30 de zile pentru exercitarea dreptului de denunțare unilaterală a contractului, în cazul în care nu este de acord cu modificările impuse de furnizor.

(5) În cazul în care utilizatorul final este de acord cu modificările propuse în conformitate cu alin. (2), nu este necesară o manifestare de voință în acest sens.

(6) În cazul în care consideră că furnizorii nu implementează în mod corespunzător prevederile alin. (1) – (3), ANCOM va stabili, prin decizie, formatul și modalitățile de transmitere a notificării.

(7) În cazul în care un utilizator final are dreptul, în condițiile alin. (1) și (2), de a denunța unilateral contractul pentru servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, înainte de încetarea perioadei contractuale inițiale, utilizatorul final nu datorează nicio despăgubire, în afară de cea aferentă echipamentelor terminale, dacă decide să le păstreze.

(8) Nu pot face obiectul modificării unilaterale:

- a) perioada contractuală inițială;
- b) adăugarea unor servicii noi, contra cost.

Art. 59¹². – (1) Despăgubirea datorată pentru echipamentul subvenționat păstrat în conformitate cu dispozițiile art. 59¹¹ alin. (7) nu va depăși cea mai mică valoare dintre valoarea lui calculată *pro rata temporis* față de prețul acestuia convenit la momentul încheierii contractului și valoarea părții restante din tariful pentru servicii până la încetarea perioadei contractuale inițiale.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care utilizatorul final denunță unilateral contractul, înainte de încetarea perioadei contractuale inițiale, în condițiile prevăzute la art. 51 alin. (4) lit. c) și d).

(3) Furnizorul are obligația de a elimina, în mod gratuit, orice restricție privind utilizarea echipamentelor terminale în alte rețele:

- a) la cerere, la expirarea perioadei contractuale inițiale;
- b) în cazul prevăzut la art. 59¹¹ alin. (7), cel mai târziu la momentul achitării despăgubirii.

Art. 59¹³. – Fără a aduce atingere perioadei contractuale inițiale, procedura și condițiile de încetare a contractelor încheiate în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol nu pot fi utilizate ca un mijloc pentru a descuraja schimbarea furnizorului de servicii.”

95. Articolele 60 – 64 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 60. – (1) Pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii între dispozitive, au obligația de a pune la dispoziția publicului următoarele informații:

- a) datele de contact ale furnizorului;
- b) descrierea serviciilor oferite;
- c) mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele puse la dispoziție de furnizori.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se publică în format de date deschise și sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară, completă, actualizată, care poate fi citită optic și într-un format accesibil și relevant pentru utilizatorii finali cu dizabilități, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) vor fi detaliate în ceea ce privește:

- a) denumirea serviciilor oferite și principalele caracteristici ale fiecărui serviciu furnizat, inclusiv performanța în materie de calitate a

serviciului, în cazul în care se oferă un nivel de calitate minim, precum și orice restricții impuse de furnizor cu privire la utilizarea echipamentului terminal furnizat;

b) tarifele serviciilor oferite, inclusiv informații privind volumele serviciilor oferite – cum ar fi numărul de minute de voce, numărul de mesaje, volumul de trafic de date, precum și restricțiile aferente etc. – incluse în fiecare plan tarifar și tarifele aplicabile pentru unitățile de comunicații suplimentare, numerele sau serviciile care fac obiectul unor condiții tarifare speciale, tarifele pentru acces și întreținere, toate tipurile de tarife aplicabile utilizării serviciilor, sistemele de tarifare speciale și cele ce vizează o anumită categorie de utilizatori și orice alte taxe suplimentare, precum și costurile privind echipamentul terminal;

c) datele de contact ale serviciului de relații cu clienții și ale serviciului care oferă asistență tehnică, condițiile de utilizare (program, limite de apelare), precum și tarifele asociate, dacă este cazul;

d) condițiile contractuale standard, inclusiv durata contractului, taxele datorate ca urmare a denunțării unilaterale a contractului în perioada contractuală inițială, iar în cazul contractului care are ca obiect un pachet de servicii, condițiile de încetare a pachetului sau a unor elemente ale acestuia, precum și procedurile și tarifele directe legate de portarea numerelor și a altor identificatori, dacă este cazul;

e) în cazul furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, informații privind accesul la serviciile de urgență și localizarea apelantului, sau orice limitare cu privire la cea din urmă. În cazul furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, precizarea dacă se oferă sau nu accesul la serviciile de urgență;

f) detalii privind produsele și serviciile, inclusiv orice funcții, practici, politici și proceduri, precum și modificări ale funcționării serviciului destinate în mod specific utilizatorilor finali cu dizabilități, în conformitate cu dreptul Uniunii care armonizează cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor;

g) în cazul serviciilor de retransmisie a serviciilor media audiovizuale, lista cu programele retransmise, precum și numărul minim de canale incluse în fiecare plan tarifar.

(4) Informațiile se transmit, la cerere, ANCOM, înainte de publicarea lor.

(5) ANCOM poate, prin decizie, să detalieze categoriile de informații prevăzute la alin.(1) și să stabilească în legătură cu acestea informații suplimentare care trebuie aduse la cunoștința publicului, precum și modalitățile în care aceste informații vor fi publicate.

(6) ANCOM va oferi în mod direct sau prin intermediul unor terți cel puțin un instrument de comparare independent care le permite

utilizatorilor finali să compare și să evalueze diferitele servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere și, după caz, serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, destinate publicului, cu privire la următoarele:

a) tarifele periodice și cele unitare bazate pe consum ale serviciilor furnizate; și

b) performanța în materie de calitate a serviciului, în cazul în care se oferă un nivel de calitate minim sau furnizorul este obligat să publice astfel de informații în temeiul art. 61.

(7) Instrumentul de comparare menționat la alin. (6):

a) este independent din punct de vedere operațional de furnizorii serviciilor respective, existând astfel garanția că furnizorii respectivi beneficiază de egalitate de tratament în rezultatele căutării;

b) menționează în mod clar denumirea proprietarilor și a operatorilor instrumentului de comparare;

c) stabilește criteriile clare și obiective pe care se bazează comparația;

d) utilizează un limbaj simplu și lipsit de ambiguitate;

e) furnizează informații corecte și actualizate și menționează data ultimei actualizări;

f) este deschis oricărui furnizor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului care pune la dispoziție informațiile relevante;

g) include o gamă largă de oferte care acoperă o parte semnificativă a pieței și, în cazul în care informațiile prezentate nu oferă o imagine de ansamblu a pieței, conține o declarație clară în acest sens, înaintea afișării rezultatelor;

h) pune la dispoziție o procedură eficientă de raportare a informațiilor incorecte;

i) include posibilitatea de a compara prețurile, tarifele și calitatea performanței serviciului, existente în ofertele disponibile consumatorilor, precum și, dacă există, între aceste oferte și ofertele standard destinate utilizatorilor finali microîntreprinderi, întreprinderi mici sau organizații non-profit.

(8) ANCOM certifică, la cererea furnizorului instrumentului de comparare, în baza unui audit realizat de un organism independent, instrumentele de comparare care îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (7). Instrumentul pus la dispoziție de către ANCOM potrivit alin. (6) îndeplinește cerințele de la alin. (7).

(9) Alte persoane au dreptul de a utiliza, în mod gratuit și în format de date deschise informațiile publicate în conformitate cu alin. (1) de furnizorii de servicii de acces la internet și servicii de comunicații

interpersonale destinate publicului bazate pe numere și, după caz, serviciile de comunicații interpersonale destinate publicului care nu se bazează pe numere, în scopul de a oferi astfel de instrumente independente de comparare.

(10) Din proprie inițiativă sau la solicitarea autorităților publice competente, ANCOM poate solicita furnizorilor de servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere, să pună, în mod gratuit, la dispoziția utilizatorilor finali, existenți și noi, atunci când este cazul, informații de interes general, prin aceleași modalități utilizate în comunicarea cu propriii abonați.

(11) Informațiile de interes general prevăzute la alin. (10) vor fi transmise ANCOM de către autoritățile publice competente, respectiv de către ANCOM furnizorilor de servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere, într-o formă standardizată și vor viza, în special:

a) cele mai frecvente modalități de utilizare a serviciilor de acces la internet și serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere, în scopul angajării în activități ilicite sau diseminării de conținut dăunător, în special în cazul în care astfel de activități pot aduce atingere drepturilor și libertăților altora, inclusiv încălcări ale drepturilor în materie de protecție a datelor, ale drepturilor de autor și drepturilor conexe, precum și consecințele juridice ale încălcării acestora;

b) mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal, aferente utilizării serviciilor de acces la internet și serviciilor de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere.

Art. 61. – (1) ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului, în măsura în care aceștia din urmă exercită controlul asupra cel puțin a unor elemente ale rețelei sau au un acord privind nivelul de calitate a serviciilor, obligația de a publica informații complete, comparabile, corecte, ușor accesibile și actualizate privind calitatea serviciilor oferite, precum și măsurile adoptate pentru a asigura accesul în condiții echivalente al utilizatorilor finali cu dizabilități.

(2) ANCOM poate stabili parametrii de calitate ce urmează să fie măsurați, metodele de măsurare aplicabile, inclusiv eventuale mecanisme de certificare a calității, precum și orice alte elemente necesare pentru evaluarea calității serviciilor oferite, ținând cont, dacă este cazul, de indicatorii de calitate, definițiile și metodele de măsurare prevăzute în anexa nr. 1. Atunci când pune în aplicare dispozițiile prezentului alineat, ANCOM ține seama de orientările OAREC, motivând eventualele decizii contrare acestor orientări.

(3) ANCOM poate stabili conținutul, forma și modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi publicate, pentru a se asigura că utilizatorii finali, inclusiv cei cu dizabilități, beneficiază de informații complete, corecte, comparabile, ușor accesibile și actualizate.

(4) ANCOM poate impune, de asemenea, furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului să informeze utilizatorii finali în cazul în care calitatea serviciilor pe care le furnizează depinde de factori externi, cum ar fi controlul asupra transmiterii semnalului sau conectivitatea rețelei.

(5) Măsurile prin care furnizorii asigură calitatea serviciului de acces la internet respectă Regulamentul (UE) 2015/2120.

(6) Informațiile prevăzute la alin.(1) și (2) se transmit, la cerere, ANCOM înainte de publicarea lor.

(7) Stabilirea măsurilor și obligațiilor în conformitate cu alin. (1) – (4) se face prin decizie, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art. 62. – (1) Furnizorii de servicii de comunicații de voce ori de servicii de acces la internet prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice fixe și mobile au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea maximă a acestor servicii, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră.

(2) Furnizorii de servicii de comunicații de voce au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura acces neîntrerupt la serviciile de urgență, precum și transmiterea neîntreruptă a avertizărilor publice.

(3) ANCOM poate să impună furnizorilor de servicii de comunicații de voce ori de servicii de acces la internet măsurile minime pe care aceștia trebuie să le ia în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor care le revin în temeiul alin. (1) și (2).

Art. 63. – (1) ANCOM ia măsuri pentru a asigura accesul utilizatorilor finali cu dizabilități la servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv în ceea ce privește informațiile contractuale aferente furnizate în temeiul art. 50³ – 50¹¹, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(2) ANCOM ia măsuri pentru a se asigura că utilizatorii finali cu dizabilități beneficiază de posibilitatea alegerii furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și a serviciilor oferite de aceștia, în condiții echivalente cu cele disponibile pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(3) La adoptarea, prin decizie, a măsurilor prevăzute la alin. (1) și (2), ANCOM încurajează respectarea standardelor sau specificațiilor tehnice

relevante stabilite în conformitate cu art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 64. – ANCOM poate adopta măsuri pentru a încuraja:

a) furnizorii de servicii de televiziune digitală interactivă destinate publicului prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă, indiferent de modul de transmisie, să utilizeze interfețe deschise de programare a aplicației;

b) furnizorii de echipamente avansate de televiziune digitală instalate în vederea recepționării serviciilor de televiziune digitală interactivă prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă să asigure conformitatea cu o interfață deschisă de programare a aplicației, cu respectarea cerințelor minimale prevăzute în specificațiile sau standardele tehnice relevante.

96. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) Toate echipamentele destinate consumatorilor și care permit recepționarea semnalelor de televiziune digitală convenționale vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod, capabile să decodeze semnalele digitale de televiziune, trebuie să posede următoarele capacități:

a) să permită decodarea acestor semnale conform algoritmului comun european de codare, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută;

b) să afișeze semnalele care au fost transmise liber, cu condiția ca, în cazul în care un astfel de echipament este închiriat, cel cărui i-a fost închiriat echipamentul să respecte contractul de locațiune încheiat;

c) să permită interoperabilitatea astfel încât, atunci când este fezabil din punct de vedere tehnic, echipamentele de televiziune digitală să poată fi reutilizate de către alți furnizori de servicii de televiziune digitală.

(2) Utilizatorii finali trebuie să dispună, la încetarea contractului lor, de o modalitate gratuită și simplă de a returna echipamentele de televiziune digitală, cu excepția cazului în care furnizorul demonstrează că acestea sunt pe deplin interoperabile cu serviciile de televiziune digitală ale altor furnizori de servicii, inclusiv cu cele ale furnizorului la care a trecut utilizatorul final, cu respectarea capitolului 5 – „*Colectarea separată*” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Echipamentele de televiziune digitală care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau cu părți ale acestora se consideră că îndeplinesc

cerința de interoperabilitate prevăzută la alin. (2) cuprinsă în respectivele standarde sau părți ale acestora.”

97. După articolul 66 se introduc două noi articole, art. 66¹ și 66², cu următorul cuprins:

„Art. 66¹. – Măsurile privind asigurarea interoperabilității echipamentelor radio pentru consumatori, pentru alte echipamente decât cele prevăzute la art. 66 și 68¹, se pot dispune cu asigurarea unui impact limitat asupra pieței echipamentelor radio cu o valoare scăzută și nu se aplică produselor unde recepția semnalului de radiodifuziune sonoră/televiziune este o funcție pur auxiliară, precum telefoanele inteligente sau echipamentele folosite de radioamatori.

Art. 66². – Cerințele și condițiile privind introducerea și comercializarea pe teritoriul României a receptoarelor radio utilizate pentru recepția serviciilor de programe de radiodifuziune în format digital, cu excepția celor prevăzute la art. 68¹, inclusiv interzicerea introducerii pe piață a unor receptoare radio care nu permit recepția unor astfel de programe, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

98. Articolul 67 se abrogă.

99. La articolul 68, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. – (1) Orice televizor digital cu un ecran cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 30 cm, introdus pe piață în vederea vânzării sau închirierii, trebuie să fie dotat cu cel puțin un conector exterior de interfață, care să permită conectarea simplă a echipamentelor periferice și să fie capabil să transfere toate elementele relevante ale unui semnal digital de televiziune, inclusiv informațiile privind serviciile interactive și de acces condiționat.”

100. După articolul 68 se introduce un nou articol, art. 68¹, cu următorul cuprins:

„Art. 68¹. – Orice echipament radio auto integrat într-un autoturism nou din categoria M, care este introdus pe piață pentru a fi vândut sau închiriat trebuie să conțină un receptor care are capacitatea de recepționare și reproducere cel puțin a serviciilor radio furnizate prin intermediul radiodifuziunii digitale terestre. Receptoarele care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau cu părți ale acestor standarde se consideră că

îndeplinesc cerința menționată cuprinsă în respectivele standarde sau părți ale acestor standarde.”

101. La articolul 69, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. – (1) Toți abonații la serviciile de comunicații interpersonale bazate pe numere au dreptul de a fi incluși în baze de date în vederea furnizării serviciilor de informații privind abonații sau a registrelor abonaților și de a le fi puse informațiile proprii la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, în conformitate cu dispozițiile alin. (2).”

102. La articolul 69, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Serviciile de informații privind abonații și registrele abonaților prevăzute la alin. (1) vor conține informații cu privire la numerele de telefon și datele cu caracter personal ale abonaților serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere, cu respectarea cadrului legal privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, în special a prevederilor art. 11 din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

103. La articolul 69, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

(3) Toți utilizatorii finali care beneficiază de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere au dreptul de acces la serviciile de informații privind abonații.”

104. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. – (1) Toți utilizatorii finali ai serviciilor prevăzute la alin. (2), inclusiv utilizatorii de posturi telefonice publice cu plată, pot accesa în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, prin intermediul comunicațiilor de urgență, serviciile de urgență, prin utilizarea numărului european unic de urgență 112 ori a altor numere naționale de urgență.

(2) Prin decizie a ANCOM se stabilesc măsurile necesare pentru a se asigura că furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe

numere destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație ori din planurile de numerotație internaționale, oferă acces utilizatorilor finali la numărul european unic de urgență 112 ori la alte numere naționale de urgență, prin intermediul comunicațiilor de urgență către cel mai adecvat PSAP.

(3) În cazul rețelelor de comunicații electronice care nu sunt destinate publicului dar care permit apeluri către rețelele publice de comunicații electronice, prin dispozițiile cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență se stabilesc măsuri care să promoveze accesul la serviciile de urgență, prin utilizarea numărului european unic de urgență 112 ori altor numere naționale de urgență, în special atunci când furnizorul unei astfel de rețele nu oferă o alternativă și un acces facil la un serviciu de urgență.

(4) Toate comunicațiile de urgență către numărul european unic de urgență 112 ori către alte numere naționale de urgență trebuie să fie tratate și să primească un răspuns adecvat, conform cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

(5) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a asigura rutarea comunicațiilor de urgență către numărul european unic de urgență 112 ori către alte numere naționale de urgență, conform cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, indiferent dacă aceste comunicații de urgență sunt inițiate în rețeaua proprie sau în alte rețele publice de comunicații electronice, în măsura în care pentru alte comunicații de urgență decât apelurile, rutarea este tehnic fezabilă. Rutarea comunicațiilor de urgență către numărul european unic de urgență 112 ori către alte numere naționale de urgență va fi asigurată cu prioritate, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În măsura în care este tehnic fezabil, comunicațiile de urgență inițiate de la echipamentele terminale mobile ale utilizatorilor finali aflați într-o zonă din afara ariei de acoperire a propriei rețele vor fi preluate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile destinate publicului care asigură furnizarea serviciului în acea zonă, cu condiția ca echipamentul terminal să fie compatibil din punct de vedere tehnic cu rețeaua din zona respectivă.

(7) Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație ori din

planurile de numerotație internaționale, au obligația de a lua măsuri astfel încât utilizatorii finali cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical să beneficieze de acces la numărul european unic de urgență 112 ori la alte numere naționale de urgență, prin intermediul comunicațiilor de urgență, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882.

(8) Prin dispozițiile cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență pot fi stabilite măsuri suplimentare celor prevăzute la alin. (7), în vederea asigurării accesului utilizatorilor finali cu dizabilități la serviciile de urgență.

(9) Prin decizie a ANCOM se pot stabili măsurile pe care furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului trebuie să le ia în vederea asigurării respectării prevederilor alin. (7) și (8).

(10) În măsura în care este fezabil, ANCOM și administratorul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență iau măsurile corespunzătoare ca utilizatorii finali cu dizabilități din străinătate, în special cei cu dizabilități de auz și/sau vorbire, să poată apela fără o înregistrare prealabilă, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, serviciile de urgență atunci când aceștia călătoresc în România.

(11) Măsurile stabilite potrivit prevederilor alin. (10) urmăresc să asigure interoperabilitatea cu celelalte state membre ale Uniunii Europene, având în vedere în cea mai mare măsură posibilă standardele sau specificațiile europene prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Furnizorii prevăzuți la alin.(2) au obligația de a pune la dispoziția celui mai adecvat PSAP al administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență informația de localizare primară, imediat după momentul inițierii comunicației de urgență, precum și, după caz, alți parametri tehnici de rețea, stabiliți în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, care contribuie la localizarea echipamentului terminal, iar, acolo unde este disponibilă, și informația de localizare obținută pe baza echipamentului terminal, pentru comunicațiile de urgență inițiate către numărul european unic de urgență 112 ori către alte numere naționale de urgență.

(13) Furnizorii prevăzuți la alin. (2) au obligația de a suporta toate costurile determinate de stabilirea și transmiterea informației de localizare potrivit dispozițiilor alin. (12), indiferent de mijloacele tehnice de transmisie utilizate.

(14) După consultarea OAREC, prin decizie a ANCOM se stabilesc condițiile de furnizare a informațiilor de localizare potrivit alin. (12), astfel încât să se asigure acuratețea și fiabilitatea acestora.

(15) Prin decizie a ANCOM se stabilesc măsurile necesare pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența, utilizarea și accesibilitatea numărului european unic de urgență 112, precum și a condițiilor de furnizare către Serviciul de urgență 112 a informațiilor de localizare, inclusiv prin impunerea obligației de a oferi aceste informații în cadrul listelor privind abonatii telefonici, în documentele destinate utilizatorilor finali și în facturi, precum și prin măsuri care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre ale Uniunii Europene sau utilizatorii finali cu dizabilități.

(16) În cazul utilizatorilor finali cu dizabilități, măsurile de informare prevăzute la alin. (15) sunt realizate în formate accesibile acestora, adaptate diferitelor tipuri de dizabilități.

(17) ANCOM și administratorul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență iau toate măsurile necesare pentru aplicarea actelor delegate emise de Comisia Europeană potrivit art. 109 alin. (8) din Codul european al comunicațiilor electronice, care completează dispozițiile alin. (2) și alin. (7) – (14), în vederea asigurării compatibilității, interoperabilității, calității, fiabilității și continuității comunicațiilor de urgență, pentru soluțiile care privesc informațiile de localizare a utilizatorilor finali, accesul pentru utilizatorii finali cu dizabilități și rutarea către cel mai adecvat PSAP.

(18) La solicitarea OAREC sau a organizației responsabile cu menținerea bazei de date a numerelor E.164 ale serviciilor de urgență din statele membre, administratorul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență comunică datele privind numerele E.164 ale serviciilor de urgență din România, utilizate pentru a asigura contactarea reciprocă dintr-un stat membru în altul.”

105. După articolul 70 se introduce un nou articol, art. 70¹, cu următorul cuprins:

„Art. 70¹. – (1) Măsurile pentru transmiterea de către furnizorii de servicii mobile de comunicații interpersonale bazate pe numere a avertizărilor publice către toți utilizatorii finali aflați în zonele geografice susceptibile să fie afectate de situații de urgență și dezastre majore iminente sau în curs de agravare în timpul perioadei de avertizare, sunt stabilite potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2019 privind operarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT”, aprobată prin Legea nr. 24/2021.

(2) Ținând seama de orientările OAREC și motivând eventualele prevederi contrare acestor orientări, prin dispozițiile cadrului legislativ

național privind avertizarea populației în situații de urgență, se poate stabili transmiterea avertizărilor publice către utilizatorii finali prin alte servicii de comunicații electronice destinate publicului decât cele prevăzute la alin. (1), precum și altele decât serviciile de radiodifuziune și televiziune sau prin intermediul unei aplicații mobile care se bazează pe un serviciu de acces la internet, cu condiția ca eficacitatea sistemelor alternative să fie echivalentă în ceea ce privește acoperirea și capacitatea de a ajunge la utilizatorii finali, inclusiv la cei prezenți doar temporar în zona în cauză, iar primirea acestor avertizări să se poată realiza într-un mod facil și gratuit.

(3) La stabilirea sistemelor alternative de avertizare a populației în situații de urgență, prevăzute la alin. (2), se va avea în vedere și informarea utilizatorilor finali care intră pe teritoriul României cu privire la existența acestor sisteme, prin transmiterea unui SMS în mod automat, gratuit și fără întârzieri nejustificate, conținând un text ușor de înțeles privind modul în care pot primi aceste avertizări.”

106. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. – (1) Prefixul internațional este „00”.

(2) Serviciile de comunicații interpersonale bazate pe numere între locații adiacente aflate de o parte și de alta a frontierei de stat a României, pot fi furnizate pe baza unor acorduri speciale.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a informa în mod prompt și complet utilizatorii finali din locațiile respective despre existența și conținutul acordurilor menționate la alin. (2).

(4) ANCOM poate adopta, împreună cu autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene, un Plan comun de numerotație, pentru toate sau anumite categorii de resurse de numerotație.”

107. La articolul 72, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura alocarea și utilizarea tuturor numerelor naționale scurte pentru servicii armonizate cu caracter social, în special pentru a asigura utilizarea și accesibilitatea numărului 116000, ca linie telefonică de urgență pentru semnalarea cazurilor de copii dispăruți.”

108. La articolul 72, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Accesul la numerele naționale scurte de forma 116(xyz) este gratuit pentru utilizatorii finali.”

109. La articolul 72, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) ANCOM ia măsurile necesare pentru a se asigura că persoana căreia i-a fost acordat dreptul de utilizare pentru numărul „116000” alocă resursele necesare pentru operarea liniei telefonice.”

110. La articolul 73, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 73. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a oferi utilizatorilor finali posibilitatea de a limita, din motive comerciale, accesul apelanților din anumite arii geografice situate în afara teritoriului României la numerele care le-au fost asignate.

(2) În măsura în care este tehnic și economic fezabil, cu excepția situației prevăzute la alin. (1), ANCOM poate lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorii finali:

a) pot accesa și utiliza servicii furnizate prin intermediul numerelor nongeografice în cadrul Uniunii Europene; și

b) pot accesa toate numerele utilizate în Uniunea Europeană, indiferent de tehnologia și echipamentele utilizate de operator, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene și numerele universale internaționale gratuite.”

111. Articolele 74 și 75 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 74. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind serviciul universal ce pot fi impuse potrivit art. 84 alin. (3) – (15), ANCOM poate impune, prin decizie, furnizorilor de servicii de acces la internet sau servicii de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere obligația de a asigura în mod gratuit utilizatorilor finali facilitățile prevăzute la alin. (2) și (6).

(2) Obligațiile impuse potrivit alin. (1) pot viza, acolo unde este tehnic fezabil:

a) servicii de identificare a liniei care apelează, în condițiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare și cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal;

b) redirectionarea mesajelor de poștă electronică sau accesul la serviciile de poștă electronică după încetarea contractului cu un furnizor de servicii de acces la internet.

(3) În măsura în care este tehnic fezabil, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice furnizează date și semnale pentru a facilita

furnizarea serviciilor prevăzute la alin. (2) lit. a) între statele membre ale Uniunii Europene.

(4) Facilitatea de redirecționare a mesajelor de poștă electronică sau de acces la serviciile de poștă electronică permite utilizatorilor finali care încetează contractul cu un furnizor de servicii de acces la internet, ca, la cerere și în mod gratuit, pentru o perioadă stabilită de ANCOM prin decizia de impunere a obligației, să își acceseze mesajele de poștă electronică primite la una sau mai multe adrese de poștă electronică bazate pe denumirea comercială sau marca comercială a fostului lor furnizor sau să transfere mesajele trimise către adresa ori adresele de poștă electronică respective la o adresă de poștă electronică nouă, indicată de utilizatorul final.

(5) Pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a utilizatorilor finali, prin decizia ANCOM se pot stabili facilități suplimentare celor prevăzute la alin. (2) și (6), cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

(6) ANCOM poate impune furnizorilor prevăzuți la alin. (1), cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135, obligația de a oferi utilizatorilor finali una sau mai multe dintre facilitățile prevăzute la art. 84 alin. (3) – (15).

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), facilitățile prevăzute la art.84 alin.(3) lit.c), d) și g) sunt oferite doar consumatorilor.

(8) ANCOM poate decide să nu impună sau poate să retragă obligațiile impuse potrivit alin. (1) – (7), pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care consideră, după consultarea prevăzută la art. 135, că aceste facilități sunt larg accesibile.”

Art. 75. – (1) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a asigura utilizatorilor finali cărora li s-au asignat numere din Planul național de numerotație posibilitatea de a-și păstra, la cerere, aceste numere în cazul în care își schimbă furnizorul serviciului, astfel:

- a) la un anumit punct geografic, în cazul numerelor geografice;
- b) la orice punct geografic, în cazul numerelor nongeografice.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și într-o perioadă de cel puțin o lună de la data încetării contractului de furnizare a serviciilor de comunicații a cărui reziliere a fost solicitată de utilizatorul final, cu excepția situației în care utilizatorul final a renunțat, în mod expres și individual, la acest drept.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul transferului numerelor între servicii de comunicații electronice la puncte fixe și servicii de comunicații electronice la puncte mobile.

(4) ANCOM impune, prin decizie, obligații specifice pentru ca tarifele practicate între furnizorii de comunicații electronice legate de

prestarea serviciului de portabilitate a numerelor să fie fundamentate în funcție de costuri.

(5) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului nu percep utilizatorilor finali tarife pentru serviciul de portabilitate a numerelor.

(6) Procesul de portare și activarea numerelor la noul furnizor trebuie să se realizeze în cel mai scurt termen posibil. Utilizatorului final care a încheiat un contract ce implică portarea unui număr la un alt furnizor, i se va activa numărul respectiv în termen de o zi lucrătoare de la data pe care a convenit-o în mod explicit cu noul furnizor, fără ca întreruperea serviciului de comunicații electronice în timpul procesului de portare să poată depăși o zi lucrătoare. Furnizorul la ale cărui servicii se renunță continuă să presteze, în aceleași condiții, serviciile corespunzătoare, până la activarea numărului de către noul furnizor.

(7) În eventualitatea eșuării portării, furnizorul la ale cărui servicii se renunță reactivează numărul utilizatorului final și îi prestează în continuare, în aceleași condiții, serviciile aferente, până la activarea serviciilor de către noul furnizor.”

112. După articolul 75 se introduc două noi articole, art. 75¹ și 75², cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. – (1) În cazul transferului de la un furnizor de servicii de acces la internet la altul, furnizorii în cauză pun la dispoziția utilizatorului final informații adecvate atât înainte cât și în cursul procesului de transfer, respectiv asigură continuitatea serviciului de acces la internet, cu excepția situației în care aceasta nu este tehnic fezabilă.

(2) Transferul prevăzut la alin. (1) se poate realiza numai la cererea expresă a utilizatorului final vizat.

(3) Furnizorul al cărui serviciu de acces la internet este solicitat se asigură că activarea serviciului are loc în cel mai scurt termen posibil, în interiorul intervalului agreat cu utilizatorul final. Furnizorul la al cărui serviciu de acces la internet se renunță are obligația să continue furnizarea serviciului, în aceleași condiții, până la momentul activării serviciului de către noul furnizor. Întreruperea serviciului de acces la internet în timpul procesului de transfer prevăzut la alin. (1) nu poate depăși o zi lucrătoare.

(4) ANCOM ia măsuri astfel încât transferul prevăzut la alin. (1) să fie eficient și facil pentru utilizatorii finali.

Art. 75². – (1) Furnizorul al cărui serviciu este solicitat are responsabilitatea realizării procesului de portare sau, după caz, a celui de transfer prevăzut la art. 75¹. Acest furnizor împreună cu cel la al cărui

serviciu se renunță au obligația să coopereze cu bună credință în scopul realizării proceselor prevăzute anterior.

(2) Contractul pe care utilizatorul final l-a încheiat cu furnizorul la ale cărui servicii se renunță încetează de drept, fără niciun fel de formalitate, la momentul finalizării procesului de portare sau, după caz, a celui de transfer prevăzut la art. 75¹.

(3) Operatorii ale căror rețele de acces sau infrastructuri sunt utilizate de furnizorii implicați în procesul de portare sau, după caz, în cel de transfer prevăzut la art. 75¹ au obligația să se asigure că nu există nicio indisponibilitate a serviciilor pe care le prestează care ar putea întârzia realizarea acestor procese.

(4) ANCOM poate stabili, prin decizie, condițiile de realizare a procesului de portare și a celui de transfer prevăzut la art. 75¹, ținând cont de dispozițiile legale privind contractele, fezabilitatea tehnică, necesitatea de a menține continuitatea furnizării serviciului pentru utilizatorul final și celeritatea procesului de portare sau, după caz, a celui de transfer. ANCOM poate impune, în măsura în care este fezabil tehnic, ca portarea să se realizeze prin activarea serviciului la distanță, pe suport radio, cu excepția situației în care utilizatorul final solicită o altă modalitate de activare a serviciului.

(5) ANCOM ia măsuri adecvate pentru a asigura informarea și protecția utilizatorilor finali pe parcursul procesului de portare sau a celui de transfer prevăzut la art. 75¹, după caz, respectiv pentru ca aceste procese să nu se realizeze fără acordul lor.

(6) ANCOM stabilește, prin decizie, regulile pe baza cărora furnizorii acordă, într-un mod facil și în termen scurt, despăgubiri utilizatorilor finali în cazul nerespectării de către furnizori a obligațiilor care le incumbă potrivit art. 75 sau, după caz, art. 75¹, inclusiv în ipoteza în care procesele de portare, respectiv de transfer prevăzut la art. 75¹, nu sunt realizate în termen ori cu acordul utilizatorilor finali sau nu se respectă programările stabilite pentru servicii ori pentru instalare.

(7) Furnizorii la ale căror servicii se renunță returnează, la cerere, consumatorilor care au plătit servicii în avans, creditul rămas neutilizat. Dacă s-a precizat în contract, pentru returnarea creditului rămas neutilizat se poate percepe un tarif proporțional și adecvat în raport cu costurile reale suportate de furnizor pentru realizarea acestei operațiuni.”

113. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – (1) Accesul la serviciul universal reprezintă asigurarea disponibilității pentru toți utilizatorii finali, respectiv a accesibilității din punct de vedere al prețului pentru consumatori, în ceea ce privește un set minim de servicii de acces funcțional la internet în bandă largă și de servicii

de comunicații de voce, la un nivel determinat de calitate, pe teritoriul național, inclusiv la conexiunea aferentă, la punct fix.

(2) În condițiile art. 77 alin. (1), accesibilitatea din punct de vedere al prețului a serviciilor prevăzute la alin. (1) poate fi asigurată și pentru serviciile care nu sunt furnizate la punct fix, în cazul în care acest lucru este necesar în vederea asigurării participării sociale și economice depline a consumatorilor la societate.

(3) La solicitarea consumatorului, serviciile de comunicații electronice oferite în conformitate cu prevederile alin. (1) și, după caz, cu cele ale alin. (2), în condițiile accesibilității din punct de vedere al prețului, pot fi limitate la serviciile de comunicații de voce.

(4) În condițiile art. 77 alin. (1), prevederile prezentului articol, referitoare la accesibilitatea din punct de vedere al prețului, pot deveni aplicabile și utilizatorilor finali reprezentând microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizații non-profit, așa cum sunt acestea definite în legislația în vigoare. ”

114. La articolul 77, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În vederea asigurării lății de bandă necesare pentru participarea consumatorilor din punct de vedere social și economic la societate, autoritatea publică prevăzută la alin. (1) stabilește caracteristicile serviciului de acces funcțional la internet în bandă largă prevăzut la art. 76 alin. (1), având în vedere condițiile naționale și lățimea de bandă minimă de care beneficiază majoritatea consumatorilor de pe teritoriul național și ținând cont de raportul OAREC privind cele mai bune practici la nivel european.

(1²) Accesul funcțional la internet în bandă largă prevăzut la alin. (1¹) trebuie să permită consumatorilor să beneficieze cel puțin de următoarele facilități:

- a) utilizarea serviciilor de poștă electronică;
- b) accesul la motoare de căutare care să permită căutarea și identificarea informațiilor;
- c) accesul la instrumente online de educație și de formare profesională de bază;
- d) accesul la ziare sau știri online;
- e) cumpărarea sau comandarea de bunuri sau servicii online;
- f) căutarea unui loc de muncă, precum și instrumente de căutare a unui loc de muncă;
- g) interacțiuni profesionale prin intermediul unor rețele dedicate;
- h) accesul la servicii bancare prin internet;
- i) utilizarea de servicii de e-Guvernare;

j) accesul la mijloace de comunicare socială și la servicii de mesagerie instantanee;

k) inițierea și primirea de apeluri și apeluri video la calitate standard.”

115. La articolul 77, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza politicii și strategiei prevăzute la alin. (1), prin decizia ANCOM se stabilesc condițiile și procedura pe care le aplică pentru a desemna unul sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice ca furnizori de serviciu universal, astfel încât să asigure accesibilitatea și/sau disponibilitatea serviciilor prevăzute la art. 76 alin. (1) pe întregul teritoriu al României. În acest scop, ANCOM poate desemna unul sau mai mulți furnizori de serviciu universal care să presteze aceste servicii, la un nivel determinat de calitate, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României.

.....

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANCOM, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, niciun furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice nefiind *a priori* exclus.”

116. După articolul 77 se introduc două noi articole, art. 77¹ și 77², cu următorul cuprins:

„Art. 77¹. – (1) ANCOM monitorizează evoluția și nivelul tarifelor cu amănuntul pentru serviciile prevăzute la art. 76 alin. (1), disponibile pe piață, în special în ceea ce privește prețurile naționale și veniturile consumatorilor.

(2) În cazul în care stabilește, luând în considerare condițiile naționale, că tarifele cu amănuntul pentru serviciile prevăzute la art. 76 alin. (1) nu sunt accesibile pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale, ANCOM poate obliga, prin decizie, furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce să ofere acestor consumatori opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, pentru a se asigura că persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale au acces la și utilizează, la tarife accesibile, servicii de acces funcțional la internet în bandă largă și de comunicații de voce cel puțin la punct fix. În acest scop, prin decizia ANCOM, furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce pot fi obligați să aplice tarife comune, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice.

(3) În situații excepționale, în special în cazul în care impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (2) în sarcina tuturor furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce ar constitui o sarcină administrativă sau financiară excesivă pentru stat sau pentru furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce, prin decizia ANCOM se pot impune respectivele obligații în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) – (6). Dispozițiile art. 78 se aplică în mod corespunzător.

(4) Atunci când impune măsura prevăzută la alin. (3), ANCOM se asigură că toți consumatorii stabiliți în condițiile alin. (9) ca având venituri mici sau nevoi sociale speciale vor beneficia de posibilitatea de a alege între mai mulți furnizori care oferă opțiuni tarifare sau pachete tarifare ce răspund nevoilor lor, cu excepția situațiilor în care garantarea unei astfel de posibilități este imposibilă sau ar genera o sarcină organizațională sau financiară excesivă suplimentară pentru stat.

(5) ANCOM se asigură că toți consumatorii stabiliți în condițiile alin. (9) ca având venituri mici sau nevoi sociale speciale au posibilitatea reală de a încheia un contract fie cu un furnizor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce, fie cu un furnizor desemnat în condițiile alin. (3) și că numărul alocat rămâne disponibil pentru o perioadă corespunzătoare, evitându-se în același timp întreruperea nejustificată a serviciului.

(6) Condițiile în care consumatorii beneficiază de tarifele prevăzute la alin. (2) și (4) trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și, respectiv, de către furnizorii de serviciu universal desemnați în condițiile alin. (3).

(7) Furnizorii prevăzuți la alin. (6) au obligația de a informa ANCOM cu privire la detaliile ofertelor pentru persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale, în condițiile stabilite prin decizie a ANCOM.

(8) Prin decizie a ANCOM se poate impune modificarea sau renunțarea la anumite opțiuni sau pachete tarifare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(9) Prin strategia prevăzută la art. 77 alin. (1) se vor stabili categoriile de persoane care pot beneficia de opțiuni sau pachete tarifare, eventualele măsuri alternative sau complementare de sprijin pentru nevoi de comunicare precum și categoriile de persoane care pot beneficia de acestea.

(10) Prin decizie, ANCOM poate impune măsurile alternative sau complementare prevăzute la alin. (9) în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) – (6). Dispozițiile art. 78 se aplică în mod corespunzător.

(11) În condițiile art. 77 alin. (1), măsurile prevăzute de prezentul articol pot fi stabilite și în favoarea utilizatorilor finali reprezentând microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizații non-profit, așa cum sunt acestea definite în legislația în vigoare.

(12) La impunerea obligațiilor în conformitate cu prezentul articol, ANCOM are în vedere minimizarea efectelor negative asupra pieței.

Art. 77². – (1) În cazul în care, ținând seama de rezultatele studiilor privind acoperirea rețelelor de comunicații electronice efectuate în conformitate cu dispozițiile Capitolului II¹, dacă acestea sunt disponibile și, dacă este necesar, de orice dovezi suplimentare, ANCOM a stabilit că disponibilitatea la punct fix a serviciului de acces funcțional la internet în bandă largă, definit în conformitate cu art. 77 alin. (1¹) și (1²) și a serviciilor de comunicații de voce nu poate fi asigurată în circumstanțe comerciale obișnuite sau prin intermediul altor instrumente de politică publică, pe întreg teritoriul național sau în diferite părți ale acestuia, ANCOM poate impune obligații de serviciu universal adecvate pentru a da curs tuturor cererilor rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul la serviciile respective în părțile relevante ale teritoriului național.

(2) Impunerea de către ANCOM a obligațiilor prevăzute la alin. (1) se va realiza prin decizie, în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (2) – (6). Dispozițiile art. 78 se aplică în mod corespunzător.

(3) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la alin. (1) au obligația să rezolve cererile rezonabile ale tuturor utilizatorilor finali, într-un termen determinat, în condițiile impuse de ANCOM.”

117. La articolul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care îi incumbă în ceea ce privește operațiunile de concentrare economică, atunci când un furnizor de serviciu universal, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 77¹ sau 77², intenționează să transfere, cu orice titlu, o parte substanțială sau totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei persoane juridice distincte controlate, direct sau indirect, de un proprietar diferit, acesta informează ANCOM în avans, în condițiile stabilite de aceasta.”

118. Articolele 79 – 81 se abrogă.

119. La articolul 82, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 82. – (1) Cu excepția situației în care au fost luate măsuri cu efect echivalent în vederea protejării drepturilor consumatorilor cu dizabilități în temeiul art. 63, ANCOM ia măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea consumatorilor cu dizabilități de a beneficia de serviciile prevăzute la art. 76 alin. (1), în condiții echivalente celor de care

beneficiază ceilalți consumatori. Având în vedere circumstanțele naționale, suplimentar măsurilor prevăzute la art. 77¹, ANCOM ia măsuri pentru a garanta consumatorilor cu dizabilități faptul că echipamentele terminale conexe, precum și echipamentele specifice și serviciile specifice care îmbunătățesc accesul echivalent, inclusiv, acolo unde este necesar, serviciile de conversație totală și serviciile de redare, sunt disponibile și accesibile ca preț.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi dispuse de ANCOM numai în urma evaluării nevoilor generale și a cerințelor specifice, inclusiv a sferei de aplicare și a formei concrete a acestor măsuri destinate consumatorilor cu dizabilități, în condițiile minimizării efectelor negative asupra pieței.

(3) ANCOM poate lua măsuri pentru a asigura consumatorii cu dizabilități că pot beneficia de aceeași ofertă de servicii disponibilă pentru majoritatea consumatorilor.”

120. Articolul 83 se abrogă.

121. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. – (1) Prestarea de către furnizorii de serviciu universal, respectiv de către furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce, a serviciilor în condițiile prevăzute la art. 77, 78 și art. 82 nu poate fi condiționată de oferirea unor facilități sau servicii suplimentare ce nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care serviciile sau facilitățile suplimentare au fost solicitate în mod expres de către consumatori.

(3) Furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorii de serviciu universal cărora li s-au impus obligații potrivit art. 77¹ și art. 82 sunt obligați să asigure următoarele facilități, astfel încât consumatorii să-și poată monitoriza și controla cheltuielile și să evite deconectarea nejustificată, inclusiv prin intermediul unui mecanism adecvat de verificare a interesului continuu în utilizarea serviciului:

- a) la cerere, gratuit, facturarea detaliată;
- b) la cerere, gratuit, restricționarea selectivă a originării de apeluri, a mesajelor scurte scrise sau a mesajelor video cu tarif special, sau, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic, a altor aplicații similare de anumite categorii sau către anumite categorii de numere;
- c) modalități de plată în avans;
- d) plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice;
- e) măsuri specifice aplicabile în caz de neplată a facturilor;
- f) consiliere privind planurile tarifare;
- g) modalități de control al costurilor;
- h) posibilitatea de a dezactiva facturarea de către terți.

(4) Prin decizie, ANCOM poate stabili, cu respectarea prevederilor art.6 din Legea nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată gratuită care va fi emisă potrivit alin. (3) lit. a) de către furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce, respectiv de serviciu universal, astfel încât consumatorii:

a) să poată verifica și controla cheltuielile aferente utilizării serviciilor de comunicații de voce sau serviciilor de acces la internet în bandă largă;

b) să poată monitoriza în mod adecvat utilizarea și cheltuielile, asigurându-se un control rezonabil asupra sumelor datorate.

(5) Acolo unde este cazul, consumatorilor le pot fi oferite informații suplimentare față de cele stabilite potrivit alin. (4), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANCOM. Apelurile gratuite inițiate de consumatori, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată. Factura detaliată pentru utilizarea serviciului de acces la internet în bandă largă va indica doar ora, durata și consumul aferent unei sesiuni de utilizare, fără a menționa adresele de internet accesate sau punctele de acces de la care s-a făcut conectarea în cadrul unei astfel de sesiuni.

(6) Cu excepția cazului în care consumatorul solicită contrariul, factura detaliată prevăzută la alin. (4) va menționa explicit identitatea furnizorului și durata serviciilor facturate de numerele cu tarif special.

(7) Prin decizie, ANCOM poate impune operatorilor să pună la dispoziție, în mod gratuit, servicii de identificare a liniei care apelează.

(8) Prin decizie, ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti în avans tariful de acces la rețeaua publică de comunicații electronice și pentru serviciile de comunicații de voce ori pentru serviciile de acces la internet în bandă largă.

(9) Prin decizie, ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care consumatorii au posibilitatea de a plăti eșalonat tariful de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice.

(10) Prin decizie, ANCOM aprobă măsurile specifice pe care furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorii de serviciu universal le pot lua în cazul neplății facturilor. Aceste măsuri se publică, trebuie să fie proporționale și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(11) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, măsurile prevăzute la alin. (10) trebuie să asigure că orice suspendare a

furnizării serviciului este limitată la serviciul în cauză. Fac excepție cazurile de fraudă, de întârzieri repetate ale plății sau de persistență în neplata facturii.

(12) În toate cazurile, suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de comunicații de voce sau a serviciului de acces la internet în bandă largă ori deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice, în caz de neplată a facturii, se va realiza doar în urma notificării consumatorului de către furnizor. Deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice nu poate avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nicio plată de către consumator precum și un nivel minim al serviciilor de acces la internet, în condițiile stabilite de ANCOM.

(13) Prin decizie, ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorilor de serviciu universal obligația de a pune la dispoziția consumatorilor, la solicitarea acestora, informații referitoare la planuri tarifare alternative, cu tarife mai scăzute, dacă acestea există în cadrul unor oferte publice.

(14) Prin decizie, ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi consumatorilor opțiunea de a solicita ca factura pentru serviciile de acces la internet să nu fie utilizată de alți furnizori pentru facturarea propriilor servicii ori produse.

(15) Prin decizie, ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce și furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi și alte facilități de control al costurilor, inclusiv transmiterea gratuită de mesaje de avertizare către consumatori în cazul unor modele de consum anormale sau excesive.

(16) În condițiile art. 77 alin. (1), măsurile prevăzute la alin. (3) – (15) pot fi stabilite și cu privire la utilizatorii finali reprezentând microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și organizații non-profit, așa cum sunt acestea definite în legislația în vigoare.

(17) ANCOM poate decide să nu impună sau poate să retragă obligațiile prevăzute la alin. (3) – (16) pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.”

122. Articolul 85 se abrogă.

123. Articolul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 86. – (1) ANCOM va determina costul net al furnizării serviciului universal, în acest scop putând recurge la următoarele metode:

a) verificarea calculului costului net pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, în conformitate cu metodologia stabilită de ANCOM, luând în

considerare toate beneficiile comerciale ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal;

b) utilizarea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal, stabilită potrivit art. 77 alin. (4) și (5).

(2) În cazul în care ANCOM decide că din furnizarea serviciului universal în condițiile art. 76 – 78 și art. 82, rezultă un cost net care constituie o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, prin hotărâre a Guvernului se va stabili un mecanism de compensare a acestui cost net. Sumele necesare compensării vor fi acoperite din bugetul de venituri și cheltuieli al ANCOM, în limita disponibilităților înregistrate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, reprezentând excedent din anii anteriori din fondul de serviciu universal, și/sau, din fonduri europene, dacă o astfel de sursă de finanțare este disponibilă și fezabilă. În situația în care necesarul de compensare a costului net total nu va putea fi acoperit din aceste surse de finanțare, diferența va fi compensată prin utilizarea următoarelor modalități de finanțare, în mod individual sau cumulativ:

a) prin partajarea costului net al obligațiilor de serviciu universal între furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, cu respectarea cadrului legal național și european din domeniul ajutorului de stat;

b) de la bugetul de venituri și cheltuieli al ANCOM, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație de Parlament și fără a putea depăși disponibilitățile înregistrate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, reprezentând excedent din anii anteriori din venituri proprii;

c) de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație prin legea bugetară anuală, cu respectarea cadrului legal național și european din domeniul ajutorului de stat.

(3) În vederea aplicării prevederilor alin. (2), în termen de 160 de zile de la primirea unei cereri de compensare a costului net corecte și complete, care va include și calculul costului net efectuat de solicitant, autoritatea de reglementare va comunica Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării decizia privind cuantumul costului net determinat în urma analizării acestuia, iar Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării are obligația de a iniția proiectul de hotărâre a Guvernului privind mecanismul de compensare.

(4) Guvernul stabilește modalitatea de compensare a costului net cu respectarea principiilor transparenței, al minimei atingeri aduse concurenței, al nediscriminării și al proporționalității.”

124. La articolul 88, alineatul (1) se abrogă.

125. La articolul 88, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația partajării costului net în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (2), ANCOM determină mecanismul de partajare a costului net al obligațiilor privind serviciul universal, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității. În acest scop, ANCOM stabilește prin decizie.”

126. La articolul 88 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care furnizează servicii pe teritoriul național și care au obligația să contribuie la compensare;”

127. La articolul 88, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Quantumul contribuțiilor datorate, prevăzut la alin. (2) lit. b), va fi stabilit astfel încât să acopere costul net al obligațiilor privind serviciul universal care trebuie finanțat din contribuțiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice potrivit hotărârii Guvernului emise în temeiul art. 86 alin. (2).”

128. La articolul 88, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin intermediul mecanismului de compensare prevăzut la alin. (2) nu pot fi finanțate decât serviciile furnizate în condițiile prevăzute la art. 77 alin. (2) – (6).”

129. La articolul 90, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) ANCOM pune la dispoziția publicului principiile de calculare a costului net, inclusiv detaliile privind metodologia care trebuie utilizată.

(1²) În cazul în care este stabilit mecanismul de partajare a costului net al obligațiilor de serviciu universal prevăzut la art. 88 alin. (2), ANCOM pune la dispoziția publicului principiile de partajare a costului și de compensare a costului net.”

130. După articolul 91 se introduce un nou articol, art. 91¹, cu următorul cuprins:

„Art. 91¹. – În situația în care autoritatea publică prevăzută la art. 77 alin. (1) decide luarea măsurii prevăzute la art. 76 alin. (2) și/sau a măsurii prevăzute la art. 76 alin. (4), prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.”

131. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 92. – (1) ANCOM identifică, ținând seama de recomandarea Comisiei Europene privind piețele de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, prevăzută la art. 64 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice și de orientările Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, prevăzute la art. 64 alin. (2) din Codul european al comunicațiilor electronice, piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul național, denumite în continuare *piețe relevante*.

(2) ANCOM poate identifica și piețe relevante diferite de cele cuprinse în recomandarea prevăzută la alin. (1).

(3) ANCOM poate identifica piețe relevante împreună cu autorități naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene, dacă există condiții de piață suficient de omogene în cel puțin o parte din teritoriile asupra cărora are competență fiecare dintre autoritățile vizate. Condițiile de piață sunt suficient de omogene din perspectiva, de exemplu, a unor similitudini în materie de costuri, structuri ale pieței ori furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori în cazul în care cererea utilizatorilor finali este transnațională sau comparabilă.

(4) Dacă ANCOM are dovezi în sensul existenței unei piețe transnaționale, care acoperă cel puțin o parte din teritoriul național, le transmite OAREC împreună cu solicitarea ca această instituție să efectueze o analiză în conformitate cu art. 65 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice. În vederea aplicării acestei prevederi, ANCOM cooperează, după caz, cu Comisia Europeană sau cu autorități naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene vizate.

(5) Pe piețele relevante identificate potrivit prevederilor alin. (1) – (3), precum și pe piețele transnaționale identificate de Comisia Europeană, potrivit art. 65 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice, dacă acestea acoperă cel puțin o parte din teritoriul național, ANCOM, după caz, individual sau împreună cu autoritățile naționale de reglementare din alte

state membre ale Uniunii Europene vizate, efectuează, în conformitate cu orientările prevăzute la alin. (1), analize de piață, în scopul determinării situației concurențiale pe aceste piețe și al impunerii, menținerii, modificării ori retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cuprinsul paragrafului 3 din secțiunea a 2-a a prezentului capitol sau al secțiunii a 3-a a prezentului capitol.

(6) Identificarea piețelor relevante și efectuarea analizelor de piață pe piețele identificate se realizează cu luarea în considerare, printre altele, a gradului de concurență la nivelul infrastructurilor din zonele vizate, respectiv a rezultatelor studiilor prevăzute la art. 13², și cu respectarea principiilor dreptului concurenței. În cazul analizelor de piață, acolo unde se impune, ANCOM solicită colaborarea Consiliului Concurenței.

(7) Adoptarea măsurilor privind identificarea piețelor relevante în conformitate cu alin. (1) – (3) ori efectuarea analizelor de piață potrivit alin. (5) se realizează numai după parcurgerea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.”

132. După articolul 92 se introduc două noi articole, art. 92¹ și 92², cu următorul cuprins:

„Art. 92¹. – (1) Dacă ANCOM are dovezi privind existența unor probleme grave de satisfacere a cererii transnaționale a utilizatorilor finali pentru anumite produse sau servicii, furnizate pe una sau mai multe piețe enumerate în recomandarea prevăzută la art. 92 alin. (1), care afectează cel puțin o parte din teritoriul național, le transmite OAREC împreună cu solicitarea ca această instituție să efectueze o analiză în conformitate cu art. 66 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice. În vederea aplicării acestei prevederi, ANCOM cooperează, după caz, cu Comisia Europeană sau cu autorități naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene vizate.

(2) Atunci când își îndeplinește atribuțiile în materie de reglementare, inclusiv, dacă este cazul, atunci când trebuie să decidă cu privire la impunerea de obligații potrivit art. 105, ANCOM ține seama de orientările OAREC referitoare la abordările comune în vederea satisfacerii cererii transnaționale identificate, emise în conformitate cu art. 66 alin. (2) din Codul european al comunicațiilor electronice, motivând eventualele decizii contrare acestor orientări.

Art. 92². – (1) O piață din sectorul comunicațiilor electronice prezintă caracteristici care justifică impunerea obligațiilor specifice prevăzute la art. 105 dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele criterii:

a) există obstacole însemnate și netranzitorii structurale, juridice sau de reglementare la intrarea pe piață;

b) există o structură de piață care nu tinde, în orizontul de timp al analizei, către concurență efectivă; pentru a decide dacă piața tinde sau nu către concurență efectivă ANCOM are în vedere toate formele în care concurența se manifestă, inclusiv concurența bazată pe infrastructuri;

c) dreptul concurenței este insuficient pentru a corecta în mod corespunzător disfuncționalitățile identificate ale pieței.

(2) Pentru a decide dacă sunt sau nu îndeplinite criteriile de la alin. (1) ANCOM analizează și evoluția pieței dintr-o perspectivă orientată către viitor, în absența impunerii unor obligații pe respectiva piață, ținând seama de următoarele elemente:

a) evoluția pieței care afectează probabilitatea ca aceasta să tindă către concurență efectivă;

b) toate constrângerile concurențiale relevante, la nivel de gros și la nivelul cu amănuntul, indiferent dacă se consideră că respectivele constrângeri sunt determinate de rețelele de comunicații electronice, de serviciile de comunicații electronice sau de alte tipuri de servicii ori aplicații care sunt comparabile din perspectiva utilizatorului final și indiferent dacă respectivele constrângeri fac parte din piață;

c) alte tipuri de reglementări sau obligații impuse care afectează piața sau piețele cu amănuntul conexe pe toată durata perioadei relevante, inclusiv, dar fără a se limita la, obligațiile impuse în conformitate cu Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 și art. 100 – 100²; și

d) obligațiile impuse pe alte piețe relevante.

(3) Pentru piețele cuprinse în recomandarea prevăzută la art. 92 alin. (1) se prezumă că sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alin. (1). Totuși, pentru aceste piețe, ANCOM poate stabili, pe baza circumstanțelor naționale specifice, că unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (1) nu sunt îndeplinite.

(4) Pe piețele pe care nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, criteriile de la alin. (1), ANCOM nu va impune niciuna dintre obligațiile specifice prevăzute la art. 105 sau le va retrage în cazul în care acestea există.

(5) Decizia ANCOM prin care, în conformitate cu alin. (4), se retrag obligații specifice impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice va stabili un termen corespunzător de la care încetează obligațiile respective. Acest termen trebuie să asigure un echilibru între necesitatea de a permite atât beneficiarilor obligațiilor specifice impuse anterior, cât și utilizatorilor finali, să se adapteze la noile condiții, în cazul acestora din urmă din perspectiva posibilităților de alegere și, respectiv, imperativul ca măsurile de reglementare să nu continue mai mult decât este necesar. Prin decizia ANCOM pot fi stabilite condiții de îndeplinit pe durata acestui termen, precum și un termen de încetare a obligațiilor specifice în raport cu acordurile de acces existente.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (4) și (5) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.”

133. Articolul 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. – (1) Pe piețele relevante identificate ANCOM determină situația concurențială, în scopul de a stabili dacă există ori nu furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice care au, potrivit art. 94 sau 95, individual ori împreună, putere semnificativă pe piață.

(2) Dacă pe piețele relevante identificate există furnizori cu putere semnificativă, iar ANCOM apreciază că în absența obligațiilor specifice prevăzute la art. 105 nu va exista concurență efectivă în beneficiul utilizatorilor finali, va impune în sarcina respectivilor furnizori, în mod corespunzător, una ori mai multe dintre aceste obligații specifice sau le va menține ori le va modifica, acolo unde acestea există deja.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

(4) Dacă pe piețele relevante identificate nu există furnizori cu putere semnificativă ori dacă asemenea furnizori există, dar ANCOM apreciază că va exista concurență efectivă în beneficiul utilizatorilor finali și în absența obligațiilor specifice prevăzute la art. 105, Autoritatea de reglementare va proceda potrivit art. 92² alin. (4), în acest caz dispozițiile art. 92² alin. (5) și (6) aplicându-se în mod corespunzător.”

134. La articolul 94, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru a determina dacă doi sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice dețin în comun putere semnificativă pe o piață relevantă, potrivit alin. (3), ANCOM ține seama de orientările prevăzute la art. 92 alin. (1).”

135. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. – (1) ANCOM realizează analize de piață în conformitate cu dispozițiile art. 93 și aplică procedura de notificare prevăzută la art. 97 cu privire la aceste proiecte de măsuri, astfel:

a) în termen de 5 ani de la data adoptării măsurilor pe baza analizei anterioare în cazul în care ANCOM a definit piața relevantă și a stabilit furnizorii cu putere semnificativă pe piața corespunzătoare. În mod excepțional, acest termen poate fi extins cu până la un an, dacă ANCOM notifică, cu cel puțin 4 luni înainte de expirarea termenului de 5 ani, o propunere justificată de prelungire Comisiei Europene, iar aceasta nu obiectează în termen de o lună de la transmiterea notificării;

b) în termen de 3 ani de la adoptarea unei noi recomandări de către Comisia Europeană, în conformitate cu dispozițiile art. 64 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice, pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei.

(2) Dacă ANCOM apreciază că nu poate realiza sau dacă nu a realizat analizele piețelor prevăzute în recomandarea adoptată potrivit art. 64 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice în termenele prevăzute la alin. (1), poate solicita OAREC să-i furnizeze asistență în vederea finalizării analizei piețelor relevante și impunerii obligațiilor specifice corespunzătoare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), ANCOM notifică Comisiei Europene proiectele măsurilor corespunzătoare în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), potrivit art. 97.”

136. La articolul 97, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 97. – (1) După parcurgerea procedurii prevăzute la art. 135, cu excepția cazurilor prevăzute în recomandările sau în orientările adoptate potrivit art. 34 din Codul european al comunicațiilor electronice, dacă ANCOM intenționează să ia o măsură dintre cele prevăzute la art. 92, art. 92², art. 93, art. 100 – 100², art. 105 sau din secțiunea a 3-a a prezentului capitol, care ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, notifică, individual sau, în cazurile prevăzute la art. 92 alin. (3) și (4), alături de autorități naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene vizate, în același timp Comisiei Europene, OAREC și autorităților naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene proiectul acestei măsuri, împreună cu motivele care stau la baza adoptării acesteia. ANCOM publică totodată proiectul măsurii pe propria pagina de internet. Dispozițiile art. 121 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

.....

(3) În cazul în care măsura prevăzută la alin. (1) are ca obiect identificarea unei piețe relevante diferită de cele identificate în recomandarea Comisiei Europene prevăzută la art. 64 alin. (1) din Codul european al comunicațiilor electronice sau determinarea situației concurențiale pe o piață relevantă, în sensul existenței sau nu a unor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, și această măsură ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, iar comentariile și observațiile Comisiei Europene transmise ANCOM potrivit alin. (2) indică faptul că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul Uniunii Europene și, în special, cu obiectivele prevăzute la

art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ANCOM nu va putea adopta măsura propusă pentru o perioadă de două luni.

(4) În cazul în care Comisia Europeană, în perioada prevăzută la alin. (3), adoptă o decizie prin care solicită ANCOM retragerea măsurii propuse, aceasta modifică sau retrage măsura propusă în termen de 6 luni de la data adoptării deciziei. Dacă ANCOM decide să modifice măsura propusă, realizează o consultare publică, potrivit dispozițiilor art. 135, și notifică, potrivit alin. (1), proiectul de măsură modificat.”

137. La articolul 97, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin.(8), cu următorul cuprins:

„(8) ANCOM poate retrage în orice moment un proiect de măsură notificat în condițiile prezentului articol.”

138. La articolul 98, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 98. – (1) În cazul în care măsura pe care ANCOM intenționează să o adopte vizează impunerea, modificarea sau retragerea unei obligații specifice în conformitate cu art. 93 coroborate cu dispozițiile art. 100 – 100², art. 106 – 110¹ sau al secțiunii a 3-a a prezentului capitol, autoritatea de reglementare nu poate adopta pentru o perioadă de 3 luni respectiva măsură, dacă în termenul stabilit la art. 97 alin. (2) Comisia Europeană transmite o notificare asupra motivelor pentru care aceasta consideră că măsura ar crea o barieră pentru piața unică sau asupra existenței unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul Uniunii Europene.

.....
(4) Dacă OAREC agreează opinia Comisiei Europene exprimată în notificarea transmisă potrivit alin. (1), ANCOM cooperează îndeaproape cu OAREC pentru a identifica cea mai eficientă și adecvată măsură. Înainte de expirarea perioadei de 3 luni, ANCOM poate:

- a) să modifice sau să retragă măsura propusă având în vedere notificarea Comisiei Europene și opinia OAREC;
- b) să mențină măsura propusă.”

139. La articolul 98, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) ANCOM retrage măsura propusă în cazul adoptării, în termen de o lună de la încetarea perioadei de 3 luni prevăzute la alin. (1), a unei decizii de către Comisia Europeană în conformitate cu art. 33 alin. (5) lit. c) din Codul european al comunicațiilor electronice.”

140. La articolul 100, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – (1) Autoritatea de reglementare ia toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și atribuțiile într-un mod care să promoveze eficiența economică, concurența durabilă, instalarea rețelelor de foarte mare capacitate, investițiile eficiente și inovarea și să asigure maximizarea beneficiilor utilizatorilor finali.”

141. La articolul 100, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru a se asigura că întreprinderile mici și mijlocii, precum și operatorii care furnizează servicii sau rețele de comunicații electronice într-o arie geografică restrânsă beneficiază de prevederile alin. (1), ANCOM publică pe pagina proprie de internet procedurile aplicabile pentru a beneficia de acces și interconectare.”

142. La articolul 100 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligația operatorilor de a furniza accesul la interfețe de programare a aplicației sau la ghiduri electronice de programe, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, dacă impunerea acestei obligații este necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune sonoră în format digital ori la servicii complementare asociate, stabilite de ANCOM;”

143. La articolul 100 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) în situații justificate, în care lipsa interoperabilității între serviciile de comunicații interpersonale poate afecta conectivitatea între utilizatorii finali, obligații de a asigura interoperabilitatea serviciilor în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, ale căror servicii sunt furnizate într-o arie geografică extinsă și sunt folosite de un număr semnificativ de utilizatori finali.”

144. La articolul 100, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Obligațiile prevăzute la alin. (2) lit. d) pot fi impuse în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere doar dacă, în mod cumulativ:

a) sunt necesare pentru asigurarea interoperabilității serviciilor de comunicații interpersonale; aceste obligații pot include, printre altele, obligația de a publica și de a permite utilizarea, modificarea ori redistribuirea de către autoritățile publice ori de către alți furnizori a unor informații relevante ori obligația de a aplica standardele ori specificațiile prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare sau orice alte standarde europene ori internaționale relevante;

b) Comisia Europeană a adoptat, în temeiul prevederilor art. 61 alin. (2) paragraf 2 pct. (ii) din Codul european al comunicațiilor electronice, măsuri de punere în aplicare, cu respectarea acestora.”

145. La articolul 100, alineatul (3) se abrogă.

146. După articolul 100 se introduc trei noi articole, art. 100¹ – 100³, cu următorul cuprins:

„Art. 100¹. – (1) ANCOM poate să impună obligația ca, la cererea rezonabilă din partea unui furnizor de rețele publice de comunicații electronice, să se acorde acestuia acces, în anumite condiții, la cablajele, cablurile și la facilitățile asociate din interiorul clădirilor sau până la primul punct de concentrare ori de distribuție, în cazul în care acest punct este situat în afara clădirii.

(2) ANCOM poate să impună obligația prevăzută la alin. (1) în sarcina oricărei persoane care deține cu orice titlu cablajele, cablurile sau facilitățile asociate, chiar dacă aceasta nu are calitatea de furnizor de rețele de comunicații electronice.

(3) ANCOM poate să impună obligația prevăzută la alin. (1) numai dacă multiplicarea respectivelor elemente de rețea și facilități asociate este economic ineficientă sau fizic imposibilă și numai dacă acest lucru este justificat și proporțional pentru a asigura o concurență durabilă.

(4) Condițiile prevăzute la alin. (1) pot include reguli privind accesul la elemente de rețea, la servicii ori facilități asociate, privind transparența și nediscriminarea, precum și privind partajarea costurilor de acces, cu luarea în considerare, atunci când este cazul, a factorilor de risc.

(5) Dacă ANCOM constată, ținând seama, după caz, de obligațiile impuse în urma unor analize de piață relevante realizate potrivit prevederilor art. 92, că obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (1) nu înlătură în mod eficient barierele de natură economică ori fizică, identificate ca ridicate și netranzitorii, în calea instalării rețelelor de comunicații electronice, ce cauzează o situație existentă sau pe cale să apară care limitează, în mod semnificativ, crearea unor efecte concurențiale în favoarea utilizatorilor finali, ANCOM poate extinde obligațiile de acordare a accesului

dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție, la un punct cât mai apropiat de utilizatorii finali, care poate deservi un număr suficient de conexiuni pentru a asigura viabilitate comercială unui solicitant de acces eficient, stabilind totodată condiții echitabile și rezonabile de acces.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), ANCOM poate impune obligații de acordare a accesului la elemente de rețea active sau virtuale dacă constată că impunerea unor obligații de acordare a accesului la elemente pasive ar fi economic ineficientă ori fizic imposibilă și dacă în lipsa acestei măsuri scopul impunerii obligației prevăzute la alin. (5) nu ar fi atins.

(7) Obligațiile prevăzute la alin. (5) și (6) nu se stabilesc în sarcina furnizorilor de rețele de comunicații electronice care se află într-una din următoarele situații:

a) furnizorul de rețele de comunicații electronice îndeplinește condițiile prevăzute la art. 112² și pune la dispoziția oricărui solicitant un mijloc alternativ similar și viabil de conectare a utilizatorilor finali, prin acordarea accesului la o rețea de foarte mare capacitate, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește tariful;

b) impunerea obligațiilor ar afecta viabilitatea economică sau financiară a proiectelor de instalare de noi rețele de comunicații electronice, în special proiectele de mici dimensiuni dezvoltate la nivel local.

(8) În plus față de situațiile prevăzute de alin. (7), ANCOM poate excepta de la aplicarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) și (6) și alți furnizori de rețele de comunicații electronice care oferă acces la o rețea de foarte mare capacitate în condiții echitabile, rezonabile, nediscriminatorii și transparente, inclusiv în ceea ce privește tariful.

(9) În cazul proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice finanțate, total sau parțial, din fonduri publice, ANCOM poate impune obligațiile prevăzute la alin. (5) și (6) în sarcina furnizorilor de rețele de comunicații electronice care îndeplinesc criteriile prevăzute la alin. (7) lit. a) sau care se află în situația prevăzută la alin. (8).

(10) ANCOM ține seama de orientările relevante ale OAREC atunci când face aplicarea prevederilor prezentului articol, motivând eventualele decizii contrare acestor orientări.

(11) Obligațiile prevăzute de prezentul articol pot fi impuse de ANCOM prin decizie; ele pot fi impuse suplimentar obligațiilor și măsurilor luate în conformitate cu prevederile art. 100 sau cu cele ale art. 24 din Legea nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 100². – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 100, ANCOM poate impune furnizorilor de rețele de comunicații electronice, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 100³ alin. (1), obligații privind utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau obligații privind încheierea de

acorduri de acces localizat la servicii de roaming, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru a asigura furnizarea la nivel local a serviciilor care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio și dacă nu există mijloace alternative, similare și viabile, puse la dispoziția furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, în condiții echitabile și rezonabile, care să permită accesul la utilizatorii finali.

(2) ANCOM poate impune obligațiile prevăzute la alin. (1) dacă această posibilitate este prevăzută expres printre condițiile stabilite la acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio și dacă impunerea acestora este justificată de faptul că, în zona geografică în care se vor impune astfel de obligații, instalarea, în condițiile pieței, a infrastructurilor pasive necesare pentru furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio este împiedicată de obstacole economice sau fizice insurmontabile, astfel încât accesul utilizatorilor finali la aceste rețele sau servicii este inexistent sau foarte deficitar.

(3) În situația în care impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (1) nu remediază problemele indicate, ANCOM poate impune, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 100³ alin. (1), obligații privind utilizarea în comun a elementelor active de rețea.

(4) La impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (3) ANCOM are în vedere:

a) necesitatea de a maximiza conectivitatea de-a lungul principalelor rute de transport și în anumite zone geografice, precum și posibilitatea de a extinde semnificativ gama de opțiuni a utilizatorilor finali și calitatea serviciilor oferite acestora;

b) utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio;

c) fezabilitatea tehnică a soluțiilor de utilizare în comun a infrastructurii pasive, respectiv a elementelor active de rețea, precum și condițiile aferente;

d) situația concurenței bazate pe infrastructuri, precum și a concurenței bazate pe servicii;

e) inovarea tehnologică;

f) necesitatea de a stimula furnizorul ce va oferi acces sau utilizare în comun, să implementeze respectiva infrastructură.

Art. 100³. – (1) Obligațiile și condițiile impuse potrivit prevederilor art. 100 – 100² trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, iar impunerea lor trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

(2) ANCOM evaluează efectele obligațiilor și condițiilor impuse potrivit prevederilor art. 100 – 100² periodic, cel puțin o dată la 5 ani,

analizând oportunitatea retragerii sau modificării acestora în funcție de evoluția condițiilor care au dus la impunerea lor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art.135.

(3) Niciun standard sau nicio specificație prevăzute în lista de standarde sau specificații publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu împiedică accesul care ar putea fi solicitat în temeiul art. 100 – 100², dacă acesta este fezabil.”

147. La articolul 102, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 102. – Furnizorii de servicii de acces condiționat, indiferent de mijloacele de transmisie utilizate, care asigură accesul la serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune în format digital și de ale căror servicii de acces depind radiodifuzorii pentru a oferi serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune oricărui grup de potențiali consumatori de astfel de servicii, au obligația:”

148. La articolul 104, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 104. – (1) Autoritatea de reglementare realizează periodic analize de piață, în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, în scopul menținerii, modificării sau retragerii condițiilor impuse furnizorilor de servicii de acces condiționat, în conformitate cu prevederile prezentului paragraf.

.....

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurii de consultare publică prevăzute la art. 97 și art. 135, iar părțile afectate de aceste măsuri beneficiază de o perioadă de notificare prealabilă corespunzătoare.”

149. Articolul 105 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 105. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, o întreprindere este desemnată ca având putere semnificativă pe o piață relevantă de gros din sectorul comunicațiilor electronice, autoritatea de reglementare impune acesteia, prin decizie, în mod corespunzător, după caz, oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106 – 110¹ sau art. 112². ANCOM alege modalitatea cea mai puțin intruzivă de soluționare a problemelor identificate în urma analizei de piață.

(2) În măsura în care legea nu dispune altfel și fără a se aduce atingere prevederilor art. 13, art. 24 alin. (2) lit. h), art. 73, art. 75 – 75², art. 100 – 104, cadrului legal privind exercitarea dreptului de acces pe proprietăți, dispozițiilor relevante ale Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, autoritatea de reglementare poate impune obligațiile prevăzute la art. 106 – 110¹ sau art. 112² numai întreprinderilor care au fost desemnate ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1).

(3) În cazuri excepționale, dacă autoritatea de reglementare intenționează să impună în sarcina unei întreprinderi desemnate ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1) alte obligații în legătură cu accesul și interconectarea decât cele prevăzute la art. 106 – 110¹ sau art. 112², aceasta transmite Comisiei Europene o solicitare în acest sens. Decizia Comisiei Europene de autorizare sau de respingere a măsurii propuse se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(4) Obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (1) și (3) trebuie:

a) să se bazeze pe natura problemei identificate în cadrul analizei de piață realizate de ANCOM, ținând totodată seama, după caz, de cererea transnațională de produse și servicii de comunicații electronice identificată potrivit art. 66 din Codul european al comunicațiilor electronice;

b) să fie proporționale, ținând seama, acolo unde este posibil, de costuri și de beneficii;

c) să fie justificate din perspectiva obiectivelor autorității de reglementare prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare;

d) să fie adoptate în conformitate cu procedurile prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

(5) ANCOM analizează impactul noilor evoluții de pe piață, în special al acordurilor comerciale, inclusiv al acordurilor de participare comună la investiții, care influențează dinamica concurenței. Dacă aceste evoluții sunt importante, ANCOM efectuează o nouă analiză de piață în conformitate cu secțiunea 1 a prezentului capitol.

(6) Dacă impactul noilor evoluții de pe piață nu impune efectuarea unei noi analize de piață potrivit secțiunii 1 a prezentului capitol ANCOM evaluează, fără întârziere, necesitatea revizuirii obligațiilor specifice impuse furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piață, în sensul modificării sau retragerii acestor obligații ori a impunerii de noi obligații astfel încât să se respecte în continuare prevederile alin. (4). Aplicarea acestor măsuri se realizează în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

(7) Atunci când este necesară impunerea unor obligații pentru respectarea unor acorduri internaționale, măsurile prin care se impun, se modifică sau se retrag astfel de obligații în legătură cu accesul sau interconectarea se notifică Comisiei Europene, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 97.”

150. La articolul 106, alineatele (1) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 106. – (1) ANCOM poate impune întreprinderilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de transparență în legătură cu interconectarea rețelelor publice de comunicații electronice ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate. Aceste obligații pot viza aducerea la cunoștința publicului a anumitor informații, precum specificații tehnice, caracteristici ale rețelei și evoluții preconizate ale acesteia, tarife practicate, informații contabile, inclusiv de natura celor prevăzute la art. 108 alin. (2) și (3) sau a celor prevăzute la art. 110 alin. (3) și (4), ori termeni și condiții de furnizare și utilizare a serviciilor și aplicațiilor, inclusiv orice condiții prin care se modifică accesul la servicii și aplicații și utilizarea acestora, legate în special de tranziția de la o infrastructură tradițională, cu respectarea cadrului legal în vigoare.

.....

(6) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (5), în cazul în care unei întreprinderi i s-au impus obligații, potrivit art. 108¹ sau art. 109, în legătură cu furnizarea accesului la elemente de infrastructură, autoritatea de reglementare impune acesteia obligația de a publica o ofertă de referință care va ține seama de orientările OAREC privind criteriile minime pentru o ofertă de referință emise potrivit art. 69 alin. (4) din Codul european al comunicațiilor electronice, ANCOM motivând eventualele decizii contrare acestor orientări. De asemenea în această ofertă de referință sunt precizați indicatorii-cheie de performanță, după caz, precum și nivelurile de calitate a serviciilor.”

151. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune întreprinderilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea ori cu accesul, prin care să se asigure, în special, că întreprinderile:

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor furnizori de servicii echivalente;

b) pun la dispoziția terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare ori partenerilor lor.

(2) ANCOM poate impune întreprinderilor prevăzute la alin. (1) obligația de a furniza produse și servicii de acces tuturor întreprinderilor, inclusiv lor înseși, în aceleași termene și conform acelorași termeni și condiții, inclusiv cei privind tarifele și nivelurile de calitate a serviciilor, și prin intermediul acelorași sisteme și procese, pentru a asigura accesul echivalent.”

152. La articolul 108, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 108. – (1) ANCOM poate impune întreprinderilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații privind evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru anumite activități care au legătură cu interconectarea ori cu accesul.

.....

(3) Pentru a facilita verificarea îndeplinirii obligațiilor de transparență și de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate să impună operatorilor obligația de a furniza, la cerere, evidențe contabile, inclusiv privitoare la veniturile încasate de la terți, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

153. După articolul 108 se introduce un nou articol, art. 108¹, cu următorul cuprins:

„Art. 108¹. – (1) ANCOM poate impune întreprinderilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente de infrastructură fizică inclusiv, însă fără a se limita la, clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, inclusiv cablurile, antenele, turnurile și alte construcții de susținere, pilonii, stâlpii, conductele, țevile, căminele de vizitare, gurile de vizitare și cabinetele, în cazul în care consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei concurențe durabile pe piață sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.

(2) ANCOM poate impune obligația prevăzută la alin. (1) indiferent dacă infrastructura fizică ce face obiectul acestei obligații este sau nu parte din piața relevantă identificată în urma analizei de piață realizată potrivit prezentului capitol.

(3) ANCOM impune obligația prevăzută la alin. (1) dacă aceasta este necesară și proporțională pentru îndeplinirea obiectivelor de la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

154. La articolul 109 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) acordarea către un terț a dreptului de acces și de utilizare a anumitor elemente fizice de rețea sau a unor facilități asociate, după caz, inclusiv acordarea accesului de grupat la bucla și subbucla locală;”

155. La articolul 109 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) acordarea către un terț a dreptului de acces la anumite elemente active sau virtuale de rețea și servicii;”

156. La articolul 109 alineatul (2), literele e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) acordarea accesului deschis la interfețele tehnice, protocoalele sau alte tehnologii esențiale care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor, inclusiv a serviciilor de rețele virtuale;

.....
g) furnizarea unor servicii necesare pentru asigurarea interoperabilității «cap la cap» a serviciilor destinate utilizatorilor finali sau a serviciului de roaming în rețelele mobile;”

157. La articolul 109, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) ANCOM nu impune niciuna dintre obligațiile prevăzute la alin. (1) dacă alte forme de acces disponibile la nivel de gros, fie pe aceeași piață, fie pe o piață conexă sunt suficiente pentru a soluționa, în beneficiul utilizatorilor finali, problemele concurențiale identificate în cadrul analizei de piață. În acest sens ANCOM evaluează ofertele comerciale de servicii de acces, accesul reglementat în temeiul art. 100 – 100² ori accesul deja reglementat sau preconizat a fi reglementat în temeiul prezentului articol.

(3²) ANCOM nu impune niciuna dintre obligațiile prevăzute la alin. (1) dacă impunerea unor obligații în temeiul art. 108¹ reprezintă o măsură proporțională de a promova concurența și interesele utilizatorilor finali.”

158. La articolul 109 alineatul (4), după litera a) se introduc două noi litere, lit. a¹) și a²), cu următorul cuprins:

„a¹) evoluția tehnologică preconizată care afectează proiectarea și gestionarea rețelei;

a²) necesitatea de a asigura neutralitatea tehnologică care să le permită părților să își proiecteze și să își gestioneze propriile rețele;”

159. La articolul 109 alineatul (4), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) investiția inițială realizată de proprietarul infrastructurii, având în vedere orice investiție publică realizată, precum și riscurile aferente investiției, în special în ceea ce privește investițiile în rețele de foarte mare capacitate și nivelul de risc asociat acestora;

d) necesitatea promovării concurenței pe termen lung, îndeosebi a concurenței eficiente din punct de vedere economic, bazate pe infrastructuri și a modelelor de afaceri inovatoare care sprijină concurența durabilă, cum ar fi cele bazate pe participarea în comun la investițiile în rețele;”

160. La articolul 110, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 110. – (1) Dacă o analiză de piață realizată în condițiile legii indică absența concurenței efective, care presupune că întreprinderea în cauză este capabilă să mențină tarifele la un nivel excesiv de înalt sau că diferența dintre tarifele pentru serviciile cu amănuntul și tarifele de gros percepute furnizorilor care oferă servicii cu amănuntul similare este de așa natură încât produce efecte anticoncurențiale, în detrimentul utilizatorilor finali, atunci ANCOM poate, în conformitate cu prevederile art. 105, să impună obligații referitoare la recuperarea costurilor și controlul tarifelor, inclusiv obligații de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și obligații privind implementarea unor sisteme de contabilitate a costurilor, pentru furnizarea anumitor forme de acces sau de interconectare. În vederea încurajării investițiilor, îndeosebi a celor în rețelele de generație viitoare, ANCOM ia în considerare investiția eficientă realizată de întreprinderea în cauză și va permite, dacă apreciază oportună impunerea obligației de control al tarifelor, existența unei rate rezonabile de recuperare a capitalului adecvat investit, ținând seama de riscurile specifice asociate unui proiect nou de investiții în rețea.”

161. La articolul 110, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹) – (1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Când evaluează oportunitatea impunerii obligațiilor de control al tarifelor, ANCOM ia în considerare necesitatea de a promova concurența și interesele pe termen lung ale utilizatorilor finali în ceea ce privește instalarea și adoptarea rețelelor de generație următoare și, în special, a rețelelor de foarte mare capacitate.

(1²) ANCOM nu impune niciuna dintre obligațiile prevăzute la alin. (1) sau le retrage dacă acestea există în cazul în care stabilește existența unor presiuni demonstrabile asupra tarifelor cu amănuntul și că orice obligație impusă în conformitate cu art. 106 – 109, asigură accesul efectiv și

nediscriminatoriu, inclusiv, în special, în condițiile în care stabilește că obligațiile impuse în temeiul art. 107 permit replicarea ofertelor de pe piața cu amănuntul.

(1³) ANCOM poate impune obligațiile prevăzute la alin. (1) în sarcina întreprinderilor care furnizează servicii de terminare a apelurilor numai dacă nu mai subzistă tarifele de terminare a apelurilor la puncte fixe sau mobile, după caz, unice la nivelul Uniunii Europene. Atunci când impune obligațiile prevăzute la alin.(1) în sarcina întreprinderilor care furnizează servicii de terminare a apelurilor ANCOM ține cont de exigențele prevăzute în anexa nr. 3.”

162. La articolul 110, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Orice mecanism de recuperare a costurilor sau orice metodologie de tarifare, impus/impusă în condițiile alin. (1), trebuie să promoveze instalarea de rețele noi și modernizarea celor existente, eficiența economică, concurența durabilă, respectiv să maximizeze beneficiile durabile pentru utilizatorii finali. În acest scop, ANCOM poate să ia în considerare și tarifele practicate pe piețele concurențiale comparabile.

.....

(4) În cazul în care controlul tarifelor se realizează prin impunerea implementării unui sistem de contabilitate a costurilor, descrierea acestui sistem trebuie făcută publică, indicându-se cel puțin principalele categorii în care sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor. Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului contabil trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate anual, prin intermediul unei declarații de conformitate, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.”

163. La articolul 110, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) La impunerea obligației de control al tarifelor pentru accesul la elemente existente de rețea, ANCOM ia în considerare inclusiv beneficiile aduse de tarife de gros previzibile și stabile asupra asigurării intrării eficiente pe piață și asupra oferirii de stimulente suficiente pentru toate întreprinderile în vederea instalării de rețele noi ori modernizării celor existente.”

164. După articolul 110 se introduce un nou articol, art. 110¹, cu următorul cuprins:

„Art. 110¹. – (1) Întreprinderile desemnate, în conformitate cu art. 105, ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante își pot lua angajamente, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 112¹,

să permită participarea în comun la investițiile pentru instalarea unei noi rețele de foarte mare capacitate constând în elemente de fibră optică până la locația utilizatorului final sau până la stația de bază care îl deservește pe acesta. În acest sens întreprinderile pot, cu titlu de exemplu, să își asume obligația să acorde drepturi de coproprietate, să partajeze riscuri pe termen lung prin intermediul unor contracte de cofinanțare ori să acorde, în favoarea altor furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice, drepturi specifice de natură structurală prin intermediul unor contracte de achiziție.

(2) ANCOM evaluează angajamentele prevăzute la alin. (1) stabilind, în special, dacă ofertele de participare în comun la investiții îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) sunt disponibile pentru orice furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice și sunt valabile în orice moment, pe întreaga durată de existență a rețelei;

b) permit altor furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice, participanți în comun la investiții, să concureze în mod efectiv și durabil pe termen lung pe piețele din aval pe care întreprinderea ce a fost desemnată ca având putere semnificativă este prezentă;

c) sunt aduse la cunoștința publicului în timp util, iar dacă întreprinderea nu întrunește condițiile enumerate la art. 112², cu cel puțin 6 luni înainte de începerea instalării noii rețele;

d) solicitanții de acces care nu participă la investiție să poată beneficia de la început de aceleași condiții, inclusiv de calitate și viteză, respectiv de același grad de accesibilitate la utilizatorii finali care erau disponibile înainte de instalarea noilor rețele de foarte mare capacitate; de asemenea, solicitanții de acces trebuie să aibă la dispoziție un mecanism, aprobat de ANCOM, de adaptare a condițiilor de acces, în funcție de evoluțiile de pe piețele cu amănuntul conexe, care menține stimulentele de participare în comun la investiție; un astfel de mecanism asigură accesul solicitanților la un moment dat la elementele de foarte mare capacitate ale rețelei pe baza unor condiții transparente și nediscriminatorii, care reflectă într-un mod adecvat gradul de risc la care se expun respectivii participanți în comun la investiție în diferite etape ale instalării și țin seama de situația concurențială pe piețele cu amănuntul;

e) sunt conforme cu criteriile enunțate în anexa nr. 4 și, atunci când este cazul, cu alte criterii suplimentare stabilite prin decizie a ANCOM în scopul de a asigura accesibilitatea participării în comun la investiție, având în vedere condițiile specifice și structura pieței din România, și sunt realizate cu bună-credință.

(3) La evaluarea îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (2) lit. b) ANCOM analizează, printre altele, dacă:

a) se permite accesul în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii la întreaga capacitate a rețelei în măsura în care face obiectul investiției în comun;

b) există flexibilitate în ceea ce privește valoarea și calendarul participării fiecărui participant în comun la investiție;

c) există posibilitatea majorării participării la investiție;

d) participanții la investiție își acordă reciproc drepturi de acces după instalarea infrastructurii în care au investit în comun.

(4) ANCOM poate să impună, în conformitate cu art. 112¹, obligativitatea respectării, în tot sau în parte, a angajamentelor prevăzute la alin. (1) dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

a) ANCOM a constatat, ținând seama de rezultatele testului de piață realizat în conformitate cu art. 112¹, că angajamentele îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2);

b) a fost încheiat cel puțin un acord de participare în comun la investiții cu întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante.

(5) În cazul aplicării alin. (4) ANCOM nu poate impune suplimentar nicio obligație în conformitate cu art. 105 în ceea ce privește elementele noilor rețele de foarte mare capacitate care fac obiectul angajamentelor de participare în comun la investiții.

(6) Neîndeplinirea condițiilor pentru aplicarea alin. (4) nu aduce atingere posibilității ANCOM de a lua în considerare circumstanțele relevante în conformitate cu secțiunea 1 a prezentului capitol.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în împrejurări justificate în mod corespunzător, ANCOM poate impune, menține sau modifica obligații specifice prevăzute la secțiunea 1 a prezentului capitol în legătură cu noile rețele de foarte mare capacitate, dacă a stabilit că există probleme concurențiale importante pe anumite piețe, care nu ar putea fi soluționate altfel, având în vedere caracteristicile speciale ale respectivelor piețe.

(8) ANCOM poate impune întreprinderii desemnate ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante obligația de a-i transmite anual declarații de conformitate privind respectarea condițiilor cumulative prevăzute la alin. (2).

(9) În vederea aplicării prevederilor prezentului articol ANCOM ține seama, acolo unde este cazul, de orientările OAREC emise în conformitate cu art. 76 alin. (4) din Codul european al comunicațiilor electronice.”

165. La articolul 112, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 112. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care le incumbă în ceea ce privește operațiunile de concentrare economică, întreprinderile integrate pe verticală care, în conformitate cu dispozițiile secțiunii 1 a prezentului capitol, au fost desemnate ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice, au obligația să informeze ANCOM, cu cel puțin 3 luni în avans, despre orice intenție de a transfera o parte substanțială ori totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei persoane juridice distincte, controlată, direct sau indirect, de un proprietar diferit, sau de a înființa o entitate economică separată prin intermediul căreia să asigure altor furnizori care activează la nivelul pieței cu amănuntul, inclusiv propriei sale activități cu amănuntul, servicii de acces echivalente, pentru a permite ANCOM să evalueze, conform alin. (4), efectele măsurilor planificate.

166. La articolul 112, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În scopul de a asigura, în favoarea terților, acces efectiv și nediscriminatoriu la rețea, întreprinderile prevăzute la alin. (1) pot oferi angajamente cu privire la condiții de acces care să fie aplicate pe o anumită perioadă după implementarea măsurilor planificate. Întreprinderile prevăzute la alin. (1) își pot asuma aplicarea angajamentelor pentru perioade mai extinse decât cele prevăzute la art. 96 pentru realizarea analizelor de piață. Angajamentele oferite trebuie să fie suficient de detaliate, inclusiv în ceea ce privește calendarul și perioada de punere în aplicare, pentru a permite ANCOM să realizeze evaluarea prevăzută la alin. (4).”

167. La articolul 112, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În termen de cel mult 12 luni de la data primirii informării prevăzute la alin. (1) sau a modificărilor comunicate potrivit alin. (2), ANCOM evaluează efectul măsurilor planificate și, dacă este cazul, al angajamentelor oferite potrivit alin. (3¹), asupra obligațiilor specifice impuse în conformitate cu prevederile prezentului capitol.”

168. La articolul 112, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) În procesul de evaluare prevăzut la alin. (4) ANCOM realizează o analiză a diferitelor piețe asociate rețelei de acces, în conformitate cu dispozițiile secțiunii 1 a prezentului capitol, luând în considerare, dacă este cazul, orice angajamente oferite potrivit alin. (3¹),

având în vedere în special obiectivele prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare. Pentru a decide cu privire la aceste angajamente, ANCOM solicită punctul de vedere al terților afectați în mod direct de măsurile planificate și organizează o procedură de consultare în conformitate cu art. 135.

(4²) În urma procesului de evaluare prevăzut la alin. (4), ANCOM poate:

a) să impună, să mențină, să modifice sau să retragă una ori mai multe dintre obligațiile specifice prevăzute de prezentul capitol, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135 și cu aplicarea, după caz, a prevederilor art. 112²;

b) să impună obligativitatea respectării, în tot sau în parte, a angajamentelor oferite potrivit alin. (3¹), inclusiv pentru perioade mai extinse decât cele prevăzute la art. 96, dacă s-a propus astfel.”

169. La articolul 112, alineatul (5) se abrogă.

170. La articolul 112, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Fără a aduce atingere prevederilor art. 112², persoanei juridice sau entității economice rezultate în urma aplicării măsurilor prevăzute la alin. (1), indiferent de statutul juridic al acesteia, i se pot impune oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106 – 110 pe piețele relevante pe care a fost desemnată ca având putere semnificativă sau oricare alte obligații autorizate de Comisia Europeană, potrivit art. 105 alin. (3), doar atunci când angajamentele oferite potrivit alin. (3¹) sunt insuficiente pentru a îndeplini obiectivele prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

171. La articolul 112, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) ANCOM monitorizează punerea în aplicare a angajamentelor a căror respectare a impus-o potrivit alin. (4²) lit. b) și decide cu privire la orice solicitare de prelungire a perioadei de asumare a angajamentelor peste termenul inițial propus.”

172. După articolul 112 se introduc trei noi articole, art. 112¹ – 112³, cu următorul cuprins:

„Art. 112¹. – (1) Întreprinderile desemnate ca având putere semnificativă pe piață pot să ofere ANCOM angajamente privind condițiile

de acces și/sau pentru participarea în comun la investiții în rețelele lor, în legătură cu, printre altele:

a) acordurile de cooperare relevante pentru evaluarea obligațiilor adecvate și proporționale, în temeiul art. 105;

b) participarea în comun la investițiile în rețele de foarte mare capacitate în temeiul art. 110¹;

c) accesul efectiv și nediscriminatoriu al terților în temeiul art. 112, atât pe perioada punerii în aplicare a separării voluntare a unei întreprinderi integrate pe verticală, cât și după ce forma propusă de separare a fost pusă în aplicare.

(2) Angajamentele oferite potrivit alin. (1) trebuie să fie suficient de detaliate, inclusiv cu privire la calendarul și sfera de implementare, respectiv durata de aplicabilitate, astfel încât să permită ANCOM efectuarea evaluării prevăzute la alin. (4).

(3) Durata angajamentelor poate fi mai extinsă decât cea care corespunde perioadelor de realizare a analizelor de piață, potrivit art. 96.

(4) ANCOM evaluează angajamentele înaintate de o întreprindere potrivit alin. (1), prin efectuarea unui test de piață, în special în legătură cu condițiile oferite, prin intermediul unei consultări publice a persoanelor interesate, mai ales a celor direct afectate. În cadrul acestei consultări publice persoanele interesate de participarea în comun la investiții sau de accesul la rețea pot transmite puncte de vedere cu privire la condițiile oferite în angajamentele înaintate de întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe piață și pot propune modificări ale acestor angajamente.

(5) ANCOM efectuează testul de piață prevăzut la alin. (4) numai în legătură cu angajamentele care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la, după caz, art. 105, art. 110¹ sau art. 112.

(6) Atunci când evaluează impunerea de obligații în temeiul art. 105, ANCOM ține seama, în ceea ce privește angajamentele oferite potrivit alin. (1), în special de:

a) dovezile în favoarea caracterului echitabil și rezonabil al angajamentelor oferite;

b) măsura în care angajamentele sunt aplicabile tuturor participanților de pe piață;

c) disponibilitatea în timp util a accesului în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv la rețele de foarte mare capacitate, înainte de lansarea serviciilor corespunzătoare pe piața cu amănuntul;

d) măsura în care, în ansamblu, angajamentele oferite permit concurența durabilă pe piețele din aval, respectiv facilitează cooperarea în vederea instalării de rețele de foarte mare capacitate și furnizarea de servicii pe baza acestor rețele, în interesul utilizatorilor finali.

(7) Ținând seama de toate opiniile exprimate în cadrul consultării publice prevăzute la alin. (4) și de măsura în care acestea sunt reprezentative pentru diferitele părți interesate, ANCOM comunică întreprinderii desemnate ca având putere semnificativă pe piață concluziile sale preliminare privind măsura în care angajamentele oferite îndeplinesc obiectivele, criteriile și procedurile prevăzute în prezentul articol și, după caz, la art. 105, art. 110¹ sau art. 112, precum și cu privire la condițiile în care poate lua în calcul să impună obligativitatea angajamentelor.

(8) Întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe piață poate revizui angajamentele oferite inițial pentru a ține seama de concluziile preliminare ale ANCOM prevăzute la alin. (7) și în vederea îndeplinirii criteriilor stabilite în prezentul articol și, după caz, la art. 105, art. 110¹ sau art. 112.

(9) Fără a aduce atingere art. 110¹ alin. (4), ANCOM poate emite o decizie prin care să impună întreprinderii desemnate ca având putere semnificativă pe piață obligativitatea respectării, în tot sau în parte, a angajamentelor oferite potrivit alin. (1).

(10) La momentul emiterii deciziei prevăzute la alin. (9), ANCOM analizează, în conformitate cu prevederile art. 105, consecințele acesteia pentru evoluția pieței, precum și caracterul adecvat al oricărei obligații pe care a impus-o ori, în absența angajamentelor oferite, ar fi intenționat să o impună potrivit prezentei secțiuni. ANCOM notifică, potrivit art. 97, proiectul de măsuri prevăzute la art. 105 împreună cu decizia emisă potrivit alin. (9).

(11) ANCOM stabilește perioada de valabilitate a obligațiilor impuse potrivit alin.(9), care poate acoperi întreaga perioadă pentru care angajamentele au fost oferite, fără a fi obligatorie încadrarea în termenele prevăzute la art.96. În cazul angajamentelor de participare în comun la investiții care au devenit obligatorii în temeiul art. 110¹ alin. (4), perioada de valabilitate impusă de ANCOM potrivit alin. (9) este de cel puțin 7 ani. ANCOM este competentă să analizeze prelungirea duratei privind respectarea angajamentelor impuse potrivit alin. (9) la expirarea perioadei de valabilitate a acestora.

(12) Fără a aduce atingere posibilității de a aplica sancțiuni în condițiile Capitolului XII, ANCOM poate reevalua obligațiile impuse în conformitate cu art.105 în cazul în care nu sunt respectate angajamentele a căror obligativitate a impus-o potrivit alin. (9)

(13) Sub rezerva prevederilor art. 110¹, aplicarea dispozițiilor prezentului articol nu aduce atingere aplicării procedurii de analiză de piață în conformitate cu secțiunea 1 a prezentului capitol și nici impunerii de obligații specifice în temeiul art. 105.

Art. 112². – (1) În cazul întreprinderilor care au fost desemnate, în conformitate cu secțiunea 1 a prezentului capitol, ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante de gros și care, în același timp, nu sunt prezente pe nicio piață cu amănuntul de servicii de comunicații electronice, ANCOM analizează dacă acestea îndeplinesc următoarele condiții:

a) nicio unitate de afaceri din cadrul întreprinderii, niciun sediu secundar al întreprinderii, nicio filială sau altă persoană asupra căreia întreprinderea deține controlul, respectiv nicio persoană care exercită controlul asupra întreprinderii nu desfășoară și nici nu are planuri să desfășoare activități pe nicio piață de servicii de comunicații electronice furnizate utilizatorilor finali din Uniunea Europeană;

b) întreprinderea nu are obligația, ca urmare a încheierii unui acord de exclusivitate sau care are o astfel de natură, să furnizeze servicii către o singură întreprindere separată ce desfășoară activități pe orice piață cu amănuntul de servicii de comunicații electronice.

(2) Conceptul de control prevăzut la alin. (1) se interpretează în conformitate cu prevederile din dreptul concurenței.

(3) În cazul în care constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), ANCOM poate impune, prin decizie, respectivei întreprinderi, dacă este justificat pe baza unei analize de piață, inclusiv a unei evaluări prospective a comportamentului probabil al întreprinderii, numai obligații în conformitate cu art. 107 și art. 109 ori referitoare la caracterul echitabil și rezonabil al prețurilor.

(4) În cazul în care constată, în orice moment, că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), ANCOM revizuieste obligațiile impuse respectivei întreprinderi potrivit alin. (3) și, după caz, aplică prevederile prezentei secțiuni și ale secțiunii 1 din prezentul capitol.

(5) Întreprinderile au obligația să informeze de îndată ANCOM despre modificarea oricăror circumstanțe care ar putea fi relevante pentru analiza prevăzută la alin. (1).

(6) ANCOM revizuieste obligațiile impuse potrivit prezentului articol dacă, pe baza unor dovezi privind termenii și condițiile în care întreprinderea oferă servicii către furnizorii care activează pe piața cu amănuntul, autoritatea de reglementare constată că au apărut sau este posibil să apară probleme concurențiale de natură să afecteze utilizatorii finali care necesită impunerea uneia ori mai multor obligații în conformitate cu art. 106, art. 108, 108¹ sau art. 110 ori modificarea obligațiilor impuse potrivit alin. (3).

(7) Impunerea și revizuirea de obligații în conformitate cu prezentul articol se realizează după parcurgerea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

Art. 112³. – (1) Întreprinderile desemnate cu putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante în conformitate cu secțiunea 1 a prezentului capitol au obligația să notifice ANCOM, cu cel puțin un an în avans, planurile de dezafectare sau de înlocuire cu infrastructură nouă a unor părți de rețea, inclusiv a infrastructurii tradiționale necesare pentru operarea rețelei de cupru, atunci când respectivele rețele fac obiectul unor obligații impuse potrivit art. 105 – 108, 108¹, 109, 110, 110¹, 111, 112, 112¹ și 112².

(2) ANCOM evaluează, pe baza informațiilor cuprinse în notificarea prevăzută la alin.(1), disponibilitatea unor produse sau servicii alternative de acces la rețeaua modernizată rezultată, respectiv la infrastructura asociată, la un nivel de calitate cel puțin comparabil cu cel asigurat înainte de dezafectare sau de înlocuire cu infrastructură nouă a unor părți de rețea, în măsura în care aceasta este necesară pentru protejarea concurenței și a drepturilor utilizatorilor finali.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă calendarul și condițiile în care se va realiza procesul de dezafectare sau de înlocuire cu infrastructură nouă a unor părți de rețea, respectiv măsuri necesare pentru a asigura transparența procesului, inclusiv o perioadă adecvată de informare prealabilă cu privire la tranziție, precum și informații cu privire la produsele sau serviciile alternative de acces prevăzute la alin. (2).

(4) ANCOM verifică îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (2) și (3), putând solicita întreprinderii interesate realizarea oricăror modificări sau completări necesare în acest sens.

(5) ANCOM poate retrage obligațiile impuse potrivit art. 105 – 108, 108¹, 109, 110, 110¹, 111, 112, 112¹ și 112², în ceea ce privește elementele care fac obiectul dezafectării sau înlocuirii cu infrastructură nouă a unor părți de rețea, după ce a constatat că întreprinderea prevăzută la alin. (1) îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele criterii:

a) a stabilit condiții adecvate pentru tranziție, inclusiv prin punerea la dispoziție a unor produse alternative de acces, la niveluri de calitate cel puțin comparabile cu cele furnizate pe infrastructura tradițională și care permit solicitanților de acces să ajungă la aceiași utilizatori finali;

b) a respectat condițiile și procesul de dezafectare sau de înlocuire cu infrastructură nouă a unor părți de rețea incluse în notificarea prevăzută la alin. (1).

(6) Retragerea de obligații în conformitate cu prevederile alin. (5) se realizează după parcurgerea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și art. 135.

(7) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere obligațiilor impuse de ANCOM potrivit secțiunii 1 și 2 a prezentului capitol și care au ca obiect rețelele modernizate.”

173. La articolul 114, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului de contabilitate a costurilor trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate anual, prin intermediul unei declarații de conformitate, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.”

174. Articolul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 115. – ANCOM nu impune obligațiile stabilite de prezenta secțiune pe anumite piețe geografice sau cu amănuntul, dacă stabilește că există concurență efectivă.”

175. La articolul 116, alineatele (1) – (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 116. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice, între astfel de furnizori și furnizori care solicită sau beneficiază de acces ori interconectare sau între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice și furnizori de facilități asociate în legătură cu obligațiile prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice în cazul în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații nu a fost acordată altei autorități, sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului.

(2) Partea interesată se va adresa ANCOM printr-o cerere scrisă, în formă letrică sau în formă electronică. În vederea dezbaterii pe fond a litigiului, ANCOM va invita părțile în fața sa, comunicându-le, într-un termen rezonabil, data întâlnirii. În funcție de complexitatea cazului, părțile pot fi invitate la întâlniri ulterioare. Dezbaterile din cadrul întâlnirilor vor fi consemnate în scris și comunicate părților.

(3) Părțile își pot exercita drepturile personal, pot fi asistate sau reprezentate. Reprezentanții părților trebuie să prezinte înscrisurile care le atestă această calitate. Părțile au obligația să coopereze pe deplin cu ANCOM în vederea soluționării litigiului.”

176. La articolul 116, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul în care este sesizată, în conformitate cu dispozițiile alin. (1), cu soluționarea unui litigiu în legătură cu obligația de utilizare în comun a infrastructurii pasive utilizate pentru furnizarea de servicii de

comunicații electronice pe suport radio sau cu obligația privind încheierea de acorduri de acces localizat la servicii de roaming, ANCOM poate, la solicitarea părții interesate, să dispună obligarea beneficiarului obligațiilor menționate la utilizarea partajată a spectrului de frecvențe radio cu furnizorul căruia îi incumbă respectivele obligații.”

177. La articolul 116, alineatul (6) se abrogă.

178. La articolul 116, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În soluționarea litigiilor prevăzute la alin.(1), ANCOM va avea în vedere dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, precum și obiectivele menționate la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.”

179. La articolul 116, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alin. (13) și (14), cu următorul cuprins:

„(13) În cazul în care o cerere cu același obiect, aceeași cauză și între aceleași părți a fost înaintată instanței de judecată, ANCOM va dispune:

a) respingerea sesizării, dacă cererea a fost înaintată instanței de judecată anterior sau concomitent cu introducerea sesizării la ANCOM;

b) suspendarea procedurii de soluționare a litigiului, dacă cererea a fost înaintată instanței de judecată ulterior sesizării ANCOM.

(14) Litigiul, suspendat în condițiile alin. (13) lit. b), va fi repus pe rol, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Dispozițiile art. 430 – 432 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile.”

180. La articolul 117, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii prevăzuți la art. 116 alin. (1) care provin din România și dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul legislațiilor naționale, în cazul în care litigiul este de competența ANCOM și a uneia sau mai multor autorități naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene, partea interesată se poate adresa ANCOM sau oricăreia dintre autoritățile naționale de reglementare în comunicații competente, în vederea soluționării litigiului.”

181. La articolul 117 după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul litigiilor având ca obiect coordonarea spectrului de frecvențe radio care intră sub incidența dispozițiilor art. 16¹.”

182. La articolul 117, alineatele (2) – (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dacă ANCOM este sesizată în condițiile alin. (1), aceasta poate colabora cu autoritatea sau, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene, astfel încât să se asigure o soluționare unitară a litigiului.

(3) Atunci când litigiul afectează relațiile comerciale dintre statele membre, ANCOM notifică OAREC litigiul pentru a-l soluționa în mod corespunzător, în conformitate cu obiectivele prevăzute la art. 4 – 6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, litigiul va fi soluționat după exprimarea avizului de către OAREC, cu excepția situației în care există o nevoie urgentă de a acționa pentru a garanta concurența sau a proteja interesele utilizatorilor finali, caz în care, la cererea părților sau din proprie inițiativă, ANCOM poate dispune măsuri provizorii.

(4) Prevederile art. 116 alin. (2) – (5¹) și (7) – (12) se aplică în mod corespunzător.”

183. La articolul 117, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) Soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (3) se va realiza cu luarea în considerare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și în conformitate cu avizul OAREC, în termen de 30 de zile de la primirea acestuia.”

184. Articolul 118 se abrogă.

185. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. – (1) În scopul soluționării litigiilor prevăzute de prezentul capitol, ANCOM stabilește prin decizie o procedură cu caracter facultativ, clară și eficientă.

(2) Accesul la procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la alin. (1) este gratuit.”

186. La articolul 120, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. – (1) ANCOM are dreptul să solicite oricărei persoane, inclusiv furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, furnizorilor de facilități asociate sau servicii asociate, furnizorilor de servicii ale societății informaționale, asociațiilor de proprietari, autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, informațiile necesare, inclusiv de natură financiară, în vederea:

a) exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

b) exercitării atribuțiilor prevăzute de legislația din domeniul protecției consumatorilor, pentru obligațiile a căror competență de monitorizare și verificare aparține și ANCOM;

c) exercitării altor atribuții decât cele prevăzute la lit. a) și b), respectiv cele prevăzute de legislația națională sau europeană, cu aplicabilitate directă în dreptul național, specială din domeniul comunicațiilor electronice, pentru obligațiile a căror competență de monitorizare și verificare revine ANCOM;

d) îndeplinirii de către Comisia Europeană, de OAREC sau de orice altă autoritate cu competențe similare ANCOM dintr-un alt stat membru ale Uniunii Europene a atribuțiilor acestora prevăzute în legislația europeană specială din domeniul comunicațiilor electronice;

e) exercitării altor atribuții decât cele prevăzute la lit. a) – d), stabilite în sarcina ANCOM de legislația națională.”

187. La articolul 120 alineatul (2), literele a) și n) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, de legislația din domeniul protecției consumatorilor în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține și ANCOM sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, precum și punerea în aplicare a legislației europene din domeniul comunicațiilor electronice, în special în ceea ce privește monitorizarea pieței și verificarea respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din această legislație, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare;

.....
n) asigurarea utilizării eficiente și a gestionării eficace a frecvențelor radio, resurselor de numerotație și a celor tehnice aferente,

precum și verificarea respectării obligațiilor privind acoperirea și calitatea serviciului corelative drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio;”

188. La articolul 120 alineatul (2), după litera n) se introduc trei noi litere, lit. o) – q), cu următorul cuprins:

„o) realizarea studiilor privind acoperirea rețelelor de comunicații electronice;

p) formularea de răspunsuri la cererile motivate de informații adresate de OAREC, precum și de alte autorități și instituții publice;

q) soluționarea petițiilor, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare, precum și a altor solicitări și reclamații.”

189. La articolul 120 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, informații despre viitoare dezvoltări ale rețelei și ale serviciilor care ar putea avea impact asupra serviciilor oferite pe piața de gros competitorilor, asupra acoperirii teritoriale, inclusiv în ceea ce privește determinarea zonelor nedeservite potrivit prevederilor art. 13³, ori asupra conectivității disponibile pentru utilizatorii finali;”

190. La articolul 120, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Atunci când solicită informații în conformitate cu prevederile alin. (1) – (3) pentru a fi puse la dispoziția OAREC, ANCOM utilizează modelele de cereri de informații elaborate de OAREC.”

191. La articolul 120, alineatele (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) ANCOM poate impune, prin decizie, obligația de a transmite periodic anumite categorii de informații, în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

.....
 (7) ANCOM publică informațiile care ar putea contribui la dezvoltarea unei piețe deschise și concurențiale, inclusiv informații actualizate referitoare la aplicarea legislației europene, cu respectarea protecției datelor cu caracter personal, principiului confidențialității și a prevederilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public,

precizând atât condițiile, cât și procedura de acces al persoanelor interesate la aceste informații.”

192. La articolul 120, alineatul (8) se abrogă.

193. La articolul 120, după alineatul (10) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) ANCOM nu poate cere persoanelor prevăzute la alin. (1) aceleași informații solicitate și primite deja de către OAREC, dacă acestea au fost puse la dispoziția ANCOM.

(12) Informațiile prevăzute în prezentul articol vor fi solicitate de la furnizorii de servicii ale societății informaționale doar în cazul în care informațiile puse la dispoziție de către celelalte categorii de furnizori prevăzute la alin. (1) sunt insuficiente.”

194. La articolul 121, alineatele (1) – (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 121. – (1) ANCOM cooperează cu alte autorități cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, inclusiv pe baza unor acorduri de colaborare și schimb de informații, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice, precum și pentru a facilita exercitarea de către aceste autorități a atribuțiilor ce le revin în temeiul legislației naționale aplicabile.

(2) ANCOM va transmite OAREC ori altor autorități cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene informațiile solicitate motivat de acestea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora prevăzute în legislația Uniunii Europene.

(3) ANCOM va furniza, în cel mai scurt timp, Comisiei Europene, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale. Natura și cantitatea informațiilor vor fi proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Dacă informațiile solicitate de Comisia Europeană au fost transmise în prealabil în conformitate cu dispozițiile art. 120, ANCOM va informa persoana în cauză cu privire la transmiterea informațiilor.

(5) ANCOM poate solicita în mod expres și motivat Comisiei Europene să nu pună la dispoziția autorităților cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin. (3).

(6) ANCOM solicită Comisiei Europene, OAREC sau autorităților cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene respectarea confidențialității informațiilor transmise care au un asemenea

caracter în conformitate cu prevederile legislației naționale sau europene referitoare la secretul comercial.”

195. La articolul 121, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Caracterul confidențial al informațiilor solicitate nu poate împiedica transmiterea în timp util a informațiilor de către ANCOM către Comisia Europeană, OAREC sau celelalte autorități cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, atunci când aceste informații sunt puse la dispoziție în scopul revizuirii, monitorizării și supravegherii aplicării la nivel național a Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului.”

196. La articolul 121, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) ANCOM poate solicita autorităților cu atribuții similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, respectând, acolo unde este cazul, caracterul confidențial al informațiilor primite.”

197. La articolul 133 alineatul (1), literele a), g), j) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) autoritățile publice competente să exercite atribuții în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și al legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și atribuțiile acestora;

g) procedura internă privind consultarea publică prevăzută de art. 135, precum și documentele a căror publicare este obligatorie în cadrul consultărilor lansate în condițiile art. 135;

j) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în conformitate cu regimul de autorizare generală, inclusiv, într-o prezentare generală și ușor de consultat, condițiile de exercitare a dreptului de acces pe proprietăți, cu indicarea entităților responsabile să soluționeze cererile de acces pe proprietăți;

l) obligațiile impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile Capitolului VII și, cu respectarea exigențelor privind protecția informațiilor care au caracter de secret comercial, documentele care motivează impunerea acestor obligații;”

198. La articolul 134, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 134. – (1) ANCOM comunică Comisiei Europene măsurile adoptate în legislația națională în domeniul de reglementare al Codului european al comunicațiilor electronice, precum și orice modificări sau completări ale acestor măsuri.”

199. La articolul 134, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) ANCOM comunică anual Comisiei Europene și OAREC măsurile luate pentru a asigura respectarea tarifelor unice la nivelul Uniunii Europene pentru serviciile de terminare a apelurilor la puncte fixe și/sau mobile, după caz.”

200. La articolul 135, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 135. – (1) Cu excepția măsurilor adoptate în temeiul prevederilor art. 13 alin. (4), art. 13¹ alin. (2), art. 20 alin. (1) și (3), art. 48, art. 97 alin. (6), art. 116 sau art. 117, ANCOM are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să adopte măsuri în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență ce sunt de natură să producă un impact semnificativ pe piața relevantă.”

201. La articolul 135, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În vederea aplicării art. 26¹ și pentru promovarea utilizării rețelelor și serviciilor de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, ANCOM informează RSPG, cel mai târziu la data inițierii procesului de consultare publică, cu privire la orice proiect de măsuri referitoare la acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio potrivit art. 25 și art. 26 alin. (2) și pentru care au fost stabilite condiții armonizate de utilizare în conformitate cu Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului.”

202. Articolul 136 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 136. – (1) În cadrul procedurii de consultare prevăzute la art. 135, în special atunci când intenționează să adopte măsuri în temeiul Capitolului V, ANCOM analizează punctele de vedere transmise de utilizatorii finali, inclusiv de consumatori și de persoanele cu dizabilități, de asociațiile acestora, de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, de producătorii de echipamente și de furnizorii de rețele și de servicii de

comunicații electronice în legătură cu drepturile utilizatorilor finali referitoare la serviciile de comunicații electronice destinate publicului.

(2) La adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ANCOM ține cont în mod corespunzător de protejarea intereselor consumatorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv prin punerea la dispoziția utilizatorilor finali cu dizabilități a unei modalități de consultare corespunzătoare.

(3) Acolo unde este cazul, părțile interesate pot dezvolta, cu îndrumarea ANCOM, mecanisme de colaborare care pot implica consumatori, asociații ale utilizatorilor și furnizori, în scopul de a îmbunătăți calitatea generală a serviciilor, printre altele prin elaborarea de coduri de conduită și standarde de operare, precum și prin monitorizarea aplicării acestora.

(4) ANCOM poate promova, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege, cooperarea dintre furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului și organismele sau autoritățile interesate de promovarea conținutului legal prin intermediul rețelelor ori serviciilor de comunicații electronice, cum ar fi cele responsabile pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală și a drepturilor conexe. Această cooperare se poate referi și la coordonarea punerii la dispoziția publicului a informațiilor de interes general, furnizate în temeiul art. 60 alin. (9).”

203. La articolul 137, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 137. – (1) Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice și ale actelor normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și al respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din legislația cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene în domeniul comunicațiilor electronice, în cazul în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații nu a fost acordată altei autorități, revine ANCOM, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop, denumit în continuare *personal de control*.”

204. După articolul 137 se introduce un nou articol, art. 137¹, cu următorul cuprins:

„Art. 137¹. – Prin excepție de la prevederile art. 137 alin. (1), controlul respectării prevederilor art. 66, art. 68 și 68¹ revine Autorității

Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop.”

205. La articolul 138, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Personalul de control din cadrul ANCOM are competența de a verifica, inclusiv prin declinarea calității de agent constatatator oricând în cursul acțiunii de control, dar înainte de întocmirea, în conformitate cu prevederile prezentului capitol, a notei de control sau a procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii, îndeplinirea următoarelor obligații și măsuri:

a) obligația de informare precontractuală prevăzută la art. 50³;

b) obligația de informare precontractuală prevăzută la art. 50⁴ alin. (1) în ceea ce privește contractele la distanță sau negociate în afara spațiilor comerciale;

c) obligația prevăzută la art. 50⁵ alin. (1) referitoare la modalitatea de furnizare a informațiilor precontractuale;

d) obligația de informare precontractuală în cadrul unei convorbiri telefonice sau printr-un mijloc de comunicație la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației în conformitate cu art. 50⁵ alin. (2) și (3);

e) obligația de informare prevăzută de art. 50⁵ alin. (4) în cazul unui contract la distanță încheiat prin mijloace electronice care obligă consumatorul să plătească;

f) obligațiile privind fișa de sinteză prevăzute la art. 50⁶;

g) obligațiile prevăzute la art. 50⁷ referitoare la punerea la dispoziție a condițiilor generale privind furnizarea serviciilor pentru care plata se face în avans;

h) obligația privind informarea utilizatorilor finali cu dizabilități în conformitate cu art. 50⁸;

i) obligația de a pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute la art. 60 alin. (1) – (3) și (5), în condițiile stabilite potrivit art. 60 alin. (5);

j) măsurile și obligațiile impuse în temeiul art. 75² alin. (4) – (6).

(2²) Prin derogare de la dispozițiile art. 3 alin. (4) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control, cu modificările ulterioare, în vederea desfășurării acțiunii de control prevăzute la alin. (2¹), personalul de control al ANCOM va consemna în registrul unic de control datele prevăzute la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 252/2003, cu modificările ulterioare, ulterior declinării calității de agent constatatator.”

206. Articolul 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 140. – În vederea constatării contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 1, 7, 10, 10¹, 11 și 14, dacă persoana în cauză refuză să se supună controlului prevăzut la art. 137 și 138, personalul de control are acces, în condițiile legii, la rețelele de comunicații electronice, respectiv la echipamentele și elementele rețelei de comunicații electronice.”

207. La articolul 141, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 141. – (1) În cazul descoperirii nerespectării unei obligații prevăzute în prezenta ordonanță de urgență sau în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, în actele normative ori individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori a unei obligații care decurge din legislația cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene, atunci când competența de monitorizare și verificare a acestei obligații aparține autorității naționale de reglementare, înainte de aplicarea sancțiunii, ANCOM va transmite persoanei în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință încălcarea constatată și sancțiunea aplicabilă, acordându-i un termen în vederea formulării unui punct de vedere.”

208. La articolul 141 alineatul (2), literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) în cazul netransmiterii în mod corect și complet a informațiilor solicitate de ANCOM în temeiul art. 120 ori stabilite prin actele normative sau individuale emise de ANCOM sau prevăzute în legislația cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene;

.....
d) în cazul contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 1, 7, 9, 10, 10¹, 11, 11¹, 16 și 41;”

209. La articolul 141 alineatul (2), după litera f) se introduc trei noi litere, lit. g) – i), cu următorul cuprins:

„g) în cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 13¹ alin. (3) referitoare la punerea în acord a contractelor de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau contractelor de acces la rețele publice de comunicații electronice prevăzute la art. 13¹ alin. (1) cu condițiile tehnice și economice stabilite de ANCOM;

h) în cazul nerespectării obligației privind informarea publicului în condițiile art. 47 alin. (4);

i) în cazul nerespectării obligației de a se supune, pe cheltuiala proprie, unui audit de securitate realizat de un organism independent sau de o altă autoritate competentă și a obligației de a transmite ANCOM rezultatele auditului, prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b).”

210. La articolul 142, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Furnizarea rețelilor sau a serviciilor de comunicații electronice de către o persoană care nu a transmis o notificare în condițiile art. 6 alin. (1) – (3) și (6) sau de către o persoană al cărei drept de furnizare a fost limitat, suspendat sau retras în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență;”

211. La articolul 142, după punctul 2 se introduc două noi puncte, pct. 2¹ și 2², cu următorul cuprins:

„2¹. nerespectarea de către furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice sau de către furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP a obligațiilor prevăzute la art. 10² alin. (1);

2². nerespectarea de către furnizorii de servicii de găzduire electronică cu resurse IP sau de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere a obligației de a transmite ANCOM informarea prevăzută la art. 10² alin. (3), cu toate datele incluse în aceasta, inclusiv orice modificare a acestor date, în termenul dispus și, dacă este cazul, în formatul stabilit de ANCOM; ”

212. La articolul 142, după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 6¹, cu următorul cuprins:

„6¹. furnizarea, de către orice persoană care participă la procedurile prevăzute la art. 13² și 13³, a unor informații înșelătoare, eronate sau incomplete, fără o justificare obiectivă, privind previziuni legate de investițiile planificate în ceea ce privește instalarea de noi rețele sau modernizarea ori extinderea rețelilor existente;”

213. La articolul 142, după punctul 9 se introduce un nou punct, pct. 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. nerespectarea condițiilor prevăzute în autorizația generală pentru utilizarea frecvențelor radio, în condițiile art. 23 alin. (4);”

214. La articolul 142, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. producerea de către orice persoană și în orice mod a unei interferențe prejudiciabile asupra unui serviciu de radiocomunicații autorizat conform legii, pentru care trebuie asigurată protecția radioelectrică;”

215. La articolul 142, după punctul 10 se introduce un nou punct, pct. 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. utilizarea spectrului de frecvențe radio cu statut de utilizare guvernamentală de către alte persoane decât cele prevăzute la art. 18 alin. (1) și (2);”

216. La articolul 142, după punctul 11 se introduce un nou punct, pct. 11¹, cu următorul cuprins:

„11¹. nerespectarea obligației de a transmite ANCOM o notificare în conformitate cu art. 36⁵ alin. (4);”

217. La articolul 142, punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 46 alin. (1);”

218. La articolul 142, după punctul 16 se introduc patru noi puncte, pct. 16¹– 16⁴, cu următorul cuprins:

„16¹. nerespectarea obligației de a informa utilizatorii potențial afectați de o amenințare specifică și semnificativă de securitate în conformitate cu art. 47 alin. (3);

16². nerespectarea instrucțiunilor stabilite de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 48 în scopul remedierii unui incident de securitate sau al împiedicării producerii acestuia;

16³. nerespectarea modalităților de implementare a dispozițiilor art. 46 alin. (3), art. 47, art. 48 și art. 49 alin. (1) stabilite prin decizii emise de ANCOM în conformitate cu art. 49¹;

16⁴. nerespectarea măsurilor impuse în temeiul art. 49 alin. (2);”

219. La articolul 142, punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17. furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului cu încălcarea prevederilor art. 50 alin. (1) privind perioada contractuală inițială;”

220. La articolul 142, după punctul 17 se introduc șaptesprezece noi puncte, pct. 17¹ – 17¹⁷, cu următorul cuprins:

„17¹. nerespectarea obligațiilor privind încheierea contractului prevăzute la art. 50 alin. (3);

17². aplicarea unor restricții sau condiții diferite în ceea ce privește accesul utilizatorilor finali la rețele sau servicii ori utilizarea acestora, cu încălcarea dispozițiilor art. 50¹;

17³. nerespectarea de către microîntreprinderile care furnizează servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere a obligației de informare a utilizatorului final prevăzute la art. 50² alin. (2);

17⁴. nerespectarea obligației de informare precontractuală prevăzute la art. 50³;

17⁵. nerespectarea obligației de informare precontractuală prevăzute la art. 50⁴ alin. (1) în ceea ce privește contractele la distanță sau negociate în afara spațiilor comerciale;

17⁶. nerespectarea obligației prevăzute la art. 50⁵ alin. (1) și (5) referitoare la modalitatea de furnizare a informațiilor precontractuale;

17⁷. nerespectarea obligației de informare precontractuală în cadrul unei convorbiri telefonice sau printr-un mijloc de comunicație la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației în conformitate cu art. 50⁵ alin. (2) și (3);

17⁸. nerespectarea obligației de informare prevăzute de art. 50⁵ alin. (4) în cazul unui contract la distanță încheiat prin mijloace electronice care obligă consumatorul să plătească;

17⁹. nerespectarea obligațiilor privind fișa de sinteză prevăzute la art. 50⁶ și art. 51 alin. (2);

17¹⁰. Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 50⁷ referitoare la punerea la dispoziție a condițiilor generale privind furnizarea serviciilor pentru care plata se face în avans;

17¹¹. nerespectarea obligației privind informarea utilizatorilor finali cu dizabilități în conformitate cu art. 50⁸;

17¹². nerespectarea obligației prevăzute la art. 50⁹ alin. (1) de a nu modifica, fără acordul explicit al consumatorului, informațiile prezentate înainte de încheierea contractului;

17¹³. nepunerea la dispoziția consumatorilor a facilității prevăzute la art. 50¹⁰ alin. (1);

17¹⁴. nerespectarea obligației de informare în conformitate cu art. 50¹⁰ alin. (2);

17¹⁵. nerespectarea obligației de informare privind atingerea limitei de consum stabilite în temeiul art. 50¹⁰ alin. (3);

17¹⁶. nerespectarea obligațiilor impuse de ANCOM în temeiul art. 50¹⁰ alin. (5) referitoare la punerea la dispoziție a informațiilor suplimentare cu

privire la nivelul consumului și la împiedicarea temporară a utilizării în continuare a serviciului;

17¹⁷. nerespectarea obligațiilor impuse de ANCOM în temeiul art. 50¹¹ cu privire la serviciile premium sau la alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale;”

221. La articolul 142, punctele 18 și 19 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„18. neinclusiunea în contracte a informațiilor prevăzute la art. 51 alin. (1) și (4);

19. furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului cu încălcarea art. 51 alin. (3);”

222. La articolul 142, punctele 20 – 24², 24⁴, 24⁵ și 24¹⁶ se abrogă.

223. La articolul 142, după punctul 24¹⁸ se introduc doisprezece noi puncte, pct. 24¹⁹ – 24³⁰, cu următorul cuprins:

„24¹⁹. prelungirea perioadei contractuale inițiale fără obținerea consimțământului explicit al consumatorului în conformitate cu art. 59⁹ alin. (2);

24²⁰. nerespectarea obligației de informare în cazul adăugării de servicii sau echipamente terminale suplimentare în condițiile art. 59⁹ alin. (3);

24²¹. nerespectarea obligației referitoare la durata prelungirii perioadei contractuale inițiale potrivit art. 59⁹ alin. (4);

24²². nerespectarea dreptului utilizatorului final de a denunța unilateral contractul în condițiile art. 59¹⁰ alin. (1) și (2);

24²³. nerespectarea obligației de informare înainte de prelungirea automată a contractului în conformitate cu art. 59¹⁰ alin. (3);

24²⁴. nerespectarea obligației de a pune la dispoziția utilizatorilor finali informații privind cele mai bune tarife pentru serviciile de comunicații destinate publicului de care aceștia beneficiază, în conformitate cu art. 59¹⁰ alin. (4);

24²⁵. nerespectarea dreptului utilizatorului final de a denunța unilateral contractul în conformitate cu art. 59¹¹ alin. (1) și (7);

24²⁶. modificarea unilaterală a contractului de către furnizor cu nerespectarea prevederilor art. 59¹¹ alin. (2) – (4) și (8);

24²⁷. nerespectarea formatului și a modalităților de transmitere a notificării stabilite de ANCOM în temeiul art. 59¹¹ alin. (6);

24²⁸. perceperea unei despăgubiri cu încălcarea art. 59¹² alin. (1) și (2);

24²⁹. nerespectarea obligației de a elimina, în mod gratuit, orice restricție privind utilizarea echipamentelor terminale în condițiile prevăzute la art. 59¹² alin. (3);

24³⁰. utilizarea procedurii și a condițiilor de încetare a contractelor ca mijloc pentru a descuraja schimbarea furnizorului de servicii în conformitate art. 59¹³;

224. La articolul 142, punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„27. nerespectarea prevederilor art. 60 alin. (9);”

225. La articolul 142, după punctul 28 se introduce un nou punct, pct. 28¹, cu următorul cuprins:

„28¹. Nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 61 alin. (1) – (4);”

226. La articolul 142, punctul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„30. punerea la dispoziție a unor echipamente care nu respectă prevederile art. 66 alin. (1);”

227. La articolul 142, după punctul 30 se introduce un nou punct, pct. 30¹, cu următorul cuprins:

„30¹. încălcarea obligației prevăzute la art. 66 alin. (2) privind punerea la dispoziția utilizatorilor finali a unei modalități gratuite și simple de returnare a echipamentelor de televiziune digitală;”

228. La articolul 142, punctul 31 se abrogă.

229. La articolul 142, după punctul 32 se introduce un nou punct, pct. 32¹, cu următorul cuprins:

„32¹. introducerea pe piață spre vânzare sau închiriere a unui autoturism nou din categoria M cu un echipament radio care nu conține un receptor ce are capacitatea de recepționare și reproducere cel puțin a serviciilor radio furnizate prin intermediul radiodifuziunii digitale terestre, obligație prevăzută la art. 68¹;”

230. La articolului 142, după punctul 35 se introduce un nou punct, pct. 35¹, cu următorul cuprins:

„35¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 69 alin. (4);”

231. La articolul 142, punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„37. nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (1), (5) – (7) și (12);”

232. La articolul 142, după punctul 37 se introduc patru noi puncte, pct. 37¹ – 37⁴, cu următorul cuprins:

„37¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 70 alin. (2), (9), (10) și (14);

37². nerespectarea obligației de a suporta costurile determinate de stabilirea și transmiterea informației de localizare în conformitate cu art. 70 alin. (13);

37³. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse de ANCOM pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului în conformitate cu art. 70 alin. (15) și (16);

37⁴. nerespectarea măsurilor impuse în temeiul art. 70 alin. (17) în vederea aplicării actelor delegate emise de Comisia Europeană;”

233. La articolul 142, punctul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„38. nerespectarea prevederilor art. 71 alin. (3);”

234. La articolul 142, după punctul 38 se introduc două noi puncte, pct. 38¹ și 38², cu următorul cuprins:

„38¹. nerespectarea obligației de a oferi acces gratuit la numerele naționale scurte de forma 116(xyz) prevăzută la art. 72 alin. (2¹);

38². nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 72 alin. (3);”

235. La articolul 142, după punctul 39 se introduc două noi puncte, pct. 39¹ și 39², cu următorul cuprins:

„39¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 73 alin. (2);

39². nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 74 alin. (1), (5) și (6);”

236. La articolul 142, punctul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„40. încălcarea obligațiilor privind portarea și activarea numerelor prevăzute la art. 75 alin. (1) și (6);”

237. La articolul 142, după punctul 40 se introduc treisprezece noi puncte, pct. 40¹ – 40¹³, cu următorul cuprins:

„40¹. nerespectarea obligației de a asigura utilizatorilor finali posibilitatea de a își păstra, la cerere, numărul în cazul rezilierii contractului în conformitate cu art. 75 alin. (2);

40². nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 75 alin. (4);

40³. nerespectarea obligației prevăzute la art. 75 alin. (5) de a nu percepe utilizatorilor finali tarife pentru serviciul de portabilitate a numerelor;

40⁴. nerespectarea obligației prevăzute la art. 75 alin. (7) de a reactiva numărul și de a furniza în continuare serviciile în cazul eșuării portării;

40⁵. nerespectarea obligațiilor de transfer de la un furnizor de servicii de acces la internet la altul în condițiile art. 75¹ alin. (1) – (3);

40⁶. nerespectarea măsurilor impuse în temeiul art. 75¹ alin. (4) privind transferul utilizatorilor finali de la un furnizor de servicii de acces la internet la altul;

40⁷. nerespectarea de către operatori a obligației de a se asigura că nu există nicio indisponibilitate a serviciilor în conformitate cu art. 75² alin. (3);

40⁸. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul art. 75² alin. (4) – (6);

40⁹. nerespectarea obligațiilor privind tarifele stabilite potrivit art. 77¹ alin. (2), (3) și (8);

40¹⁰. nerespectarea obligațiilor de transparență și nediscriminare prevăzute la art. 77¹ alin. (6);

40¹¹. nerespectarea obligației impuse în temeiul art. 77¹ alin. (7) de a informa ANCOM cu privire la detaliile ofertelor pentru persoanele cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale;

40¹². nerespectarea măsurilor alternative sau complementare impuse în temeiul art. 77¹ alin. (10);

40¹³. nerespectarea obligațiilor de serviciu universal impuse în temeiul art. 77²;

238. La articolul 142, după punctul 41 se introduc două noi puncte, pct. 41¹ și 41², cu următorul cuprins:

„41¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 78 alin. (2);

41². nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 82 alin. (1) și (3);”

239. La articolul 142, punctele 42 – 45 se abrogă.

240. La articolul 142, punctul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„46. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 84 alin. (1), (3), (5), (6) și (12);”

241. La articolul 142, după punctul 46 se introduce un nou punct, pct. 46¹, cu următorul cuprins:

„46¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 84 alin. (4), (7) – (10) și (13) – (16);”

242. La articolul 142, punctul 47 se abrogă.

243. La articolul 142, după punctul 47 se introduc trei noi puncte, pct. 47¹ – 47³, cu următorul cuprins:

„47¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 100 alin. (1) și (2);

47². nerespectarea obligațiilor de acordare a accesului la infrastructură impuse în temeiul art. 100¹ alin. (1), (5) și (6);

47³. nerespectarea obligațiilor impuse în temeiul art. 100² alin. (1) și (3) privind utilizarea în comun a infrastructurii fizice, respectiv a elementelor active de rețea;”

244. La articolul 142, după punctul 50 se introduc nouă noi puncte, pct. 50¹ – 50⁹, cu următorul cuprins:

„50¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 104 alin. (1) și (2);

50². nerespectarea indicatorilor-cheie introduși în oferta de referință în conformitate cu dispozițiile art. 106 alin. (6);

50³. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 107;

50⁴. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 108 alin. (1) și (2);

50⁵. nerespectarea obligației impuse în temeiul art. 108¹ alin. (1) de a permite accesul și utilizarea unor elemente de infrastructură fizică;

50⁶. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 109 alin. (1) – (3) și (5);

50⁷. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 110 alin. (1), (3) și (4);

50⁸. încălcarea obligației impuse în temeiul art. 110¹ alin. (4) de a respecta, în tot sau în parte, angajamentele asumate în temeiul art. 110¹ alin. (1);

50⁹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 111 alin. (1) și (2);”

245. La articolul 142, după punctul 51 se introduc cinci noi puncte, pct. 51¹ – 51⁵, cu următorul cuprins:

„51¹. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 112 alin. (4²) și (6);

51². încălcarea obligației impuse în temeiul art. 112¹ alin. (9) de a respecta, în tot sau în parte, angajamentele oferite potrivit art. 112¹ alin. (1);

51³. nerespectarea obligațiilor impuse în temeiul art. 112² alin. (3) referitoare la caracterul echitabil și rezonabil al prețurilor;

51⁴. nerespectarea obligației prevăzute la art. 112² alin. (5) de a informa de îndată ANCOM despre modificarea oricăror circumstanțe care ar putea fi relevante pentru analiza realizată în conformitate cu art. 112² alin. (1);

51⁵. dezafectarea sau înlocuirea cu infrastructură nouă a unor părți de rețea, fără transmiterea notificării în termenul prevăzut la art. 112³ alin. (1) și în condițiile prevăzute la art. 112³ alin. (3);”

246. La articolul 142, punctul 52 se abrogă.

247. La articolul 142, punctul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„53. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 113 alin. (1) – (3) și art. 114;”

248. La articolul 142, punctul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„55. nerespectarea obligațiilor care decurg din legislația cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații revine autorității naționale de reglementare.”

249. La articolul 144, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 144. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 1 – 2², 4, 5, 7 – 9, 11 – 19, 24³, 24⁶ – 24¹⁵, 24¹⁷ – 29, 33, 35, 36 – 37³, 38 – 40¹, 40³ – 40¹³, 41², 46, 46¹ și 48 – 50 se constată de către personalul de control din cadrul ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.”

250. După articolul 144 se introduce un nou articol, art. 144¹, cu următorul cuprins:

„Art. 144¹. – Contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 30, 30¹, 32 și 32¹ se constată și se sancționează, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare și cu Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, de către personalul de control din cadrul Autorității

Naționale pentru Protecția Consumatorilor, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.”

251. La articolul 145, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 145. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 3, 6, 6¹, 34, 35¹, 37⁴, 40², 41, 41¹, 47¹ – 47³, 50¹ – 50⁹, 51 – 51⁵ și 53 – 55 și aplicarea sancțiunii corespunzătoare se fac prin decizie emisă de ANCOM.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare a contravenientului, data săvârșirii faptei, descrierea faptei contravenționale și a împrejurărilor care pot fi avute în vedere la individualizarea sancțiunii, indicarea temeiului legal potrivit căruia se stabilește și se sancționează contravenția, sancțiunea principală și eventualele sancțiuni complementare aplicate, termenul și modalitatea de plată a amenzii, termenul de exercitare a căii de atac și instanța de judecată competentă. În individualizarea sancțiunii aplicabile pentru contravenția prevăzută la art. 142 pct. 6¹, se va ține cont, printre altele, dacă comportamentul contravenientului a avut un impact negativ asupra concurenței și, în special, dacă, contrar informațiilor furnizate inițial sau actualizate ulterior, acesta fie a instalat, extins sau modernizat o rețea, fie nu a instalat o rețea și nu a oferit o justificare obiectivă pentru respectiva modificare a planului. ”

252. La articolul 149 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) încetarea încălcării fie imediat, fie într-un termen rezonabil, precum și orice măsuri necesare pentru a asigura încetarea încălcării și remedierea situației produse. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită și vor prevedea un termen rezonabil în care furnizorul trebuie să se conformeze acestora;”

253. La articolul 151 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) furnizarea în mod corect și complet a informațiilor solicitate de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, a informațiilor stabilite prin actele normative ori individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și a informațiilor prevăzute în legislația cu aplicabilitate directă a Uniunii Europene;

b) informarea publicului în condițiile art. 47 alin. (4), supunerea la auditul de securitate prevăzut la art. 49 alin. (1) lit. b) sau transmiterea rezultatelor auditului prevăzut la art. 49 alin. (1) lit. b);”

254. După articolul 154 se introduc patru noi articole, art. 154¹ – 154⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 154¹. – (1) Până la data de 31 august 2022, în vederea facilitării implementării noilor tehnologii în cadrul rețelelor terestre de comunicații electronice capabile să furnizeze servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, ANCOM ia măsurile necesare pentru:

a) reorganizarea benzii de frecvențe radio 3,4 – 3,8 GHz și acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio pentru blocuri de frecvențe suficient de mari în această bandă;

b) acordarea spre utilizare a cel puțin unui GHz din banda de frecvențe radio 24,25 – 27,5 GHz, în condițiile manifestării unor cereri certe din partea pieței și a absenței unor constrângeri semnificative pentru migrarea utilizatorilor actuali sau pentru eliberarea benzii.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi extins, în cazuri justificate, în conformitate cu prevederile art. 19² sau art. 20¹ alin. (2), (3) și (5).

Art. 154². – (1) Prevederile art. 31³ alin. (1) nu se aplică drepturilor de utilizare a frecvențelor radio intrate în vigoare înainte de 31 decembrie 2021, acordarea de noi drepturi în benzile de frecvențe radio respective realizându-se în condițiile art. 25.

(2) Prin excepție de la alin. (1), reînnoirea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție care au deja stabilită, prin hotărâre a Guvernului, taxa de licență pentru prelungire, se face în condițiile și pentru perioada cuprinsă în aceasta, fără parcurgerea etapelor prevăzute la art. 31³.

Art. 154³. – (1) Pentru benzile de frecvențe radio care fac obiectul unor măsuri tehnice de punere în aplicare adoptate la nivel european până în data de 20 decembrie 2018, prin care au fost stabilite condiții armonizate pentru a permite utilizarea spectrului radio pentru furnizarea de rețele și de servicii de comunicații electronice de bandă largă, dispozițiile art. 20¹ alin. (2), (3) și (5) se aplică prin raportare la data de 20 decembrie 2018.

(2) În cazul măsurilor tehnice de punere în aplicare prevăzute la alin. (1) care au fost adoptate la nivel european după data de 20 decembrie 2018, dispozițiile art. 20¹ alin. (2), (3) și (5) se aplică prin raportare la data adoptării acestor măsuri.

Art. 154⁴. – La data intrării în vigoare a deciziei ANCOM prevăzută la art. 16 alin.(2), Hotărârea Guvernului nr. 376/2020 privind aprobarea Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 și 427 bis din 21 mai 2020, se abrogă.”

255. După articolul 156 se introduce un nou articol, art. 156¹, cu următorul cuprins:

„Art. 156¹. – (1) Adoptarea la nivel național a unor măsuri cu privire la accesul și folosirea de către utilizatorii finali a serviciilor și aplicațiilor prin intermediul rețelelor de comunicații electronice se realizează cu respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și principiilor generale ale dreptului Uniunii.

(2) Orice măsură dintre cele prevăzute la alin. (1) care ar putea restrânge exercitarea drepturilor sau libertăților prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii trebuie să fie proporțională, necesară și să răspundă obiectivelor de interes general și poate fi impusă doar în limitele prevăzute de dispozițiile legale.”

256. Mențiunea privind transpunerea normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune:

- Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018, cu excepția art. 2 pct. 36 – 40, art. 3 – 11, art. 38 alin. (2), art. 39 alin. (2) și (8), art. 43, art. 44, art. 57 alin. (4) și (5) și art. 114;

- art. 40 alin. (8) din Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 153 din 22 mai 2014;

- art. 38 alin. (8) din Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 96 din 29 martie 2014.”

257. Articolul 157 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 157. – Anexele nr.1, 3 – 5 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

258. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta lege.

259. Anexa nr. 2 se abrogă.

260. După anexa nr. 2 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 3 – 5, prevăzute în anexele nr. 2 – 4 la prezenta lege.

Art. 3. – La articolul 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 11 iunie 2014, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate solicita informații oricărei persoane, în conformitate cu dispozițiile art. 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 4. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În exercitarea atribuțiilor sale de reglementare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, activitatea ANCOM nu va fi îngădită de nicio altă autoritate, aceasta fiind independentă decizional, organizatoric și funcțional față de celelalte autorități publice.”

2. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM verifică și controlează îndeplinirea obligațiilor privind utilizarea eficientă și eficace a spectrului de frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală și controlează îndeplinirea obligațiilor privind utilizarea resurselor de numerotație și a resurselor tehnice asociate.”

3. La articolul 2, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) ANCOM deține calitatea de autoritate de supraveghere și control a pieței echipamentelor radio și a echipamentelor în domeniul compatibilității electromagnetice.”

4. La articolul 2, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea elaborării politicii naționale în domeniu, ANCOM va pune la dispoziția ministerului de specialitate rapoarte, studii și analize realizate de aceasta. Pentru buna coordonare a reprezentării României în organisme internaționale, ANCOM are obligația de a informa lunar ministerul de specialitate despre rezultatele întâlnirilor internaționale unde a fost reprezentată.”

5. La articolul 3, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de punere în aplicare a politicii și strategiei sectoriale în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale și al serviciilor poștale;”

6. La articolul 3 litera b), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. administrarea spectrului radio prin planificarea, atribuirea, alocarea benzilor de frecvențe, asignarea și monitorizarea frecvențelor radio din benzile de frecvențe cu utilizare neguvernamentală, precum și coordonarea la nivel național a gestionării frecvențelor radio în conformitate cu Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, denumit în continuare TNABF, și cu acordurile internaționale la care România este parte;”

7. La articolul 3 litera b), după punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. administrarea și gestionarea spectrului de frecvențe radio pentru serviciile de radiocomunicații spațiale asociate pozițiilor orbitale geostaționare și orbitelor spațiale conform procedurilor cuprinse în Regulamentul Radiocomunicațiilor al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, astfel încât să se preîntâmpine producerea de interferențe prejudiciabile; urmărește utilizarea rațională, echitabilă și eficientă a spectrului de frecvențe radio pentru serviciile de radiocomunicații spațiale care utilizează poziții orbitale geostaționare sau alte orbite spațiale;”

8. La articolul 3 litera b), punctele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. gestionarea eficientă a benzilor de frecvențe radio cu statut de utilizare neguvernamentală în conformitate cu TNABF, prin alocarea și/sau asignarea frecvențelor radio, în scopul asigurării unei utilizări raționale și eficiente a acestora;

3. administrarea și alocarea resurselor de numerotație și a resurselor tehnice asociate pentru rețele și servicii de comunicații electronice, inclusiv prin elaborarea Planului național de numerotație, denumit în continuare PNN, a unor planuri comune de numerotație împreună cu autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene;”

9. La articolul 3, literele e), j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) de reprezentare în organismele și organizațiile naționale, regionale și internaționale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale și de administrare a resurselor limitate din domeniul comunicațiilor electronice;

.....
j) de supraveghere și control a pieței echipamentelor radio și a pieței echipamentelor în domeniul compatibilității electromagnetice;

k) de control pentru verificarea îndeplinirii obligațiilor referitoare la utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio cu statut de utilizare neguvernamentală.”

10. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) În îndeplinirea rolului și funcțiilor sale legale, ANCOM se consultă și colaborează cu Consiliul Concurenței, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Consiliul Național al Audiovizualului, inclusiv prin furnizarea reciprocă de informații necesare aplicării prevederilor legislației din domeniul de competență al acestora. Instituția care primește informațiile asigură același nivel de confidențialitate precum instituția care le furnizează.

(2) În activitatea sa, ANCOM susține obiectivele Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare OAREC, în vederea creării unui cadru de reglementare armonizat și coerent la nivel european. În acest sens, în exercitarea atribuțiilor sale, ANCOM are în vedere orientările, avizele, recomandările, pozițiile comune, bunele practici și metodologiile adoptate de OAREC.

(3) ANCOM promovează concurența în ceea ce privește:

- a) furnizarea rețelelor de comunicații electronice și a facilităților asociate, inclusiv concurența eficientă bazată pe infrastructuri;
- b) furnizarea serviciilor de comunicații și a serviciilor asociate;
- c) furnizarea serviciilor poștale.”

11. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) ANCOM contribuie la dezvoltarea pieței interne a Uniunii Europene, în special prin:

a) înlăturarea barierelor în calea investițiilor în rețele de comunicații electronice, furnizării la nivel european a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, a facilităților și serviciilor asociate, precum și a serviciilor poștale;

b) încurajarea inovării deschise, a implementării și dezvoltării de rețele de comunicații electronice transeuropene, a furnizării, disponibilității și interoperabilității serviciilor paneuropene și a conectivității dintre utilizatorii finali;

c) sprijinirea armonizării anumitor numere sau categorii de resurse de numerotație în cadrul Uniunii Europene pentru servicii paneuropene sau transfrontaliere;

d) cooperarea cu alte autorități cu atribuții similare din străinătate, inclusiv, atunci când este necesar, prin încheierea de acorduri de colaborare, precum și cu Comisia Europeană, OAREC și cu grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, denumit în continuare *RSPG*, în vederea dezvoltării unei practici de reglementare coerente și a aplicării unitare și concertate a legislației Uniunii Europene;

e) promovarea coordonării politicilor ce privesc spectrul radio în Uniunea Europeană și, atunci când este cazul, promovarea unor condiții armonizate privind disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului radio în scopul instituirii și funcționării pieței interne în domeniul comunicațiilor electronice ținând cont, la utilizarea resursei limitate de spectru radio, printre altele, de aspectele economice, de securitate, de sănătate, de interes public, de libertate de exprimare, culturale, științifice, sociale și tehnice ale politicilor Uniunii, precum și de opiniile exprimate cu ocazia consultărilor publice ce privesc utilizarea spectrului de frecvențe radio, în scopul optimizării utilizării resursei limitate de spectru radio și al evitării interferențelor prejudiciabile;

f) cooperarea cu autorități similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, cu Comisia Europeană, Parlamentul European și Consiliul prin intermediul *RSPG*, la solicitarea acestora, în ceea ce privește planificarea strategică, coordonarea și armonizarea utilizării spectrului radio în Uniune, în conformitate cu politicile Uniunii privind instituirea și funcționarea pieței interne a comunicațiilor electronice;

g) asigurarea unui nivel adecvat al securității rețelelor publice de comunicații electronice sau serviciilor de comunicații electronice destinate publicului.”

12. La articolul 6, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) ANCOM promovează interesele utilizatorilor finali din Uniunea Europeană, în coordonare și cu alte autorități competente acolo unde este cazul, în special prin:”

13. La articolul 6 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit.d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor finali cu dizabilități în ceea ce privește posibilitățile de alegere și asigurarea condițiilor echivalente de acces celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali;”

14. La articolul 6 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) promovarea altor interese specifice ale utilizatorilor cu dizabilități, vârstnici sau cu nevoi sociale speciale, în special cele referitoare la accesibilitatea tarifelor;”

15. La articolul 6 alineatul (2), după litera g) se introduc două noi litere, lit. h) și i) , cu următorul cuprins:

„h) promovarea conectivității, a accesului utilizatorilor la rețele de foarte mare capacitate, inclusiv rețele fixe, mobile și pe suport radio, și a utilizării acestor tipuri de rețele;

i) asigurarea conectivității, a disponibilității și a utilizării pe scară largă a rețelelor de foarte mare capacitate, inclusiv a rețelelor fixe, mobile și pe suport radio, și a serviciilor de comunicații electronice.”

16. La articolul 6¹, partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6¹. – În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6, ANCOM aplică principiile imparțialității, obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității în activitatea de reglementare, printre altele, prin:

a) promovarea unor reglementări predictibile prin asigurarea unei abordări coerente, revizuite la intervale de timp adecvate și prin cooperare cu alte autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, cu OAREC, cu RSPG și cu Comisia Europeană; cooperarea cu OAREC și Comisia Europeană are în vedere în special identificarea tipurilor

de instrumente și măsuri corective care sunt cele mai adecvate pentru abordarea tipurilor particulare de situații de pe piață;”

17. La articolul 6¹, litera c) se abrogă.

18. La articolul 6¹, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) luarea în considerare a condițiilor diverse care pot să apară în raport de infrastructurile existente, de mediul concurențial, de situațiile în care se găsesc utilizatorii finali, în special consumatorii, în funcție de diferitele arii geografice din România, având în vedere inclusiv cazurile în care există infrastructuri la nivel local administrate de către persoane fizice care nu urmăresc un scop lucrativ;”

19. La articolul 6¹, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) promovarea aplicării legislației într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, în măsura în care aceasta este în concordanță cu obiectivele prevăzute la art. 4 – 6 și fără a aduce atingere posibilității adoptării unor măsuri proporționale pentru promovarea anumitor servicii sau tehnologii, dacă acest lucru este justificat din perspectiva îndeplinirii acestor obiective.”

20. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) În activitatea sa, ANCOM are în vedere respectarea principiului neutralității tehnologice, prin prisma fenomenului convergenței tehnologiilor, și contribuie, în limitele competențelor sale, la asigurarea implementării politicilor care urmăresc promovarea libertății de exprimare și de informare, a diversității culturale și lingvistice, precum și a pluralismului media.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ANCOM urmărește atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4 – 6, luând în acest sens măsuri rezonabile, cu respectarea principiilor imparțialității, proporționalității, nediscriminării, transparenței și obiectivității.”

21. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) ANCOM va încuraja utilizarea standardelor și/sau a specificațiilor tehnice pentru furnizarea serviciilor, interfețe tehnice și/sau funcții ale rețelelor, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în măsura strict necesară asigurării interoperabilității serviciilor, a conectivității cap la cap, facilitarea transferului de la un furnizor de servicii de acces la

internet la altul și a portabilității numerelor și îmbunătățirii posibilităților de alegere pentru utilizatori.

(2) Până la publicarea standardelor și specificațiilor prevăzute la alin. (1), ANCOM va încuraja implementarea standardelor și a specificațiilor adoptate de organizațiile europene de standardizare sau, în lipsa acestora, a standardelor și recomandărilor adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT), de Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații (CEPT), de Organizația Internațională de Standardizare (ISO) sau de Comisia Electrotehnică Internațională (IEC).

(3) Prezentul articol nu se aplică în cazul cerințelor esențiale, specificațiilor de interfață sau standardelor armonizate pentru care se aplică prevederile legale privind punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio.”

22. La articolul 10, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) ANCOM exercită următoarele atribuții generale în domeniile comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale:”

23. La articolul 10 alineatul (1), punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. elaborează și adoptă reglementări și norme tehnice, în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio/interfețelor radio și serviciilor poștale, precum și pentru utilizarea resurselor de numerotație;

2. asigură reprezentarea în instituții și în organizații internaționale din domeniul reglementării comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale, susținând, în cadrul acestora, politica și strategia națională în domeniu, și poate primi mandat pentru a încheia acorduri internaționale cu caracter tehnic;”

24. La articolul 10 alineatul (1), după punctul 2 se introduce un nou punct, pct. 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. asigură, în calitate de autoritate de supraveghere și control a pieței echipamentelor radio și a pieței echipamentelor în domeniul compatibilității electromagnetice, reprezentarea în instituții internaționale și în cadrul grupurilor de lucru; cooperează cu autorități de supraveghere și control a pieței cu atribuții similare din Spațiul Economic European;”

25. La articolul 10 alineatul (1), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. colaborează cu instituții, inclusiv cu autoritățile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, pentru frecvențele radio din benzile cu statut de utilizare guvernamentală sau în partaj guvernamental/negvernamental, cu organizații naționale și participă în cadrul comitetelor tehnice ale instituțiilor sau organizațiilor internaționale din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice, serviciilor poștale, inclusiv cu cele prevăzute la art. 6 alin. (1), și dezvoltă relațiile cu acestea și poate încheia acorduri de cooperare pentru a facilita colaborarea în materie de monitorizare și control, atunci când este necesar;”

26. La articolul 10 alineatul (1), după punctul 3 se introduc două noi puncte, pct. 3¹ și 3², cu următorul cuprins:

„3¹. acordă sprijin Comisiei Europene pentru stabilirea, aplicarea și verificarea îndeplinirii unor criterii de referință și a unor rapoarte privind eficacitatea măsurilor luate la nivelul Uniunii Europene cu privire la realizarea politicilor din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și al serviciilor poștale, colaborând pentru aceasta cu OAREC, RSPG sau, după caz, cu alte instituții și organizații naționale și internaționale ori autorități de reglementare;

3². participă la lucrările comitetelor tehnice organizate în cadrul instituțiilor și organizațiilor naționale și internaționale de standardizare în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale;”

27. La articolul 10 alineatul (1), punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. pune în aplicare, în condițiile legii, acorduri internaționale în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale;

5. colaborează cu ministerul de specialitate în toate domeniile în care expertiza ANCOM este necesară sau utilă;”

28. La articolul 10 alineatul (1), după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. elaborează și inițiază proiecte de acte normative ce privesc cuantumul taxei de licență în cazul drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție, precum și cu privire la aprobarea proiectelor proprii de investiții, includerea proiectelor sale de investiții în

proiectul de buget propriu și propriile acțiuni și categorii de cheltuieli pentru care se pot efectua plăți în avans potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea unor normative de cheltuieli și/sau limite maxime de cheltuieli pentru propriile acțiuni de protocol cu caracter deosebit și a altor măsuri necesare în vederea desfășurării normale și eficiente a acțiunilor de protocol în țară și în străinătate ori administrarea bunurilor din domeniul public sau privat al statului aflate în administrarea sa;”

29. La articolul 10 alineatul (1), punctele 6, 7, 9 și 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„6. elaborează propuneri de acte normative în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice, precum și în domeniul serviciilor poștale, pe care le înaintează ministerului de specialitate;

7. avizează orice proiecte de acte normative prin care se emit reglementări cu privire la administrarea și gestionarea frecvențelor radio, proiectele de acte normative prin care se reglementează organizarea și funcționarea ANCOM, precum și proiectele de acte normative prin care se emit reglementări în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice, precum și al serviciilor poștale;

9. implementează programe de asistență financiară de la Uniunea Europeană în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale, care vizează capacitatea instituțională a ANCOM;

10. elaborează și publică rapoarte, studii, analize și altele asemenea în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale, în special pentru evaluarea necesității și oportunității emiterii de noi reglementări, pentru evaluarea și controlul implementării politicilor și reglementărilor, precum și al conducerii programelor și proiectelor, organizează seminarii și mese rotunde și alte acțiuni promoționale;”

30. La articolul 10 alineatul (1), după punctul 10 se introduce un nou punct, pct. 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. realizează și derulează campanii de informare, educare și conștientizare a publicului cu privire la domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale;”

31. La articolul 10 alineatul (1), punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. urmărește și controlează aplicarea prevederilor cuprinse în actele normative în vigoare sau în acordurile internaționale în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale, luând măsuri pentru prevenirea, înlăturarea și sancționarea nerespectării acestor prevederi, potrivit competențelor stabilite prin acestea;”

32. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 3 se introduce un nou punct, pct. 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. contribuie la elaborarea normelor și reglementărilor tehnice relevante în cadrul Uniunii Europene, UIT și CEPT, după caz, în scopul utilizării armonizate la nivel european și/sau internațional a spectrului de frecvențe radio, inclusiv prin participarea la reuniuni internaționale organizate în cadrul organizațiilor menționate sau în cadrul Organizației Maritime Internaționale, Organizației Internaționale a Aviației Civile, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și Institutului European de Standarde pentru Telecomunicații în măsura în care în cadrul acestora sunt discutate aspecte ce țin de administrarea spectrului de frecvențe radio;”

33. La articolul 10 alineatul (2), punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. adoptă PNN, planuri comune de numerotație cu alte state membre ale Uniunii Europene și orice modificări ale acestora, sub rezerva restricțiilor impuse din motive de securitate națională;”

34. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. promovează activarea la distanță, pe suport radio „over-the-air provisioning” a resurselor de numerotație, acolo unde este tehnic fezabil, în vederea facilitării portării;”

35. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. administrează, gestionează și asignează frecvențele radio atribuite radiocomunicațiilor spațiale conform procedurilor cuprinse în Regulamentul Radiocomunicațiilor al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor; în acest scop, ANCOM asigură rolul de reprezentare al României în cadrul procedurilor ce se desfășoară la nivelul UIT;”

36. La articolul 10 alineatul (2), punctele 8, 11, 13, 19, 20 și 20¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„8. acordă licențele de utilizare a resurselor de numerotație, în conformitate cu legislația în vigoare;

11. adoptă, prin decizie, TNABF, după obținerea avizului conform al Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații pentru atribuirile cuprinzând benzi de frecvențe radio cu statut de utilizare guvernamentală sau a acelor aflate în partaj guvernamental/negvernamental;

13. alocă și asignează frecvențele radio în benzile cu statut de utilizare negvernamentală, exclusivă sau în partaj, prevăzute în TNABF, cu respectarea reglementărilor, acordurilor și protocoalelor naționale și internaționale și implementează procedurile de coordonare stabilite prin acordurile internaționale;

19. monitorizează spectrul de frecvențe radio cu statut de utilizare negvernamentală;

20. supraveghează și controlează respectarea obligațiilor cuprinse în licențele de utilizare a frecvențelor radio, în licențele de emisie sau în licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru ori în reglementările din domeniul radiocomunicațiilor;

20¹. elaborează norme tehnice, inclusiv privind exercitarea controlului respectării unor obligații în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale și serviciilor poștale, precum și pentru utilizarea resurselor limitate din domeniul comunicațiilor electronice;”

37. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 20¹ se introduce un nou punct, pct. 20², cu următorul cuprins:

„20². elaborează strategii și/sau documente de poziție în domeniul administrării spectrului de frecvențe radio;”

38. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 24 se introduce un nou punct, pct. 24¹, cu următorul cuprins:

„24¹. impune, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și completările ulterioare, alte obligații în materie de acces la sau de interconectare între rețele de comunicații electronice;”

39. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 25 se introduce un nou punct, pct.25¹, cu următorul cuprins:

„25¹. evaluează sarcina injustă și calculează, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și

completările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare, costul net aferent furnizării serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice, respectiv în domeniul serviciilor poștale;”

40. La articolul 10 alineatul (2), punctele 30, 31 și 33 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„30. exercită atribuțiile care revin autorității de reglementare în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013, cu modificările și completările ulterioare;

31. eliberează avizele necesare obținerii autorizației de construire pentru infrastructurile fizice, rețelele de comunicații electronice și clădirile care pot afecta funcționarea sistemelor de monitorizare ale ANCOM;

.....
33. conduce și organizează lucrările Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații;”

41. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 33 se introduc două noi puncte, pct. 34 și 35, cu următorul cuprins:

„34. adoptă, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Regulamentului (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii, cu modificările și completările ulterioare, orice măsuri necesare pentru asigurarea drepturilor de acces ale utilizatorilor finali la internetul deschis;

35. îndeplinește orice altă sarcină care, potrivit Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, revine autorității naționale de reglementare.”

42. La articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANCOM exercită următoarele atribuții specifice în domeniul echipamentelor radio și compatibilității electromagnetice:

a) exercită atribuțiile autorității de supraveghere și control în domeniul echipamentelor radio stabilite prin lege;

b) exercită atribuțiile autorității de supraveghere și control în domeniul compatibilității electromagnetice stabilite prin lege;”

43. La articolul 12, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, ANCOM emite decizii.

.....
(5) Deciziile adoptate în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice, serviciilor poștale, infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și în celelalte materii date prin lege în competența ANCOM, pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Deciziile cu caracter individual pot fi atacate în termen de 30 de zile de la comunicare.”

44. La articolul 14 alineatul (1), literele a), b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) tariful de monitorizare, în conformitate cu prevederile Capitolului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru activitatea de supraveghere și control în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, desfășurată de ANCOM;

b) tariful de utilizare a spectrului, în conformitate cu prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și completările ulterioare, și art. 62 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) tariful de utilizare a resurselor de numerotație, în conformitate cu prevederile art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu modificările și completările ulterioare;”

45. La articolul 14, alineatele (2) și (2¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sumele încasate din sursele prevăzute la alin. (1) se rețin integral ca venituri proprii, cu titlu permanent, la dispoziția ANCOM și vor fi folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli. Creanțele prevăzute la alin. (1) sunt creanțe bugetare asimilate creanțelor fiscale și se administrează de ANCOM, fiind aplicabile în mod corespunzător

dispozițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2¹) Din sursele de finanțare prevăzute la alin. (1), ANCOM poate decide să contribuie la bugetul OAREC, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) și a Agenției de sprijin pentru OAREC (Oficiul OAREC) și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1211/2009.”

46. La articolul 14, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În limita bugetului anual de venituri și cheltuieli aprobat, ANCOM decide în legătură cu gestionarea resurselor sale umane și financiare.”

47. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul anual de activitate se depune la Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor din cadrul Camerei Deputaților, la Comisia pentru comunicații și tehnologia informației din cadrul Senatului și la ministerul de specialitate, până la data de 30 aprilie, și se dezbate în prezența președintelui și a vicepreședinților ANCOM. Pe marginea raportului anual, comisiile întocmesc și adoptă un raport.”

48. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Raportul anual de activitate conține, printre altele, informații cu privire la situația existentă în piața comunicațiilor electronice, deciziile emise de ANCOM în perioada de referință, resursele umane și financiare existente, precum și alocarea acestora în anul anterior, respectiv cu privire la planurile viitoare ale ANCOM.”

49. La articolul 18, partea introductivă a alineatului (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În activitatea sa, ANCOM are obligația de a-și exercita atribuțiile în mod transparent, obiectiv, nediscriminatoriu și imparțial, respectiv în timp util, și de a-și menține independența operațională și financiară față de:”

50. La articolul 18 alineatul (5), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) producătorii ori reprezentanții autorizați ai producătorilor de echipamente radio ori de echipamente în domeniul compatibilității electromagnetice, importatorii ori distribuitorii de asemenea echipamente;”

51. La articolul 18 alineatul (5), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) orice alte persoane care acționează de natură să pună în pericol exercitarea atribuțiilor sale în mod independent.”

52. La articolul 18, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) ANCOM, membrii conducerii și personalul acesteia nu vor solicita și nu vor accepta instrucțiuni de orice natură de la nicio altă instituție, organism sau autoritate în exercitarea atribuțiilor lor conferite de lege.”

53. După articolul 18 se introduce un nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. – (1) ANCOM trebuie să dispună de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite. Pentru desfășurarea în condiții optime a activității sale, inclusiv pentru fundamentarea oricărei măsuri luate în exercitarea atribuțiilor sale, precum și pentru elaborarea actelor necesare implementării acestora, ANCOM are dreptul să contracteze și să utilizeze în acest scop și servicii de consultanță, expertiză, asistență tehnică și altele asemenea.

(2) ANCOM are dreptul să încheie, pentru președintele și vicepreședinții ANCOM, precum și pentru restul personalului propriu, contracte de asigurare de răspundere civilă profesională, pentru prejudiciile cauzate cu ocazia îndeplinirii atribuțiilor specifice în exercitarea mandatului sau în temeiul contractelor individuale de muncă.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, ANCOM poate solicita și obține, gratuit, inclusiv prin intermediul accesului la sistemele informatice ale Oficiului Național al Registrului Comerțului, în urma încheierii unui protocol, informații privind date înregistrate în registrul comerțului computerizat, corespunzătoare domeniului său de activitate, cu respectarea legislației în vigoare, în special a celei privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, ANCOM poate solicita și obține, gratuit, în urma încheierii unui protocol, informații, de la Ministerul Finanțelor și de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin intermediul accesului la sistemele informatice ale acestor instituții, cu

respectarea legislației în vigoare, în special a celei privind protecția datelor cu caracter personal.”

54. Mențiunea privind transpunerea normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile art. 3 – 11, art. 38 alin. (2) și art. 39 alin. (2) și (8) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018.”

Art. 5. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 28 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, denumit în continuare *SNUAU*, este constituit și administrat de administratorul *SNUAU*, în scopul furnizării către cetățeni a Serviciului de urgență 112, care asigură preluarea și procesarea apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență de la utilizatorii finali și, după caz, transmiterea acestora și/sau a informațiilor asociate, către agențiile specializate de intervenție, sau al prelucrării lor și alertării directe a echipajelor de intervenție în vederea asigurării unei reacții imediate, uniforme și unitare pentru soluționarea urgențelor.”

2. La articolul 2, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Numărul european unic de urgență în rețelele publice de telefonie și alte comunicații electronice este 112.

.....

(4) Apelurile și celelalte comunicații de urgență către numărul european unic de urgență 112 ori către alte numere naționale stabilite prin prezenta ordonanță de urgență și cele de la numărul european unic de urgență 112 ori de la alte numere naționale stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, realizate către utilizatorul final, respectiv pentru determinarea și transmiterea informațiilor de localizare stabilite de prezenta ordonanță de urgență, sunt gratuite pentru utilizatorii finali, inclusiv pentru cei care

utilizează serviciile de roaming pe teritoriul României, precum și pentru administratorul SNUAU.

(5) Mesajele asociate unor apeluri de urgență transmise către numărul 113 de persoane cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical, înregistrate la administratorul SNUAU, precum și mesajele scurte transmise de la numărul 113 sunt gratuite.”

3. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) *alertare falsă* – alertarea intenționată a Serviciului de urgență 112, pentru determinarea alarmării sau intervenției agențiilor specializate de intervenție în mod nejustificat;”

4. La articolul 3 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) *comunicație de urgență* – comunicare efectuată prin intermediul serviciilor de comunicații interpersonale între un utilizator final și PSAP cu scopul de a solicita și a primi ajutor de urgență din partea serviciilor de urgență;”

5. La articolul 3 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) *comunicație abuzivă* – comunicarea repetată către Serviciul de urgență 112, realizată intenționat prin alte mijloace decât cele prevăzute la lit. e) și h), fără ca utilizatorul final să justifice o stare care necesită acțiunea agențiilor specializate de intervenție, sau comunicarea pentru a aduce injurii operatorilor;”

6. La articolul 3 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) *comunicație involuntară* – comunicarea efectuată către Serviciul de urgență 112, realizată fără intenție de către utilizatorul final, prin utilizarea altor mijloace decât apelarea;”

7. La articolul 3 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) *centru unic pentru apeluri de urgență sau „PSAP”* – structură specializată în preluarea apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență și/sau a informațiilor asociate, procesarea și transferul acestora și/sau a informațiilor asociate acestora, către dispeceratele de urgență ale agențiilor

specializate de intervenție, aflată în serviciu permanent și operată de administratorul SNUAU;”

8. La articolul 3 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) *cel mai adecvat PSAP* – PSAP desemnat de către administratorul SNUAU pentru a prelua comunicațiile de urgență dintr-o anumită zonă sau comunicațiile de urgență de un anumit tip;”

9. La articolul 3 alineatul (1), literele i) – k), o), p), r) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i) *dispecerat de urgență* – structură specializată în preluarea apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență primite prin centrul unic pentru apeluri de urgență și/sau a informațiilor asociate și în tratarea adecvată a acestora, aflată în serviciu permanent și operată de agențiile specializate de intervenție;

j) *dispeceratul integrat de urgență* – structură specializată aflată în serviciu permanent, care, pe lângă preluarea și procesarea apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență, precum și a informațiilor asociate, asigură alarmarea și coordonarea echipajelor de intervenție ale tuturor serviciilor specializate de intervenție, cu caracter medical și nemedical, din aceeași locație fizică, precum și transferul acestora și/sau a informațiilor asociate, la dispeceratele de urgență cu activitate în afara dispeceratului integrat de urgență. Coordonarea se face de către personal special pregătit, având inclusiv un coordonator medical, cu studii superioare, din cadrul serviciului de ambulanță sau S.M.U.R.D.;

k) *E-112* – serviciul de comunicații de urgență extins prin adăugarea informației de localizare a terminalului de la care se efectuează apelul sau altă comunicație de urgență;

.....
o) *informația de localizare obținută pe baza rețelei* – datele, cu conținutul și formatul stabilite de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații care, pornind de la informația de localizare primară, și, după caz, de la alți parametri tehnici de rețea, stabiliți prin decizia Autorității, care contribuie la localizarea echipamentului terminal, prin prelucrarea finală în cadrul SNUAU, indică aria geografică probabilă în care se află echipamentul terminal al unui utilizator de telefonie mobilă sau adresa fizică de instalare a punctului terminal pentru o rețea de telefonie fixă;

p) *informația de localizare obținută pe baza echipamentului terminal* – datele generate la nivelul echipamentului terminal mobil al utilizatorului după momentul inițierii apelului sau a comunicației de urgență, transmise către SNUAU prin intermediul unei funcționalități integrate nativ

în echipamentul terminal ori de o aplicație furnizată sau avizată de administratorul SNUAU și utilizate pentru determinarea poziției geografice a echipamentului terminal;

.....
 r) *rutare* – dirijarea apelurilor ori a comunicațiilor efectuate de la echipamentele terminale dintr-o rețea publică de comunicații electronice către Serviciul de urgență 112, în funcție de zona de arondare a echipamentului terminal apelant, la cel mai adecvat PSAP;

s) *Serviciul de urgență 112* – serviciu furnizat de SNUAU, care asigură preluarea și procesarea apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență de la utilizatorii finali și/sau a informațiilor asociate și transmiterea acestora către agențiile specializate de intervenție, în vederea asigurării unei reacții imediate, uniforme și unitare pentru soluționarea urgențelor;”

10. La articolul 3 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. s¹), cu următorul cuprins:

„s¹) *servicii de urgență* – totalitatea activităților prin care agențiile specializate de intervenție acordă asistență imediată și rapidă în situații în care există, în special, un risc direct pentru viața sau integritatea fizică a persoanelor ori pentru sănătatea sau siguranța individuală ori publică, pentru proprietatea privată sau publică ori pentru mediu, în conformitate cu legislația în vigoare;”

11. La articolul 3 alineatul (1), literele ț) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ț) *terminal specific* – dispozitiv care asigură posibilitatea realizării comunicațiilor de urgență de către utilizatorii finali cu dizabilități, în special utilizatorii finali cu dizabilități de auz și/sau vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical, utilizând serviciile de conversație totală implementate la nivelul SNUAU;

u) *112* – numărul european unic de urgență;”

12. La articolul 3 alineatul (1), după litera v) se introduce o nouă literă, lit. w), cu următorul cuprins:

„w) *informații asociate* – informații de tip transmisii video, imagini, date, text în timp real, mesaje chat, SMS recepționate sau colectate în cadrul SNUAU, altele decât apelul sau comunicația de urgență.”

13. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) SNUAU se organizează în conformitate cu standardele ETSI, directivele, recomandările și practicile europene privind sistemele de

comunicații și tehnologia informației utilizate ca suport pentru gestionarea eficientă a urgențelor.”

14. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – SNUAU înglobează două tipuri de structuri funcționale:

a) structură integrată distribuită, în care centrul unic pentru apeluri de urgență asigură preluarea operativă a apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență și/sau a informațiilor asociate, reapelarea utilizatorilor finali ai Serviciului de urgență 112, în funcție de situație, procesarea și transferul acestora, după caz, către dispeceratele de urgență ale agențiilor specializate de intervenție, situate în sedii diferite, proprii agențiilor;

b) structură integrată centralizată, în care centrul unic pentru apeluri de urgență și dispeceratele de urgență ale agențiilor specializate de intervenție sunt organizate sub forma unui dispecerat integrat de urgență, în aceeași locație fizică, ce asigură preluarea operativă a apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență și/sau a informațiilor asociate și gestionarea acestora.”

15. La articolul 10, literele a), b), e) – g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) primesc și înregistrează apelurile și celelalte comunicații de urgență transmise prin telefon, radio, dispozitive automate de anunțare, semnalizare, alarmare ori prin alte mijloace, precum și informațiile asociate, inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României, identifică și confirmă, pe cât posibil, locul de producere a urgenței;

b) analizează, direcționează și transmit operativ apelurile și celelalte comunicații de urgență și/sau datele colectate în cadrul apelului, la dispeceratele de urgență, precum și la autoritățile competente, inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României, în funcție de natura evenimentelor și de consecințele acestora, pe baza unui index al incidentelor stabilit de toate structurile specializate în soluționarea urgențelor;

.....
e) centralizează, stochează și pun la dispoziția autorităților abilitate, datele privind apelurile și celelalte comunicații de urgență gestionate;

f) recepționează apelurile și celelalte comunicații de urgență și în limbile minorităților naționale din unitatea administrativ-teritorială, precum și în cel puțin o limbă de circulație internațională;

g) primesc apeluri și celelalte comunicații de urgență de la persoane cu dizabilități, în special de la persoane cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical, prin intermediul terminalelor specifice utilizate în rețelele publice de

comunicații electronice, inclusiv în cazurile în care astfel de utilizatori finali se află în roaming pe teritoriul României, comunicarea cu aceștia putându-se realiza prin intermediul unei terțe persoane care furnizează servicii de interpretare video în limbaj mimico-gestual prin utilizarea unei aplicații informatice dedicate;”

16. La articolul 10, după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) efectuează procedurile de reapelare a utilizatorilor finali ai Serviciului de urgență 112, în situațiile prevăzute în regulamentul de operare.”

17. La articolul 11, literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură permanent preluarea operativă a apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență și/sau a informațiilor asociate transmise de centrul unic pentru apeluri de urgență;

.....
e) centralizează, stochează și pun la dispoziție autorităților abilitate datele privind apelurile și celelalte comunicații de urgență gestionate;”

18. La articolul 11, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) efectuează procedurile de reapelare a utilizatorilor finali ai Serviciului de urgență 112, în situațiile prevăzute în regulamentul de operare.”

19. La articolul 12, literele a), b) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) primesc și înregistrează apelurile și celelalte comunicații de urgență transmise prin telefon, radio, dispozitive automate de anunțare, semnalizare, alarmare ori prin alte mijloace, precum și informațiile asociate, inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României, identifică și confirmă, pe cât posibil, locul de producere a urgenței;

b) alertează de îndată structura/personalul de intervenție aparținând agențiilor integrate sau direcționează și transmit operativ apelurile și celelalte comunicații de urgență și/sau informațiile asociate inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României, la dispeceratele de urgență cu activitate în afara dispeceratului integrat de urgență, precum și la autoritățile competente, în funcție de natura evenimentelor și de consecințele acestora, pe baza unui index al incidentelor stabilit de toate structurile specializate în soluționarea urgențelor;

.....
 h) primesc apeluri și celelalte comunicații de urgență și/sau informații asociate de la persoane cu dizabilități, în special de la persoane cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical, prin intermediul terminalelor specifice utilizate în rețelele publice de comunicații electronice inclusiv în cazurile în care astfel de utilizatori se află în roaming pe teritoriul României, comunicarea cu aceștia putându-se realiza prin intermediul unei terțe persoane care furnizează servicii de interpretare video în limbaj mimico-gestual prin utilizarea unei aplicații informatice dedicate;”

20. La articolul 12, după litera j) se introduce o nouă literă, lit. k), cu următorul cuprins:

„k) efectuează procedurile de reapelare a utilizatorilor finali ai Serviciului de urgență 112, în situațiile prevăzute în regulamentul de operare.”

21. La articolul 13, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (3) – (6), cu următorul cuprins:

„(3) În temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, prin decizie a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații se stabilesc condițiile tehnice pe care furnizorii de rețele de comunicații electronice care nu sunt destinate publicului dar care permit apeluri către rețelele publice de comunicații electronice și care nu oferă o alternativă și un acces facil la un serviciu de urgență, trebuie să le respecte pentru a avea acces la serviciile de urgență, prin utilizarea numărului european unic de urgență 112.

(4) În situația în care furnizorii de rețele de comunicații electronice prevăzuți la alin. (3) îndeplinesc condițiile tehnice stabilite de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, administratorul SNUAU are obligația de a asigura accesul acestora la serviciile de urgență, prin utilizarea numărului european unic de urgență 112.

(5) În cazurile în care serviciile de comunicații interpersonale bazate pe numere nu sunt asigurate prin intermediul unei conexiuni care este gestionată pentru a oferi o calitate specificată a serviciului, rutarea precisă și fiabilă a comunicațiilor de urgență, inclusiv a informațiilor de localizare, se realizează conform condițiilor tehnice și economice adoptate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, pe baza standardelor aplicabile.

(6) În termen de maximum 30 de zile de la adoptarea condițiilor tehnice prevăzute la alin. (5), furnizorii serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere independente de rețea, vor oferi acces la

serviciile de urgență și vor transmite informațiile de localizare, prin rutarea acestor comunicații de urgență către cel mai adecvat PSAP stabilit de administratorul SNUAU.”

22. La articolul 14, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, care asigură prin intermediul rețelelor publice fixe servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație ori din planurile de numerotație internaționale, au următoarele obligații:”

23. La articolul 14, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de a asigura, cu prioritate, primirea și rutarea către cel mai adecvat PSAP a apelului de urgență de la orice post telefonic fix pe care îl operează până la deconectarea circuitului telefonic respectiv;”

24. La articolul 14, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) de a asigura, cu prioritate, primirea și rutarea către cel mai adecvat PSAP a apelurilor de urgență inițiate de utilizatorii finali cu dizabilități, în special de persoane cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical.”

25. La articolul 15, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, care asigură prin intermediul rețelelor publice mobile servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație ori din planurile de numerotație internaționale, au următoarele obligații:”

26. La articolul 15, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de a asigura, cu prioritate, primirea și rutarea către cel mai adecvat PSAP a apelului de urgență, de la orice echipament terminal, indiferent de tipul de serviciu folosit de utilizatorul respectiv, inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României;”

27. La articolul 15, după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) de a asigura, cu prioritate, primirea și rutarea către cel mai adecvat PSAP a apelurilor de urgență inițiate de utilizatorii finali cu dizabilități, în special de persoane cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical, inclusiv în cazurile în care acești utilizatori se află în roaming pe teritoriul României.”

28. La articolul 15, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) de a lua toate măsurile necesare astfel încât să permită transmiterea, cu prioritate, în limita capabilităților tehnice, către cel mai adecvat PSAP, a informației de localizare obținute pe baza echipamentului terminal, atât prin utilizarea mesajelor tehnice standardizate scurte, cât și a conexiunii de date, indiferent de tipul de serviciu folosit de utilizatorul respectiv, inclusiv în cazurile în care utilizatorii finali se află în roaming pe teritoriul României;”

29. La articolul 15, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) de a asigura transmiterea către administratorul SNUAU a unui identificator unic, pentru fiecare apel și/sau comunicație de urgență, inclusiv în cazul serviciilor de tip VOIP, în condițiile stabilite prin decizie a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, astfel încât, pe timpul procesării apelului și a celorlalte comunicații de urgență să se realizeze atât identificarea unică, cât și asocierea unică cu informația de localizare primară, cu cea obținută pe baza rețelei, respectiv cu cea obținută pe baza echipamentului terminal.”

30. La articolul 18, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, au obligația de a pune la dispoziția administratorului SNUAU și de a actualiza, până la data de 25 a fiecărei luni, în mod gratuit, în formatul stabilit de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, bazele de date proprii care conțin numerele de telefon, identificatorul unic transmis către SNUAU la momentul apelării Serviciului de urgență 112 pentru fiecare utilizator final al serviciului, numele, prenumele, domiciliul, denumirea și sediul social al utilizatorilor finali, codul numeric personal, informații cu privire la serviciul

furnizat și mobilitatea acestuia, precum și numele ori denumirea furnizorului de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

.....
 (3) Persoanele cu dizabilități, în special persoanele cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical au dreptul să comunice prin mesaje asociate comunicațiilor de urgență, cu condiția înregistrării prealabile în baza de date a SNUAU a numărului de telefon deținut.”

31. La articolul 20, alineatele (1), (1¹), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) Prin decizie a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații se adoptă condițiile tehnice pentru stabilirea și transmiterea către cel mai adecvat PSAP, de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, a informațiilor de localizare primară, și, după caz, a altor parametri tehnici de rețea care contribuie la localizarea echipamentului terminal, precum și, acolo unde sunt disponibile, a informațiilor de localizare obținute pe baza echipamentului terminal.

(1¹) SNUAU are obligația de a transforma informațiile de localizare primară și, după caz, alți parametri tehnici de rețea care contribuie la localizarea echipamentului terminal, în informații de localizare pe baza rețelei, precum și de a utiliza, acolo unde este disponibilă, informația de localizare obținută pe baza echipamentului terminal.

.....
 (3) Accesul la informațiile de localizare este permis numai în legătură cu gestionarea unui apel sau a unei comunicații de urgență. Informațiile de localizare se transmit instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, la solicitarea acestora, formulată, pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice, în baza mandatului de securitate națională obținut în condițiile Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare.

(4) Administratorul SNUAU stabilește procedurile și limitele tehnice aplicabile la nivelul SNUAU pentru reducerea apelării abuzive, a comunicațiilor abuzive, a alertării false, a apelurilor involuntare și a comunicațiilor involuntare.”

32. La articolul 20, după alineatul (4) se introduc șase noi alineate, alin. (5) – (10), cu următorul cuprins:

„(5) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și/sau furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului încheie cu administratorul SNUAU, la solicitarea

acesteia, protocoale prin care stabilesc aspectele operaționale privind comunicarea cu administratorul SNUAU privind solicitările de suspendare a furnizării serviciilor de comunicații electronice.

(6) Administratorul SNUAU solicită furnizorilor de rețele publice de comunicații și/sau, după caz, furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, suspendarea furnizării serviciilor de comunicații electronice pentru un utilizator final care efectuează apeluri sau comunicații abuzive de natură să împiedice sau să întârzie operarea Serviciului de urgență 112, în măsura în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) administratorul SNUAU a stabilit că acestea reprezintă apeluri sau comunicații abuzive de natură să împiedice sau să întârzie operarea Serviciului de urgență 112, potrivit alin. (7);

b) apelurile sau comunicațiile respective nu au putut fi filtrate la nivelul SNUAU;

c) administratorul SNUAU a stabilit pe baza unor indicii temeinice că aceste apeluri sau comunicații sunt efectuate în mod automat.

(7) În sensul prevederilor alin. (6), sunt considerate apeluri sau comunicații de natură să împiedice sau să întârzie operarea Serviciului de urgență 112 următoarele evenimente:

a) în interval de o oră sunt efectuate către Serviciul de urgență 112, mai mult de 5 apeluri sau comunicații de urgență pe minut, repetitiv, într-un număr mai mare de 5 astfel de secvențe, utilizând aceeași numerotație;

b) în interval de o oră sunt transmise către Serviciul de urgență 112, mai mult de 20 SMS pe minut, repetitiv, într-un număr de 5 astfel de secvențe, utilizând aceeași numerotație;

c) în interval de o oră interfețele și serviciile informatice disponibile la nivelul SNUAU pentru recepționarea informațiilor asociate apelurilor sau a altor comunicații de urgență sunt accesate de mai mult de 100 de ori pe minut, repetitiv, într-un număr mai mare de 5 astfel de secvențe, utilizând aceeași numerotație.

(8) Solicitarea de suspendare a furnizării serviciilor de comunicații formulată în condițiile alin. (7) se pune în aplicare de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și/sau, după caz, de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, în maximum 3 ore de la primirea acesteia, pe o perioadă de 3 ore.

(9) La expirarea celor 3 ore, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și/sau, după caz, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului reactivează furnizarea serviciilor din oficiu.

(10) O copie a solicitării prevăzute la alin. (6) va fi transmisă de către administratorul SNUAU către ANCOM prin mijloace electronice de comunicare.”

33. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Administratorul SNUAU și agențiile specializate de intervenție au obligația de a asigura informarea publicului cu privire la existența, accesibilitatea și utilizarea Serviciului de urgență 112 pe teritoriul național, inclusiv prin informațiile oferite în gările, autogările, porturile și aeroporturile internaționale, punctele de trecere a frontierei terestre sau aeroportuare.

(2) În cazul utilizatorilor finali cu dizabilități de auz și/sau de vorbire sau cu afecțiuni auditive și/sau tulburări de vorbire dovedite de un document medical măsurile de informare prevăzute la alin. (1) sunt realizate în formate accesibile acestora, adaptate diferitelor tipuri de dizabilități.

(3) Numărul european unic de urgență 112 este singurul număr permis a fi afișat pe mijloacele publice de intervenție la urgențe, iar afișarea acestuia se va realiza, în mod obligatoriu, prin grija agențiilor specializate de intervenție care au în dotare aceste mijloace.”

34. La articolul 32 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) efectuarea de comunicații abuzive către Serviciul de urgență 112, cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei sau cu prestarea de la 100 de ore la 200 de ore de activități în folosul comunității. Săvârșirea din nou a contravenției în interval de un an de la aplicarea sancțiunii se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei sau, prin derogare de la dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu prestarea de la 200 de ore la 400 de ore de activități în folosul comunității;”

35. La articolul 32 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului a obligațiilor prevăzute la art. 14 – 17, art. 18 alin. (1) și la art. 20 alin. (8) și (9), cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei;

d) nerespectarea de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului a condițiilor tehnice și economice referitoare la realizarea comunicațiilor către SNUAU stabilite, în condițiile legii, de

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei;”

36. La articolul 32, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) lit. a), a¹) și b) se face de către persoanele anume împuternicite din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pe baza datelor furnizate, la cerere sau din oficiu, de către administratorul SNUAU.”

37. După articolul 34 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile art. 2 pct. 36 – 40 din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018.”

Art. 6. – Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 25 iulie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *acces pe proprietăți* – accesul pe, deasupra, în sau sub imobile aflate în proprietate publică ori privată, după caz, prin folosința acestora pentru construirea, instalarea, întreținerea, înlocuirea și mutarea rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii acestora;

.....
c) *infrastructură fizică* – orice element sau parte componentă a unei rețele, precum și orice element necesar susținerii acesteia, cu excepția rețelelor de comunicații electronice, care pot fi utilizate pentru instalarea unei rețele de comunicații electronice fără a deveni ele însele elemente ale rețelei de comunicații electronice, cum ar fi: canalele, conductele, țevile, camerele de tragere și de vizitare, cabinetele, clădirile și intrările în clădiri, structurile de susținere a antenelor, turnurile, pilonii, stâlpii, inclusiv cei de iluminat, semnele de circulație, semafoarele, panourile, stațiile de autobuz, tramvai,

metrou ori a altor mijloace de transport în comun, precum și alte construcții ingineresti parte a respectivei rețele ori obiecte de mobilier stradal; cablurile, inclusiv fibra optică neechipată, precum și elementele rețelelor utilizate pentru furnizarea apei destinate consumului uman, astfel cum aceasta este definită la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu reprezintă infrastructură fizică în sensul prezentei legi;"

2. La articolul 6, după alineatul (6) se introduc cinci noi alineate, alin. (6¹) – (6⁵), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazurile în care pe baza metodologiei detaliate prevăzute la alin. (5), ANCOM calculează pentru anumite tipuri de acces tarife maxime pentru exercitarea dreptului de acces prevăzut la alin. (1) sau (2) sub nivelul de 0,1 lei/ml/an, 3 lei/mp/an ori 3,5 lei/stâlp/an, după caz, atunci, cu respectarea prevederilor alin. (11), tarifele maxime pentru respectivele tipuri de acces vor fi cele prevăzute de prezentul alineat.

(6²) În vederea asigurării unui cadru economic sustenabil dezvoltării rețelelor de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură fizică, entitățile prevăzute la alin. (1) sau (2), ținând cont și de beneficiile identificate de către ANCOM potrivit alin. (6), pot impune, cu respectarea principiului nediscriminării și a prevederilor alin. (11), tarife pentru exercitarea dreptului de acces inferioare celor stabilite conform prezentului articol.

(6³) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice instalează și operează în mod gratuit puncte de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă pe, deasupra, în sau sub infrastructurile fizice proprietate publică sau privată a statului sau unităților administrativ-teritoriale, autoritățile administrației publice centrale sau locale care administrează aceste bunuri ori entitățile care le au în proprietate, administrare, concesiune, închiriere ori folosință cu titlu gratuit neputând stabili tarife, taxe și orice alte sume pentru ocuparea și folosința acestor infrastructuri fizice.

(6⁴) Punctele de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă prevăzute la alin. (6³) trebuie să respecte caracteristicile fizice și tehnice stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070 al Comisiei din 20 iulie 2020 de specificare a caracteristicilor punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în temeiul art. 57 alin. (2) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, accesul gratuit prevăzut la alin. (6³) incluzând atât accesul necesar pentru conectarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă la o rețea publică de comunicații electronice, cât și accesul pentru instalarea bransamentelor necesare la rețeaua de energie electrică.

(6⁵) Infrastructurile fizice proprietate publică sau privată a statului sau unităților administrativ-teritoriale prevăzute la alin. (6³), includ, printre altele, și mobilierul stradal, precum stâlpii de iluminat public, semnele de circulație, semafoarele, panourile și stațiile de autobuz, de tramvai, metrou ori a altor mijloace de transport în comun.”

3. La articolul 6, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Furnizorii de rețele de comunicații electronice care instalează rețele pe stâlpi, piloni sau pe alte elemente de infrastructură fizică aflate pe proprietate publică, inclusiv pe drumurile de interes național, județean ori local, vor încheia, cu respectarea normelor privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, doar contracte de exercitare a dreptului de acces la infrastructura fizică cu persoanele care dețin ori controlează elementele de infrastructură fizică, în condițiile prezentei legi, urmând a datora tarife doar acestor persoane.”

4. La articolul 6, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) Dispozițiile alin. (12) sunt aplicabile inclusiv în cazul tarifelor prevăzute la art. 46 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) La elaborarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și a documentațiilor de urbanism, la realizarea lucrărilor de construire, reparare, modernizare, reabilitare sau extindere a tuturor categoriilor de drumuri ori a rețelelor de utilități publice se va avea în vedere necesitatea instalării de rețele de comunicații electronice și de elemente de infrastructură fizică necesare susținerii acestora.”

6. După articolul 26 se introduce un nou articol, art. 26¹, cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. – (1) În cadrul proiectelor de construire, modernizare, reabilitare a autostrăzilor, drumurilor expres drumurilor naționale și variantelor ocolitoare, persoana juridică care desfășoară activități de interes public național în domeniul administrării drumurilor naționale și autostrăzilor concesionate, precum și, după caz, persoana juridică de interes strategic național care asigură serviciul public de dezvoltare a infrastructurii de transport rutier, au obligația să asigure și construirea sau, după caz,

modernizarea infrastructurii fizice pentru rețelele de comunicații electronice de mare viteză, parte integrantă a acestor autostrăzi, drumuri expres, drumuri naționale și variante ocolitoare, infrastructură fizică constând cel puțin în: tubulatură destinată instalării cablurilor pentru rețele de comunicații electronice de mare viteză și cabluri de alimentare cu energie pentru echipamente de comunicații electronice, canale tehnice, camere și/sau camerele de vizitare și conexiune, cu respectarea normativelor tehnice aplicabile la momentul construirii sau, după caz, modernizării infrastructurii fizice. Finanțarea construirii ori modernizării infrastructurii fizice pentru rețelele de comunicații electronice de mare viteză se va face din bugetul persoanei juridice care desfășoară activități de interes public național în domeniul administrării drumurilor naționale și autostrăzilor concesionate ori, după caz, din bugetul persoanei juridice de interes strategic național care asigură serviciul public de dezvoltare a infrastructurii de transport rutier.

(2) Persoanele juridice prevăzute la alin. (1) acordă acces la infrastructura fizică menționată la același alineat, în condiții obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, tuturor furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice care solicită accesul în vederea construirii, instalării, întreținerii, înlocuirii sau mutării unor elemente ale rețelelor publice de comunicații electronice de mare viteză.”

7. La articolul 29, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Normativele tehnice vor cuprinde și vor stabili caracteristicile constructive, capacitatea minimă necesar a fi asigurată de traseele corespunzătoare diferitelor categorii de lucrări de construcții, zonele de protecție pentru anumite elemente ale rețelelor de comunicații electronice sau elemente ale infrastructurii fizice necesare susținerii acestora.”

8. La articolul 30, alineatul (1) se abrogă.

9. Articolul 31 se abrogă.

10. La mențiunea privind transpunerea, prima liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune:

- prevederile art. 43, art. 44 și art. 57 alin. (4) și (5) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 17 decembrie 2018.”

Art. 7. – Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7² se abrogă.

2. La articolul 11 alineatul (1), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) instalarea, modificarea sau înlocuirea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care respectă caracteristicile fizice și tehnice stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070 al Comisiei din data de 20 iulie 2020 de specificare a caracteristicilor punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în temeiul art. 57 alin. (2) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, inclusiv realizarea bransamentelor la rețeaua de energie electrică și conectarea punctului de acces la o rețea publică de comunicații electronice.”

3. La articolul 11 alineatul (2), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) instalarea, modificarea sau înlocuirea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care respectă caracteristicile fizice și tehnice stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070, inclusiv realizarea bransamentelor la rețeaua de energie electrică și conectarea punctului de acces la o rețea publică de comunicații electronice.”

4. La articolul 11 alineatul (7), litera b) se abrogă.

CAPITOLUL III

Dispoziții pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a dezvoltării rețelelor de comunicații electronice

SECȚIUNEA-1

Dispoziții speciale privind realizarea și autorizarea executării lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice și elementele rețelelor de comunicații electronice

Art. 8. – În cuprinsul prezentului capitol sunt aplicabile definițiile prevăzute în anexa nr. 8 la prezenta lege, la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, precum și în anexa nr. 2 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Subsecțiunea 1

Dispoziții speciale privind realizarea lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice și elementelor rețelelor de comunicații electronice

Art. 9. – (1) Lucrările de construcții privind elementele de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice se pot executa pe imobile situate în intravilanul sau în extravilanul unităților administrativ-teritoriale, indiferent de categoria de folosință a acestor imobile, cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile privind utilizarea imobilelor respective.

(2) Imobilele pe care urmează să se execute lucrări de construcții privind elementele de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice și care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară pot fi identificate prin număr de tarla, număr de parcelă, unitate de producție, unitate amenajistică, adresă poștală, precum și prin alți identificatori ai amplasamentelor imobilelor.

Art. 10. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 92 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, elementele de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pot fi amplasate în extravilanul unităților administrativ-teritoriale, pe terenuri agricole, indiferent de clasa de calitate a acestora, precum și pe cele amenajate cu îmbunătățiri funciare, în condițiile art. 92 – 103 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, ale dispozițiilor alin. (7), precum și, acolo unde este cazul, potrivit dispozițiilor alin. (2) – (6).

(2) În situația în care furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au dobândit dreptul de a executa lucrări de construcții privind infrastructura fizică destinată susținerii rețelelor de comunicații electronice de la deținătorii terenurilor respective, alții decât proprietarii, aceștia, anterior inițierii procedurii de aprobare a scoaterii definitive din circuitul agricol a terenurilor

prevăzute la alin. (1), vor publica intenția de a executa lucrările de construcții la sediul primăriei comunei, orașului sau municipiului pe raza căreia/căruia urmează să fie executate lucrările, identificând terenurile pe care urmează să fie executate lucrările prin indicarea numărului de carte funciară, numărului cadastral sau, în cazul terenurilor care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară, prin oricare dintre modalitățile de identificare prevăzute la art. 9 alin. (2) și vor preciza suprafețele care vor face obiectul scoaterii definitive din circuitul agricol.

(3) Persoanele care dețin dreptul de proprietate asupra terenurilor indicate în anunțul publicat vor anunța furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv pe operatorul de infrastructură de comunicații electronice care a făcut publică intenția sa de a executa lucrările respective, în termen de 15 zile de la publicarea anunțului prevăzut la alin. (2) și vor prezenta documentele care atestă dreptul de proprietate, în vederea negocierii condițiilor privind scoaterea definitivă din circuitul agricol.

(4) Dacă după parcurgerea procedurii prevăzute la alin. (2), proprietarii nu pot fi identificați, terenurile pot fi scoase definitiv din circuitul agricol cu acordul valabil exprimat al deținătorului/deținătorilor acestora, altul/altii decât proprietarul/propietarii, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o declarație pe proprie răspundere a deținătorului terenului, încheiată în formă autentică, prin care să se arate că acesta nu cunoaște informații suplimentare care pot duce la identificarea proprietarului;

b) să existe o declarație pe proprie răspundere, încheiată în formă autentică, prin care furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice care solicită scoaterea din circuitul agricol își asumă obligația de a-i despăgubi pe proprietarii terenurilor respective în situația identificării ulterioare a acestora;

c) suprafața cumulată a amprentei la sol a elementelor de infrastructură fizică să nu depășească 50 de metri pătrați și 10% din suprafața totală a terenului în cadrul căruia sunt amplasate.

(5) Proprietarii terenurilor vor fi despăgubiți pentru eventualele prejudicii cauzate acestora prin scoaterea definitivă din circuitul agricol a terenului. La calculul despăgubirilor vor fi avute în vedere cel puțin următoarele criterii:

a) suprafața de teren afectată cu ocazia efectuării lucrărilor;

b) tipurile de culturi și plantații, precum și amenajările afectate de lucrări;

c) activitățile restrânse cu ocazia lucrărilor.

(6) Cuantumul despăgubirilor prevăzute la alin. (5) se stabilește prin acordul părților sau, în cazul în care părțile nu se înțeleg, prin hotărâre judecătorească.

(7) În vederea efectuării lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică destinată susținerii rețelelor de comunicații electronice, furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, sunt obligați să prevadă soluții tehnice care să permită partajarea elementelor de infrastructură fizică amplasate pe terenurile prevăzute la alin. (1) scoase din circuitul agricol.

Art. 11. – Lucrările de construcții pentru amplasarea pe terenuri agricole din intravilan a elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pot fi efectuate fără a fi necesară scoaterea din circuitul agricol a suprafețelor de teren respective.

Art. 12. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 22 alin. (7¹), alin. (8), alin. (9) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asigurării siguranței și securității cetățenilor prin asigurarea accesului la sistemul de avertizare în situații de urgență RO-ALERT, respectiv la sistemul național unic pentru apeluri de urgență, este permisă amplasarea de elemente de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice în zonele-tampon, în zonele de conservare durabilă, de management durabil, precum și în zonele de dezvoltare durabilă.

(2) Lucrările prevăzute pentru amplasarea elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice vor fi executate în zonele prevăzute la alin. (1) cu respectarea condițiilor impuse prin actul administrativ emis de autoritățile competente pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor Capitolului II din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

(3) În vederea efectuării lucrărilor prevăzute la alin. (1), furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, sunt obligați să prevadă soluții tehnice care să permită partajarea elementelor de infrastructură fizică amplasate în zonele-tampon, în zonele de conservare durabilă, de management durabil, precum și în zonele de dezvoltare durabilă între mai mulți furnizori de rețele de comunicații electronice.

Art. 13. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, terenurile care fac parte din fondul forestier național necesare realizării sau extinderii infrastructurii fizice destinate susținerii rețelelor de

comunicații electronice pot fi ocupate temporar pe întreaga durată a realizării lucrărilor de construcții cu privire la elementele de infrastructură fizică și de existență a rețelelor de comunicații electronice respective.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) terenurile din fondul forestier național destinate constituirii culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat, precum și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat.

Art. 14. – (1) Prin derogare de la prevederile referitoare la prezentarea acordului proprietarilor de teren de la art. 40 alin. (1) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au dobândit dreptul de a executa lucrări de construcții de la deținătorul/deținătorii terenurilor respective, alții decât proprietarii acestora, solicitarea de ocupare temporară a terenurilor forestiere proprietate privată, altele decât cele aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, se realizează cu acordul valabil exprimat al deținătorului/deținătorilor acelor terenuri, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) după parcurgerea procedurii prevăzute la alin. (2), proprietarii terenurilor pe care urmează să fie executate lucrările nu pot fi identificați;

b) să existe o declarație pe proprie răspundere a deținătorului terenului, încheiată în formă autentică, prin care să se arate că acesta nu cunoaște informații suplimentare care pot duce la identificarea proprietarului;

c) să existe o declarație pe proprie răspundere, dată în formă autentică, prin care furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice, își asumă obligația de a-i despăgubi pe proprietarii terenurilor forestiere respective în situația identificării ulterioare a acestora.

(2) Anterior inițierii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a procedurii de ocupare temporară a terenurilor forestiere proprietate privată, altele decât cele aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice care au dobândit dreptul de a executa lucrări de construcții de la deținătorii terenurilor respective, alții decât proprietarii acestora, vor publica intenția de a executa lucrările de construcții la sediul primăriei comunei, orașului sau municipiului pe raza căreia/căruia urmează să fie executate lucrările, identificând terenurile pe care urmează să fie executate lucrările prin indicarea numărului de carte funciară, sau, în cazul terenurilor care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară, prin oricare dintre

modalitățile de identificare prevăzute la art. 9 alin. (2) și vor preciza suprafețele care vor face obiectul ocupării temporare.

(3) Prevederile art. 10 alin. (3), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător în cazul prevăzut la alin. (1).

(4) Prevederile art. 10 alin. (7) se aplică în mod corespunzător în cazul terenurilor din fondul forestier național.

Art. 15. – Prin derogare de la prevederile art. 37 alin. (11) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru executarea lucrărilor de construcții cu privire la infrastructura fizică destinată susținerii rețelelor de comunicații electronice aferente realizării sau extinderii rețelelor de comunicații electronice la distanțe mai mici de 50 metri de liziera pădurii, în afara fondului forestier, nu este necesară obținerea avizului structurii teritoriale a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 16. – Prin derogare de la dispozițiile art. 49 alin. (3¹) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, lucrările standard prevăzute la art. 26 alin. (3) executate pe construcții existente pe ape sau care au legătură cu apele se fac fără a fi necesară emiterea unui aviz de amplasament.

Art. 17. – În zona drumurilor publice nu pot fi instalate infrastructuri fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice care:

- a) restrâng ampriza drumurilor;
- b) stânjenesc circulația autovehiculelor;
- c) periclitizează siguranța circulației, inclusiv prin reducerea vizibilității.

Art. 18. – Prin derogare de la prevederile art. 46 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care, în scopul amplasării de noi elemente de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice, furnizorii de rețele de comunicații electronice sau operatorii de infrastructură de comunicații electronice execută lucrări de construcții în zona drumurilor publice, în contractul încheiat de administratorul drumului cu furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv cu operatorul de infrastructură de comunicații electronice, prin care se acordă acestora dreptul de a executa lucrări de construcții vor fi incluse acordul administratorului drumului și autorizația de amplasare, fără a mai fi necesară emiterea separată a acestor avize sau autorizații.

Art. 19. – (1) Amplasarea infrastructurii fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice în zona de siguranță și în zona de protecție a infrastructurii feroviare se face în condițiile stabilite prin contractul, respectiv hotărârea judecătorească privind exercitarea dreptului de a efectua lucrări de construcții și cu avizul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(2) Avizul prevăzut la alin. (1), respectiv avizul nefavorabil, se va emite în termen de 15 zile de la depunerea de către furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv de către un operator de infrastructură de comunicații electronice a unei cereri în acest sens, însoțită de proiectul tehnic al lucrărilor de construcții ce urmează să fie executate în zona de protecție sau în zona de siguranță a infrastructurii feroviare.

Art. 20. – (1) Amplasarea infrastructurii fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice în zonele afectate de servituți aeronautice se face în condițiile stabilite în contractul, respectiv hotărârea judecătorească privind exercitarea dreptului de a efectua lucrări de construcții și cu avizul Autorității Aeronautice Civile, emis conform Legii nr. 21/2020 privind Codul aerian.

(2) Amplasarea infrastructurii fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice în zonele de siguranță maritimă, în zonele de siguranță și protecție a căilor navigabile interioare se face cu avizul administrațiilor portuare și/sau de căi navigabile interioare și cu aprobarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(3) În zonele de siguranță și protecție a căilor navigabile interioare nu pot fi instalate elemente de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice care:

- a) restrâng ampriza căilor navigabile;
- b) limitează înălțimea de navigație în acel sector;
- c) periclitizează siguranța navigației, inclusiv prin reducerea vizibilității;
- d) interferează cu aparatura utilizată pentru desfășurarea navigației în condiții de siguranță.

(4) Furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, au obligația de a marca și semnaliza infrastructura fizică instalată în zonele de protecție maritimă și în zonele de siguranță și protecție a căilor navigabile interioare, conform regulilor privind semnalizarea de navigație, precum și obligația de a asigura vizibilitatea semnelor și marcajelor respective și de a le menține în funcțiune pe cheltuiala lor.

Art. 21. – (1) Pentru lucrările de construcții cu privire la infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice, avizele de amplasament vor fi emise de către operatorii rețelelor electrice conform Metodologiei pentru emiterea avizelor de amplasament de către operatorii de rețea, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 25/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Documentația anexată cererii de emitere a avizului de amplasament pentru lucrări de mică amploare și lucrări standard va cuprinde documentele prevăzute la art. 28 alin. (2) lit. a), b) și d), respectiv la art. 31 alin. (2) lit. a) și b), în locul documentelor prevăzute de Metodologia pentru emiterea avizelor de amplasament de către operatorii de rețea, aprobată prin Ordinul A.N.R.E nr. 25/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. – Contractul ce conferă furnizorilor de rețele de comunicații electronice sau operatorilor de infrastructură de comunicații electronice un drept de a executa lucrări de construcții în cadrul unui condominiu, va fi încheiat de aceștia cu asociația de proprietari reprezentată de președinte, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare.

Subsecțiunea a 2-a

Dispoziții speciale privind autorizarea executării lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice și elementelor rețelelor de comunicații electronice

Paragraful 1

Aspecte generale

Art. 23. – Lucrările de construcții având ca scop edificarea, consolidarea, modificarea, extinderea sau desființarea elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice se execută de către furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv de către operatorii de infrastructură de comunicații electronice, titulari ai unui drept de a executa lucrări de construcții, în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu respectarea reglementărilor privind:

- a) proiectarea și executarea construcțiilor;
- b) calitatea în construcții;
- c) protecția igienei și a sănătății publice;
- d) protecția mediului;
- e) protecția muncii;

f) protejarea monumentelor istorice.

Art. 24. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 31¹ alin. (1) și ale art. 65 alin. (1) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care planurile de urbanism aplicabile nu reglementează ori cuprind prevederi insuficiente cu privire la amplasarea infrastructurii fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice, lucrările de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice pot fi executate cu respectarea prevederilor prezentei legi fără a fi necesară elaborarea și aprobarea unor planuri de amenajare a teritoriului sau de urbanism care să reglementeze amplasarea elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice anterior executării acestor lucrări.

(2) În zonele în care există anumite restricții stabilite prin documentațiile de urbanism sau prin decizii ale autorităților publice locale cu privire la modul de amplasare și caracteristicile rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurii fizice asociate acestora, rețelele de comunicații electronice pot fi amplasate prin reutilizarea infrastructurii fizice existente în intravilanul și extravilanul unităților administrativ-teritoriale din zonele urbane sau rurale, inclusiv în varianta supraterană.

(3) În termen de 90 de zile de la încheierea unor procese-verbale care să ateste finalizarea executării lucrărilor de construire sau de desființare a elementelor de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice pe raza unei unități administrativ-teritoriale, beneficiarii lucrărilor vor transmite autorităților locale competente planuri cu privire la amplasarea acelor elemente de infrastructură fizică, pe care autoritățile locale le vor include în planurile de urbanism cu ocazia actualizării acestora.

Art. 25. – (1) Următoarele micro-lucrări nu fac obiectul procedurii de autorizare aplicabile lucrărilor de mică amploare sau standard ori altor lucrări de construcții și pot fi executate fără a fi necesară obținerea unei autorizații de construire sau de desființare:

a) lucrările având ca obiect instalarea, întreținerea, repararea, înlocuirea, modificarea, re tehnologizarea, mutarea sau desființarea elementelor componente ale rețelelor de comunicații electronice, inclusiv amplasarea de cabluri și echipamente de comunicații electronice în/pe elemente de infrastructură fizică existente, în cazul în care pentru acestea nu sunt necesare și lucrări asupra imobilelor sau asupra altor infrastructuri fizice de susținere;

b) lucrările având ca obiect branșarea sau racordarea rețelelor de comunicații electronice la rețeaua de energie electrică;

c) lucrările având ca obiect instalarea, întreținerea, repararea, înlocuirea, modificarea, retehnologizarea, mutarea sau desființarea elementelor componente ale rețelelor de comunicații electronice pe structuri mobile sau amplasate direct pe sol, fără fundații și fără racorduri sau branșamente la utilități urbane, cu excepția energiei electrice;

d) lucrările care au ca obiect efectuarea de branșamente aeriene.

(2) Prin excepție de la alin. (1), lucrările privind punctele de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă, așa cum sunt acestea definite în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, precum și lucrările având ca obiect realizarea branșamentelor la energia electrică și conectarea punctului de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă la o rețea publică de comunicații electronice, se vor efectua în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au dreptul să execute lucrările prevăzute la alin. (1) numai după transmiterea unei notificări către primarul unității administrativ-teritoriale în raza căreia urmează să fie executate lucrările, care va cuprinde:

a) descrierea pe scurt a lucrărilor care urmează să fie executate, cu încadrarea acestora în una din categoriile prevăzute la alin. (1);

b) adresa imobilelor asupra cărora urmează să fie executate lucrările;

c) data la care urmează să înceapă execuția lucrărilor și data estimată pentru finalizarea acestora.

Paragraful 2

Procedura de autorizare a executării lucrărilor de mică amploare și a lucrărilor standard

Art. 26. – (1) Furnizorii de rețele de comunicații electronice sau operatorii de infrastructură de comunicații electronice, titulari ai unui drept de a executa lucrări de construcții, au dreptul să execute lucrări de mică amploare și lucrări standard fără a fi necesară obținerea unei autorizații de construire sau de desființare potrivit dispozițiilor Legii nr. 50/1991 privind

autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Sunt lucrări de mică amploare următoarele tipuri de lucrări:

a) lucrări specifice rețelelor mobile:

1. realizarea, amplasarea, construirea, desființarea de ansambluri structurale metalice amplasate pe clădiri ori pe fațada clădirilor cu scopul instalării uneia sau mai multor echipamente radio și/sau de transmisiuni (de exemplu tripode sau structuri zăbrelite de până în 6 m înălțime, catarge ori suporturi cu prinderi în consolă, soluții balastate sau prinderi placă contraplacă, ancore chimice etc.);

2. instalarea, înlocuirea, desființarea de containere, mini-containere, echipament radio specific Remote Radio Unit pe clădiri ori pe ansamblurile structurale metalice descrise la pct. 1;

3. modificarea, extinderea, restrângerea, desființarea lucrărilor indicate la pct. 1 și 2, în cazul în care capacitatea portantă/mecanică a ansamblurilor structurale mecanice trebuie să corespundă unor noi cerințe de stabilitate mecanică;

b) lucrări specifice rețelelor fixe:

1. amplasarea, instalarea, desființarea, înlocuirea de cabinete stradale, pe domeniul public, în apropierea unei canalizații care găzduiește rețele fixe de comunicații electronice în scopul conectării, distribuirii ori amplificării sistemelor de transmisiuni de date și a altor echipamente necesare furnizării serviciilor de comunicații electronice la punct fix;

2. realizarea, construirea, modificarea traseului, desființarea de infrastructură subterană pe o lungime de maximum 50 metri, în scopul conectării unui imobil/clădiri la o rețea fixă de comunicații electronice direct din rețeaua de comunicații electronice subterană existentă sau din/prin cabinetul stradal existent ori nou amplasat;

3. realizarea de lucrări de acces sau interconectare, pe o lungime de maximum 50 metri, între rețelele de comunicații electronice a doi sau mai mulți operatori;

4. realizarea de lucrări de cablare structurală în interiorul clădirilor în vederea instalării cablurilor de distribuție pentru rețele de comunicații electronice, inclusiv a echipamentelor electronice specifice;

c) construirea, instalarea, întreținerea, înlocuirea, modificarea, mutarea sau desființarea de infrastructură fizică necesară pentru susținerea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă, așa cum sunt acestea definite în legislația specifică privind comunicațiile electronice, dacă respectivele puncte de acces respectă caracteristicile fizice și tehnice stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1070 al Comisiei din 20 iulie 2020 de specificare a caracteristicilor punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în temeiul art. 57 alin. (2) din

Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice și nu urmează a fi instalate prin utilizarea construcțiilor monument istoric, construcțiilor cu valoare arhitecturală sau istorică, stabilite prin documentații de urbanism aprobate.

(3) Sunt lucrări standard următoarele tipuri de lucrări:

a) lucrări de construcții având ca scop construirea, instalarea, întreținerea, înlocuirea, modificarea, mutarea sau desființarea de infrastructură fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice care se realizează odată cu lucrările de construcții, reparare, modernizare, reabilitare sau extindere a drumurilor ori rețelelor de utilități publice;

b) lucrări de construcții efectuate pentru consolidarea infrastructurilor fizice existente, altele decât infrastructurile prevăzute la lit. a), în vederea instalării unor echipamente suplimentare;

c) lucrări de construcții având ca obiect construirea, instalarea, întreținerea, înlocuirea, modificarea, mutarea sau desființarea de infrastructuri fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice cu înălțimi cuprinse între 6 și 20 metri, inclusiv.

(4) Pentru executarea lucrărilor de mică amploare și a lucrărilor standard, furnizorii de rețele de comunicații electronice sau operatorii de infrastructură de comunicații electronice au obligația de a plăti la compartimentul de specialitate al administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia urmează să fie executate lucrările, o taxă pentru executarea lucrărilor de construcții respective, egală cu taxa aplicabilă în cazul emiterii autorizațiilor de construire, ce se va calcula în funcție de valoarea lucrărilor respective, conform dispozițiilor art. 474 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(5) În vederea calculării taxei prevăzute la alin. (4), furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, au obligația de a prezenta compartimentului de specialitate al administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia urmează să fie executate lucrările o declarație pe proprie răspundere cu privire la costul estimativ al lucrărilor ce urmează a fi executate.

(6) În termen de 5 zile de la primirea declarației prevăzute la alin. (5), compartimentul de specialitate al administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia urmează să fie executate lucrările va calcula și va comunica furnizorului de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorului de infrastructură de comunicații electronice, valoarea taxei datorate pentru executarea lucrărilor de mică amploare, respectiv pentru executarea lucrărilor standard.

Art. 27. – (1) Avizele, acordurile sau actele administrative enumerate în anexa nr. 5 sau după caz, în anexa nr. 6 se emit de către autoritățile, instituțiile ori entitățile competente la cererea furnizorilor de rețele de comunicații electronice sau a operatorilor de infrastructură de comunicații electronice, însoțită de documentația specifică necesară pentru emiterea avizelor, acordurilor sau actelor administrative respective, fără a fi necesară emiterea prealabilă a unui certificat de urbanism.

(2) Autoritățile, instituțiile ori entitățile competente au obligația să analizeze preliminar cererile prevăzute la alin. (1), în cazul transmiterii unei cereri incomplete solicitându-se completarea acesteia în cel mult 10 zile lucrătoare de la primirea cererii, cu menționarea completărilor necesar a fi efectuate de către solicitant.

(3) Actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului se emite conform dispozițiilor Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

Art. 28. – (1) Furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au dreptul să execute lucrări de mică amploare fără a fi necesară emiterea unei autorizații de construire sau de desființare, numai după întocmirea unei documentații și transmiterea unei notificări către primarul unității administrativ-teritoriale în raza căreia urmează să fie executate lucrările.

(2) Documentația prevăzută la alin. (1) va cuprinde:

a) documente care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții, astfel cum este definit în anexa nr. 8;

b) documente necesare pentru identificarea imobilelor sau, după caz, a infrastructurii fizice cu privire la care urmează să fie efectuate lucrările de mică amploare, respectiv:

1. extras de carte funciară pentru informare însoțit de extrasul de plan cadastral eliberat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este amplasat imobilul, cu maximum 30 de zile înainte de data întocmirii documentației, pentru imobilele înscrise în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, sau

2. plan parcelar/plan de încadrare în tarla/plan de încadrare în zonă vizat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia se află imobilele, pentru imobilele care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară. Planul de încadrare în zonă se va elibera la cerere de către oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este amplasat imobilul;

c) avizele, acordurile și actele administrative enumerate în anexa nr. 5, după caz;

d) documentația tehnică, respectiv proiectul tehnic întocmit cu respectarea standardelor și/sau a normelor aplicabile și verificat de un specialist atestat ca verficator tehnic de proiecte.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) va cuprinde:

- a) descrierea pe scurt a lucrărilor care urmează să fie executate;
- b) adresa imobilelor/identificatorii imobilelor astfel cum rezultă din documentele de la alin. (2) asupra cărora urmează să fie executate lucrările de mică amploare;
- c) data la care urmează să înceapă execuția lucrărilor de mică amploare și data estimată pentru finalizarea acestora;
- d) dovada plății taxei pentru executarea lucrărilor de mică amploare.

Art. 29. – În vederea realizării controlului cu privire la executarea lucrărilor de mică amploare, pe parcursul executării lucrărilor sau în termen de 3 ani de la finalizarea acestora, furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au obligația de a prezenta spre verificare organelor de control ale autorităților publice locale, competente să asigure disciplina în construcții, la cererea acestora:

- a) dovada transmiterii notificării prevăzute la art. 28 alin. (1);
- b) copia documentației prevăzute la art. 28 alin. (1);
- c) dovada plății taxei pentru executarea lucrărilor de mică amploare respective.

Art. 30. – Finalizarea executării lucrărilor de mică amploare va fi constatată prin proces-verbal semnat de beneficiarul lucrării și de executantul acesteia; în cazul lucrărilor de mică amploare executate în zona drumurilor publice, la recepția lucrărilor participă și administratorul ori, după caz, administratorii drumurilor respective, pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în contractul care conferă dreptul de a executa lucrări de construcții.

Art. 31. – (1) Furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, au dreptul să execute lucrări standard fără a fi necesară emiterea unei autorizații de construire sau de desființare, numai după întocmirea unei documentații și transmiterea unei notificări către primarul unității administrativ-teritoriale în raza căreia urmează să fie executate lucrările.

(2) Documentația prevăzută la alin. (1) va cuprinde:

- a) documente care atestă dreptul furnizorului de rețele de comunicații electronice sau al operatorului de infrastructură de comunicații electronice de a executa lucrări de construcții pe imobilele, inclusiv elementele de infrastructură fizică, pe care urmează să fie executate lucrările standard;

b) documente necesare pentru identificarea imobilelor sau, după caz, a infrastructurii fizice cu privire la care urmează să fie efectuate lucrările standard, respectiv:

1. extras de carte funciară pentru informare însoțit de extrasul de plan cadastral eliberat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este amplasat imobilul, cu maximum 30 de zile înainte de data întocmirii documentației, pentru imobilele înscrise în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, sau

2. plan parcelar/plan de încadrare în tarla/plan de încadrare în zonă, vizat de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia se află imobilele, în cazul imobilelor care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară. Planul de încadrare în zonă se va elibera la cerere de către oficiul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este amplasat imobilul;

c) avizele specifice necesare pentru efectuarea de lucrări de construcții pe infrastructura fizică existentă emise de operatorii rețelelor respective, în măsura în care condițiile de amplasare și acordul operatorilor de rețea nu sunt deja cuprinse în documentele care atestă dreptul furnizorului de rețele de comunicații electronice, respectiv al operatorului de infrastructură de comunicații electronice, de a executa lucrări de construcții asupra infrastructurii fizice respective;

d) alte avize, acorduri sau acte administrative necesare, după caz, pentru executarea lucrărilor standard, conform anexei nr. 6;

e) documentația tehnică, respectiv proiectul tehnic întocmit cu respectarea standardelor și/sau a normelor aplicabile și verificat de un specialist atestat ca verificator tehnic de proiecte.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) va cuprinde:

a) adresa imobilelor asupra cărora urmează să fie executate lucrările standard;

b) date de identificare a infrastructurii fizice asupra căreia urmează să fie executate lucrările standard;

c) descrierea pe scurt a lucrărilor standard care urmează să fie executate;

d) data la care urmează să înceapă executarea lucrărilor standard și data estimată pentru terminarea acestora;

e) copia documentației prevăzute la alin. (2);

f) dovada plății taxei pentru executarea lucrărilor standard.

(4) În cazul în care, în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea notificării prevăzute la alin. (1), autoritatea căreia i s-a transmis notificarea nu comunică, în scris, furnizorului de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorului de infrastructură de comunicații electronice, refuzul său motivat cu privire la executarea lucrărilor standard

indicate în notificare, precizând explicit motivele pentru care documentația transmisă odată cu notificarea este incompletă, furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice, poate executa lucrările standard notificate.

(5) În cazul în care autoritatea competentă a comunicat refuzul său motivat cu privire la executarea lucrărilor standard, furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice, are:

a) dreptul de a contesta în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul, dacă îl consideră nejustificat;

b) obligația de a completa documentația pentru executarea lucrărilor standard conform solicitării autorității competente; după completarea documentației, furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice, va relua procedura de notificare prevăzută la alin. (1), transmițând autorității competente doar documentele care fuseseră indicate drept incomplete în refuzul motivat, precum și documentele prevăzute la alin. (2) pentru care a expirat valabilitatea sau pentru care sunt prevăzute termene care au fost depășite.

Art. 32. – În vederea realizării controlului cu privire la executarea lucrărilor standard, pe parcursul executării lucrărilor sau în termen de 3 ani de la finalizarea acestora, furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice, au obligația de a prezenta spre verificare organelor de control ale autorităților publice locale competente să asigure disciplina în construcții, la cererea acestora:

a) dovada transmiterii notificării prevăzute la art. 31 alin. (1);

b) copia documentației prevăzute la art. 31 alin. (1); și

c) dovada plății taxei pentru executarea lucrărilor standard.

Art. 33. – Finalizarea executării lucrărilor standard va fi constatată prin proces-verbal semnat de beneficiarul lucrării și de executantul acesteia, precum și de operatorul rețelei asupra căreia au fost efectuate lucrările standard; în cazul lucrărilor standard efectuate în zona drumurilor publice, la recepția lucrărilor participă și administratorul ori, după caz, administratorii drumurilor respective.

Art. 34. – (1) În cazul în care autoritățile, instituțiile sau entitățile abilitate prin lege să emită avizele sau acordurile prevăzute în anexa nr. 5 și anexa nr. 6, necesare pentru executarea lucrărilor de mică amploare sau a lucrărilor standard, nu soluționează cererile de avizare în termen de 20 zile lucrătoare de la data primirii cererii, sau, în situația prevăzută la art. 27 alin. (2), în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii complete, avizul

favorabil va fi considerat emis tacit, fără a fi necesară emiterea de către entitatea avizatoare a vreunui document oficial din care să rezulte faptul că nu a fost emis vreun răspuns cu privire la cererea de avizare.

(2) În locul avizelor sau acordurilor considerate a fi emise tacit conform prevederilor alin. (1), documentația prevăzută la art. 28 alin. (2) sau, după caz, la art. 31 alin. (2) va cuprinde dovada depunerii de către solicitant a documentației necesare pentru emiterea avizelor sau acordurilor respective și o declarație prin care solicitantul declară că termenul prevăzut de lege pentru emiterea și comunicarea răspunsului cu privire la cererea de avizare nu a fost respectat.

(3) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1) și (2), actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului se va emite cu respectarea termenelor prevăzute de legislația specifică în vigoare.

Paragraful 3

Lucrări de construcții cu privire la infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice pentru care este necesară emiterea autorizației de construire sau de desființare

Art. 35. – (1) Lucrărilor de construcții având ca scop construirea, modificarea sau desființarea de elemente de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice, altele decât lucrările de mică amploare, lucrările standard și micro-lucrările enumerate la art. 25, li se aplică dispozițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale prezentei legi.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autorizarea executării lucrărilor de construcții prevăzute la alin. (1) se face pe baza documentației tehnice întocmite conform dispozițiilor cuprinse în anexa nr. 7, în concordanță cu actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului emis potrivit dispozițiilor Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, a avizelor și acordurilor cerute prin certificatul de urbanism, semnate și verificate conform legii.

Art. 36. – Executarea lucrărilor de construcții a rețelelor submarine de comunicații electronice, în marea teritorială, zona contiguă sau zona economică exclusivă a Mării Negre, după caz, este permisă în baza actului administrativ emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, care ține loc de autorizație de construire sau de desființare, cu avizul Ministerului Culturii sau al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia.

Art. 37. – În vederea eliberării certificatului de urbanism, precum și a autorizației de construire sau de desființare pentru lucrările de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice, la solicitarea furnizorilor de rețele de comunicații electronice, respectiv a operatorilor de infrastructură de comunicații electronice:

a) prin excepție de la prevederile art. 6 alin. (4) și art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, imobilele pe care urmează să fie executate lucrări de construcții având ca obiect infrastructură fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice, care nu sunt înscrise în evidențele de cadastru și carte funciară, se pot identifica prin număr de tarla, număr de parcelă, unitate de producție, unitate amenajistică, adresă poștală, precum și prin alți identificatori ai amplasamentelor imobilelor;

b) prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie titlu pentru emiterea autorizației de construire sau de desființare oricare dintre documentele care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții, conform anexei nr. 8.

Art. 38. – Prin derogare de la dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de urbanism pentru executarea lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii de rețele de comunicații electronice se emite în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii pentru emiterea certificatului de urbanism și a dovezii plății taxei pentru emiterea acestuia.

Art. 39. – Avizele și acordurile ce pot fi necesare în vederea emiterii autorizației de construire sau desființare a lucrărilor de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice sunt prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 40. – În cazul în care unul dintre avizele, acordurile sau autorizațiile indicate prin certificatul de urbanism drept necesare pentru executarea lucrărilor de construcții cu privire la infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice trebuie emis de un operator de rețea sau de către o entitate cu care furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorul de infrastructură de comunicații electronice a încheiat/va încheia contracte pentru acordarea dreptului de executare a lucrărilor de construcții, operatorul de rețea/entitatea respectivă este obligat/obligată să includă în contractele privind exercitarea dreptului de a

executa lucrări de construcții și acordul sau avizul său cu privire la executarea acelor lucrări.

Art. 41. – Finalizarea lucrărilor de construire privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice care fac obiectul unei autorizații de construire sau de desființare se constată conform procedurii prevăzute la art. 37 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 42. – Autorizația de construire sau de desființare și anexele acestora, inclusiv actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului emis potrivit dispozițiilor Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, precum și, după caz, notificarea transmisă de către furnizorul de rețele de comunicații electronice, respectiv de către operatorul de infrastructură de comunicații electronice potrivit art. 28 alin. (1), respectiv art. 31 alin. (1) au caracter public și se pun la dispoziția publicului spre informare pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice în cauză sau prin afișare la sediul acesteia împreună cu următoarele informații, după caz:

a) conținutul notificărilor transmise de furnizorul de rețele de comunicații electronice sau de operatorul de infrastructură de comunicații electronice, respectiv conținutul autorizației de construire sau de desființare și al anexelor aferente, sau, după caz, actul de respingere a cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții;

b) principalele motive și considerente pe care se bazează emiterea autorizației de construire ori de desființare sau, după caz, actul de respingere a cererii pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, inclusiv informații cu privire la desfășurarea procesului de consultare a publicului, după caz;

c) descrierea, după caz, a principalelor măsuri pentru evitarea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative majore, conform actului administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Art. 43. – Autorizațiile de construire sau de desființare, emise cu încălcarea prevederilor legale, pot fi anulate de către instanțele de contencios administrativ, potrivit legii, la cererea oricărei persoane interesate care se consideră vătămată într-un drept al său ori interes legitim.

*Paragraful 4**Lucrări de construcții cu caracter urgent*

Art. 44. – (1) În vederea executării de lucrări de construcții privind infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice cu caracter urgent, necesare pentru asigurarea funcționării rețelelor de comunicații electronice în urma apariției unor incidente care afectează furnizarea de rețele și/sau de servicii de comunicații electronice, sau pentru a înlătura consecințele unui accident, a unei calamități naturale, ale unui dezastru sau unui sinistru deosebit de grav ori ale unor fenomene meteorologice deosebite, furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice vor transmite autorităților competente să emită autorizații de construire sau desființare sau autorităților prevăzute la art. 28 alin. (1) sau, după caz, la art. 31 alin. (1), o notificare ce va cuprinde descrierea lucrărilor ce urmează a fi executate, însoțită de un aviz care să certifice caracterul urgent al lucrărilor, emis de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, la solicitarea furnizorilor sau operatorilor respectivi.

(2) Categoriile de lucrări, tipurile de incidente care afectează furnizarea de rețele și/sau de servicii de comunicații electronice pentru care se solicită emiterea avizului prevăzut la alin. (1), precum și procedura și condițiile de emitere a acestuia se stabilesc prin decizie a *ANCOM*, emisă în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Lucrările urgente vor putea fi executate numai după transmiterea notificării prevăzute la alin. (1).

(4) Furnizorii de rețele de comunicații electronice, respectiv operatorii de infrastructură de comunicații electronice au obligația de a iniția întocmirea documentației necesare conform prezentei legi, în funcție de specificul lucrărilor, în termen de cel mult 30 de zile de la transmiterea notificării prevăzute la alin. (1).

*SECȚIUNEA a 2-a**Sanțiuni*

Art. 45. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) executarea micro-lucrărilor prevăzute la art. 25 alin. (1) cu încălcarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (3) privind transmiterea unei notificări;

b) executarea lucrărilor de mică amploare și a lucrărilor standard fără plata taxei prevăzute la art. 26 alin. (4) și stabilite în conformitate cu art. 26 alin. (5) și (6);

c) executarea lucrărilor de mică amploare cu încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 28 alin. (1) privind transmiterea unei notificări și întocmirea unei documentații în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2);

d) executarea lucrărilor de mică amploare cu nerespectarea documentației tehnice, respectiv a proiectului tehnic prevăzut la art. 28 alin. (2) lit. d);

e) nepunerea la dispoziția organelor de control a documentelor prevăzute la art. 29;

f) executarea lucrărilor standard cu încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 31 alin. (1) privind transmiterea unei notificări și întocmirea unei documentații în conformitate cu prevederile art. 31 alin. (2) sau cu nerespectarea termenului prevăzut la art. 31 alin. (4);

g) executarea lucrărilor standard cu nerespectarea documentației tehnice, respectiv a proiectului tehnic prevăzut la art. 31 alin. (2) lit. e);

h) nepunerea la dispoziția organelor de control a documentelor prevăzute la art. 32;

i) nerespectarea obligației prevăzute la art. 40 referitoare la includerea în contractele privind exercitarea dreptului de a executa lucrări de construcții a acordului sau avizului cu privire la executarea respectivelor lucrări de construcții;

j) executarea lucrărilor cu caracter urgent cu încălcarea obligației prevăzute la art. 44 alin. (1) privind transmiterea unei notificări însoțite de avizul ANCOM;

k) nerespectarea obligației prevăzute la art. 44 alin. (4);

l) nerespectarea obligației prevăzute la art. 30 referitoare la efectuarea recepției la terminarea lucrărilor de construcții;

m) nerespectarea obligației prevăzute la art. 33 referitoare la efectuarea recepției la terminarea lucrărilor de construcții.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă după cum urmează:

a) de la 1.000 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la lit. j), k), l) și m);

b) de la 1.000 la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. e) și h);

c) de la 1.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. b), i);

d) de la 5.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. a), c), d), f) și g).

(3) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către personalul de specialitate cu atribuții de control ale autorităților administrației publice locale, pentru faptele săvârșite în unitatea lor administrativ-teritorială sau, după caz, în teritoriul administrativ al sectoarelor municipiului București.

(4) O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d), f) și g) se poate dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile

documentației tehnice, respectiv proiectului tehnic, sau de desființare, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Art. 46. – (1) Dispozițiile art. 26 alin. (4) și (6), art. 27 alin. (1), (2) și (5), art. 28 alin. (2) și (3), art. 29 – 32 și art. 35 alin. (1) și (2) din cadrul Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător contravențiilor prevăzute la art. 45.

(2) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art. 45 alin. (1) li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru lucrările de construcții cu privire la infrastructura fizică necesară susținerii rețelilor de comunicații electronice pentru care, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este necesară emiterea autorizației de construire sau de desființare, se aplică în mod corespunzător prevederile Capitolului III din cadrul Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificări și completări ale unor acte normative

Art. 47. – Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 24, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Toate intervențiile care se efectuează asupra monumentelor istorice, altele decât cele de schimbare a funcțiunii sau a destinației, de întreținere sau de reparații curente, ori de amplasare a echipamentelor, sau a infrastructurii fizice destinate susținerii rețelilor de comunicații electronice, care se încadrează ca micro-lucrări, lucrări standard sau lucrări de mică amploare, așa cum sunt acestea prevăzute în legislația privind facilitarea dezvoltării rețelilor de comunicații electronice, indiferent de sursa lor de finanțare și de regimul de proprietate a imobilului, se fac cu specialiști și experți atestați și sub inspecția și controlul propriu ale Ministerului Culturii, respectiv ale serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, în condițiile legii.”

2. Articolul 34¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 34¹. – Prin excepție de la prevederile art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (5), Ministerul Culturii sau serviciile deconcentrate ale acestuia pot emite avize privind documentațiile tehnice, fără consultarea Comisiei

Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice, în afara cazurilor prevăzute la art. 26 alin. (2), pentru tipuri de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele lor de protecție sau din zonele protejate care afectează în mică măsură substanța istorică și/sau sunt temporare, realizate cu respectarea anumitor condiții, atunci când respectivele tipuri de intervenții și condiții sunt identificate prin ordin al ministrului culturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și pentru lucrări de construcții având ca obiect elemente de infrastructură fizică necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice care se încadrează ca micro-lucrări, lucrări standard sau lucrări de mică amploare, așa cum sunt acestea prevăzute în legislația privind facilitarea dezvoltării rețelelor de comunicații electronice, efectuate cu privire la imobile clasate ca monumente istorice sau la imobile situate în zone de protecție a monumentelor istorice ori în zone construite protejate.”

Art. 48. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 11¹, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Compania națională care administrează infrastructura feroviară are obligația de a acorda, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, furnizorilor de rețele de comunicații electronice drept de acces asupra infrastructurii feroviare publice în vederea executării de lucrări de construcții pentru instalarea infrastructurii fizice necesare susținerii rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de rețea.”

2. La articolul 11¹, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contractul prin care se acordă drept de acces furnizorilor de rețele de comunicații electronice la infrastructura fizică de transport a căilor ferate se încheie conform dispozițiilor Legii nr. 159/2016, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 49. – Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din

30 septembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 22, literele b) și i) vor avea următorul cuprins:

„b) obținerea acordurilor și a avizelor prevăzute de lege, precum și a autorizației de construire și acordului/autorizației administratorului drumului pentru realizarea bransamentelor la rețelele de utilități ale infrastructurii edilitare corespunzător specificului construcției respective, cu plata taxelor de racordare aferente bransamentelor, cu excepția cazului în care lucrările de construcții privesc infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice pentru care nu este necesară emiterea autorizației de construire sau desființare;

.....
 i) predarea către proprietar a construcției numai după admiterea recepției la terminarea lucrărilor de construcții și punerea în funcțiune a bransamentelor autorizate și definitive la rețelele de utilități publice ale infrastructurii edilitare, conform specificului construcției respective, atât în cazul investițiilor noi, cât și în cazul intervențiilor la construcțiile existente care nu au fost utilizate pe timpul execuției lucrărilor de construcții, cu excepția cazului în care lucrările de construcții privesc infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice pentru care nu este necesară emiterea autorizației de construire sau desființare;”

2. La articolul 27, litera g) va avea următorul cuprins:

„g) darea în folosință a construcției numai după admiterea recepției la terminarea lucrărilor și punerea în funcțiune a bransamentelor autorizate și definitive la rețelele de utilități publice ale infrastructurii edilitare, conform specificului construcției respective, atât în cazul investițiilor noi, cât și în cazul intervențiilor la construcțiile existente care nu au fost utilizate pe timpul execuției lucrărilor de construcții, preluarea acesteia și obținerea autorizațiilor potrivit legii, cu excepția cazului în care lucrările de construcții privesc infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice pentru care nu este necesară emiterea autorizației de construire sau desființare;”

CAPITOLUL IV

Dispoziții pentru stabilirea unor măsuri de facilitare a supravegherii pieței echipamentelor radio și aparatelor

Art. 50. – (1) În situația în care un Stat Membru adoptă măsuri restrictive considerate justificate la nivelul Uniunii fie prin intermediul sistemului de informare și comunicare pentru supravegherea pieței pan-europene (ICSMS), fie printr-un act de punere în aplicare al Comisiei,

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații dispune măsurile restrictive corespunzătoare pentru interzicerea sau restricționarea punerii la dispoziție pe piață a echipamentelor radio/aparatelor în cauză, respectiv pentru retragerea de pe piață și/sau rechemarea acestora, fără a mai efectua o evaluare cu privire la echipamentele radio/aparatelor în cauză.

(2) Măsurile restrictive prevăzute la alin. (1) se dispun prin decizie a ANCOM, care se comunică și Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului.

Art. 51. – Operatorii economici împotriva cărora au fost dispuse măsurile prevăzute la art. 50 au obligația aplicării măsurilor restrictive dispuse pentru toate echipamentele radio/aparatele în cauză pe care aceștia le-au pus la dispoziție pe piață.

Art. 52. – (1) Fapta operatorului economic de a nu lua măsurile restrictive prevăzute la art. 50 sau de a aplica măsurile dispuse de ANCOM cu încălcarea art. 51 constituie contravenție.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) se constată și se sancționează de către personalul de specialitate din cadrul ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 7 alin. (2) și (3) din ordonanță.

CAPITOLUL V

Comunicarea prin serviciul „My ANCOM”

Art. 53. – În înțelesul prezentului capitol, serviciul „My ANCOM” înseamnă serviciul pus de ANCOM, gratuit, la dispoziția furnizorilor care au parcurs procedura de notificare potrivit Capitolului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, furnizorilor de servicii poștale și altor persoane în scopul comunicării electronice între ANCOM și aceste persoane și care presupune, cel puțin, crearea unui spațiu virtual privat pentru fiecare beneficiar pe unul sau mai multe servere care oferă garanții de securitate, acces pe baza unei parole unice, înregistrarea datei și orei de încărcare a fiecărui document destinat comunicării, păstrarea fiecărui document încărcat destinat comunicării pentru o perioadă utilă de timp, posibilitatea de

informare a destinatarului, prin intermediul unui mesaj la o adresă de poștă electronică indicată de acesta, cu privire la încărcarea de către ANCOM a unui document și aplicarea de măsuri adecvate împotriva înlocuirii sau alterării conținutului unui document încărcat destinat comunicării ori a datei și orei de încărcare înregistrate.

Art. 54. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la prevederile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ANCOM poate realiza comunicarea oricăror documente, inclusiv a solicitărilor de informații, deciziilor, altor acte administrative, proceselor-verbale de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, actelor de executare silită, răspunsurilor la diverse cereri ori petiții, informărilor, în original sau în copie conformă cu originalul, destinate furnizorilor care au parcurs procedura de notificare potrivit Capitolului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, și furnizorilor de servicii poștale prin intermediul serviciului „My ANCOM”.

(2) ANCOM creează, din oficiu, conturi individuale de acces la serviciul „My ANCOM” pentru fiecare dintre furnizorii prevăzuți la alin. (1) și ia măsurile necesare pentru a le transmite acestora parola unică de acces.

(3) În eventualitatea în care, după cel puțin două încercări, parola unică de acces la contul individual nu a putut fi comunicată, ANCOM o păstrează în continuare la dispoziția beneficiarului, publicând o informare despre această circumstanță pe pagina proprie de internet, într-un loc ușor accesibil. În acest caz, nepreluarea de către beneficiar a parolei unice de acces la contul individual nu afectează posibilitatea ANCOM de a comunica documente prin intermediul serviciului „My ANCOM”.

(4) Furnizorii prevăzuți la alin. (1) pot să renunțe, în orice moment, la posibilitatea de a le fi comunicate documente prin intermediul serviciului „My ANCOM”, cu condiția indicării unei adrese poștale de primire a corespondenței. Dacă nu a fost precizat un termen mai extins, renunțarea produce efecte în a patra zi lucrătoare de la data comunicării acesteia către ANCOM. Renunțarea nu operează asupra documentelor comunicate în conformitate cu alin. (9) lit. a).

(5) În eventualitatea în care, după cel puțin două încercări, un document nu a putut fi comunicat la adresa poștală de primire a corespondenței indicată potrivit prevederilor alin. (4), ANCOM îl poate comunica prin intermediul serviciului „My ANCOM”.

(6) Dacă, în decurs de 12 luni, mai mult de 3 documente consecutive nu au putut fi comunicate în condițiile alin. (5) la adresa poștală de primire a corespondenței indicată potrivit prevederilor alin. (4), documentele următoare pot fi comunicate de ANCOM direct prin intermediul serviciului „My ANCOM”, fără a mai încerca comunicarea acestora la adresa poștală indicată.

(7) Furnizorii prevăzuți la alin. (1) care au renunțat, în condițiile alin. (4), la posibilitatea de a le fi comunicate documente prin intermediul serviciului „My ANCOM”, pot reveni, în orice moment, asupra deciziei de renunțare. Dacă nu a fost precizat un termen mai extins, revenirea produce efecte de la data comunicării acestuia către ANCOM.

(8) Un document se consideră a fi comunicat destinatarului în a treia zi lucrătoare de la data încărcării acestuia în contul individual de acces la serviciul „My ANCOM”.

(9) Un document se consideră a fi comunicat destinatarului într-un termen mai scurt decât cel prevăzut la alin. (8):

a) dacă ANCOM a dispus expres astfel, în condițiile în care este necesar ca destinatarul să ia, în regim de urgență, măsuri pentru prevenirea sau înlăturarea unor amenințări grave la adresa vieții și sănătății persoanelor, altor drepturi și libertăților fundamentale, securității naționale ori funcționării democrației constituționale;

b) în toate celelalte situații, dacă destinatarul și-a dat expres acordul.

(10) Serviciul „My ANCOM” trebuie să permită, cel puțin, următoarele:

a) înregistrarea datei și a orei de încărcare a fiecărui document destinat comunicării;

b) păstrarea fiecărui document încărcat destinat comunicării pentru o perioadă utilă de timp, dar care nu poate fi mai mică de 3 ani;

c) informarea destinatarului, prin intermediul unui mesaj la o adresă de poștă electronică indicată de acesta, cu privire la încărcarea de către ANCOM a unui document.

(11) Serviciul „My ANCOM” nu va permite înlocuirea sau alterarea conținutului unui document încărcat destinat comunicării ori a datei și orei de încărcare înregistrate.

(12) ANCOM ia măsurile necesare pentru asigurarea funcționării permanente și a securității serviciului „My ANCOM”.

(13) ANCOM publică un anunț pe propria pagină de internet în situația în care serviciul „My ANCOM” nu funcționează mai mult de 3 zile consecutiv și pentru a informa cu privire la data la care funcționarea serviciului „My ANCOM” a fost reluată.

(14) Pentru documentele care nu au fost comunicate prin alte mijloace, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, până la data de reluare a funcționării serviciului „My ANCOM”, curgerea termenelor

prevăzute la alin.(8) și (9) este suspendată pe perioada de nefuncționare a serviciului „My ANCOM”.

(15) ANCOM creează, la cerere, conturi individuale de acces la serviciul „My ANCOM” și pentru alte persoane decât furnizorii prevăzuți la alin. (1).

(16) ANCOM ia toate măsurile necesare pentru ca, până cel târziu la 31 decembrie 2023, să pună în funcțiune serviciul „My ANCOM”.

(17) Prin decizia ANCOM se stabilesc:

a) data de la care începe comunicarea de documente prin intermediul serviciului „My ANCOM”;

b) categoriile de persoane cărora le pot fi create, la cerere, conturi individuale de acces la serviciul „My ANCOM”;

c) toate celelalte condiții de punere în aplicare a dispozițiilor prezentului articol.

(18) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere posibilității ANCOM de a utiliza și alte mijloace de comunicare în relația cu furnizorii prevăzuți la alin. (1), în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 55. – (1) În cuprinsul actelor normative și individuale în vigoare, acolo unde se face referire la deciziile emise de președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, se va citi ca făcându-se referire la deciziile emise de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(2) Prevederile art. 2 pct. 27 se aplică și furnizorilor de servicii de găzduire electronică cu resurse IP și furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, existenți la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cazul cărora termenul de 60 de zile prevăzut de art. 10² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, curge de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Procedurile de acordare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio demarate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi se desfășoară în condițiile stabilite în legislația în vigoare la momentul inițierii acestora. Drepturilor de utilizare a frecvențelor radio acordate prin intermediul acestor proceduri nu li se aplică prevederile art. 31³ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 56. – (1) Prevederile art. 2 pct. 210 – 221, 223 – 227, 229 – 238, 240, 241, 243 – 245, 247 și 248 din prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. 5 pct. 34 din prezenta lege, precum și dispozițiile art. 5 pct. 35 referitoare la nerespectarea de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, a obligațiilor prevăzute la art. 14 – 17 și la art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, cu modificările și completările ulterioare, la nerespectarea de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, a obligațiilor prevăzute la art. 20 alin. (8) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008, privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la nerespectarea de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere, destinate publicului, a condițiilor tehnice și economice referitoare la realizarea comunicațiilor către SNUAU stabilite, în condițiile legii, de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 45 din prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Prevederile art. 52 din prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Notificările transmise ANCOM de către furnizori, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, anterior datei de 21 decembrie 2020, se vor înainta OAREC până la 21 decembrie 2021, în condițiile art. 6 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 57. – Anexele nr. 1 – 8 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 58. – La articolul 92 alineatul (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, literele w) – z) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„w) *Sistemul național unic pentru apeluri de urgență 112 sau SNUAU* – ansamblu integrat de aplicații, echipamente și rețele de comunicații și tehnologia informației, astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) lit. t) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare;

x) *centru unic pentru apeluri de urgență* – structură specializată, astfel cum este definită la art. 3 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare;

y) *dispecerat medical de urgență* – structura specializată în preluarea și tratarea adecvată a apelurilor și a celorlalte comunicații de urgență cu caracter medical și/sau a informațiilor asociate, primite prin centrul unic pentru apeluri de urgență ori la un număr propriu, în cazul serviciilor private de ambulanță. Dispeceratele medicale de urgență sunt coordonate de personal cu pregătire medicală superioară și se află în serviciu permanent;

z) *dispeceratul integrat de urgență* – structură specializată, astfel cum este definită la art. 3 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare;”

Art. 59. – La articolului 12¹ din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1101 din 25 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Obligația prevăzută la alin. (1) se aplică în mod corespunzător și furnizorilor de servicii de găzduire electronică cu resurse IP, precum și furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, astfel cum au fost definiți de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 60. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu

cele aduse prin prezenta lege va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. 61. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 22 iunie 2022, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

PARAMETRII PRIVIND CALITATEA SERVICIULUI

Parametrii, definițiile și metodele de măsurare privind calitatea serviciului menționate la art.61

a) Pentru furnizorii de acces la o rețea publică de comunicații electronice:

PARAMETRU	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Termenul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Frecvența reclamațiilor referitoare la deranjamente	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Termenul de remediere a deranjamentelor	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

b) Pentru furnizorii de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului:

PARAMETRU	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul necesar pentru conectarea apelului	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Frecvența reclamațiilor privind corectitudinea facturării	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Calitatea conexiunii de voce	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata apelurilor întrerupte	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Rata apelurilor eșuate	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Probabilitatea de eșec în conectarea apelului		
Întârzieri în semnalizarea apelului		

c) Pentru furnizorii de servicii de acces la internet:

PARAMETRU	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Întârzierea de transfer al pachetelor de date	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Variația întârzierii de transfer al pachetelor de date	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Rata pierderii de pachete de date	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617

Criteriile de stabilire a tarifelor pentru furnizarea serviciilor de terminare a apelurilor

a) tarifele stabilite trebuie să permită recuperarea costurilor suportate de o întreprindere eficientă; costurile eficiente se evaluează pe baza costurilor curente; costurile eficiente se calculează pe baza unui model de tip bottom-up care utilizează costurile incrementale pe termen lung, legate de trafic, aferente furnizării către terți de servicii de terminare a apelurilor;

b) costurile incrementale relevante aferente serviciului de terminare a apelurilor reprezintă diferența dintre costurile totale pe termen lung ale unui operator care furnizează gama sa completă de servicii și costurile totale pe termen lung ale operatorului în absența furnizării către terți a serviciilor de terminare a apelurilor;

c) se alocă incrementului relevant aferent serviciului de terminare a apelurilor numai costurile legate de trafic care ar fi evitate în absența furnizării serviciilor de terminare a apelurilor;

d) costurile legate de creșterea de capacitate a rețelei se includ în incrementul relevant aferent serviciului de terminare a apelurilor numai dacă rezultă din necesitatea de a asigura transmiterea traficului suplimentar aferent serviciilor de terminare a apelurilor;

e) taxa de licență și tariful de utilizare a spectrului de frecvențe radio se exclud din incrementul relevant aferent serviciului de terminare a apelurilor la puncte mobile;

f) se includ în incrementul relevant aferent serviciului de terminare a apelurilor numai acele costuri comerciale de gros legate în mod direct de furnizarea către terți a serviciilor de terminare a apelurilor;

g) toți operatorii de rețele fixe, indiferent de dimensiunea lor, se consideră că oferă servicii de terminare a apelurilor la aceleași costuri unitare precum operatorul eficient;

h) în cazul operatorilor de rețele mobile, nivelul minim de eficiență se stabilește la o cotă de piață de cel puțin 20%;

i) abordarea relevantă cu privire la amortizarea activelor este amortizarea economică; și

j) alegerea tehnologiei pentru rețelele care fac obiectul modelării are o dimensiune prospectivă, bazată pe o rețea de transport care utilizează protocolul internet „IP corenetwork”, ținându-se, de asemenea, seama de diverse alte tehnologii, posibil să fie utilizate în perioada de valabilitate a tarifului maxim; în cazul rețelelor fixe, apelurile se consideră a fi efectuate exclusiv prin comutarea de pachete.

Criteriile de evaluare a ofertelor de participare în comun la investiții

a) oferta de participare în comun la investiție este deschisă în mod nediscriminatoriu oricărei întreprinderi pe durata de existență a rețelei care face obiectul acestei oferte;

Întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe piață poate include în ofertă obligativitatea îndeplinirii de către orice potențial ofertant a unor condiții rezonabile în ceea ce privește capacitatea financiară, cum ar fi prezentarea unor dovezi în ceea ce privește capacitatea de a efectua plăți eșalonate potrivit planurilor de instalare, asumarea unui plan strategic pe baza căruia sunt întocmite planurile de instalare pe termen mediu etc.

b) oferta de participare în comun la investiție este disponibilă și ușor accesibilă pe pagina de internet a întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piață;

c) întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe piață pune la dispoziția oricărui potențial ofertant care și-a exprimat interesul de a participa la investiții, fără întârzieri nejustificate, informații detaliate și complete despre prevederile acordului de participare în comun la investiții, inclusiv despre forma juridică a acestuia, precum și, dacă este cazul, clauzele esențiale referitoare la regulile de administrare a vehiculului investițional;

d) întreprinderea desemnată ca având putere semnificativă pe piață stabilește în avans planul de acțiune pentru elaborarea și dezvoltarea proiectului de participare în comun la investiții, și de asemenea oferă explicații clare, în scris, în acest sens oricărui potențial ofertant, respectiv comunică în mod clar tuturor întreprinderilor, fără discriminare, toate etapele importante ale proiectului;

e) oferta de participare în comun la investiții conține termeni care, dintr-o perspectivă pe termen lung, favorizează concurența durabilă, în special dacă:

(i) tuturor întreprinderilor li se oferă condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii de participare la acordul de participare în comun la investiție în raport cu momentul de la care participă la acesta, inclusiv în ceea ce privește:

- contribuția financiară solicitată pentru dobândirea anumitor drepturi;
- protecția pe care drepturile respective o acordă participanților în comun la investiții, atât în etapa de construcție, cât și în cea de exploatare, de exemplu prin acordarea unor drepturi irevocabile de utilizare „indefeasible rights of use” – IRU pe durata preconizată de existență a rețelei care a făcut obiectul investiției în comun;
- condițiile de participare în comun la investiție și de potențială încetare a respectivului acord.

În acest context, prin „condiții nediscriminatorii” nu se înțelege faptul că tuturor potențialilor participanți în comun la investiție li se oferă exact aceleași condiții, inclusiv financiare, ci că toate diferențele în ceea ce privește condițiile oferite se justifică pe baza aceluiași criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și predictibile, cum ar fi numărul liniilor de acces la utilizatorii finali pentru care s-au asumat angajamente.

(ii) oferta permite flexibilitate în ceea ce privește valoarea și calendarul angajamentului asumat de fiecare participant în comun la investiție, de exemplu prin intermediul unui procent convenit, care să poată fi majorat, din totalul liniilor de acces la utilizatorii finali într-o anumită zonă, în privința căruia participanții în comun la investiție au posibilitatea de a se angaja treptat, și care se stabilește la un nivel care să le permită întreprinderilor cu resurse limitate să participe în comun la investiție pornind de la o scară minimă rezonabilă și să își majoreze treptat participarea, asigurând, în același timp, niveluri adecvate ale angajamentului inițial; determinarea contribuției financiare care este necesar a fi furnizată de către fiecare participant în comun la investiție trebuie să reflecte faptul că investitorii inițiali acceptă riscuri mai mari și participă cu capital mai devreme;

(iii) se consideră justificată impunerea unei prime, care să fie majorată cu timpul, în cazul participării în comun la investiție în etape ulterioare sau în cazul noilor participanți la investiție care se alătură după începerea proiectului, pentru a reflecta diminuarea riscurilor și a contrabalansa intenția de a nu angaja capital în etapele inițiale;

(iv) acordul de participare în comun la investiție permite cesiunea drepturilor dobândite altor părți la acest acord sau unor terți, cu condiția ca cesionarul să își asume îndeplinirea tuturor obligațiilor cedentului prevăzute în acord;

(v) participanții în comun la investiții trebuie să își acorde drepturi reciproce, conform unor condiții echitabile și rezonabile, în ceea ce privește accesul la infrastructura care a făcut obiectul investiției, în vederea furnizării de servicii în aval, inclusiv către utilizatorii finali, în conformitate cu condiții transparente, prevăzute în oferta și în acordul încheiat de participare în comun la investiție, în special atunci când părțile la acord sunt responsabile în mod individual și separat de instalarea anumitor părți ale rețelei; atunci când se constituie un vehicul investițional, acesta trebuie să acorde tuturor participanților în comun la investiție acces la rețea, direct sau indirect, raportat la echivalența contribuțiilor acestora și conform unor condiții echitabile și rezonabile, inclusiv unor condiții financiare care să reflecte diferitele niveluri de risc acceptate de către fiecare participant în comun la investiție;

f) oferta de participare în comun la investiție asigură o investiție durabilă, susceptibilă să răspundă nevoilor viitoare, prin instalarea de noi elemente de rețea care să contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea rețelelor de foarte mare capacitate.

Informații privind exercitarea dreptului de retragere**CAPITOLUL 1: A. Model de instrucțiuni privind retragerea****(1) Dreptul de retragere**

Aveți dreptul de a vă retrage din prezentul contract, fără a preciza motivele, în termen de 14 zile.

Perioada de retragere expiră după 14 zile începând de la ziua – a se vedea punctul 1 din Instrucțiuni de completare.

Pentru a vă exercita dreptul de retragere trebuie să ne informați – a se vedea punctul 2 din Instrucțiuni de completare – cu privire la decizia dumneavoastră de a vă retrage din prezentul contract, utilizând o declarație neechivocă, de exemplu, o scrisoare trimisă prin poștă, fax sau e-mail. În acest scop, puteți folosi modelul de retragere alăturat; folosirea lui nu este însă obligatorie – a se vedea punctul 3 din Instrucțiuni de completare.

Pentru a respecta termenul-limită de retragere este suficient să trimiteți comunicarea privind exercitarea dreptului de retragere înainte de expirarea perioadei de retragere.

(2) Consecințele retragerii

Dacă vă retrageți, vom rambursa orice sumă pe care am primit-o de la dumneavoastră, inclusiv costurile livrării, cu excepția costurilor suplimentare determinate de faptul că ați ales altă modalitate de livrare decât cel mai ieftin tip de livrare standard oferit de noi, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care suntem informați cu privire la decizia dumneavoastră de a vă retrage din prezentul contract. Vom efectua această rambursare folosind aceeași modalitate de plată ca și cea folosită pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care v-ați exprimat acordul expres pentru o altă modalitate de rambursare; în orice caz, nu vi se vor percepe comisioane ca urmare a unei astfel de rambursări - a se vedea punctul 4 din Instrucțiuni de completare.

A se vedea punctul 5 din Instrucțiuni de completare.

A se vedea punctul 6 din Instrucțiuni de completare.

(3) Instrucțiuni de completare**1. Introduceți următoarele formulări între ghilimele:**

- a) în cazul unui contract de prestări de servicii: „încheierii contractului.”;
- b) în cazul unui contract de vânzare: „la care intrați dumneavoastră sau o parte terță, alta decât transportatorul, indicată de dumneavoastră, în posesia fizică a produselor.”;

2. Introduceți numele dumneavoastră, adresa dumneavoastră poștală și, dacă este cazul, numărul dumneavoastră de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail.

3. Dacă oferiți consumatorului opțiunea de a completa și transmite electronic informațiile privind retragerea sa din contract, introduceți următoarele: „De asemenea, puteți completa și transmite electronic [introduceți adresa de internet] formularul standard de retragere sau orice altă declarație neechivocă. Dacă folosiți această opțiune, vă vom transmite fără întârziere, pe un suport durabil, de exemplu prin e-mail, confirmarea de primire a cererii de retragere.”

4. În cazul contractelor de vânzare în care nu v-ați oferit să recuperați produsele în caz de retragere, introduceți următoarele: „Putem amâna rambursarea până la data la care primim înapoi produsele sau până la momentul la care ne-ați furnizat dovada că ați trimis înapoi produsele, fiind valabilă data cea mai apropiată.”

5. În cazul în care consumatorul a recepționat produse în legătură cu contractul, introduceți următoarele:

a) introduceți:

- „Vom recupera produsele.”; sau

- „Expediați produsele sau înmânați-le direct nouă sau [se introduce numele și, dacă este cazul, adresa poștală a persoanei autorizate de dumneavoastră să primească produsele], fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de maximum 14 zile de la data la care ne-ați comunicat retragerea. Termenul este respectat dacă produsele sunt trimise înapoi înainte de expirarea perioadei de 14 zile.”;

b) introduceți:

- „Vom suporta costul returnării produselor.”;

- „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor.”;

- Dacă, într-un contract la distanță, nu vă oferiți să suportați costul returnării produselor, iar produsele, prin natura lor, în mod normal nu pot fi returnate prin poștă: „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor, lei/[introduceți cuantumul].”; sau, dacă costul returnării produselor nu poate fi calculat cu anticipație în mod rezonabil: „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor. Costul aproximativ este estimat la maximum lei/[introduceți cuantumul].”; sau

- Dacă, în cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, produsele, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă și au fost livrate la domiciliul consumatorului în momentul încheierii contractului: „Vom recupera produsele și vom suporta costurile aferente.”; și

c) introduceți: „Sunteți responsabil doar pentru diminuarea valorii produselor care rezultă din manipulări, altele decât cele necesare pentru determinarea naturii, calităților și funcționării produselor.”

6. În cazul unui contract de prestări de servicii introduceți următoarele: „Dacă ați solicitat începerea prestării serviciilor în perioada de retragere, ne datorați o sumă proporțională cu serviciile furnizate până în momentul în care ne-ați comunicat exercitarea dreptului de retragere din prezentul contract, în raport cu acoperirea totală a contractului.”

CAPITOLUL 2: B. Model de formular de retragere

Prezentul formular se trimite înapoi completat doar dacă doriți să vă retrageți din contract.

- Către [aici se introduce numele, adresa poștală și, dacă este cazul, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de email ale profesionistului]:

- Vă informez/Vă informăm (*) prin prezenta cu privire la retragerea mea/noastră (*) din contractul referitor la prestarea următoarelor servicii (*)/ vânzarea următoarelor pachete de servicii de comunicații electronice destinate publicului și echipamente terminale (*)/

- Comandate la data (*)/primate la data (*)

- Numele consumatorului (consumatorilor)

- Adresa consumatorului (consumatorilor)

- Semnătura consumatorului (consumatorilor) (doar în cazul în care acest formular este notificat pe hârtie)

- Data

Lucrări de mică amploare - avize/acorduri

În funcție de caracteristicile lucrărilor de construcții care urmează a fi executate, avizele necesare pentru executarea lucrărilor de mică amploare pot fi, după caz, următoarele:

1. Actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului;
2. Avizul de amplasament emis de operatorii rețelelor electrice, avizul de racordare pentru lucrările de racordare sau branșare la rețeaua de energie electrică;
3. Acordul vecinilor, în cazul în care pentru edificarea construcției noi care reprezintă element de infrastructură fizică necesar susținerii rețelelor de comunicații electronice trebuie luate măsuri de intervenție pentru a asigura integritatea fizică a imobilelor care au cel puțin o latură comună cu imobilul pe care se edifică noua construcție;
4. Avizul Ministerului Culturii sau al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, în cazul lucrărilor care se execută la imobile clasate ca monument istoric, situate în zona de protecție a unui monument istoric ori în zone construite protejate, în situri arheologice sau în zone cu patrimoniu arheologic;
5. Avizul Ministerului Afacerilor Interne, în cazul lucrărilor care se execută pe raza municipiilor;
6. Avizul privind ocuparea temporară a domeniului public;
7. Avizele operatorilor de rețea cărora le aparține infrastructura fizică pe care se execută lucrările de construcții aferente rețelelor de comunicații electronice;
8. Avizul organelor Poliției de Frontieră Române, eliberat în baza art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Mențiunea că terenul vizat nu este destinat constituirii culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat, ori realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, cu atașarea de documente eliberate de autoritățile competente.

Lucrări standard – avize/acorduri

1. Avizele operatorilor de rețea cărora le aparține infrastructura fizică pe care se execută lucrările de construcții aferente rețelelor de comunicații electronice;

2. Actul administrativ al autorității competente pentru protecția mediului, precum și, după caz, avizul de gospodărire a apelor;

3. Avizul emis de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în cazul imobilelor situate în zone afectate de servituți aeronautice, în cazul în care lucrările noi de construcții conduc la modificarea înălțimii infrastructurii fizice existente;

4. Acordul vecinilor (inclusiv alți furnizori de rețele de comunicații electronice, după caz), în cazul în care pentru edificarea construcției noi care reprezintă element de infrastructură fizică necesar susținerii rețelelor de comunicații electronice trebuie luate măsuri de intervenție pentru a asigura integritatea fizică a imobilelor care au cel puțin o latură comună cu imobilul pe care se edifică noua construcție;

5. Avizul Ministerului Afacerilor Interne, în cazul lucrărilor care se execută pe raza municipiilor;

6. Avizul emis de autoritățile competente privind ocuparea temporară a domeniului public;

7. Aviz de amplasament emis de operatorii rețelelor electrice, avizul de racordare pentru lucrările de racordare sau branșare la rețeaua de energie electrică;

8. Avizul Ministerului Culturii sau al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, în cazul lucrărilor care se execută la imobile clasate ca monument istoric, situate în zona de protecție a unui monument istoric ori în zone construite protejate, în situri arheologice sau în zone cu patrimoniu arheologic;

9. Avizul organelor Poliției de Frontieră Române, eliberat în baza art.39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr.243/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Mențiunea că terenul vizat nu este destinat constituirii culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat, ori realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, cu atașarea de documente eliberate de autoritățile competente.

Lucrări supuse procedurii de emitere a autorizației de construire sau de desființare*I. Avize/acorduri*

1. Actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului;
2. Avizul de gospodărirea apelor, în cazul lucrărilor care traversează cursuri de apă, sau se execută pe malul mării, pe fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale;
3. Documente care atestă modificarea categoriei de folosință a terenului pe care urmează să fie executate lucrările, după caz (ex. dovada scoaterii din circuitul agricol, forestier etc.);
4. Aviz CONPET/ Ministerul care administrează sistemul de transport prin conducte al produselor petroliere, desemnat conform dispozițiilor legale în vigoare (în cazul în care lucrările urmează să fie executate în subteran, în zona de protecție a conductelor de transport țiței sau al produselor petroliere);
5. Avizul administratorului drumului public (în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în zona drumului public, cu excepția cazului în care avizul este deja inclus în contractul de acces, sau în alt document care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții în zona drumului public);
6. Aviz ANCOM, pentru infrastructurile fizice, rețelele de comunicații electronice și clădirile care pot afecta funcționarea sistemelor de monitorizare ale ANCOM;
7. Avizul de amplasament emis de operatorul rețelei de distribuție a energiei electrice (în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în zona de siguranță a rețelelor deținute de operatorii de distribuție a energiei electrice, cu excepția cazului în care avizul operatorului este inclus în contractul care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții);
8. Avizul de amplasament Transelectrica (în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în zona de siguranță a rețelei de transport de energie electrică, cu excepția cazului în care avizul operatorului este inclus în contractul care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții);
9. Avizul operatorului de transport și de sistem și/sau al operatorului de distribuție de gaze naturale (în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în subteran, în zona de protecție a sistemului de transport sau a rețelei de distribuție de gaze naturale, cu excepția cazului în care acordul operatorului este inclus în contractul care atestă dreptul de a executa lucrări de construcții);
10. Acordul altor furnizori de rețele de comunicații electronice, în cazul în care lucrările de construcții urmează să fie executate în vecinătatea, sau în zona de protecție a altor rețele de comunicații electronice;
11. Avizul operatorilor de rețele edilitare (apă, canalizare), în cazul lucrărilor de construcții care urmează să fie executate în subteran în zona de protecție a acestor rețele;

12. Avizul Ministerului Apărării Naționale (în cazul lucrărilor de construcții care se execută în vecinătatea unităților care aparțin Ministerului Apărării Naționale);

13. Avizul Ministerului Afacerilor Interne;

14. Avizul Ministerului Culturii sau al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, în cazul lucrărilor care se execută pe imobile clasate ca monument istoric, sau situate în zona de protecție a unui monument istoric ori în zone construite protejate, ori în situri arheologice sau în zone cu patrimoniu arheologic;

15. Avizul Poliției Rutiere (în cazul lucrărilor de construcții care se desfășoară în zona drumului public și pot afecta traficul rutier);

16. Avizul Serviciului Român de Informații (în cazul lucrărilor de construcții care se execută în vecinătatea unităților care aparțin Serviciului Român de Informații);

17. Avizul Serviciului de Telecomunicații Speciale (în cazul în care există rețele instalate în zonă);

18. Avizul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii (în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în zona drumurilor, a zonei de protecție și/sau siguranță a căilor ferate, în zonele supuse servituților aeronautice);

19. Avizul Autorității Navale Române și al administrațiilor portuare și/sau de căi navigabile interioare precum și cu autorizarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii în cazul lucrărilor care urmează să fie executate în zonele de siguranță maritimă și în zonele de siguranță a căilor navigabile interioare, precum și peste sau sub căile navigabile interioare ori în porturi și acvatorii portuare;

20. Acordul vecinilor, în cazul în care pentru edificarea construcției noi care reprezintă element de infrastructură fizică necesar susținerii rețelelor de comunicații electronice trebuie luate măsuri de intervenție pentru a asigura integritatea fizică a imobilelor care au cel puțin o latură comună cu imobilul pe care se edifică noua construcție;

21. Avizul organelor Poliției de Frontieră Române, eliberat în baza art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Mențiunea că terenul vizat nu este destinat constituirii culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat, ori realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, cu atașarea de documente eliberate de autoritățile competente.

II. Documentație tehnică

i) proiect tehnic, avizat și verificat conform dispozițiilor legale în vigoare privind calitatea în construcții, cuprinzând:

A. Piese scrise

1. Lista și semnăturile proiectanților
2. Memoriu
 - 2.1. Memorii pe specialități;
 - 2.2. Date și indici care caracterizează investiția proiectată, cuprinși în anexa la cererea pentru autorizare;
 - 2.3. Devizul general al lucrărilor, întocmit în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
 - 2.4. Avizele și acordurile prevăzute în certificatul de urbanism.

B. Piese desenate întocmite în conformitate cu lit. A, Documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construire – D.T.A.C., pct. II, Piese desenate din cadrul anexei nr.1 din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. Planuri generale
2. Planșe pe specialități
 - 1.1. Arhitectură;
 - 1.2. Structură;
 - 1.3. Instalații;
 - 1.4. Dotări și instalații tehnologice.

Definirea unor termeni de specialitate utilizați în cuprinsul legii

1. *acordul vecinilor* - acordul exprimat în scris de către proprietarii construcțiilor situate în intravilan care au cel puțin o latură comună cu construcțiile pe care se amplasează o nouă infrastructură fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice; în sensul prezentei legi, în cazul condominiilor formate din două sau mai multe tronsoane sau scări, „vecini” sunt doar proprietarii apartamentelor din tronsonul, respectiv scara în care se află suprafața pe care se amplasează o nouă infrastructură fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice, a căror proprietate se învecinează pe cel puțin o latură cu suprafața pe care se amplasează noua infrastructură fizică;

2. *drept de a executa lucrări de construcții* - dreptul furnizorilor de rețele de comunicații electronice ori al altor operatori de a executa orice lucrări de construcții în scopul amplasării, înlocuirii, întreținerii, modificării sau desființării de infrastructură fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice în temeiul unui drept real asupra unui imobil sau unui drept de creanță născut din contract de închiriere, comodat, cesiune sau, după caz, contract de acces încheiat cu proprietarii, alți deținători de drepturi reale principale, administratorii, concesionarii, locatorii, titularii dreptului de folosință asupra terenurilor sau construcțiilor pe care urmează a fi instalată sau dezvoltată infrastructura fizică necesară susținerii rețelelor de comunicații electronice, ori, în lipsa acestor contracte, hotărârile judecătorești definitive care țin loc de contract între părți;

3. *operator de infrastructură de comunicații electronice* - o persoană care instalează, operează, controlează sau pune la dispoziție terților infrastructură fizică destinată instalării de rețele de comunicații electronice sau de fibră optică neechipată.